

Spis treści

II Akty o charakterze nieustawodawczym

UMOWY MIĘDZYNARODOWE

- ★ Decyzja Rady (UE) 2015/1947 z dnia 1 października 2015 r. w sprawie zawarcia, w imieniu Unii Europejskiej, Protokołu zmieniającego Porozumienie z Marrakeszu ustanawiające Światową Organizację Handlu 1
- Protokół zmieniający Porozumienie z Marakeszu ustanawiające Światową Organizację Handlu 3

ROZPORZĄDZENIA

- ★ Rozporządzenie Rady (UE) 2015/1948 z dnia 29 października 2015 r. w sprawie zmiany rozporządzenia (WE) nr 765/2006 dotyczącego środków ograniczających wobec Białorusi 62
- ★ Rozporządzenie wykonawcze Rady (UE) 2015/1949 z dnia 29 października 2015 r. w sprawie wykonania art. 8a ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 765/2006 dotyczącego środków ograniczających wobec Białorusi 71
- ★ Rozporządzenie Komisji (UE) 2015/1950 z dnia 26 października 2015 r. ustanawiające zakaz połowów witlinka w wodach obszaru VI, wodach Unii i wodach międzynarodowych obszaru Vb, wodach międzynarodowych obszarów XII i XIV przez statki pływające pod banderą Irlandii 96
- ★ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2015/1951 z dnia 28 października 2015 r. zmieniające rozporządzenie (WE) nr 1484/95 w odniesieniu do ustalania cen reprezentatywnych w sektorach mięsa drobiowego i jaj oraz w odniesieniu do albumin jaj 98

- ★ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2015/1952 z dnia 29 października 2015 r. rozszerzające ostateczne cło antydumpingowe, nałożone rozporządzeniem wykonawczym Rady (UE) nr 511/2010 na przywóz drutu molibdenowego zawierającego przynajmniej 99,95 % molibdenu, o maksymalnym wymiarze przekroju poprzecznego przekraczającym 1,35 mm, lecz nie większym niż 4,0 mm, pochodzącego z Chińskiej Republiki Ludowej, na przywóz drutu molibdenowego zawierającego wagowo przynajmniej 97 % molibdenu, o maksymalnym wymiarze przekroju poprzecznego przekraczającym 4,0 mm, lecz nie większym niż 11,0 mm, pochodzącego z Chińskiej Republiki Ludowej 100
- ★ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2015/1953 z dnia 29 października 2015 r. nakładające ostateczne cło antydumpingowe na przywóz niektórych wyrobów walcowanych płaskich ze stali krzemowej elektrotechnicznej o ziarnach zorientowanych, pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej, Japonii, Republiki Korei, Federacji Rosyjskiej i Stanów Zjednoczonych Ameryki 109
- Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2015/1954 z dnia 29 października 2015 r. ustanawiające standardowe wartości w przywozie dla ustalania ceny wejścia niektórych owoców i warzyw 140

DYREKTYWY

- ★ Dyrektywa wykonawcza Komisji (UE) 2015/1955 z dnia 29 października 2015 r. zmieniająca załączniki I i II do dyrektywy Rady 66/402/EWG w sprawie obrotu materiałem siewnym roślin zbożowych ⁽¹⁾ 142

DECYZJE

- ★ Decyzja wykonawcza Rady (UE) 2015/1956 z dnia 26 października 2015 r. dotycząca wyznaczenia daty, od której staje się skuteczna decyzja 2008/633/WSiSW w sprawie dostępu wyznaczonych organów państw członkowskich i Europolu do wizowego systemu informacyjnego (VIS) do celów jego przeglądania, w celu zapobiegania przestępstwom terrorystycznym i innym poważnym przestępstwom, ich wykrywania i ścigania 146
- ★ Decyzja Rady (WPZiB) 2015/1957 z dnia 29 października 2015 r. zmieniająca decyzję 2012/642/WPZiB dotyczącą środków ograniczających skierowanych przeciwko Białorusi 149
- ★ Decyzja delegowana Komisji (UE) 2015/1958 z dnia 1 lipca 2015 r. w sprawie mających zastosowanie systemów oceny i weryfikacji stałości właściwości użytkowych geosyntetyków i wyrobów pokrewnych zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 305/2011 ⁽¹⁾ 181
- ★ Decyzja delegowana Komisji (UE) 2015/1959 z dnia 1 lipca 2015 r. w sprawie mających zastosowanie systemów oceny i weryfikacji stałości właściwości użytkowych wyrobów konstrukcyjnych dla kanalizacji ściekowej zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 305/2011 ⁽¹⁾ 184
- ★ Decyzja wykonawcza Komisji (UE) 2015/1960 z dnia 29 października 2015 r. w sprawie ustanowienia rocznych wykazów priorytetów na rok 2016 na potrzeby opracowania kodeksów sieci i wytycznych ⁽¹⁾ 187

⁽¹⁾ Tekst mający znaczenie dla EOG

II

(Akty o charakterze nieustawodawczym)

UMOWY MIĘDZYNARODOWE

DECYZJA RADY (UE) 2015/1947

z dnia 1 października 2015 r.

w sprawie zawarcia, w imieniu Unii Europejskiej, Protokołu zmieniającego Porozumienie z Marrakeszu ustanawiające Światową Organizację Handlu

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 207 ust. 4 akapit pierwszy, w związku z art. 218 ust. 6 lit. a) ppkt (v),

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

uwzględniając zgodę Parlamentu Europejskiego,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W listopadzie 2001 r. Światowa Organizacja Handlu (WTO) rozpoczęła rundę dauhańską negocjacji handlowych, znanych jako dauhańska runda rozwojowa. Negocjacje w sprawie ułatwień w handlu zostały wszczęte w lipcu 2004 r. w oparciu o zobowiązanie do doprecyzowania i poprawy niektórych artykułów Układu ogólnego w sprawie taryf celnych i handlu z 1994 r. („GATT 1994”): art. V (Wolność tranzytu), art. VIII (Opłaty i formalności związane z przywozem i wywozem) oraz art. X (Ogłaszanie i stosowanie przepisów obowiązujących w handlu), w celu dalszego przyspieszenia przepływu, zwalniania i odprawy towarów, włączając towary w tranzycie. Ponadto w mandacie odniesiono się do postanowień służących skutecznej współpracy między organami celnymi lub innymi właściwymi organami w sprawie ułatwień w handlu oraz kwestii zgodności z przepisami celnymi.
- (2) Negocjacje były prowadzone przez Komisję w konsultacji ze specjalnym komitetem ustanowionym na mocy art. 207 ust. 3 Traktatu.
- (3) Podczas 9. konferencji ministerialnej WTO, która odbyła się na Bali w dniach 3–6 grudnia 2013 r., przyjęto decyzję ministerialną w sprawie ułatwień w handlu, która zakończyła negocjacje w sprawie Porozumienia o ułatwieniach w handlu, z zastrzeżeniem korekty prawnej treści Porozumienia. Decyzją ministerialną powołano również Komitet Przygotowawczy ds. Ułatwień w Handlu i polecono Radzie Generalnej WTO, by przyjęła Protokół dotyczący dodania Porozumienia jako załącznika 1A do Porozumienia z Marrakeszu ustanawiającego Światową Organizację Handlu i by przedłożyła go do akceptacji przez każdego Członka WTO, zgodnie z jego procedurami wewnętrznymi.
- (4) Na posiedzeniu w dniu 27 listopada 2014 r. Rada Generalna WTO przyjęła Protokół zmieniający Porozumienie z Marrakeszu ustanawiające Światową Organizację Handlu („Protokół”) oraz przedłożyła go do akceptacji przez Członków WTO.
- (5) Protokół zawiera Porozumienie o ułatwieniach w handlu oraz zobowiązania krajów rozwijających się, które dodano w formie załącznika do tego porozumienia. Znaczna liczba krajów rozwijających się zgłosiła już swoje zobowiązania kategorii A na mocy art. 15 ust. 1 Porozumienia o ułatwieniach w handlu. Komitet ds. Ułatwień w Handlu będzie otrzymywać powiadomienia dotyczące zobowiązań w ramach kategorii A dla najsłabiej rozwiniętych krajów na mocy art. 15 ust. 2 Porozumienia o ułatwieniach w handlu oraz powiadomienia dotyczące zobowiązań w ramach kategorii B i C, zarówno dla krajów rozwijających się, jak i krajów najsłabiej rozwiniętych, na mocy art. 16 ust. 5 Porozumienia o ułatwieniach w handlu. Zobowiązania te będą stanowić integralną część Porozumienia o ułatwieniach w handlu.

(6) Protokół powinien zostać zatwierdzony w imieniu Unii,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Protokół zmieniający Porozumienie z Marrakeszu ustanawiające Światową Organizację Handlu zostaje niniejszym zatwierdzony w imieniu Unii Europejskiej.

Tekst Protokołu dołącza się do niniejszej decyzji.

Artykuł 2

Przewodniczący Rady wyznacza osobę lub osoby umocowane do złożenia instrumentu akceptacji w imieniu Unii, jak określono w ust. 4 Protokołu ⁽¹⁾.

Artykuł 3

Niniejszy Protokół nie może być interpretowany jako przyznający prawa lub nakładający obowiązki, na które można bezpośrednio powoływać się w sądach Unii lub państw członkowskich.

Artykuł 4

Niniejsza decyzja wchodzi w życie z dniem jej przyjęcia.

Sporządzono w Luksemburgu dnia 1 października 2015 r.

W imieniu Rady
É. SCHNEIDER
Przewodniczący

⁽¹⁾ Data wejścia w życie Protokołu zostanie opublikowana w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* przez Sekretariat Generalny Rady.

TŁUMACZENIE

PROTOKÓŁ**zmieniający Porozumienie z Marakeszu ustanawiające Światową Organizację Handlu**

CZŁONKOWIE ŚWIATOWEJ ORGANIZACJI HANDLU;

ODNOSZĄC SIĘ do Porozumienia o ułatwieniach w handlu;

UWZGLĘDNIAJĄC decyzję Rady Ogólnej zawartą w dokumencie WT/L/940, przyjętą zgodnie z art. X ust. 1 Porozumienia z Marrakeszu ustanawiającego Światową Organizację Handlu („Porozumienie WTO”);

NINIEJSZYM UZGADNIAJĄ, CO NASTĘPUJE:

1. Załącznik 1 A do Porozumienia WTO, z chwilą wejścia w życie niniejszego Protokołu na mocy ust. 4, zostaje zmieniony poprzez dodanie Porozumienia o ułatwieniach w handlu zgodnie z treścią w załączniku do niniejszego Protokołu, i jego umieszczenie za Porozumieniem w sprawie środków ochronnych.
2. Nie można dokonać zastrzeżeń w stosunku do jakichkolwiek postanowień niniejszego Protokołu bez zgody innych Członków.
3. Niniejszy Protokół poddaje się niniejszym do akceptacji Członkom.
4. Niniejszy Protokół wchodzi w życie zgodnie z art. X ust. 3 Porozumienia WTO ⁽¹⁾.
5. Niniejszy Protokół zostaje złożony u Dyrektora Generalnego Światowej Organizacji Handlu, który niezwłocznie dostarcza każdemu z Członków uwierzytelniony odpis niniejszego Protokołu i zawiadomienia o każdej jego akceptacji zgodnie z ust. 3.
6. Niniejszy Protokół zostaje zarejestrowany zgodnie z postanowieniami art. 102 Karty Narodów Zjednoczonych.

Sporządzono w Genewie, dnia dwudziestego siódmego listopada dwa tysiące czternastego roku w jednym egzemplarzu w językach: angielskim, francuskim i hiszpańskim, przy czym każda wersja językowa jest autentyczna.

⁽¹⁾ Do celów obliczenia liczby członków dokonujących akceptacji zgodnie z art. X ust. 3 Porozumienia WTO, instrument akceptacji przez Unię Europejską w jej własnym imieniu i w odniesieniu do jej państw członkowskich liczony będzie jako akceptacja przez liczbę Członków równą liczbie państw członkowskich Unii Europejskiej, będących Członkami WTO.

ZAŁĄCZNIK DO PROTOKOŁU ZMIENIAJĄCEGO POROZUMIENIE Z MARAKESZU USTANAWIAJĄCE ŚWIATOWĄ ORGANIZACJĘ HANDLU

POROZUMIENIE O UŁATWIENIACH W HANDLU**Preambuła**

CZŁONKOWIE,

UWZGLĘDNIAJĄC negocjacje zapoczątkowane na podstawie dauhańskiej deklaracji ministerialnej,

PRZYPOMINAJĄC i potwierdzając mandat i zasady zawarte w ust. 27 dauhańskiej deklaracji ministerialnej (WT/MIN(01)/DEC/1) oraz w załączniku D do decyzji w sprawie dauhańskiego programu prac, przyjętej przez Radę Generalną w dniu 1 sierpnia 2004 r. (WT/L/579), jak również w ust. 33 załącznika E do deklaracji ministerialnej z Hongkongu (WT/MIN(05)/DEC),

PRAGNĄC doprecyzować i udoskonalić odpowiednie aspekty artykułów V, VIII i X GATT z 1994 r. z myślą o dalszym usprawnieniu przepływu, zwalniania i odprawy towarów, w tym towarów przewożonych,

UZNAJĄC szczególne potrzeby Członków – krajów rozwijających się i przede wszystkim krajów najmniej rozwiniętych, a także pragnąc zwiększyć pomoc i wsparcie w budowaniu zdolności w tym obszarze,

UZNAJĄC potrzebę skutecznej współpracy Członków w sprawach związanych z ułatwieniami w handlu i zgodnością z przepisami celnymi,

NINIEJSZYM UZGADNIAJĄ, CO NASTĘPUJE:

SEKCJA I

Artykuł 1

Publikowanie i dostępność informacji

1. Publikowanie

1.1. Każdy Członek bezzwłocznie opublikuje poniższe informacje w sposób niedyskryminujący i łatwo dostępny, tak aby rządy, przedsiębiorstwa i inne zainteresowane strony mogły się z nimi zapoznać:

- a) procedury przywozowe, wywozowe i tranzytowe (w tym procedury obowiązujące w portach, portach lotniczych i innych punktach wprowadzenia) oraz wymagane formularze i dokumenty;
- b) stosowane stawki ceł i wszelkiego rodzaju podatków od przywozu lub wywozu bądź nakładanych w związku z przywozem lub wywozem;
- c) opłaty i należności nakładane przez organy administracji publicznej lub na rzecz tych organów w związku z przywozem, wywozem lub tranzytem;
- d) przepisy dotyczące klasyfikacji lub wyceny produktów do celów celnych;
- e) mające ogólne zastosowanie przepisy ustawowe, wykonawcze i administracyjne odnoszące się do reguł pochodzenia;
- f) ograniczenia lub zakazy przywozowe, wywozowe lub tranzytowe;
- g) przepisy dotyczące kar za niedopełnienie formalności przywozowych, wywozowych lub tranzytowych;
- h) procedury odwoławcze lub rewizyjne;
- i) umowy lub części umów zawartych z dowolnym krajem lub krajami odnoszące się do przywozu, wywozu lub tranzytu; oraz
- j) procedury dotyczące zarządzania kontyngentami taryfowymi.

- 1.2. Niniejsze postanowienia nie będą interpretowane jako wymóg publikowania lub dostarczania informacji w języku innym niż język Członka, z wyjątkiem, o którym mowa w pkt 2.2.
2. Informacje dostępne w internecie
- 2.1. Każdy Członek udostępni i w miarę możliwości oraz potrzeb będzie uaktualniać następujące informacje w internecie:
 - a) opis ⁽¹⁾ swoich procedur przywozowych, wywozowych i tranzytowych, w tym procedur odwoławczych lub rewizyjnych, informujący rządy, przedsiębiorstwa i inne zainteresowane strony o praktycznych krokach, które trzeba podjąć w przypadku przywozu, wywozu lub tranzytu;
 - b) formularze i dokumenty wymagane w przypadku przywozu na terytorium danego Członka, wywozu z tego terytorium lub tranzytu przez to terytorium;
 - c) dane kontaktowe punktu lub punktów informacyjnych.
- 2.2. Jeżeli istnieje taka możliwość, opis, o którym mowa w pkt 2.1 lit. a), będzie również udostępniony w jednym z języków urzędowych WTO.
- 2.3. Członków zachęca się do udostępniania w internecie dokładniejszych informacji dotyczących handlu, w tym informacji o właściwym ustawodawstwie dotyczącym handlu oraz innych informacji, o których mowa w pkt 1.1.
3. Punkty informacyjne
- 3.1. Każdy Członek utworzy lub będzie utrzymywać, w miarę posiadanych zasobów, jeden lub więcej punktów informacyjnych w celu udzielania odpowiedzi na uzasadnione pytania organów rządowych, przedsiębiorstw i innych zainteresowanych stron dotyczące kwestii wymienionych w pkt 1.1, a także w celu udostępnienia wymaganych formularzy i dokumentów, o których mowa w pkt 1.1 lit. a).
- 3.2. Członkowie należący do unii celnej lub zaangażowani w integrację regionalną mogą tworzyć lub utrzymywać wspólne punkty informacyjne na poziomie regionu w celu spełnienia wymogu, o którym mowa w pkt 3.1, w odniesieniu do powszechnie stosowanych procedur.
- 3.3. Członków zachęca się, aby nie pobierali opłat za udzielanie odpowiedzi oraz udostępnianie wymaganych formularzy i dokumentów. Jeżeli stosowane są opłaty, Członkowie ograniczą kwotę opłat i należności do przybliżonych kosztów świadczonych usług.
- 3.4. Punkty informacyjne będą odpowiadać na pytania oraz udostępniać formularze i dokumenty w rozsądnym terminie, ustalonym przez poszczególnych Członków i mogącym różnić się w zależności od charakteru i stopnia złożoności konkretnego zapytania.
4. Notyfikacja

Każdy Członek powiadomi Komitet ds. Ułatwień w Handlu utworzony na podstawie art. 23 pkt 1.1 (zwany w niniejszym porozumieniu „Komitetem”) o:

 - a) oficjalnym miejscu lub miejscach opublikowania informacji wymienionych w pkt 1.1 lit. a)–j);
 - b) adresach URL witryny lub witryn internetowych, o których mowa w pkt 2.1; oraz
 - c) danych kontaktowych punktów informacyjnych, o których mowa w pkt 3.1.

Artykuł 2

Możliwość zgłaszania uwag, informacje przed wejściem w życie i konsultacje

1. Możliwość zgłaszania uwag i informacje przed wejściem w życie
- 1.1. Każdy Członek, w możliwym zakresie oraz w sposób zgodny z jego krajowym prawem i systemem prawnym, zapewni przedsiębiorstwom i innym zainteresowanym stronom możliwość oraz odpowiednio długi czas na przedstawienie uwag do proponowanych przepisów bądź zmian przepisów ustawowych i wykonawczych mających ogólne zastosowanie, dotyczących przepływu, zwalniania i odprawy towarów, w tym towarów przewożonych.

⁽¹⁾ Każdy Członek może według własnego uznania określić w witrynie internetowej ograniczenia prawne tego opisu.

- 1.2. Każdy Członek, w możliwym zakresie oraz w sposób zgodny z jego krajowym prawem i systemem prawnym, zapewni opublikowanie lub udostępnienie publicznie w inny sposób nowych lub zmienionych przepisów ustawowych i wykonawczych mających ogólne zastosowanie, dotyczących przepływu, zwalniania i odprawy towarów, w tym towarów przewożonych, możliwie jak najwcześniej przed wejściem w życie tych przepisów w celu umożliwienia przedsiębiorstwom i innym zainteresowanym stronom zapoznania się z nimi.
 - 1.3. Postanowienia pkt 1.1 i 1.2 nie dotyczą zmian stawek należności celnych lub stawek celnych, środków skutkujących ulgą, środków, których skuteczność może osłabić przestrzeganie postanowień pkt 1.1 lub 1.2, środków stosowanych w pilnych sytuacjach lub drobnych zmian w krajowym prawie i systemie prawnym.
2. Konsultacje
- Każdy Członek zapewni w miarę potrzeb systematyczne konsultacje służb granicznych i przedsiębiorstw lub innych zainteresowanych stron znajdujących się na jego terytorium.

Artykuł 3

Interpretacja zdarzeń przyszłych

1. Każdy Członek wyda w rozsądnym, ustalonym terminie interpretację zdarzeń przyszłych wnioskodawcy, który złożył pisemny wniosek zawierający wszystkie konieczne informacje. W przypadku odmowy wydania interpretacji zdarzeń przyszłych Członek bezzwłocznie zawiadomi o tym na piśmie wnioskodawcę, podając ważne fakty oraz uzasadnienie takiej decyzji.
2. Członek może odmówić wydania wnioskodawcy interpretacji zdarzeń przyszłych, jeżeli sprawa, której dotyczy wniosek:
 - a) jest już przedmiotem toczącego się w stosunku do wnioskodawcy postępowania przed dowolnym organem administracji publicznej, organem apelacyjnym lub sądem; lub
 - b) była już przedmiotem decyzji organu apelacyjnego lub sądu.
3. Interpretacja zdarzeń przyszłych zachowa ważność przez uzasadniony okres od jej wydania, chyba że zmienią się przepisy prawa, fakty lub okoliczności leżące u podstaw takiej interpretacji.
4. Jeżeli Członek uchyla, zmienia lub unieważnia interpretację zdarzeń przyszłych, przekaże wnioskodawcy pisemne powiadomienie, podając ważne fakty oraz uzasadnienie takiej decyzji. Członek może uchylić, zmienić lub unieważnić interpretację zdarzeń przyszłych z mocą wsteczną wyłącznie wówczas, gdy interpretacja została wydana na podstawie niepełnych, nieprawidłowych, fałszywych lub wprowadzających w błąd informacji.
5. Wydana przez Członka interpretacja zdarzeń przyszłych będzie dla niego wiążąca w odniesieniu do wnioskodawcy, który wystąpił o jej wydanie. Członek może postanowić, że interpretacja zdarzeń przyszłych jest wiążąca dla wnioskodawcy.
6. Każdy Członek opublikuje co najmniej następujące informacje:
 - a) wymogi dotyczące stosowania interpretacji zdarzeń przyszłych, w tym informacje, które należy dostarczyć i format, w jakim mają być dostarczone;
 - b) termin wydawania interpretacji zdarzeń przyszłych; oraz
 - c) okres obowiązywania interpretacji zdarzeń przyszłych.
7. Na pisemny wniosek wnioskodawcy każdy Członek dokona przeglądu interpretacji zdarzeń przyszłych lub decyzji uchylającej, zmieniającej lub unieważniającej interpretację zdarzeń przyszłych ⁽¹⁾.

⁽¹⁾ Na podstawie postanowień niniejszego ustępu: a) przegląd może zostać dokonany przed wykonaniem działania na podstawie interpretacji lub po jego wykonaniu, przez urzędnika, urząd lub organ, który ją wydał, organ administracyjny wyższego szczebla lub niezależny, lub przez organ sądowy; oraz b) Członek nie jest zobowiązany do zapewnienia wnioskodawcy możliwości odwołania się do art. 4 ust. 1.

8. Każdy Członek będzie dążył do udostępnienia do publicznej wiadomości informacji o interpretacjach zdarzeń przyszłych, które jego zdaniem mają znaczenie dla innych zainteresowanych stron, z uwzględnieniem konieczności ochrony informacji stanowiących tajemnicę handlową.
9. Definicje i zakres:
- a) interpretacja zdarzeń przyszłych to decyzja na piśmie wydawana przez Członka wnioskodawcy przed przywozem towarów będących przedmiotem wniosku, określająca sposób traktowania przez Członka danych towarów w chwili ich przywozu w odniesieniu do:
- (i) klasyfikacji taryfowej towarów; oraz
- (ii) pochodzenia towarów ⁽¹⁾;
- b) Członków zachęca się, aby oprócz interpretacji zdarzeń przyszłych określonych w lit. a) wydawali również interpretacje zdarzeń przyszłych w sprawach:
- (i) właściwej metody lub kryteriów ustalania wartości celnej na podstawie konkretnego zbioru faktów oraz zastosowania takiej metody i kryteriów;
- (ii) zakresu stosowania wymogów Członka dotyczących obniżenia należności celnych lub zwolnienia z tych należności;
- (iii) stosowania wymogów Członka dotyczących kontyngentów, w tym kontyngentów taryfowych; oraz
- (iv) we wszelkich innych sprawach, w przypadku których Członek uzna wydanie interpretacji zdarzeń przyszłych za stosowne;
- c) wnioskodawca to eksporter, importer lub dowolna osoba posiadająca uzasadniony powód, lub osoba ich reprezentująca;
- d) Członek może wymagać, aby wnioskodawca posiadał na jego terytorium przedstawicielstwo prawne lub zarejestrowaną działalność. W miarę możliwości wymogi takie nie będą ograniczać kategorii osób uprawnionych do wnioskowania o interpretację zdarzeń przyszłych, przy czym w szczególności należy tu uwzględnić określone potrzeby małych i średnich przedsiębiorstw. Wymogi te będą zrozumiałe i przejrzyste oraz nie będą stanowić środka arbitralnej lub nieuzasadnionej dyskryminacji.

Artykuł 4

Procedury odwoławcze lub rewizyjne

1. Każdy Członek zapewni, by osobie będącej adresatem decyzji administracyjnej organów celnych ⁽²⁾ przysługiwało na jego terytorium prawo do:
- a) odwołania się od decyzji administracyjnej lub jej rewizji przez organ administracyjny wyższego szczebla lub niezależny od urzędnika lub urzędu, który wydał decyzję;
- lub
- b) odwołania się od decyzji lub jej rewizji na drodze sądowej.

⁽¹⁾ Oznacza to, że interpretacja zdarzeń przyszłych w sprawie pochodzenia towarów może być oceną pochodzenia do celów Porozumienia w sprawie reguł pochodzenia, pod warunkiem że interpretacja spełnia wymogi niniejszego porozumienia oraz Porozumienia w sprawie reguł pochodzenia. Podobnie ocena pochodzenia na podstawie Porozumienia w sprawie reguł pochodzenia może być interpretacją zdarzeń przyszłych w sprawie pochodzenia towarów do celów niniejszego porozumienia, pod warunkiem że interpretacja spełnia wymogi Porozumienia i niniejszego porozumienia. Członkowie nie są zobowiązani do ustanowienia odrębnych zasad na podstawie tego postanowienia, w uzupełnieniu do tych ustanowionych na podstawie Porozumienia w sprawie reguł pochodzenia w odniesieniu do oceny pochodzenia, pod warunkiem że spełnione są wymogi niniejszego artykułu.

⁽²⁾ Decyzja administracyjna w niniejszym artykule oznacza decyzję o skutku prawnym, wpływającym na prawa i obowiązki konkretnej osoby w określonym przypadku. Oznacza to, że decyzja administracyjna w tym artykule obejmuje postępowanie administracyjne w rozumieniu artykułu X GATT z 1994 r. lub niepodjęcie postępowania administracyjnego bądź decyzję przewidzianą w krajowym prawie i systemie prawnym Członka. Aby rozwiązać kwestię niepodjęcia takiego postępowania, zamiast prawa do odwołania lub rewizji na podstawie ust. 1 lit. a) Członkowie mogą stosować alternatywny mechanizm administracyjny lub sądowy zobowiązujący organ celny do niezwłocznego wydania decyzji administracyjnej.

2. Ustawodawstwo Członka może przewidywać wymóg, aby odwołanie lub rewizję na drodze sądowej poprzedzało odwołanie lub rewizja na drodze administracyjnej.
3. Każdy Członek zapewni niedyskryminujący przebieg procedur odwoławczych lub rewizyjnych.
4. Każdy Członek zapewni, by w przypadku niewydania decyzji w sprawie odwołania lub rewizji na podstawie ust. 1 lit. a):
 - a) w terminie określonym w przepisach ustawowych lub wykonawczych; lub
 - b) bez zbędnej zwłokiosobie wnoszącej odwołanie przysługiwało prawo do dalszego odwołania lub rewizji przez organ administracyjny lub sądowy bądź prawo do innego odwołania się do organu sądowego ⁽¹⁾.
5. Każdy Członek zapewni, aby osoba, o której mowa w ust. 1, otrzymała uzasadnienie decyzji administracyjnej, umożliwiające takiej osobie skorzystanie z procedur odwoławczych lub rewizyjnych, jeżeli zachodzi taka konieczność.
6. Wszystkich Członków zachęca się do stosowania postanowień niniejszego artykułu do decyzji administracyjnych wydawanych przez właściwe służby graniczne inne niż służby celne.

Artykuł 5

Inne środki służące zapewnieniu większej bezstronności, niedyskryminacji i przejrzystości

1. Powiadomienia o zaostrzeniu kontroli lub inspekcji

W przypadku gdy Członek przyjmuje lub utrzymuje system wydawania powiadomień lub wytycznych dla swoich właściwych organów w celu podniesienia poziomu kontroli lub inspekcji na granicach w odniesieniu do środków spożywczych, napojów lub pasz na podstawie powiadomienia lub wytycznych mających na celu ochronę życia lub zdrowia ludzi, zwierząt lub roślin na swoim terytorium, sposób wydania, wycofania lub zawieszenia takich powiadomień lub wytycznych podlega następującym warunkom:

- a) Członek może, w miarę potrzeb, wydać powiadomienie lub wytyczne oparte na analizie ryzyka;
 - b) Członek może wydać powiadomienie lub wytyczne w celu ich jednolitego stosowania wyłącznie w tych punktach wprowadzenia, w których mają zastosowanie warunki sanitarne lub fitosanitarne stanowiące podstawę powiadomienia lub wytycznych;
 - c) Członek bezzwłocznie wycofa lub zawiesi powiadomienie lub wytyczne w przypadku ustania sytuacji, która stanowiła podstawę ich wydania, lub w przypadku zmiany sytuacji, umożliwiającej zastosowanie środków w mniejszym stopniu ograniczających wymianę handlową; oraz
 - d) jeżeli Członek zdecyduje o wycofaniu lub zawieszeniu powiadomienia lub wytycznych, bezzwłocznie opublikuje ogłoszenie o wycofaniu lub zawieszeniu w niedyskryminujący i łatwo dostępny sposób, lub zawiadomi Członka będącego eksporterem lub importerem, stosownie do sytuacji.
2. Zatrzymanie

Członek bezzwłocznie poinformuje przewoźnika lub importera o zatrzymaniu towarów zgłoszonych do przywozu w celu kontroli przez służby celne lub inny właściwy organ.
 3. Procedury przeprowadzania badań
 - 3.1. Członek może umożliwić na wniosek przeprowadzenie drugiego badania w przypadku niekorzystnych wyników pierwszego badania próbki pobranej po przybyciu towarów zgłoszonych do przywozu.

⁽¹⁾ Postanowienia niniejszego ustępu nie uniemożliwiają Członkowi uznania milczenia organów administracyjnych w sprawie odwołania lub rewizji za decyzję na korzyść osoby wnoszącej odwołanie, zgodnie z przepisami ustawowymi i wykonawczymi Członka.

- 3.2. Członek opublikuje w sposób niedyskryminujący i łatwo dostępny nazwę oraz adres laboratorium, w którym można przeprowadzić badanie, albo poda tę informację importerowi, dając mu możliwość przewidzianą w pkt 3.1.
- 3.3. Członek uwzględni wynik ewentualnego drugiego badania, przeprowadzonego zgodnie z pkt 3.1, do celów zwolnienia i odprawy towarów oraz, w stosownych przypadkach, może przyjąć wyniki takiego badania.

Artykuł 6

Warunki dotyczące opłat i należności z tytułu przywozu i wywozu lub w związku z przywozem i wywozem oraz kary

1. Ogólne warunki dotyczące opłat i należności z tytułu przywozu i wywozu lub w związku z przywozem i wywozem
 - 1.1. Postanowienia ust. 1 mają zastosowanie do wszystkich opłat i należności innych niż cła przywozowe i wywozowe oraz podatki wchodzące w zakres artykułu III GATT z 1994 r., nakładanych przez Członków z tytułu przywozu i wywozu lub w związku z przywozem i wywozem towarów.
 - 1.2. Informacje dotyczące opłat i należności są publikowane zgodnie z postanowieniami art. 1. W informacjach określone zostają stosowane opłaty i należności, uzasadnienie takich opłat i należności, odpowiedzialny organ oraz termin uiszczenia opłaty i sposób płatności.
 - 1.3. Między publikacją nowych lub zmienionych opłat i należności a ich wejściem w życie zostanie zapewniony odpowiednio długi czas, z wyjątkiem sytuacji pilnych. Takie opłaty i należności nie będą stosowane przed opublikowaniem dotyczącej ich informacji.
 - 1.4. Każdy Członek dokona okresowego przeglądu swoich opłat i należności w celu zmniejszenia ich liczby i zróżnicowania, jeżeli istnieje taka możliwość.
2. Szczegółowe warunki dotyczące opłat i należności za odprawę celną z tytułu przywozu i wywozu lub w związku z przywozem i wywozem
Opłaty i należności za odprawę celną:
 - (i) będą ograniczone do kwoty przybliżonych kosztów usług świadczonych w związku z konkretnym przywozem lub wywozem; oraz
 - (ii) nie muszą być powiązane z konkretnym przywozem lub wywozem, pod warunkiem że dotyczą usług ściśle związanych z odprawą celną towarów.
3. Warunki dotyczące kar
 - 3.1. Do celów ust. 3 termin „kary” oznacza kary nakładane przez administrację celną Członka za naruszenie jego przepisów ustawowych, wykonawczych lub wymogów proceduralnych w odniesieniu do cel.
 - 3.2. Każdy Członek zapewni, by kary za naruszenie przepisów ustawowych, wykonawczych lub wymogów proceduralnych w odniesieniu do cel były nakładane wyłącznie na osobę lub osoby odpowiedzialne za naruszenie tych przepisów.
 - 3.3. Kara będzie uzależniona od faktów i okoliczności konkretnej sprawy oraz będzie współmierna do zakresu i wagi naruszenia.
 - 3.4. Każdy Członek zapewni utrzymywanie środków w celu uniknięcia:
 - a) konfliktu interesów w ocenie oraz pobieraniu kar i cel; oraz
 - b) stworzenia zachęty do oceny lub pobierania kary w sposób niezgodny z pkt 3.3.
 - 3.5. Każdy Członek zapewni, by w przypadku nałożenia kary za naruszenie przepisów ustawowych, wykonawczych lub wymogów proceduralnych w odniesieniu do cel osoba lub osoby, na które kara została nałożona, otrzymały pisemne wyjaśnienie z wyszczególnieniem charakteru naruszenia oraz obowiązujących przepisów ustawowych, wykonawczych lub wymogów proceduralnych, na podstawie których ustalono kwotę lub zakres kary za dane naruszenie.

- 3.6. Jeżeli zainteresowana osoba dobrowolnie ujawni administracji celnej Członka okoliczności naruszenia przepisów ustawowych, wykonawczych lub wymogów proceduralnych w odniesieniu do cel przed wykryciem tego naruszenia przez administrację celną, Członka zachęca się, aby ustalając wysokość kary dla tej osoby uwzględnił w stosownych przypadkach ten fakt jako potencjalny czynnik łagodzący.
- 3.7. Postanowienia niniejszego ustępu będą miały zastosowanie do kar w ruchu tranzytowym, o których mowa w pkt 3.1.

Artykuł 7

Zwolnienie i odprawa towarów

1. Formalności poprzedzające przybycie towarów
 - 1.1. Każdy Członek przyjmie lub będzie utrzymywać procedury umożliwiające przedstawienie dokumentacji przywozowej oraz innych wymaganych informacji, w tym manifestów, w celu zapoczątkowania procedury przed przybyciem towarów, w dążeniu do szybszego zwolnienia towarów po ich przybyciu.
 - 1.2. Każdy Członek w miarę możliwości zapewni możliwość wcześniejszego złożenia dokumentów w formacie elektronicznym w celu ich rozpatrzenia przed przybyciem towarów.
2. Płatność elektroniczna

Każdy Członek, w miarę możliwości, przyjmie lub będzie utrzymywać procedury umożliwiające płatność drogą elektroniczną cel, podatków, opłat oraz należności pobieranych przez organy celne z tytułu przywozu lub wywozu.
3. Uniezależnienie procedury zwolnienia towarów od ustalenia ostatecznych kwot należności celnych, podatków, opłat i należności
 - 3.1. Każdy Członek przyjmie lub będzie utrzymywać procedury umożliwiające zwolnienie towarów przed ustaleniem ostatecznych kwot należności celnych, podatków, opłat i należności, jeżeli ustalenia takiego nie dokonuje się przed przybyciem towarów lub jak najszybciej po ich przybyciu oraz pod warunkiem spełnienia wszystkich innych wymogów regulacyjnych.
 - 3.2. Członek może warunkować takie zwolnienie:
 - a) uiszczeniem należności celnych, podatków, opłat i należności ustalonych przed przybyciem towarów lub w chwili ich przybycia oraz ustanowieniem gwarancji dla nieustalonej jeszcze kwoty w postaci zabezpieczenia, kaucji lub innego właściwego instrumentu, przewidzianego w przepisach ustawowych i wykonawczych; lub
 - b) ustanowieniem gwarancji w postaci zabezpieczenia, kaucji lub innego właściwego instrumentu, przewidzianego w przepisach ustawowych i wykonawczych.
 - 3.3. Kwota takiej gwarancji nie będzie wyższa od ostatecznej kwoty, której uiszczenia Członek wymaga z tytułu należności celnych, podatków, opłat i należności za towary objęte gwarancją.
 - 3.4. W przypadku wykrycia przestępstwa wymagającego nałożenia kary pieniężnej lub grzywny może być wymagane ustanowienie gwarancji z tytułu takiej kary lub grzywny, która może zostać nałożona.
 - 3.5. Gwarancja, o której mowa w pkt 3.2 i 3.4, będzie zwolniona w chwili, kiedy nie jest już wymagana.
 - 3.6. Niniejsze postanowienia w żadnym wypadku nie naruszają prawa Członka do sprawdzenia, zatrzymania, zajęcia lub skonfiskowania towarów bądź objęcia ich innymi czynnościami, które nie naruszają praw i obowiązków Członków w związku z ich członkostwem w WTO.
4. Zarządzanie ryzykiem
 - 4.1. Każdy Członek w miarę możliwości przyjmie lub będzie utrzymywać system zarządzania ryzykiem do celów kontroli celnej.
 - 4.2. Każdy Członek zaprojektuje i będzie stosować system zarządzania ryzykiem w sposób zapewniający uniknięcie arbitralnej lub nieuzasadnionej dyskryminacji lub ukrytego ograniczenia w handlu międzynarodowym.

- 4.3. Każdy Członek skoncentruje kontrole celne oraz, w miarę możliwości, inne stosowne kontrole graniczne na przesyłkach wysokiego ryzyka, usprawniając zwolnienie przesyłek niskiego ryzyka. Członek może również przeprowadzać wrywkową kontrolę wybranych przesyłek w ramach swojego systemu zarządzania ryzykiem.
- 4.4. Każdy Członek będzie zarządzał ryzykiem w oparciu o ocenę ryzyka według właściwych kryteriów selektywności. Takie kryteria selektywności mogą obejmować, między innymi, kod zharmonizowanego systemu oznaczania i kodowania towarów, charakter i opis towarów, kraj pochodzenia, kraj wysyłki towarów, wartość towarów, historię przestrzegania wymogów przez przedsiębiorstwa handlowe oraz rodzaje środków transportu.
5. Audyt po odprawie celnej
 - 5.1. Aby usprawnić procedurę zwolnienia towarów, każdy Członek przyjmie lub będzie utrzymywać audyt po odprawie celnej w celu zapewnienia zgodności z przepisami ustawowymi i wykonawczymi odnoszącymi się do cel oraz z innymi powiązanymi przepisami ustawowymi i wykonawczymi.
 - 5.2. Każdy Członek wybierze osobę lub przesyłkę do audytu po odprawie celnej w oparciu o analizę ryzyka, która może obejmować właściwe kryteria selektywności. Każdy Członek będzie prowadził audyty po odprawie celnej w przejrzysty sposób. W przypadku objęcia konkretnej osoby procedurą audytu i otrzymania ostatecznych wyników, Członek niezwłocznie powiadomi o wynikach osobę, której dokumenty poddano audytowi, informując ją przy tym o jej prawach i obowiązkach oraz uzasadniając wyniki.
 - 5.3. Informacje uzyskane w trakcie audytu po odprawie celnej można wykorzystać w dalszym postępowaniu administracyjnym lub sądowym.
 - 5.4. W miarę możliwości Członkowie będą wykorzystywać wyniki audytu po odprawie celnej do celów zarządzania ryzykiem.
6. Ustalanie i publikowanie średniego czasu trwania procedury zwolnienia towarów
 - 6.1. Członków zachęca się do przeprowadzania okresowej i spójnej oceny średniego czasu trwania procedury zwolnienia towarów oraz do publikowania tej informacji, między innymi przy pomocy takich narzędzi jak badanie czasu wydania Światowej Organizacji Celnej (zwanej w niniejszym porozumieniu „WCO”) ⁽¹⁾.
 - 6.2. Członków zachęca się, aby przekazywali Komitetowi swoje doświadczenia związane z oceną średniego czasu trwania procedury zwolnienia towarów, w tym informacje na temat stosowanych metod, stwierdzonych wąskich gardeł oraz ich wpływu na efektywność.
7. Środki ułatwiające handel dla upoważnionych przedsiębiorców
 - 7.1. Każdy Członek zapewni dodatkowe środki ułatwiające handel, związane z przywozem, wywozem lub formalnościami i procedurami tranzytowymi, zgodnie z pkt 7.3, przeznaczone dla przedsiębiorców spełniających określone kryteria, dalej zwanych upoważnionymi przedsiębiorcami. Alternatywnie Członek może zaoferować takie środki ułatwiające handel za sprawą ogólnie dostępnych procedur celnych wszystkim przedsiębiorcom i nie jest zobowiązany do tworzenia odrębnego systemu.
 - 7.2. Określone kryteria warunkujące status upoważnionego przedsiębiorcy będą dotyczyły zgodności lub ryzyka braku zgodności z wymogami przepisów ustawowych, wykonawczych lub procedur Członka.
 - a) Kryteria takie, które zostaną opublikowane, obejmują:
 - (i) właściwą historię przestrzegania przepisów celnych oraz innych powiązanych przepisów ustawowych i wykonawczych;
 - (ii) system zarządzania dokumentacją w celu umożliwienia koniecznych kontroli wewnętrznych;
 - (iii) wypłacalność finansową oraz, w stosownych przypadkach, zapewnienie dostatecznych gwarancji lub zabezpieczeń; oraz
 - (iv) bezpieczeństwo łańcucha dostaw;

⁽¹⁾ Każdy Członek może określić zakres i metodę oceny takiego średniego czasu trwania procedury zwolnienia towarów według swoich potrzeb i zdolności.

- b) Kryteria takie:
- (i) nie będą zaprojektowane lub stosowane w sposób umożliwiający arbitralną lub nieuzasadnioną dyskryminację przedsiębiorców podlegających takim samym warunkom; oraz
 - (ii) w miarę możliwości nie będą ograniczać udziału małych i średnich przedsiębiorstw.
- 7.3. Środki ułatwiające handel przewidziane zgodnie z pkt 7.1 będą obejmować co najmniej trzy z następujących środków ⁽¹⁾:
- a) ograniczone wymagania w odniesieniu do dokumentacji i danych, w miarę potrzeb;
 - b) niski wskaźnik inspekcji i kontroli fizycznych, w miarę potrzeb;
 - c) krótki czas trwania procedury zwolnienia towarów, w miarę potrzeb;
 - d) odroczoną płatność ceł, podatków, opłat i należności;
 - e) stosowanie gwarancji generalnych lub gwarancji w obniżonej kwocie;
 - f) jedno zgłoszenie celne dla całego przywozu lub wywozu w ustalonym okresie; oraz
 - g) odprawę towarów w siedzibie upoważnionego przedsiębiorcy lub w innym miejscu zatwierdzonym przez organy celne.
- 7.4. Członków zachęca się do stworzenia systemów upoważnionych przedsiębiorców na podstawie międzynarodowych standardów, jeżeli takie standardy istnieją, z wyjątkiem sytuacji, w której takie standardy byłyby niewłaściwe lub nieskuteczne dla realizacji wyznaczonych uzasadnionych celów.
- 7.5. W celu rozszerzenia środków ułatwiających handel przedsiębiorcom Członkowie umożliwią innym Członkom negocjowanie wzajemnego uznawania systemów upoważnionych przedsiębiorców.
- 7.6. Członkowie będą wymieniać ważne informacje na temat obowiązujących systemów upoważnionych przedsiębiorców w ramach Komitetu.
8. Przyspieszone przesyłki
- 8.1. Każdy Członek przyjmie lub będzie utrzymywać procedury umożliwiające przyspieszone zwolnienie przynajmniej towarów wprowadzonych przy pomocy infrastruktury dla ładunków lotniczych osobom wnioskującym o zastosowanie takiej procedury, utrzymując jednocześnie kontrolę celną ⁽²⁾. Jeżeli Członek stosuje kryteria ⁽³⁾ ograniczające kategorię osób, które mogą o to wnioskować, w opublikowanych kryteriach może uwzględnić wymóg, że wnioskodawca ubiegający się o zastosowanie procedury opisanej w pkt 8.2 w celu realizacji przyspieszonej przesyłki:
- a) zapewnia odpowiednią infrastrukturę oraz pokrywa koszty odprawy celnej związane z przyspieszoną przesyłką w przypadku, gdy spełnia wymogi Członka dotyczące przeprowadzenia takiej procedury z użyciem specjalnie do tego przeznaczonej infrastruktury;
 - b) przed przybyciem przyspieszonej przesyłki przedstawia wszystkie informacje potrzebne do zwolnienia towarów;
 - c) ma naliczone opłaty w kwocie przybliżonych kosztów usług świadczonych w związku z zastosowaniem procedury opisanej w pkt 8.2;
 - d) utrzymuje wysoki poziom kontroli przyspieszonych przesyłek, stosując w tym celu środki bezpieczeństwa wewnętrznego, rozwiązania logistyczne oraz technologię śledzenia przesyłki od jej przyjęcia do chwili dostarczenia;
 - e) zapewnia przyspieszoną przesyłkę od jej przyjęcia do chwili dostarczenia;
 - f) przyjmuje na siebie odpowiedzialność za uiszczenie wszystkich ceł, podatków, opłat i należności na rzecz organu celnego za dany towar;

⁽¹⁾ Środki wymienione w pkt 7.3 lit. a)–g) uważa się za środki dla upoważnionych przedsiębiorców, jeżeli są one powszechnie dostępne dla wszystkich przedsiębiorców.

⁽²⁾ W przypadku gdy Członek posiada procedurę przewidzianą w pkt 8.2, niniejsze postanowienie nie zobowiązuje go do wprowadzania oddzielnych procedur przyspieszonego zwalniania towarów.

⁽³⁾ Takie kryteria dotyczące wnioskowania, jeżeli istnieją, powinny być stosowane w uzupełnieniu do wymogów Członka dotyczących obsługi wszystkich towarów lub przesyłek wprowadzanych przy pomocy infrastruktury dla ładunków lotniczych.

- g) posiada właściwą historię przestrzegania przepisów celnych oraz innych powiązanych przepisów ustawowych i wykonawczych;
- h) spełnia inne warunki, bezpośrednio związane ze skutecznym egzekwowaniem przestrzegania przepisów ustawowych i wykonawczych oraz wymogów proceduralnych Członka, odnoszących się konkretnie do zastosowania procedury opisanej w pkt 8.2.
- 8.2. Z zastrzeżeniem postanowień pkt 8.1 i 8.3 Członkowie:
- a) ograniczą do minimum liczbę dokumentów wymaganych do zwolnienia przyspieszonych przesyłek zgodnie z art. 10 ust. 1 oraz, w miarę możliwości, umożliwią zwolnienie towarów na podstawie jednorazowego przedstawienia informacji dotyczących niektórych przesyłek;
- b) zapewnią, aby przyspieszone przesyłki zwalniano w normalnych okolicznościach możliwie jak najszybciej po ich przybyciu, pod warunkiem przedstawienia informacji wymaganych do zwolnienia towarów;
- c) będą dążyć, aby wymogi wymienione w lit. a) i b) stosowano do przesyłek bez względu na ich wagę lub wartość, przy czym Członek może wymagać stosowania dodatkowych procedur przy wprowadzeniu towarów, w tym zgłoszeń, dokumentów uzupełniających oraz płatności ceł i podatków, jak również może ograniczyć takie czynności z uwagi na rodzaj towarów, pod warunkiem że procedury te nie ograniczają się do towarów o niskiej wartości, takich jak dokumenty; oraz
- d) zapewniają w miarę możliwości wartość przesyłki *de minimis* lub wartość celną, od której cła i podatki nie będą pobierane, z wyjątkiem niektórych określonych towarów. Postanowienie to nie dotyczy podatków wewnętrznych, takich jak podatek od wartości dodanej i podatek akcyzowy, stosowanych zgodnie z artykułem III GATT z 1994 r.
- 8.3. Postanowienia pkt 8.1 i 8.2 w żadnym wypadku nie będą naruszać prawa Członka do sprawdzenia, zatrzymania, zajęcia, skonfiskowania lub odmowy wprowadzenia towarów bądź prawa do przeprowadzenia audytu po odprawie celnej, w tym wskutek stosowania systemów zarządzania ryzykiem. Ponadto postanowienia pkt 8.1 i 8.2 w żadnym wypadku nie będą naruszać prawa Członka do warunkowania zwolnienia towarów przedstawieniem dodatkowych informacji i spełnieniem nieautomatycznych wymagań dotyczących licencjonowania.
9. Łatwo psujące się towary ⁽¹⁾
- 9.1. Aby zapobiec możliwym do uniknięcia stratom lub zepsuciu łatwo psujących się towarów, a także pod warunkiem spełnienia wszystkich wymogów regulacyjnych, każdy Członek może postanowić o zwolnieniu łatwo psujących się towarów:
- a) w normalnych okolicznościach najszybciej jak to możliwe; oraz
- b) w wyjątkowych okolicznościach, w których jest to wskazane, poza godzinami pracy organów celnych i innych właściwych organów.
- 9.2. Każdy Członek, planując ewentualne wymagane kontrole, będzie traktował łatwo psujące się towary w sposób priorytetowy.
- 9.3. Każdy Członek zapewni lub zezwoli importerowi na zapewnienie właściwych warunków przechowywania łatwo psujących się towarów do czasu ich zwolnienia. Członek może wymagać, aby miejsce składowe zapewnione przez importera zostało zatwierdzone lub wyznaczone przez jego właściwe organy. Przepływ towarów do takiego miejsca składowego, w tym zezwolenie dla podmiotu przemieszczającego towary, może podlegać zatwierdzeniu przez właściwe organy, jeżeli takie zatwierdzenie jest wymagane. Członek zapewni procedury umożliwiające zwolnienie towarów na wniosek importera w takim miejscu składowym, jeżeli istnieje taka możliwość i z zastrzeżeniem zgodności z ustawodawstwem krajowym.
- 9.4. W przypadku znacznego opóźnienia w zwolnieniu łatwo psujących się towarów oraz na pisemny wniosek Członek przyjmujący przywożone towary podaje, w miarę możliwości, informację o przyczynach opóźnienia.

Artykuł 8

Współpraca służb granicznych

1. Każdy Członek zapewni, by jego organy i służby odpowiedzialne za kontrole graniczne i procedury związane z przywozem, wywozem oraz tranzytem towarów prowadziły wzajemną współpracę i koordynowały swoje działania z myślą o ułatwieniach w handlu.

⁽¹⁾ Do celów niniejszego postanowienia łatwo psujące się towary oznaczają towary szybko ulegające zniszczeniu z uwagi na ich naturalne cechy, zwłaszcza gdy nie mają zapewnionych właściwych warunków przechowywania.

2. Każdy Członek, w miarę możliwości oraz w możliwym zakresie, będzie współpracować na wzajemnie uzgodnionych warunkach z innymi Członkami, z którymi posiada wspólną granicę, w celu koordynowania procedur na przejściach granicznych z myślą o ułatwieniach w handlu transgranicznym. Taka współpraca i koordynacja mogą obejmować:
 - a) dostosowanie dni roboczych i godzin pracy;
 - b) dostosowanie procedur i formalności;
 - c) stworzenie wspólnej infrastruktury i jej współużytkowanie;
 - d) wspólne kontrole;
 - e) stworzenie punktu jednej wspólnej kontroli granicznej.

Artykuł 9

Przemieszczanie towarów przeznaczonych do przywozu pod kontrolą celną

Każdy Członek, w miarę możliwości i pod warunkiem spełnienia wszystkich wymogów regulacyjnych, umożliwi przemieszczanie przeznaczonych do importu towarów przez swoje terytorium pod kontrolą celną z urzędu celnego wprowadzenia do innego urzędu celnego na swoim terytorium, w którym towary będą zwolnione lub poddane odprawie celnej.

Artykuł 10

Formalności związane z przywozem, wywozem i tranzytem

1. Formalności i wymogi dotyczące dokumentacji
 - 1.1. W celu zminimalizowania liczby i złożoności formalności związanych z przywozem, wywozem i tranzytem oraz w celu ograniczenia i uproszczenia wymogów dotyczących dokumentacji w związku z przywozem, wywozem i tranzytem, a także uwzględniając uzasadnione cele polityki i inne czynniki, takie jak zmiana sytuacji, ważne nowe informacje, praktyki biznesowe, dostępność technik i technologii, międzynarodowe najlepsze praktyki oraz wkład zainteresowanych stron, każdy Członek dokona przeglądu takich formalności i wymogów dotyczących dokumentacji i na podstawie wyników przeglądu zapewni, w miarę możliwości, aby formalności takie i wymogi dotyczące dokumentacji były:
 - a) przyjęte lub stosowane z myślą o szybkim zwolnieniu i odprawie celnej towarów, zwłaszcza towarów łatwo psujących się;
 - b) przyjęte lub stosowane w sposób mający na celu oszczędność czasu i kosztów przestrzegania przepisów dla przedsiębiorstw i podmiotów gospodarczych;
 - c) były najmniej restrykcyjne dla handlu, w sytuacji gdy w uzasadniony sposób dostępne są dwa lub więcej alternatywnych środków służących realizacji danego celu lub celów polityki; oraz
 - d) uchylone, w tym częściowo, jeżeli nie są już niezbędne.
 - 1.2. Komitet opracuje w miarę potrzeb procedury wymiany ważnych informacji i najlepszych praktyk przez Członków.
2. Akceptacja kopii
 - 2.1. Każdy Członek, w stosownych przypadkach, będzie akceptować papierowe lub elektroniczne kopie dokumentów uzupełniających, wymaganych w celu dopełnienia formalności związanych z przywozem, wywozem lub tranzytem.
 - 2.2. Jeżeli organ administracji publicznej Członka jest już w posiadaniu oryginału takiego dokumentu, każdy inny organ publiczny tego Członka przyjmie w stosownych przypadkach od organu posiadającego oryginał papierową lub elektroniczną kopię oryginału dokumentu.

- 2.3. Członek nie będzie wymagał do celów przywozu przedstawienia oryginału ani kopii zgłoszenia wywozowego, złożonego organom celnym Członka będącego eksporterem ⁽¹⁾.
3. Stosowanie norm międzynarodowych
 - 3.1. Członków zachęca się, by jako podstawę swoich formalności i procedur przywozowych, wywozowych lub tranzytowych stosowali właściwe normy międzynarodowe lub ich elementy, z wyjątkiem przypadków przewidzianych w niniejszym porozumieniu.
 - 3.2. Członków zachęca się, by w ramach posiadanych zasobów brali udział w opracowywaniu i okresowych przeglądach stosownych norm międzynarodowych przez właściwe organizacje międzynarodowe.
 - 3.3. Komitet opracuje w miarę potrzeb procedury wymiany przez Członków informacji i najlepszych praktyk w zakresie wdrażania norm międzynarodowych. Komitet może też zaprosić odpowiednie organizacje międzynarodowe do przedyskutowania prowadzonych przez nie prac nad międzynarodowymi normami. W stosownych przypadkach Komitet może określić normy o szczególnej wartości dla Członków.
4. Pojedynczy punkt kontaktowy
 - 4.1. Członkowie będą dążyć do utworzenia lub utrzymywania pojedynczego punktu kontaktowego, umożliwiającego przedsiębiorstwom składanie dokumentów lub danych dla uczestniczących organów lub służb w związku z przywozem, wywozem lub przewozem towarów za pośrednictwem jednego punktu wprowadzenia. Po zbadaniu dokumentów lub danych przez uczestniczące organy lub służby, wyniki będą podawane do wiadomości wnioskodawców za pośrednictwem pojedynczego punktu kontaktowego i w odpowiednim terminie.
 - 4.2. W przypadku uprzedniego złożenia dokumentów lub danych w pojedynczym punkcie kontaktowym, uczestniczące organy lub służby nie będą wymagać tych samych dokumentów lub danych, z wyjątkiem pilnych i innych wyjątkowych sytuacji, które zostaną ogłoszone do wiadomości publicznej.
 - 4.3. Członkowie powiadomią Komitet o szczegółach dotyczących funkcjonowania pojedynczego punktu kontaktowego.
 - 4.4. W miarę możliwości Członkowie zastosują technologie informacyjne w celu wsparcia działania pojedynczego punktu kontaktowego.
5. Inspekcja przedwysyłkowa
 - 5.1. Członkowie nie będą wymagać przeprowadzania inspekcji przedwysyłkowych na potrzeby klasyfikacji taryfowej i ustalania wartości celnej.
 - 5.2. Bez uszczerbku dla praw Członków do stosowania innych rodzajów inspekcji przedwysyłkowych nieobjętych postanowieniami pkt 5.1, Członków zachęca się do niewprowadzania i niestosowania nowych wymogów w zakresie przeprowadzania takich inspekcji. ⁽²⁾
6. Korzystanie z usług agentów celnych
 - 6.1. Bez uszczerbku dla ważnych aspektów polityki niektórych Członków, którzy obecnie przypisują szczególną rolę agentom celnym, z chwilą wejścia niniejszego porozumienia w życie Członkowie nie wprowadzą obowiązku korzystania z usług agentów celnych.
 - 6.2. Każdy Członek notyfikuje Komitetowi i publikuje swoje zasady korzystania z usług agentów celnych. Wszelkie późniejsze zmiany będą bezzwłocznie notyfikowane i publikowane.
 - 6.3. Członkowie będą stosować przejrzyste i obiektywne zasady licencjonowania agentów celnych.
7. Wspólne procedury graniczne i jednolite wymogi dotyczące dokumentacji
 - 7.1. Z zastrzeżeniem pkt 7.2 każdy Członek będzie stosował wspólne procedury celne i jednolite wymogi dotyczące dokumentacji do celów zwalniania i odprawy celnej towarów na swoim terytorium.

⁽¹⁾ Postanowienia niniejszego ustępu nie naruszają prawa Członka do warunkowania przywozu towarów kontrolowanych lub regulowanych przedstawieniem takich dokumentów, jak świadectwa, zezwolenia lub licencje.

⁽²⁾ Niniejszy ustęp dotyczy inspekcji przedwysyłkowych objętych Porozumieniem w sprawie inspekcji przedwysyłkowej i nie uniemożliwia przeprowadzania inspekcji przedwysyłkowych do celów sanitarnych i fitosanitarnych.

- 7.2. Postanowienia niniejszego artykułu nie uniemożliwiają Członkowi:
- zróznicowania swoich procedur i wymogów dotyczących dokumentacji na podstawie charakteru i rodzaju towarów lub środków transportu, którymi są przewożone;
 - zróznicowania swoich procedur i wymogów dotyczących dokumentacji towarów z uwagi na zarządzanie ryzykiem;
 - zróznicowania swoich procedur i wymogów dotyczących dokumentacji w celu przyznania całkowitego lub częściowego zwolnienia z ceł przywozowych lub podatków;
 - stosowania przedkładania lub przetwarzania dokumentów drogą elektroniczną; lub
 - zróznicowania swoich procedur i wymogów dotyczących dokumentacji w sposób zgodny z Porozumieniem w sprawie stosowania środków sanitarnych i fitosanitarnych.
8. Towary odrzucone
- 8.1. W przypadku odrzucenia przez właściwy organ Członka towarów przedstawionych do przywozu z uwagi na brak zgodności z przepisami sanitarnymi lub fitosanitarnymi, Członek umożliwi importerowi przekierowanie lub zwrot odrzuconych towarów do eksportera lub innej osoby wyznaczonej przez eksportera, z zastrzeżeniem przepisów ustawowych i wykonawczych Członka oraz zgodnie z tymi przepisami.
- 8.2. Jeżeli importer otrzyma taką możliwość na podstawie pkt 8.1 i nie skorzysta z niej w rozsądnym terminie, właściwy organ może zastosować inne postępowanie z takimi niedozwolonymi towarami.
9. Odprawa czasowa towarów oraz uszlachetnianie czynne i bierne
- 9.1. Odprawa czasowa towarów
- Każdy Członek zezwoli, zgodnie ze swoimi przepisami ustawowymi i wykonawczymi, na wprowadzenie na swój obszar celny towarów warunkowo zwolnionych, w całości lub częściowo, z płatności ceł przywozowych i podatków, jeżeli towary takie są wprowadzane na jego terytorium w specjalnym celu, są przeznaczone do ponownego wywozu w określonym czasie oraz nie poddano ich żadnym zmianom, z wyjątkiem normalnej amortyzacji i ubytków wskutek użycia.
- 9.2. Uszlachetnianie czynne i bierne
- Każdy Członek zezwoli, zgodnie ze swoimi przepisami ustawowymi i wykonawczymi, na uszlachetnianie czynne i bierne towarów. Towary dopuszczone do uszlachetniania biernego mogą być przedmiotem ponownego przywozu z zastosowaniem całkowitego lub częściowego zwolnienia z ceł przywozowych i podatków, zgodnie z przepisami ustawowymi i wykonawczymi Członka;
 - Do celów niniejszego artykułu „uszlachetnianie czynne” oznacza procedurę celną dopuszczającą wprowadzenie na obszar celny Członka niektórych warunkowo zwolnionych towarów, objętych w całości lub częściowo zwolnieniem z płatności ceł przywozowych i podatków lub kwalifikujących się do zwrotu cła, pod warunkiem że towary takie są przeznaczone do celów produkcji, przetwarzania lub naprawy a następnie wywozu;
 - Do celów niniejszego artykułu „uszlachetnianie bierne” oznacza procedurę celną dopuszczającą czasowy wywóz towarów będących w swobodnym obrocie na obszarze celnym Członka do celów produkcji, przetwarzania lub naprawy za granicą a następnie ich ponowny przywóz.

Artykuł 11

Swoboda tranzytu

- Przepisy lub formalności związane z ruchem tranzytowym, wymagane przez Członka, nie będą:
 - utrzymywane w przypadku, gdy ustaną okoliczności lub cele, które uzasadniały ich przyjęcie lub wówczas, gdy w sytuacji zmienionych okoliczności lub celów można postąpić w racjonalnie dostępny sposób mniej restrykcyjny dla handlu;
 - stosowane w sposób, który stanowiłby ukryte ograniczenie dla ruchu tranzytowego.

2. Ruch tranzytowy nie będzie warunkowany pobieraniem jakichkolwiek opłat i należności z tytułu takiego ruchu, z wyjątkiem opłat za transport lub opłat współmiernych do kosztów administracyjnych wynikających z tranzytu bądź kosztów świadczonych usług.
3. Członkowie nie będą dążyć do dobrowolnych ograniczeń i podobnych środków, które ograniczałyby ruch tranzytowy, ani nie będą ich przyjmować lub utrzymywać. Postanowienia te nie naruszają obowiązujących i przyszłych przepisów krajowych oraz dwustronnych lub wielostronnych uzgodnień związanych z uregulowaniem transportu, zgodnych z przepisami WTO.
4. Każdy Członek dopuści, aby produkty, które mają być przewożone przez terytorium innego Członka traktowano na warunkach nie mniej korzystnych od tych, którym takie produkty podlegałyby, gdyby przewożono je z miejsca ich pochodzenia do miejsca przeznaczenia z ominięciem terytorium takiego innego Członka.
5. Członków zachęca się, by do celów ruchu tranzytowego udostępniili, w miarę możliwości, oddzielną infrastrukturę (jak pasy drogowe, stanowiska na nadbrzeżu itp.).
6. Formalności, wymogi dotyczące dokumentacji oraz kontrole celne związane z ruchem tranzytowym nie będą bardziej uciążliwe niż jest to konieczne w celu:
 - a) identyfikacji towarów; oraz
 - b) spełnienia wymogów dotyczących tranzytu.
7. Po objęciu procedurą tranzytową i dopuszczeniu do przemieszczenia z miejsca pochodzenia na terytorium Członka towary nie będą podlegały opłatom celnym ani zbędnym procedurom skutkującym opóźnieniem lub ograniczeniom do chwili zakończenia trasy przewozu w punkcie przeznaczenia na terytorium Członka.
8. W stosunku do przewożonych towarów Członkowie nie będą stosować regulacji technicznych ani procedur oceny zgodności w rozumieniu Porozumienia w sprawie barier technicznych w handlu.
9. Członkowie umożliwią i zezwolą na wcześniejsze składanie i przetwarzanie dokumentów tranzytowych i danych przed przybyciem towarów.
10. Po dotarciu przewożonych towarów do urzędu celnego w miejscu, w którym opuszczają one terytorium Członka, urząd ten bezzwłocznie zakończy procedurę tranzytową, jeżeli spełnione są warunki dotyczące tranzytu.
11. W przypadku gdy Członek wymaga gwarancji w postaci zabezpieczenia, kaucji lub innego właściwego instrumentu pieniężnego lub niepieniężnego ⁽¹⁾, gwarancja taka będzie ograniczona do wymiaru zapewniającego spełnienie wymogów wynikających z takiego ruchu tranzytowego.
12. Po stwierdzeniu spełnienia wymogów dotyczących tranzytu Członek niezwłocznie zwolni gwarancję.
13. Każdy Członek dopuści, w sposób zgodny z jego przepisami ustawowymi i wykonawczymi, gwarancje generalne, obejmujące wielokrotne transakcje tych samych podmiotów gospodarczych, lub odnowienie gwarancji bez zwalniania do celów następnych przesyłek.
14. Każdy Członek udostępni do publicznej wiadomości stosowne informacje, które wykorzystuje w celu ustanowienia gwarancji, w tym gwarancji jednej transakcji oraz, w stosownych przypadkach, gwarancji wielokrotnych transakcji.
15. Każdy Członek może wymagać konwojów lub eskort celnych towarów przewożonych w ruchu tranzytowym wyłącznie w sytuacji wysokiego zagrożenia lub w przypadku, gdy zastosowanie gwarancji nie może zapewnić przestrzegania przepisów ustawowych i wykonawczych. Ogólne zasady mające zastosowanie do konwojów lub eskort celnych będą publikowane zgodnie z art. 1.
16. Aby zapewnić większą swobodę tranzytu, Członkowie będą dążyć do współpracy i wzajemnej koordynacji. Taka współpraca i koordynacja może obejmować między innymi porozumienie w sprawie:
 - a) opłat;

⁽¹⁾ Niniejsze postanowienie nie uniemożliwia Członkowi utrzymania istniejących procedur, w ramach których jako gwarancji do celów ruchu tranzytowego można użyć środków transportu.

- b) formalności i wymogów prawnych; oraz
 - c) praktycznego funkcjonowania systemów tranzytowych.
17. Każdy Członek będzie dążył do wyznaczenia krajowego koordynatora ruchu tranzytowego, do którego pozostali Członkowie mogą kierować wszystkie pytania i propozycje dotyczące prawidłowego funkcjonowania operacji tranzytowych.

Artykuł 12

Współpraca celna

1. Środki promujące przestrzeganie przepisów i współpracę
 - 1.1. Członkowie zgadzają się w kwestii znaczenia uświadomienia przedsiębiorstwom ich obowiązków w zakresie przestrzegania przepisów, zachęcania do dobrowolnego przestrzegania przepisów w celu umożliwienia importerom samodzielnego korygowania błędów, pozwalającego uniknąć kary w stosownych sytuacjach, jak również w kwestii stosowania środków zapewnienia zgodności z prawem w celu wprowadzenia bardziej restrykcyjnych środków dla przedsiębiorstw, które nie przestrzegają przepisów ⁽¹⁾.
 - 1.2. Członków zachęca się do wymiany informacji na temat najlepszych praktyk w obszarze zarządzania przestrzeganiem przepisów celnych, łącznie z wymianą informacji za pośrednictwem Komitetu. Członków zachęca się do współpracy w zakresie doradztwa lub pomocy technicznej oraz wsparcia w rozwijaniu potencjału do celów zarządzania środkami zapewnienia zgodności z przepisami oraz zwiększania ich skuteczności.
2. Wymiana informacji
 - 2.1. Na wniosek oraz z zastrzeżeniem postanowień niniejszego artykułu, Członkowie będą wymieniać informacje określone w pkt 6.1 lit. b) lub c) w celu weryfikacji zgłoszeń przywozowych i wywozowych w określonych przypadkach, gdy istnieją uzasadnione podstawy do zakwestionowania prawdziwości lub prawidłowości zgłoszenia.
 - 2.2. Każdy Członek powiadomi Komitet o szczegółowych danych swojego punktu kontaktowego do celów wymiany takich informacji.
3. Weryfikacja

Członek wystąpi z wnioskiem o informacje wyłącznie po poddaniu zgłoszenia przywozowego lub wywozowego właściwym procedurom weryfikacyjnym oraz po skontrolovaniu dostępnych dokumentów, które mają związek z daną sprawą.
4. Wniosek
 - 4.1. Członek występujący z wnioskiem skieruje go do Członka będącego adresatem wniosku w formie pisemnej, na papierze lub drogą elektroniczną we wzajemnie uzgodnionym języku urzędowym WTO lub innym wzajemnie uzgodnionym języku, określając:
 - a) sprawę stanowiącą przedmiot wniosku oraz, w miarę potrzeb i pod warunkiem dostępności, numer identyfikacyjny zgłoszenia wywozowego odpowiadającego danemu zgłoszeniu przywozowemu;
 - b) cel, dla którego wnioskujący Członek występuje o przedstawienie informacji lub dokumentów oraz nazwiska i dane kontaktowe osób, których wniosek dotyczy, jeżeli są znane;
 - c) jeżeli Członek będący adresatem wniosku tego wymaga, potwierdzenie ⁽²⁾ weryfikacji, w stosownych przypadkach;
 - d) konkretne wymagane wnioskiem informacje lub dokumenty;
 - e) dane urzędu występującego z wnioskiem;
 - f) odniesienie do przepisów prawa krajowego i systemu prawnego Członka występującego z wnioskiem, regulujących kwestie gromadzenia, ochrony, wykorzystywania, ujawniania, zatrzymania i usuwania informacji poufnych oraz danych osobowych.

⁽¹⁾ Ogólnym celem takich działań jest zmniejszenie częstotliwości występowania przypadków nieprzestrzegania przepisów i w konsekwencji zmniejszenie potrzeby wymiany informacji w związku z egzekwowaniem prawa.

⁽²⁾ Może to dotyczyć odpowiednich informacji na temat weryfikacji przeprowadzonej na podstawie ust. 3. Informacje takie będą podlegały ochronie i zapewnieniu poufności na poziomie określonym przez Członka przeprowadzającego weryfikację.

- 4.2. Członek występujący z wnioskiem, który nie może spełnić któregokolwiek z wymogów określonych w pkt 4.1, wskaże ten fakt we wniosku.
5. Ochrona i poufność
- 5.1. Członek występujący z wnioskiem, z zastrzeżeniem postanowień pkt 5.2:
- będzie przechowywać wszystkie informacje lub dokumenty dostarczone przez drugiego Członka w ścisłej tajemnicy, przyznając im co najmniej taki sam poziom ochrony i poufności jak poziom przewidziany w prawie krajowym i systemie prawnym Członka, do którego skierowany był wniosek, opisany w sposób, o którym mowa w pkt 6.1 lit. b) lub c);
 - przedstawi informacje lub dokumenty wyłącznie organom celnym zajmującym się daną sprawą oraz wykorzysta informacje lub dokumenty wyłącznie w celu określonym we wniosku, chyba że Członek, do którego skierowany jest wniosek, udzieli pisemnej zgody na ich wykorzystanie w innym celu;
 - nie ujawni informacji ani dokumentów bez specjalnej pisemnej zgody Członka, do którego skierowany jest wniosek;
 - nie wykorzysta żadnych niesprawdzonych informacji lub dokumentów Członka, do którego skierowany jest wniosek, jako rozstrzygającego czynnika w celu wyjaśnienia wątpliwości w określonej sytuacji;
 - będzie przestrzegał warunków dotyczących zatrzymania i usuwania informacji lub dokumentów i danych osobowych, określonych przez Członka, do którego skierowany jest wniosek, mających zastosowanie do konkretnej sprawy; oraz
 - na życzenie Członka, do którego skierowany jest wniosek, poinformuje go o wszelkich decyzjach i działaniach podejmowanych w danej sprawie na podstawie dostarczonych informacji lub dokumentów.
- 5.2. Członek występujący z wnioskiem może nie mieć możliwości przestrzegania wszystkich warunków określonych w pkt 5.1 z powodu przepisów jego prawa krajowego i systemu prawnego. W takiej sytuacji Członek występujący z wnioskiem wskaże ten fakt we wniosku.
- 5.3. Członek, do którego skierowany jest wniosek, zapewni co najmniej taki sam poziom ochrony i poufności informacji zawartych we wniosku i związanych z weryfikacją, otrzymanych zgodnie z ust. 4, jaki Członek, do którego skierowany jest wniosek, zapewnia własnym podobnym informacjom.
6. Udzielanie informacji
- 6.1. Z zastrzeżeniem postanowień niniejszego artykułu, Członek, do którego skierowany jest wniosek, bezzwłocznie:
- udzieli pisemnej odpowiedzi w formie papierowej lub elektronicznej;
 - przedstawi szczegółowe informacje określone w zgłoszeniu przywózowym lub wywózowym, lub zgłoszenie, w miarę dostępności, wyszczególniając poziom ochrony i poufności, którego wymaga od Członka występującego z wnioskiem;
 - na żądanie przedstawi szczegółowe informacje określone w następujących dokumentach lub dokumentach złożonych w uzupełnieniu do zgłoszenia przywózowego lub wywózowego, w miarę dostępności: faktura handlowa, wykaz opakowań, świadectwo pochodzenia i konosament, w formie, w jakiej dokumenty te zostały złożone – papierowej lub elektronicznej, z określeniem poziomu ochrony i poufności, którego wymaga od Członka występującego z wnioskiem;
 - poświadczy zgodność dokumentów z oryginałem;
 - udzieli informacji lub innej odpowiedzi na wniosek, o ile to możliwe, w terminie 90 dni od dnia wystąpienia z wnioskiem.
- 6.2. Członek, do którego skierowany jest wniosek, powołując się na swoje prawo krajowe lub system prawny, przed udzieleniem informacji może zażądać zapewnienia, że określone informacje nie zostaną wykorzystane jako dowód w dochodzeniu karnym, postępowaniu sądowym bądź postępowaniu innym niż celne bez jego pisemnej zgody. Członek występujący z wnioskiem, który nie może spełnić tego wymogu, poinformuje o tym fakcie Członka, do którego skierowany jest wniosek.

7. Odroczenie lub odmowne rozpatrzenie wniosku

7.1. Członek, do którego skierowany jest wniosek, może odroczyć udzielenie wszystkich lub części wnioskowanych informacji lub odmówić ich udzielenia, i przekaże wnioskującemu Członkowi uzasadnienie takiej decyzji, w przypadku gdy:

- a) byłoby to sprzeczne z interesem publicznym uwzględnionym w krajowym prawie i systemie prawnym Członka, do którego skierowany jest wniosek;
- b) jego krajowe prawo i system prawny nie zezwalają na udzielenie tych informacji. W takiej sytuacji przekaże wnioskującemu Członkowi kopię właściwego odnośnego dokumentu;
- c) udzielenie informacji przeszkodziłoby w egzekwowaniu prawa lub w inny sposób wpływałoby na toczące się dochodzenie administracyjne lub sądowe, proces ścigania lub inne postępowanie;
- d) przepisy jego krajowego prawa i systemu prawnego regulujące kwestie gromadzenia, ochrony, wykorzystywania, ujawniania, zatrzymania i usuwania informacji poufnych oraz danych osobowych wymagają zgody importera lub eksportera, która nie została udzielona; lub
- e) wniosek o udzielenie informacji wpłynął po wygaśnięciu wymogu prawnego dotyczącego zatrzymania dokumentów, mającego zastosowanie do Członka, do którego skierowany jest wniosek.

7.2. W okolicznościach wymienionych w pkt 4.2, 5.2 lub 6.2 decyzję o zastosowaniu się do wniosku podejmuje Członek, do którego jest on skierowany.

8. Wzajemność

Jeżeli Członek występujący z wnioskiem uważa, że nie byłby w stanie zastosować się do podobnego wniosku Członka, do którego kieruje swój wniosek, lub jeżeli nie wdrożył on jeszcze postanowień niniejszego artykułu, wskaże ten fakt w swoim wniosku. Decyzję o zastosowaniu się do takiego wniosku podejmuje Członek, do którego jest on skierowany.

9. Obciążenia administracyjne

9.1. Członek występujący z wnioskiem uwzględni powiązane z tym skutki w zakresie zasobów i kosztów Członka, do którego skierowany jest wniosek, związane z udzieleniem wnioskowanych informacji. Członek występujący z wnioskiem uwzględni proporcje między jego fiskalnym interesem wynikającym z danego wniosku a wysiłkami, które musi podjąć Członek, do którego skierowany jest wniosek, aby udzielić informacji.

9.2. Jeżeli Członek, do którego skierowany jest wniosek, otrzyma niemożliwą do przetworzenia liczbę wniosków o udzielenie informacji, lub wniosek o udzielenie informacji o zbyt dużym zakresie od jednego lub większej liczby Członków, i nie może odpowiedzieć na takie wnioski w rozsądnym czasie, może zwrócić się do jednego lub większej liczby Członków występujących z wnioskiem o określenie priorytetów w celu uzgodnienia praktycznego limitu, adekwatnego do jego ograniczonych zasobów. W przypadku braku wzajemnego porozumienia w kwestii podejścia, decyzję o zastosowaniu się do takich wniosków podejmuje Członek, do którego skierowane są wnioski, zgodnie z określonymi przez niego priorytetami.

10. Ograniczenia

Członek, do którego skierowany jest wniosek, nie będzie zobowiązany do:

- a) zmiany formatu swoich zgłoszeń ani procedur przywozowych lub wywozowych;
- b) żądania dokumentów innych niż te złożone ze zgłoszeniem przywozowym lub wywozowym, określone w pkt 6.1 lit. c);
- c) wszczynania postępowania wyjaśniającego mającego na celu uzyskanie informacji;
- d) zmiany okresu przechowywania takich informacji;
- e) wprowadzenia formatu papierowej dokumentacji, jeżeli wprowadzono już format elektroniczny;
- f) tłumaczenia informacji na inny język;
- g) sprawdzenia dokładności informacji; lub
- h) udzielenia informacji, które mogłyby zaszkodzić uzasadnionym interesom handlowym określonych przedsiębiorstw publicznych lub prywatnych.

11. Bezprawne użycie lub ujawnienie
 - 11.1. W przypadku naruszenia warunków wykorzystania lub ujawnienia informacji wymienianych na podstawie niniejszego artykułu, Członek występujący z wnioskiem, który otrzymał informacje, bezzwłocznie przekaze szczegóły dotyczące takiego bezprawnego wykorzystania lub ujawnienia Członkowi, który dostarczył informacje, oraz:
 - a) podjąć niezbędne działania, aby zaradzić naruszeniu;
 - b) podjąć niezbędne działania, aby zapobiec ewentualnym naruszeniom w przyszłości; oraz
 - c) powiadomi Członka, do którego skierowany był wniosek, o działaniach podjętych na podstawie lit. a) i b).
 - 11.2. Członek, do którego skierowany był wniosek, może na podstawie niniejszego artykułu zawiesić swoje obowiązki w stosunku do Członka występującego z wnioskiem do czasu podjęcia działań określonych w pkt 11.1.
12. Porozumienia dwustronne i regionalne
 - 12.1. Postanowienia niniejszego artykułu nie uniemożliwiają Członkom zawierania lub utrzymania dwustronnych, wielostronnych lub regionalnych porozumień w sprawie udzielania lub wymiany informacji i danych celnych, w tym bezpiecznej i szybkiej wymiany informacji, takiej jak wymiana automatyczna lub poprzedzająca przybycie przesyłki.
 - 12.2. Postanowienia niniejszego artykułu nie będą interpretowane jako zmieniające lub mające wpływ na prawa lub obowiązki Członka wynikające z takich dwustronnych, wielostronnych lub regionalnych porozumień bądź regulujące wymianę informacji i danych celnych na podstawie takich innych porozumień.

SEKCJA II

POSTANOWIENIA DOTYCZĄCE SZCZEGÓLNEGO I ZRÓŻNICOWANEGO TRAKTOWANIA CZŁONKÓW – KRAJÓW ROZWIJAJĄCYCH SIĘ I KRAJÓW NAJMNIJ ROZWIĄNYCH

Artykuł 13

Zasady ogólne

1. Członkowie – kraje rozwijające się i kraje najmniej rozwinięte wdrożą postanowienia art. 1–12 niniejszego porozumienia zgodnie z niniejszą sekcją, którą oparto na warunkach uzgodnionych w załączniku D do umowy ramowej z lipca 2004 r. (WT/L/579) oraz w ust. 33 załącznika E do deklaracji ministerialnej z Hongkongu (WT/MIN(05)/DEC).
2. Należy zapewnić pomoc i wsparcie w budowaniu zdolności ⁽¹⁾ Członków – krajów rozwijających się i krajów najmniej rozwiniętych, aby pomóc im we wdrożeniu postanowień niniejszego porozumienia zgodnie z charakterem i zakresem tych postanowień. Zakres i czas wdrożenia postanowień niniejszego porozumienia będą powiązane ze zdolnościami Członków – krajów rozwijających się i krajów najmniej rozwiniętych do wdrożenia tych postanowień. W przypadku gdy Członek – kraj rozwijający się lub kraj najmniej rozwinięty cały czas wykazuje brak potrzebnych zdolności, nie będzie on zobowiązany wdrażać określonych postanowień do czasu nabycia zdolności do ich wdrożenia.
3. Członkowie – kraje najmniej rozwinięte przyjmą na siebie zobowiązania wyłącznie w stopniu odpowiadającym ich indywidualnym potrzebom rozwojowym, finansowym i handlowym lub ich możliwościom administracyjnym i instytucjonalnym.
4. Zasady te będą stosowane na podstawie postanowień określonych w sekcji II.

Artykuł 14

Kategorie postanowień

1. Wyróżnia się trzy kategorie postanowień:
 - a) kategoria A obejmuje postanowienia, które Członek – kraj rozwijający się lub kraj najmniej rozwinięty planuje wdrożyć po wejściu w życie niniejszego porozumienia lub, w przypadku Członka – kraju najmniej rozwiniętego, w ciągu jednego roku od wejścia w życie niniejszego porozumienia, jak przewidziano w art. 15;

⁽¹⁾ Do celów niniejszego porozumienia „pomoc i wsparcie w budowaniu zdolności” może przybierać formę pomocy technicznej, finansowej lub inną wzajemnie uzgodnioną formę pomocy.

- b) kategoria B obejmuje postanowienia, które Członek – kraj rozwijający się lub kraj najmniej rozwinięty planuje wdrożyć po upływie okresu przejściowego następującego po wejściu niniejszego porozumienia w życie, jak przewidziano w art. 16;
 - c) kategoria C obejmuje postanowienia, które Członek – kraj rozwijający się lub kraj najmniej rozwinięty planuje wdrożyć po upływie okresu przejściowego następującego po wejściu niniejszego porozumienia w życie, wymagające nabycia zdolności do wdrożenia za sprawą pomocy i wsparcia w budowaniu zdolności, jak przewidziano w art. 16.
2. Każdy Członek – kraj rozwijający się i kraj najmniej rozwinięty wyznaczy sobie postanowienia, które zalicza do kategorii A, B i C.

Artykuł 15

Notyfikacja i wdrożenie postanowień kategorii A

1. Po wejściu niniejszego porozumienia w życie każdy Członek – kraj rozwijający się wdroży swoje zobowiązania kategorii A. Zobowiązania zaklasyfikowane do kategorii A będą następnie stanowiły nieodłączną część niniejszego porozumienia.
2. Członek – kraj najmniej rozwinięty może notyfikować Komitetowi postanowienia, które zaklasyfikował do kategorii A w maksymalnym terminie jednego roku od wejścia niniejszego porozumienia w życie. Zobowiązania zaklasyfikowane przez Członków – kraje najmniej rozwinięte do kategorii A będą następnie stanowiły nieodłączną część niniejszego porozumienia.

Artykuł 16

Notyfikacja ostatecznych terminów wdrożenia postanowień kategorii B i C

1. Postanowienia, których Członek – kraj rozwijający się nie zaklasyfikował do kategorii A, mogą zostać wdrożone w późniejszym terminie, zgodnie z procedurą określoną w niniejszym artykule.

Członek – kraj rozwijający się – postanowienia kategorii B

- a) Po wejściu niniejszego porozumienia w życie każdy Członek – kraj rozwijający się notyfikuje Komitetowi postanowienia, które zaklasyfikował do kategorii B oraz orientacyjne daty ich wdrożenia ⁽¹⁾.
- b) Nie później niż rok od wejścia niniejszego porozumienia w życie każdy Członek – kraj rozwijający się notyfikuje Komitetowi swoje ostateczne terminy wdrożenia postanowień, które zaklasyfikował do kategorii B. Jeżeli Członek – kraj rozwijający się uzna przed upływem tego terminu, że potrzebuje więcej czasu, aby notyfikować swoje ostateczne terminy, może wystąpić do Komitetu z wnioskiem o wydłużenie okresu notyfikowania tych terminów.

Członek – kraj rozwijający się – postanowienia kategorii C

- c) Po wejściu niniejszego porozumienia w życie każdy Członek – kraj rozwijający się notyfikuje Komitetowi postanowienia, które zaklasyfikował do kategorii C oraz orientacyjne daty ich wdrożenia. W celu zapewnienia przejrzystości notyfikacje będą zawierać informacje dotyczące pomocy i wsparcia w budowaniu potencjału, potrzebnych Członkowi w celu wdrożenia danych postanowień ⁽²⁾.
- d) W ciągu roku od wejścia niniejszego porozumienia w życie Członkowie – kraje rozwijające się i Członkowie będący darczyńcami, uwzględniając wszelkie istniejące już uzgodnienia, notyfikacje zgodne z art. 22 ust. 1 oraz informacje podane zgodnie z powyższą lit. c), przedstawią Komitetowi informacje na temat obowiązujących lub zawartych uzgodnień, które są konieczne do zapewnienia pomocy i wsparcia w budowaniu

⁽¹⁾ Notyfikacje mogą zawierać również dodatkowe informacje, które notyfikujący Członek uzna za stosowne. Członków zachęca się, by przedstawili informacje dotyczące ich krajowego organu lub podmiotu odpowiedzialnego za wdrożenie.

⁽²⁾ Członkowie mogą też podać informacje dotyczące krajowych planów lub projektów wdrożenia ułatwień w handlu, krajowego organu lub podmiotu odpowiedzialnego za wdrożenie oraz darczyńców, z którymi Członek zawarł ewentualne uzgodnienia w sprawie zapewnienia pomocy.

zdolności do wdrożenia postanowień kategorii C ⁽¹⁾. Uczestniczący Członek – kraj rozwijający się bezzwłocznie poinformuje Komitet o takich uzgodnieniach. Komitet zwraca się też do darczyńców niebędących Członkami o przedstawienie informacji na temat obowiązujących lub zawartych uzgodnień.

- e) W ciągu 18 miesięcy od dnia przedstawienia informacji określonych w lit. d) Członkowie będący darczyńcami i odpowiedni Członkowie – kraje rozwijające się informują Komitet o postępach w zakresie pomocy i wsparcia w budowaniu zdolności. Każdy Członek – kraj rozwijający się notyfikuje jednocześnie swój wykaz ostatecznych terminów wdrożenia postanowień.
2. Postanowienia, których Członek – kraj najmniej rozwinięty nie zaklasyfikował do kategorii A, mogą zostać wdrożone w późniejszym terminie, zgodnie z procedurą określoną w niniejszym artykule.

Członek – kraj najmniej rozwinięty – postanowienia kategorii B

- a) Nie później niż rok po wejściu niniejszego porozumienia w życie Członek – kraj najmniej rozwinięty notyfikuje Komitetowi swoje postanowienia kategorii B oraz może notyfikować orientacyjne daty ich wdrożenia, uwzględniając maksymalny stopień elastyczności przyznany Członkom – krajom najmniej rozwiniętym.
- b) Nie później niż dwa lata po notyfikowaniu terminu przewidzianego w lit. a) powyżej, każdy Członek – kraj najmniej rozwinięty notyfikuje Komitetowi potwierdzenie kategorii postanowień oraz terminy ich wdrożenia. Jeżeli Członek – kraj najmniej rozwinięty uzna przed upływem tego terminu, że potrzebuje więcej czasu, aby notyfikować swoje ostateczne terminy, może wystąpić do Komitetu z wnioskiem o przedłużenie okresu notyfikowania tych terminów.

Członek – kraj najmniej rozwinięty – postanowienia kategorii C

- c) Aby zapewnić przejrzystość oraz ułatwić zawarcie umów z darczyńcami, rok od wejścia niniejszego porozumienia w życie każdy Członek – kraj najmniej rozwinięty notyfikuje Komitetowi postanowienia, które zaklasyfikował do kategorii C, uwzględniając maksymalny stopień elastyczności przyznany Członkom – krajom najmniej rozwiniętym.
- d) Rok po terminie określonym w lit. c) powyżej Członek – kraj najmniej rozwinięty notyfikuje informacje dotyczące pomocy i wsparcia w budowaniu potencjału, potrzebnych Członkowi w celu wdrożenia danych postanowień ⁽²⁾.
- e) Nie później niż dwa lata od notyfikowania informacji określonych w lit. d) powyżej Członkowie – kraje najmniej rozwinięte i Członkowie będący darczyńcami, uwzględniając informacje podane zgodnie z lit. d) powyżej przedstawia Komitetowi informacje na temat obowiązujących lub zawartych uzgodnień, które są konieczne do zapewnienia pomocy i wsparcia w budowaniu zdolności do wdrożenia postanowień kategorii C ⁽³⁾. Uczestniczący Członek – kraj najmniej rozwinięty zobowiązany jest bezzwłocznie poinformować Komitet o takich uzgodnieniach. Członek – kraj najmniej rozwinięty notyfikuje jednocześnie orientacyjne daty wdrożenia odpowiednich postanowień kategorii C, objętych uzgodnieniami w sprawie zapewnienia pomocy i wsparcia. Komitet zwróci się też o przedstawienie informacji na temat obowiązujących i zawartych uzgodnień do darczyńców niebędących członkami;
- f) Nie później niż 18 miesięcy od dnia przedstawienia informacji określonych w lit. e), Członkowie będący darczyńcami i Członkowie – kraje najmniej rozwinięte informują Komitet o postępach w udzielaniu pomocy i wsparcia w budowaniu zdolności. Każdy Członek – kraj najmniej rozwinięty jednocześnie notyfikuje Komitetowi swój wykaz ostatecznych terminów wdrożenia postanowień.

⁽¹⁾ Uzgodnienia takie będą oparte na wzajemnie uzgodnionych warunkach, na zasadzie dwustronnej lub za pośrednictwem właściwych organizacji międzynarodowych, zgodnie z art. 21 ust. 3.

⁽²⁾ Członkowie mogą też podać informacje dotyczące krajowych planów lub projektów wdrożenia ułatwień w handlu, krajowego organu lub podmiotu odpowiedzialnego za wdrożenie oraz darczyńców, z którymi Członek zawarł uzgodnienia w sprawie zapewnienia pomocy.

⁽³⁾ Uzgodnienia takie będą oparte na wzajemnie uzgodnionych warunkach, na zasadzie dwustronnej lub za pośrednictwem właściwych organizacji międzynarodowych, zgodnie z art. 21 ust. 3.

3. Członkowie – kraje rozwijające się i kraje najmniej rozwinięte, które mają problem z podaniem ostatecznych dat wdrożenia postanowień w terminach określonych w ust. 1 i 2 z powodu braku wsparcia ze strony darczyńców lub braku postępów w udzielaniu pomocy i wsparcia w budowaniu zdolności, powinny powiadomić Komitet możliwie jak najwcześniej przed upływem tych terminów. Członkowie postanawiają współpracować w celu zapewnienia pomocy w rozwiązaniu takich problemów, uwzględniając szczególną sytuację danego Członka oraz trudności, z jakimi się boryka. Komitet podejmie w miarę potrzeb działania w celu rozwiązania problemów, wydłużając w razie konieczności terminy notyfikowania ostatecznych dat obowiązujące danego Członka.
4. Trzy miesiące przed upływem terminu określonego w ust. 1 lit. b) lub e) lub, w przypadku Członka – kraju najmniej rozwiniętego, w ust. 2 lit. b) lub f), Sekretariat przypomni o terminie Członkowi, który nie notyfikował ostatecznej daty wdrożenia postanowień zaklasyfikowanych przez niego do kategorii B lub C. Jeżeli w celu przedłużenia terminu Członek nie odwoła się do postanowień ust. 3 lub w przypadku Członka – kraju rozwijającego się, do postanowień ust. 1 lit. b), a w przypadku Członka – kraju najmniej rozwiniętego, do postanowień ust. 2 lit. b), jak również nie notyfikuje ostatecznej daty wdrożenia postanowień, Członek ten wdraża te postanowienia w ciągu jednego roku od upływu terminu przewidzianego w ust. 1 lit. b) lub e) lub, w przypadku Członka – kraju najmniej rozwiniętego, w ust. 2 lit. b) lub f), bądź terminu przedłużonego na podstawie ust. 3.
5. Nie później niż 60 dni od notyfikowania ostatecznych dat wdrożenia postanowień kategorii B i C zgodnie z ust. 1, 2 lub 3, Komitet przyjmie do wiadomości załączniki z ostatecznymi datami wdrożenia przepisów kategorii B i C każdego Członka, w tym z datami określonymi na podstawie ust. 4, wobec czego załączniki te będą stanowiły nieodłączną część niniejszego porozumienia.

Artykuł 17

Mechanizm wczesnego ostrzegania: przedłużenie terminów wdrożenia postanowień kategorii B oraz C

1. a) Członek – kraj rozwijający się lub Członek – kraj najmniej rozwinięty, który uważa, że będzie miał trudności z wdrożeniem postanowień zaklasyfikowanych przez niego do kategorii B lub C w ostatecznym terminie wyznaczonym na podstawie art. 16 ust. 1 lit. b) lub e) lub, w przypadku Członka – kraju najmniej rozwiniętego, na podstawie art. 16 ust. 2 lit. b) lub f), powinien powiadomić o tym fakcie Komitet. Członkowie – kraje rozwijające się powiadomią Komitet najpóźniej 120 dni przed upływem terminu wdrożenia. Członkowie – kraje najmniej rozwinięte powiadomią Komitet najpóźniej 90 dni przed tym terminem.
b) W powiadomieniu wystosowanym do Komitetu zostanie wskazany nowy termin, w którym Członek – kraj rozwijający się lub kraj najmniej rozwinięty planuje wdrożenie danego postanowienia. W powiadomieniu zostaną też wskazane przyczyny spodziewanego opóźnienia we wdrożeniu. Przyczyny takie mogą obejmować nieplanowane wcześniej zapotrzebowanie na pomoc i wsparcie w budowaniu zdolności lub dodatkową pomoc i wsparcie w budowaniu zdolności.
2. Jeżeli wniosek o przyznanie dodatkowego czasu na wdrożenie wystosowany przez Członka – kraj rozwijający się dotyczy okresu nieprzekraczającego 18 miesięcy lub, w przypadku Członka – kraju najmniej rozwiniętego, okresu nieprzekraczającego 3 lat, wnioskującemu Członkowi przysługuje taki dodatkowy czas bez dodatkowych działań ze strony Komitetu.
3. Jeżeli Członek – kraj rozwijający się lub Członek – kraj najmniej rozwinięty uważa, że przy pierwszym przedłużeniu potrzebuje więcej czasu niż przewidziano w ust. 2, lub potrzebuje przedłużenia tego okresu po raz drugi lub kolejny, skieruje do Komitetu wniosek o przedłużenie, zawierający informacje wyszczególnione w ust. 1 lit. b), najpóźniej 120 dni w przypadku Członka – kraju rozwijającego się oraz 90 dni w przypadku Członka – kraju najmniej rozwiniętego przed upływem początkowego terminu wdrożenia lub terminu przedłużonego.
4. Komitet rozpatrzy wnioski o przedłużenie ze zrozumieniem, uwzględniając szczególną sytuację wnioskującego Członka. Sytuacja taka może dotyczyć trudności z pozyskaniem pomocy i wsparcia w budowaniu zdolności oraz związanych z tym opóźnień.

Artykuł 18

Wdrożenie postanowień kategorii B oraz C

1. Zgodnie z art. 13 ust. 2, jeżeli Członek – kraj rozwijający się lub Członek – kraj najmniej rozwinięty, dopełniwszy procedur określonych w art. 16 ust. 1 lub 2 i w art. 17, oraz w przypadku nieotrzymania zgody na wnioskowane przedłużenie terminu lub w przypadku, gdy Członek – kraj rozwijający się lub Członek – kraj najmniej rozwinięty znajdzie się w nieprzewidzianej sytuacji, która uniemożliwia udzielenie zgody na przedłużenie terminu na podstawie art. 17, w wyniku samodzielnej oceny stwierdza utrzymujący się brak zdolności do wdrożenia postanowienia kategorii C, powiadomi on Komitet o braku możliwości wdrożenia stosownego postanowienia.
2. Komitet powoła grupę ekspertów w trybie natychmiastowym, w każdym razie nie później niż 60 dni od otrzymania powiadomienia od właściwego Członka – kraju rozwijającego się lub Członek – kraju najmniej rozwiniętego. Grupa ekspertów zbada sprawę i sformułuje zalecenie dla Komitetu w terminie 120 dni od jej utworzenia.
3. Grupa ekspertów będzie złożona z pięciu niezależnych osób, posiadających wysokie kwalifikacje w dziedzinie ułatwień w handlu oraz pomocy i wsparcia w budowaniu zdolności. Grupa ekspertów będzie złożona w równym stopniu z obywateli Członków – krajów rozwijających się i krajów rozwiniętych. Jeżeli sprawa dotyczy Członka – kraju najmniej rozwiniętego, w skład grupy ekspertów wejdzie co najmniej jeden obywatel Członka – kraju najmniej rozwiniętego. Jeżeli Komitet nie może uzgodnić składu grupy ekspertów w ciągu 20 dni od jej utworzenia, skład grupy ekspertów określa dyrektor generalny, konsultując się z przewodniczącym Komitetu, zgodnie z warunkami zawartymi w niniejszym ustępie.
4. Grupa ekspertów przeanalizuje przeprowadzoną przez Członka ocenę braku zdolności i sformułuje zalecenia dla Komitetu. Uwzględniając zalecenia grupy ekspertów dotyczące Członka – kraju najmniej rozwiniętego, Komitet podejmie w miarę potrzeb działania mające ułatwić nabycie dostatecznych zdolności do wdrożenia postanowień.
5. Członek – kraj rozwijający się, po powiadomieniu Komitetu o braku możliwości wdrożenia stosownego postanowienia, nie podlega postępowaniu na podstawie Uzgodnienia w sprawie zasad i procedur regulujących rozstrzyganie sporów do czasu pierwszego posiedzenia Komitetu po otrzymaniu przez Komitet zaleceń od grupy ekspertów. Na posiedzeniu tym Komitet rozważy zalecenia grupy ekspertów. Członek – kraj najmniej rozwinięty nie podlega postępowaniu na podstawie Uzgodnienia w sprawie zasad i procedur regulujących rozstrzyganie sporów w kwestii określonego postanowienia od dnia powiadomienia Komitetu o braku możliwości wdrożenia tego postanowienia do czasu podjęcia przez Komitet decyzji w danej sprawie lub przez 24 miesiące od dnia pierwszego posiedzenia Komitetu, jak określono powyżej, zależnie co nastąpi wcześniej.
6. Członek – kraj najmniej rozwinięty, który straci możliwość wdrożenia postanowienia kategorii C, może poinformować o tym fakcie Komitet i postąpić zgodnie z procedurami określonymi w niniejszym artykule.

Artykuł 19

Zmiana między kategoriami B i C

1. Członkowie – kraje rozwijające się i Członkowie – kraje najmniej rozwinięte, którzy notyfikowali postanowienia kategorii B i C, mogą dokonać zamiany między kategoriami B i C przez złożenie notyfikacji do Komitetu. Członek, który proponuje zmianę postanowienia kategorii B na postanowienie kategorii C, przedstawi informacje dotyczące wymaganej pomocy i wsparcia w budowaniu zdolności.
2. Jeżeli wymagany jest dodatkowy czas na wdrożenie postanowienia, w przypadku którego dokonano zamiany z kategorii B na kategorię C, Członek może:
 - a) skorzystać z postanowień art. 17, w tym z możliwości automatycznego przedłużenia; lub

- b) zwrócić się do Komitetu o zbadanie złożonego przez Członka wniosku o przyznanie dodatkowego czasu na wdrożenie postanowienia oraz, w razie konieczności, o pomoc i wsparcie w budowaniu zdolności, łącznie z możliwością dokonania przeglądu i sformułowania zaleceń przez grupę ekspertów na podstawie art. 18; lub
- c) w przypadku Członka – kraju najmniej rozwiniętego, nowy termin wdrożenia przekraczający cztery lata od notyfikowanego terminu początkowego dla postanowień kategorii B wymaga zatwierdzenia przez Komitet. Ponadto Członek – kraj najmniej rozwinięty nadal może skorzystać z postanowień art. 17. Oznacza to, że Członek – kraj najmniej rozwinięty dokonujący takiej zamiany wymaga pomocy i wsparcia w budowaniu zdolności.

Artykuł 20

Okres karencji dla stosowania uzgodnienia w sprawie zasad i procedur regulujących rozstrzygnięcie sporów

1. Przez okres dwóch lat od wejścia niniejszego porozumienia w życie postanowienia artykułów XXII i XXIII GATT z 1994 r., opracowane i stosowane na podstawie Uzgodnienia w sprawie zasad i procedur regulujących rozstrzygnięcie sporów, nie będą stosowane do rozstrzygnięcia sporów z Członkiem – krajem rozwijającym się dotyczących postanowienia, które Członek zaklasyfikował do kategorii A.
2. Przez okres sześciu lat od wejścia niniejszego porozumienia w życie postanowienia artykułów XXII i XXIII GATT z 1994 r., opracowane i stosowane na podstawie Uzgodnienia w sprawie zasad i procedur regulujących rozstrzygnięcie sporów, nie będą stosowane do rozstrzygnięcia sporów z Członkiem – krajem najmniej rozwiniętym dotyczących postanowienia, które Członek zaklasyfikował do kategorii A.
3. Przez okres ośmiu lat od wdrożenia postanowienia kategorii B lub C przez Członka – kraj najmniej rozwinięty postanowienia artykułów XXII i XXIII GATT z 1994 r., opracowane i stosowane na podstawie Uzgodnienia w sprawie zasad i procedur regulujących rozstrzygnięcie sporów, nie będą stosowane do rozstrzygnięcia sporów z Członkiem – krajem najmniej rozwiniętym dotyczących danego postanowienia.
4. Niezależnie od okresu karencji dla stosowania Uzgodnienia w sprawie zasad i procedur regulujących rozstrzygnięcie sporów, przed wystąpieniem z wnioskiem o konsultacje na podstawie artykułu XXII lub XXIII GATT z 1994 r. oraz na wszystkich etapach procedur rozstrzygnięcia sporów w odniesieniu do środka Członka – kraju najmniej rozwiniętego, Członek uwzględni przede wszystkim szczególną sytuację Członków – krajów najmniej rozwiniętych. Pod tym względem Członkowie wykażą właściwy umiar w podnoszeniu spraw w ramach Uzgodnienia w sprawie zasad i procedur regulujących rozstrzygnięcie sporów z udziałem Członków – krajów najmniej rozwiniętych.
5. Podczas okresu karencji dopuszczonego na podstawie niniejszego artykułu każdy Członek, na wniosek, umożliwi odpowiednio pozostałym Członkom omówienie spraw związanych z wdrożeniem niniejszego porozumienia.

Artykuł 21

Zapewnienie pomocy i wsparcia w budowaniu zdolności

1. Członkowie będący darczyńcami zgadzają się ułatwiać pomoc i wsparcie w budowaniu zdolności Członków – krajów rozwijających się i Członków – krajów najmniej rozwiniętych na wzajemnie uzgodnionych warunkach, na zasadzie dwustronnej lub za pośrednictwem właściwych organizacji międzynarodowych. Ma to na celu zapewnienie Członkom – krajom rozwijającym się i Członków – krajom najmniej rozwiniętym pomocy we wdrożeniu postanowień sekcji I niniejszego porozumienia.
2. Mając na uwadze szczególne potrzeby Członków – krajów najmniej rozwiniętych, krajom tym należy udzielać ukierunkowanej pomocy i wsparcia z myślą o ich trwałych zdolnościach do wywiązania się z zobowiązań. Za sprawą odpowiednich mechanizmów współpracy na rzecz rozwoju oraz zgodnie z zasadami pomocy technicznej i wsparcia w budowaniu zdolności, określonymi w ust. 3, partnerzy we współpracy na rzecz rozwoju będą dążyć do zapewnienia pomocy i wsparcia w budowaniu zdolności w danym obszarze w sposób nienaruszający istniejących priorytetów w obszarze rozwoju.

3. Członkowie będą dążyć do stosowania następujących zasad w celu zapewnienia pomocy i wsparcia w budowaniu zdolności do wdrożenia niniejszego porozumienia:
 - a) uwzględnianie ogólnych ram rozwoju krajów i regionów będących beneficjentami oraz, w stosownych przypadkach i w miarę potrzeb, realizowanych programów reform i pomocy technicznej;
 - b) uwzględnianie, w stosownych przypadkach i w miarę potrzeb, działań mających na celu sprostanie wyzwaniom na skalę regionów i subregionów oraz promowanie integracji w wymiarze regionalnym i subregionalnym;
 - c) uwzględnianie w działalności związanej z zapewnieniem pomocy działań realizowanych przez sektor prywatny w obszarze reformy ułatwień w handlu;
 - d) promowanie koordynacji działań Członków i innych stosownych instytucji, w tym regionalnych wspólnot gospodarczych, w dążeniu do zapewnienia maksymalnej efektywności wyników takiej pomocy. W tym celu:
 - (i) koordynacja działań, przede wszystkim w kraju lub regionie, w którym pomoc ma być świadczona, Członków będących partnerami i darczyńców oraz darczyńców dwustronnych i wielostronnych powinna być ukierunkowana na unikanie nakładania się i powielania programów pomocy oraz niespójności działań służących reformie, przez ścisłą koordynację pomocy technicznej i interwencji na rzecz budowania zdolności;
 - (ii) w przypadku Członków – krajów najmniej rozwiniętych w zakres tego procesu koordynacji powinny wchodzić udoskonalone zintegrowane ramy pomocy związanej z handlem na rzecz Członków – krajów najmniej rozwiniętych; oraz
 - (iii) Członkowie powinni również promować koordynację wewnętrzną działań swoich urzędników ds. pomocy i rozwoju tak w stolicach, jak i w Genewie, we wdrażaniu niniejszego porozumienia i pomocy technicznej;
 - e) zachęcanie do korzystania z istniejących wewnątrz krajowych i regionalnych struktur koordynujących, takich jak okrągłe stoły i grupy konsultacyjne, w celu koordynowania i monitorowania działań wdrożeniowych; oraz
 - f) zachęcanie Członków – krajów rozwijających się do pomocy w budowaniu potencjału innych Członków – krajów rozwijających się i Członków – krajów najmniej rozwiniętych oraz rozważanie również wsparcia takich działań, jeżeli istnieje taka możliwość.
4. Co najmniej raz w roku Komitet będzie spotykał się na specjalnej sesji, aby:
 - a) omówić problemy z wdrożeniem postanowień lub elementów postanowień niniejszego porozumienia;
 - b) dokonać przeglądu postępów w zapewnianiu pomocy i wsparcia w budowaniu zdolności do wdrożenia porozumienia, w tym postępów Członków – krajów rozwijających się lub Członków – krajów najmniej rozwiniętych, którzy nie otrzymują odpowiedniej pomocy ani wsparcia w budowaniu zdolności;
 - c) wymienić doświadczenia i informacje na temat zapewnianej pomocy i wsparcia w budowaniu zdolności oraz na temat programów wdrażania, w tym wyzwań i sukcesów;
 - d) dokonać przeglądu notyfikacji darczyńców, o których mowa w art. 22; oraz
 - e) dokonać przeglądu działań określonych w ust. 2.

Artykuł 22

Informacje na temat pomocy i wsparcia w budowaniu zdolności, które należy przedstawić Komitetowi

1. Aby zapewnić przejrzystość Członkom – krajom rozwijającym się i Członkom – krajom najmniej rozwiniętym w kwestii pomocy i wsparcia w budowaniu zdolności do wdrożenia postanowień sekcji I, każdy Członek będący darczyńcą, który zapewnia Członkom – krajom rozwijającym się i Członkom – krajom najmniej rozwiniętym pomoc we wdrożeniu niniejszego porozumienia, z chwilą jego wejścia w życie i następnie raz w roku przedstawi

Komitetowi poniższe informacje na temat środków wydatkowanych na pomoc i wsparcie w budowaniu zdolności w okresie ostatnich 12 miesięcy oraz, w stosownych przypadkach, przeznaczonych do wydatkowania w kolejnych 12 miesiącach⁽¹⁾:

- a) opis pomocy i wsparcia na rzecz budowania zdolności;
- b) status i przeznaczona/wypłacona kwota;
- c) procedury wypłaty środków na pomoc i wsparcie;
- d) Członek będący beneficjentem oraz, w razie konieczności, region; oraz
- e) organ wykonawczy Członka zapewniającego pomoc i wsparcie.

Informacje będą przedstawione w formacie określonym w załączniku I. Członkowie Organizacji Współpracy Gospodarczej i Rozwoju (zwanej w niniejszym porozumieniu „OECD”) mogą przedstawić informacje w oparciu o stosowne informacje z systemu sprawozdawczości kredytowej OECD. Do przedstawienia powyższych informacji zachęca się Członków – kraje rozwijające się, które deklarują możliwość zapewnienia pomocy i wsparcia w budowaniu zdolności.

2. Członkowie będący darczyńcami, zapewniający pomoc Członkom – krajom rozwijającym się i Członkom – krajom najmniej rozwiniętym, przedstawiają Komitetowi:
 - a) punkty kontaktowe organów odpowiedzialnych za zapewnienie pomocy i wsparcia w budowaniu zdolności do wdrożenia postanowień sekcji I niniejszego porozumienia oraz, jeżeli dotyczy, informacje dotyczące takich punktów kontaktowych w kraju lub regionie, w którym pomoc i wsparcie mają być udzielone; oraz
 - b) informacje dotyczące procedury i mechanizmów występowania o pomoc i wsparcie w budowaniu zdolności.

Do przedstawienia powyższych informacji zachęca się Członków – kraje rozwijające się, które deklarują możliwość zapewnienia pomocy i wsparcia.

3. Członkowie – kraje rozwijające się i Członkowie – kraje najmniej rozwinięte, które zamierzają skorzystać z pomocy i wsparcia w budowaniu zdolności w obszarze ułatwień w handlu, przedstawiają Komitetowi informacje dotyczące punktu kontaktowego lub punktów kontaktowych biura lub biur odpowiedzialnych za koordynowanie oraz priorytetyzację takiej pomocy i wsparcia.
4. Członkowie mogą przedstawiać informacje, o których mowa w ust. 2 i 3, przy pomocy odniesień do witryn internetowych i będą uaktualniać te informacje w miarę potrzeb. Sekretariat poda te informacje do wiadomości publicznej.
5. Komitet zaprosi do przedstawienia informacji określonych w ust. 1, 2 i 4 właściwe organizacje międzynarodowe i regionalne (takie jak Międzynarodowy Fundusz Walutowy, OECD, Konferencja Narodów Zjednoczonych do spraw Handlu i Rozwoju, Światowa Organizacja Celna, komisje regionalne Organizacji Narodów Zjednoczonych i Bank Światowy lub ich jednostki zależne, jak również regionalne banki rozwoju) oraz inne agencje współpracy.

SEKCJA III

ROZWIĄZANIA INSTYTUCJONALNE I POSTANOWIENIA KOŃCOWE

Artykuł 23

Rozwiązania instytucjonalne

1. Komitet ds. Ułatwień w Handlu
 - 1.1. Niniejszym powołuje się Komitet ds. Ułatwień w Handlu.

⁽¹⁾ Przedstawione informacje będą odzwierciedlały kierowany zapotrzebowaniem charakter pomocy i wsparcia w budowaniu zdolności.

- 1.2. Komitet będzie otwarty dla wszystkich Członków i wybierze swojego przewodniczącego. Komitet będzie spotykał się w miarę potrzeb i stosownie do właściwych postanowień niniejszego porozumienia, lecz nie rzadziej niż raz w roku, w celu umożliwienia Członkom skonsultowania spraw związanych z funkcjonowaniem niniejszego porozumienia lub realizacją jego celów. Komitet będzie wykonywał zadania wyznaczone na mocy niniejszego porozumienia lub przez Członków. Komitet ustali swój regulamin.
 - 1.3. Komitet może tworzyć jednostki zależne stosownie do potrzeb. Wszystkie takie jednostki będą składać Komitetowi sprawozdania.
 - 1.4. Komitet opracuje procedury wymiany ważnych informacji i najlepszych praktyk przez Członków, w miarę potrzeb.
 - 1.5. Komitet będzie utrzymywał ściśle kontakty z innymi organizacjami międzynarodowymi w dziedzinie ułatwień w handlu, takimi jak WCO, w celu zapewnienia możliwie jak najlepszego doradztwa we wdrażaniu niniejszego porozumienia i zarządzania nim oraz w dążeniu do unikania zbędnego powielania działań. W tym celu Komitet może zapraszać przedstawicieli takich organizacji lub ich jednostek zależnych do:
 - a) udziału w posiedzeniach Komitetu; oraz
 - b) przedyskutowania konkretnych kwestii związanych z wdrażaniem niniejszego porozumienia.
 - 1.6. Komitet dokona przeglądu funkcjonowania i stopnia wdrożenia niniejszego porozumienia po upływie czterech lat od jego wejścia w życie i następnie w cyklach okresowych.
 - 1.7. Członków zachęca się, aby podnosili na forum Komitetu kwestie związane z wdrażaniem i stosowaniem niniejszego porozumienia.
 - 1.8. Komitet będzie stymulował i ułatwiał dyskusje *ad hoc* Członków dotyczące określonych kwestii związanych z niniejszym porozumieniem i mające na celu szybkie wypracowanie rozwiązania, które zadowolony wszystkie strony.
2. Krajowy Komitet ds. Ułatwień w Handlu

Każdy Członek utworzy lub będzie utrzymywać krajowy komitet ds. ułatwień w handlu lub wyznaczy istniejący mechanizm do celów koordynacji krajowej i wdrożenia postanowień niniejszego porozumienia.

Artykuł 24

Postanowienia końcowe

1. Do celów niniejszego porozumienia wyrażenie „Członek” dotyczy również właściwego organu takiego Członka.
2. Wszystkie postanowienia niniejszego porozumienia są wiążące dla wszystkich Członków.
3. Członkowie wdrożą niniejsze porozumienie z dniem jego wejścia w życie. Członkowie – kraje rozwijające się i Członkowie – kraje najmniej rozwinięte, którzy decydują się skorzystać z postanowień sekcji II, wdrożą niniejsze porozumienie zgodnie z sekcją II.
4. Członek, który przyjmuje niniejsze porozumienie po jego wejściu w życie, wdroży jego postanowienia kategorii B i C, licząc odpowiednie okresy od dnia wejścia niniejszego porozumienia w życie.
5. Członkowie unii celnej lub regionalnej wspólnoty gospodarczej mogą przyjąć na potrzeby pomocy w wywiązywaniu się z obowiązków wynikających z niniejszego porozumienia podejście regionalne, również poprzez tworzenie i wykorzystanie organów regionalnych.
6. Niezależnie od ogólnej noty interpretacyjnej do załącznika 1 A do Porozumienia z Marrakeszu ustanawiającego Światową Organizację Handlu, postanowienia niniejszego porozumienia nie będą interpretowane jako ograniczające obowiązki Członków wynikające z GATT z 1994 r. Ponadto postanowienia niniejszego porozumienia nie będą interpretowane jako ograniczające prawa i obowiązki Członków wynikające z Porozumienia w sprawie barier technicznych w handlu oraz Porozumienia w sprawie stosowania środków sanitarnych i fitosanitarnych.

7. Do postanowień niniejszego porozumienia mają zastosowanie wszystkie wyjątki i zwolnienia ⁽¹⁾ przewidziane w GATT z 1994 r. Do postanowień niniejszego porozumienia mają zastosowanie zwolnienia mające zastosowanie do GATT z 1994 r. lub jakiegokolwiek jego części, przyznane zgodnie z artykułem IX:3 i artykułem IX:4 Porozumienia z Marrakeszu ustanawiającego Światową Organizację Handlu, jak również zmiany wprowadzone do nich po wejściu niniejszego porozumienia w życie.
 8. Jeżeli niniejsze porozumienie nie stanowi inaczej, do celów konsultacji i rozstrzygania sporów wynikających z niniejszego porozumienia będą miały zastosowanie postanowienia artykułów XXII i XXIII GATT z 1994 r., opracowane i stosowane na podstawie Uzgodnienia w sprawie zasad i procedur regulujących rozstrzyganie sporów.
 9. Zastrzeżeń do jakichkolwiek postanowień niniejszego porozumienia nie można wnosić bez zgody pozostałych Członków.
 10. Postanowienia kategorii A Członków – krajów rozwijających się i Członków – krajów najmniej rozwiniętych, załączone do niniejszego porozumienia zgodnie z art. 15 ust. 1 i 2, stanowią jego nieodłączną część.
 11. Postanowienia kategorii B i C Członków – krajów rozwijających się i Członków – krajów najmniej rozwiniętych, przyjęte do wiadomości przez Komitet i załączone do niniejszego porozumienia zgodnie z art. 16 ust. 5, stanowią jego nieodłączną część.
-

⁽¹⁾ Obejmuje to artykuły V:7 i X:1 GATT z 1994 r. oraz notę do artykułu VIII GATT z 1994 r.

ZAŁĄCZNIK 1

FORMAT DO CELÓW NOTYFIKACJI NA PODSTAWIE ART. 22 UST. 1

Członek będący darczyńcą:

Okres objęty notyfikacją:

Opis pomocy technicznej i finansowej oraz zasobów do celów budowania zdolności	Status i przeznaczona/wypłacona kwota	Kraj/region będący beneficjentem (w stosownym przypadku)	Organ wykonawczy Członka zapewniającego pomoc i wsparcie	Procedury wypłaty pomocy
--	---------------------------------------	--	--	--------------------------

ZAŁĄCZNIK DO POROZUMIENIA O UŁATWIENIACH W HANDLU

NOTYFIKOWANIE ZOBOWIĄZAŃ KATEGORII A WYNIKAJĄCYCH Z POROZUMIENIA O UŁATWIENIACH W HANDLU

ALBANIA

Na mocy decyzji ministerialnej z dnia 7 grudnia 2013 r. (WT/MIN(13)/36, WT/L/911), Komitet Przygotowawczy ds. Ułatwień w Handlu ustanowiony w ramach Rady Generalnej (zwany dalej „Komitetem Przygotowawczym”) m.in. otrzymuje od Członków ich powiadomienia dotyczące zobowiązań kategorii A wynikające z Porozumienia o ułatwieniach w handlu (dalej zwanego „porozumieniem”).

W związku z powyższym rząd Albanii ma zaszczyt powiadomić Komitet Przygotowawczy, że niniejszym wyznacza następujące postanowienia porozumienia zaliczające się do kategorii A, które zostaną wdrożone z chwilą wejścia w życie porozumienia:

Artykuł 1.1	Publikowanie
Artykuł 1.2	Informacje dostępne w internecie
Artykuł 1.4	Notyfikacja
Artykuł 2.1	Możliwość zgłaszania uwag i informacje przed wejściem w życie
Artykuł 2.2	Konsultacje
Artykuł 4.1	Prawo do odwołania lub rewizji
Artykuł 5.2	Zatrzymanie
Artykuł 6.1	Ogólne warunki dotyczące opłat i należności z tytułu przywozu i wywozu lub w związku z przywozem i wywozem
Artykuł 6.2	Szczegółowe warunki dotyczące opłat i należności za odprawę celną z tytułu przywozu i wywozu lub w związku z przywozem i wywozem
Artykuł 6.3	Warunki dotyczące kar
Artykuł 7.3	Uniezależnienie procedury zwolnienia towarów od ustalenia ostatecznych kwot należności celnych, podatków, opłat i należności
Artykuł 7.4	Zarządzanie ryzykiem
Artykuł 7.6	Ustalanie i publikowanie średniego czasu trwania procedury zwolnienia towarów
Artykuł 7.8	Przyspieszone przesyłki
Artykuł 7.9	Łatwo psujące się towary
Artykuł 8	Współpraca służb granicznych
Artykuł 9	Przemieszczanie towarów przeznaczonych do przywozu pod kontrolą celną
Artykuł 10.1	Formalności i wymogi dotyczące dokumentacji
Artykuł 10.2	Akceptacja kopii
Artykuł 10.3	Stosowanie norm międzynarodowych
Artykuł 10.5	Inspekcja przedwysyłkowa
Artykuł 10.6	Korzystanie z usług agentów celnych

Artykuł 10.7	Wspólne procedury graniczne i jednolite wymogi dotyczące dokumentacji
Artykuł 10.8	Towary odrzucone
Artykuł 10.9	Odprawa czasowa towarów oraz uszlachetnianie czynne i bierne
Artykuł 11-3	Należności, środki regulujące lub formalności związane z tranzytem
11-4	Zwiększona niedyskryminacja w odniesieniu do tranzytu
11.11.1-5	Gwarancje tranzytowe
11.12-13	Współpraca i koordynacja w ramach tranzytu
Artykuł 12	Współpraca celna

BOTSWANA

Na mocy decyzji ministerialnej z dnia 7 grudnia 2013 r. (WT/MIN(13)/36, WT/L/911), Komitet Przygotowawczy ds. Ułatwień w Handlu ustanowiony w ramach Rady Generalnej (zwany „Komitetem Przygotowawczym”) m.in. otrzymał od Członków ich powiadomienia dotyczące zobowiązań kategorii A wynikające z Porozumienia o ułatwieniach w handlu (dalej zwanego „porozumieniem”).

W związku z powyższym rząd Republiki Botswany ma zaszczyt powiadomić Komitet Przygotowawczy, że Republika Botswany niniejszym wyznacza następujące postanowienia zawarte w sekcji I porozumienia jako zaliczające się do zobowiązań kategorii A, które zostaną wdrożone z chwilą wejścia w życie porozumienia:

Artykuł 2.1	Możliwość zgłaszania uwag i informacje przed wejściem w życie
Artykuł 2.2	Konsultacje
Artykuł 5.1	Powiadomienia o zaostreniu kontroli lub inspekcji
Artykuł 5.2	Zatrzymanie
Artykuł 7.1	Formalności poprzedzające przybycie towarów
Artykuł 7.2	Płatność elektroniczna
Artykuł 7.3	Uniezależnienie procedury zwolnienia towarów od ustalenia ostatecznych kwot należności celnych, podatków, opłat i należności
Artykuł 7.4	Zarządzanie ryzykiem
Artykuł 7.5	Audyt po odprawie celnej
Artykuł 7.6	Ustalanie i publikowanie średniego czasu trwania procedury zwolnienia towarów
Artykuł 7.8	Przyspieszone przesyłki
Artykuł 7.9	Łatwo psujące się towary
Artykuł 9	Przemieszczanie towarów przeznaczonych do przywozu pod kontrolą celną
Artykuł 10.3	Stosowanie norm międzynarodowych
Artykuł 10.5	Inspekcja przedwysyłkowa
Artykuł 10.6	Korzystanie z usług agentów celnych
Artykuł 10.7	Wspólne procedury graniczne i jednolite wymogi dotyczące dokumentacji
Artykuł 10.8	Towary odrzucone
Artykuł 10.9	Odprawa czasowa towarów oraz uszlachetnianie czynne i bierne

BRAZYLIA

Na mocy decyzji ministerialnej z dnia 7 grudnia 2013 r. (WT/MIN(13)/36, WT/L/911), Komitet Przygotowawczy ds. Ułatwień w Handlu ustanowiony w ramach Rady Generalnej (zwany dalej „Komitetem Przygotowawczym”) m.in. otrzymuje powiadomienia Członków dotyczące zobowiązań kategorii A wynikające z Porozumienia o ułatwieniach w handlu (dalej zwanego „porozumieniem”).

W związku z powyższym Misja Brazylii ma zaszczyt powiadomić Komitet Przygotowawczy ds. Ułatwień w Handlu, że jako zobowiązania kategorii A wyznacza wszystkie postanowienia sekcji I porozumienia, z wyjątkiem niżej wymienionych:

- Artykuł 3.6.b;
- Artykuł 3.9.a.ii;
- Artykuł 7.1;
- Artykuł 7.7.3; oraz
- Artykuł 11.9.

BRUNEI

Na mocy decyzji ministerialnej z dnia 7 grudnia 2013 r. (WT/MIN(13)/36, WT/L/911) i zgodnie z sekcją II art. 15 Porozumienia o ułatwieniach w handlu (dalej zwanego „porozumieniem”), Komitet Przygotowawczy ds. Ułatwień w Handlu ustanowiony w ramach Rady Generalnej (zwany dalej „Komitetem Przygotowawczym”) m.in. otrzymuje powiadomienia Członków dotyczące zobowiązań kategorii A wynikające z porozumienia.

W związku z powyższym rząd Brunei ma zaszczyt powiadomić Komitet Przygotowawczy, że Brunei jako zobowiązania kategorii A wyznacza wszystkie postanowienia artykułów od 1 do 12 porozumienia, z wyjątkiem niżej wymienionych:

Artykuł 1.2	Informacje dostępne w internecie: pkt 2.1 lit. a) i b)
Artykuł 4	Procedury odwoławcze lub rewizyjne
Artykuł 7.6	Ustalanie i publikowanie średniego czasu trwania procedury zwolnienia towarów: pkt 2
Artykuł 7.7	Środki ułatwiające handel dla upoważnionych przedsiębiorców
Artykuł 10.4	Pojedynczy punkt kontaktowy

CHILE

Na mocy decyzji ministerialnej z dnia 7 grudnia 2013 r. (WT/MIN(13)/36) i zgodnie z sekcją II art. 15 Porozumienia o ułatwieniach w handlu („porozumienie”), Chile niniejszym powiadamia, że wszystkie postanowienia sekcji I porozumienia zostały wyznaczone jako zaliczające się do kategorii A i przeznaczone do wdrożenia w całości z chwilą wejścia w życie porozumienia, z wyjątkiem art. 7.7 dotyczącego upoważnionych przedsiębiorców:

CHINY

Na mocy decyzji ministerialnej z dnia 7 grudnia 2013 r. (WT/MIN(13)/36, WT/L/911), Komitet Przygotowawczy ds. Ułatwień w Handlu ustanowiony w ramach Rady Generalnej (zwany dalej „Komitetem Przygotowawczym”) m.in. otrzymuje powiadomienie Członków dotyczące zobowiązań kategorii A wynikające z Porozumienia o ułatwieniach w handlu (dalej zwanego „porozumieniem”).

W związku z powyższym rząd Chińskiej Republiki Ludowej ma zaszczyt powiadomić Komitet Przygotowawczy ds. Ułatwień w Handlu, że Chińska Republika Ludowa jako zobowiązania kategorii A wyznacza niniejszym wszystkie postanowienia sekcji I porozumienia, z wyjątkiem niżej wymienionych:

- Artykuł 7 ust. 6 Ustalanie i publikowanie średniego czasu trwania procedury zwolnienia towarów;
- Artykuł 10 ust. 4 Pojedynczy punkt kontaktowy;
- Artykuł 10 ust. 9 Odprawa czasowa towarów oraz uszlachetnianie czynne i bierne; oraz
- Artykuł 12 Współpraca celna.

KOLUMBIA

Na mocy decyzji ministerialnej z dnia 7 grudnia 2013 r. (WT/MIN(13)/36) i zgodnie z sekcją II art. 15 Porozumienia o ułatwieniach w handlu („porozumienie”), Kolumbia niniejszym powiadamia, że wszystkie postanowienia sekcji I porozumienia zostały wyznaczone jako zaliczające się do kategorii A i przeznaczone do wdrożenia w całości z chwilą wejścia w życie porozumienia, z wyjątkiem następujących:

- Artykuł 5.3 Procedury przeprowadzania badań
- Artykuł 7.9 Łatwo psujące się towary

KONGO

Na mocy decyzji ministerialnej z dnia 7 grudnia 2013 r. (WT/MIN(13)/36) i zgodnie z sekcją II art. 15 Porozumienia o ułatwieniach w handlu, rząd Republiki Konga ma zaszczyt notyfikować swoje zobowiązania kategorii A, zgodnie z poniższymi postanowieniami:

- Artykuł 3.1 Interpretacja zdarzeń przyszłych
- Artykuł 4.1 Prawo do odwołania lub rewizji
- Artykuł 5.1 Powiadomienia o zaostreniu kontroli lub inspekcji
- Artykuł 5.2 Zatrzymanie
- Artykuł 5.3 Procedury przeprowadzania badań
- Artykuł 7.9 Łatwo psujące się towary
- Artykuł 10.6 Korzystanie z usług agentów celnych
- Artykuł 10.7 Wspólne procedury graniczne i jednolite wymogi dotyczące dokumentacji
- Artykuł 10.9 Odprawa czasowa towarów oraz uszlachetnianie czynne i bierne

KOSTARYKA

Na mocy art. 2 i 3 decyzji ministerialnej z dnia 7 grudnia 2013 r. (WT/MIN(13)/36) i zgodnie z sekcją II art. 15 Porozumienia o ułatwieniach w handlu („porozumienie”), Kostaryka niniejszym powiadamia, że wszystkie postanowienia sekcji I porozumienia zostały wyznaczone jako zaliczające się do kategorii A, z wyjątkiem następujących:

- Artykuł 10.1.1 Formalności i wymogi dotyczące dokumentacji
- Artykuł 10.2.2 Akceptacja kopii

WYBRZEŻE KOŚCI SŁONIOWEJ

Na mocy decyzji ministerialnej z dnia 7 grudnia 2013 r. (WT/MIN(13)/36, WT/L/911) i zgodnie z sekcją II art. 15 Porozumienia o ułatwieniach w handlu, Republika Wybrzeża Kości Słoniowej niniejszym notyfikuje swoje zobowiązania kategorii A, zgodnie z poniższymi postanowieniami:

- Artykuł 4.1 Prawo do odwołania lub rewizji
- Artykuł 5.1 Powiadomienia o zaostreniu kontroli lub inspekcji
- Artykuł 5.2 Zatrzymanie
- Artykuł 5.3 Procedury przeprowadzania badań
- Artykuł 7.4 Zarządzanie ryzykiem

Artykuł 7.5	Audyt po odprawie celnej
Artykuł 7.8	Przyspieszone przesyłki
Artykuł 7.9	Łatwo psujące się towary
Artykuł 9	Przemieszczanie towarów przeznaczonych do przywozu pod kontrolą celną
Artykuł 10.3	Stosowanie norm międzynarodowych
Artykuł 10.5	Inspekcja przedwysyłkowa
Artykuł 10.7	Wspólne procedury graniczne i jednolite wymogi dotyczące dokumentacji
Artykuł 10.8	Towary odrzucone
Artykuł 10.9	Odprawa czasowa towarów/uszlachetnianie czynne i bierne
Artykuł 11	Swoboda tranzytu

REPUBLICA DOMINIKAŃSKA

Na mocy decyzji ministerialnej z dnia 7 grudnia 2013 r. (WT/MIN(13)/36, WT/L/911), Komitet Przygotowawczy ds. Ułatwień w Handlu ustanowiony w ramach Rady Generalnej (zwany dalej „Komitetem Przygotowawczym”) m.in. otrzymuje powiadomienia Członków dotyczące zobowiązań kategorii A wynikające z Porozumienia o ułatwieniach w handlu (dalej zwanego „porozumieniem”).

W związku z powyższym rząd Republiki Dominikańskiej ma zaszczyt powiadomić Komitet Przygotowawczy o postanowieniach wyznaczonych w kategorii A, odpowiadających sekcji I porozumienia.

Art. 1.2	Informacje dostępne w internecie
Art. 1.3	Punkty informacyjne
Art. 2.1	Możliwość zgłaszania uwag i informacje przed wejściem w życie
Art. 2.2	Konsultacje
Art. 3	Interpretacja zdarzeń przyszłych
Art. 4.1	Prawo do odwołania lub rewizji
Art. 5.2	Zatrzymanie
Art. 6.1	Ogólne warunki dotyczące opłat i należności z tytułu przywozu i wywozu lub w związku z przywozem i wywozem
Art. 6.3	Warunki dotyczące kar
Art. 7.1	Formalności poprzedzające przybycie towarów
Art. 7.2	Płatność elektroniczna
Art. 7.3	Uniezależnienie procedury zwolnienia towarów od ustalenia ostatecznych kwot należności celnych, podatków, opłat i należności
Art. 7.5	Audyt po odprawie celnej
Art. 7.7	Środki ułatwiające handel dla upoważnionych przedsiębiorców
Art. 9	Przemieszczanie towarów przeznaczonych do przywozu pod kontrolą celną
Art. 10.1	Formalności i wymogi dotyczące dokumentacji

Art. 10.3	Stosowanie norm międzynarodowych
Art. 10.5	Inspekcja przedwysyłkowa
Art. 10.6	Korzystanie z usług agentów celnych
Art. 10.7	Wspólne procedury graniczne i jednolite wymogi dotyczące dokumentacji
Art. 10.8	Towary odrzucone
Art. 10.9	Odprawa czasowa towarów/uszlachetnianie czynne i bierne
Art. 11	Swoboda tranzytu
Art. 12	Współpraca celna
Art. 13.2	Krajowy Komitet ds. Ułatwień w Handlu

EKWADOR

Na mocy decyzji ministerialnej z dnia 7 grudnia 2013 r. (WT/MIN(13)/36) i zgodnie z sekcją II art. 15 Porozumienia o ułatwieniach w handlu, Republika Ekwadoru niniejszym notyfikuje swoje zobowiązania kategorii A, zgodnie z poniższymi postanowieniami:

Nr artykułu/Ustęp (*)	Opis
2.1	Możliwość zgłaszania uwag i informacje przed wejściem w życie
4	Procedury odwoławcze lub rewizyjne
7.1	Formalności poprzedzające przybycie towarów
7.6	Ustalanie i publikowanie średniego czasu trwania procedury zwolnienia towarów
9	Przemieszczanie towarów przeznaczonych do przywozu pod kontrolą celną
10.3	Stosowanie norm międzynarodowych
10.5	Inspekcja przedwysyłkowa
10.6	Korzystanie z usług agentów celnych
10.7	Wspólne procedury graniczne i jednolite wymogi dotyczące dokumentacji
10.8	Towary odrzucone
10.9	Odprawa czasowa towarów/uszlachetnianie czynne i bierne
11.1	Swoboda tranzytu
11.2	Swoboda tranzytu
11.3	Swoboda tranzytu
11.4	Swoboda tranzytu
11.5	Swoboda tranzytu
11.6	Swoboda tranzytu
11.16	Swoboda tranzytu
11.17	Swoboda tranzytu

(*) W przypadku, gdy pojawia się odniesienie do poszczególnych ustępów, zobowiązanie podjęte przez Republikę Ekwadoru jest ograniczone do treści tych poszczególnych ustępów i nie obejmuje artykułu jako całości.

EGIPT

Na mocy decyzji ministerialnej z dnia 7 grudnia 2013 r. (WT/MIN(13)/36) i zgodnie z sekcją II art. 15 Porozumienia o ułatwieniach w handlu, Egipt niniejszym notyfikuje swoje zobowiązania kategorii „A”, zgodnie z poniższymi postanowieniami:

Numer artykułu	Opis
Artykuł 4 ust. 1, 3, 4, 5	Procedury odwoławcze lub rewizyjne
Artykuł 5.2	Zatrzymanie
Artykuł 6.2	Szczegółowe warunki dotyczące opłat i należności za odprawę celną z tytułu przywozu i wywozu lub w związku z przywozem i wywozem
Artykuł 6.3 pkt 3.2, 3.4, 3.5, 3.6	Warunki dotyczące kar
Artykuł 7.3 pkt 3.1, 3.2, 3.3, 3.4, 3.5	Uniezależnienie procedury zwolnienia towarów od ustalenia ostatecznych kwot należności celnych, podatków, opłat i należności
Artykuł 9	Przemieszczanie towarów przeznaczonych do przywozu pod kontrolą celną
Artykuł 10.5 pkt 5.1	Inspekcja przedwysyłkowa
Artykuł 10.6	Korzystanie z usług agentów celnych
Artykuł 10.7	Wspólne procedury graniczne i jednolite wymogi dotyczące dokumentacji
Artykuł 10.8	Towary odrzucone
Artykuł 10.9	Odprawa czasowa towarów oraz uszlachetnianie czynne i bierne
Artykuł 11 ust. 2, 3, 11, 12, 13, 14, 15, 16	Swoboda tranzytu

SALWADOR

Na mocy decyzji ministerialnej z dnia 7 grudnia 2013 r. (WT/MIN(13)/36) i zgodnie z sekcją II art. 15 Porozumienia o ułatwieniach w handlu (dalej zwanego „porozumieniem”), Salwador niniejszym notyfikuje swoje zobowiązania kategorii A, zgodnie z poniższymi postanowieniami:

Art. 1	Publikowanie i dostępność informacji
Art. 2	Możliwość zgłaszania uwag, informacje przed wejściem w życie i konsultacje
Art. 3	Interpretacja zdarzeń przysłych
Art. 4	Procedury odwoławcze lub rewizyjne: ust. 1, 2, 3, 4 i 5
Art. 5	Inne środki służące zapewnieniu większej bezstronności, niedyskryminacji i przejrzystości
Art. 6	Warunki dotyczące opłat i należności z tytułu przywozu i wywozu lub w związku z przywozem i wywozem oraz kary: ust. 1 i 3
Art. 7	Zwolnienie i odprawa towarów: ust. 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7 (pkt 3, 4, 5, 6), 8 i 9
Art. 8	Współpraca służb granicznych: ust. 1

Art. 9	Przemieszczanie towarów przeznaczonych do przywozu pod kontrolą celną
Art. 10	Formalności związane z przywozem, wywozem i tranzytem: ust. 1, 2 (pkt 2 i 3), 3, 5 (pkt 1), 6, 7, 8 i 9
Art. 11	Swoboda tranzytu: ust. 1, 2, 3, 4, 5, 6, 8, 9, 10, 11, 14, 15, 16 i 17
Art. 12	Współpraca celna: ust. 1, 3, 4, 5 (pkt 1 i 2), 12

GABON

Na mocy decyzji ministerialnej z dnia 7 grudnia 2013 r. (WT/MIN(13)/36, WT/L/911) i zgodnie z sekcją II art. 15 Porozumienia o ułatwieniach w handlu, Republika Gabońska niniejszym notyfikuje swoje zobowiązania kategorii A, zgodnie z poniższymi postanowieniami:

Artykuł 5.2	Zatrzymanie
Artykuł 7.1	Formalności poprzedzające przybycie towarów
Artykuł 7.8	Przyspieszone przesyłki
Artykuł 7.9	Łatwo psujące się towary
Artykuł 9	Przemieszczanie towarów przeznaczonych do przywozu pod kontrolą celną
Artykuł 10.5	Inspekcja przedwysyłkowa
Artykuł 10.8	Towary odrzucone
Artykuł 10.9	Odprawa czasowa towarów oraz uszlachetnianie czynne i bierne

GWATEMALA

Na mocy decyzji ministerialnej z dnia 7 grudnia 2013 r. (WT/MIN(13)/36, WT/L/911), Komitet Przygotowawczy ds. Ułatwień w Handlu ustanowiony w ramach Rady Generalnej (zwany dalej „Komitetem Przygotowawczym”) m.in. otrzymuje powiadomienia Członków dotyczące zobowiązań kategorii A wynikające z Porozumienia o ułatwieniach w handlu (dalej zwanego „porozumieniem”).

W związku z powyższym rząd Gwatemali pragnie niniejszym powiadomić Komitet Przygotowawczy, że wszystkie postanowienia sekcji I porozumienia zostały wyznaczone jako zobowiązania kategorii A zgodnie z dokumentem WTO WT/PCTE/W/27 z dnia 7 lipca 2014 r., z wyjątkiem następujących postanowień:

Artykuł 1.1.1 lit. d) i f)
Artykuł 1.2.1 lit. a) i b)
Artykuł 1.3.1
Artykuł 1.3.2
Artykuł 1.4 lit. b) i c)
Artykuł 2.1.1
Artykuł 3.9 lit. b) ppkt (iii)
Artykuł 5
Artykuł 6.1.4
Artykuł 7.1.2

Artykuł 7.4.3
Artykuł 7.6.1
Artykuł 7.6.2
Artykuł 7.7.3 lit. a), d), e), f) oraz g)
Artykuł 7.8.2 lit. c) oraz d)
Artykuł 7.9.3
Artykuł 8.1
Artykuł 8.2 lit. d) oraz e)
Artykuł 10.1.1
Artykuł 10.2.3
Artykuł 10.4.1
Artykuł 10.4.2
Artykuł 11.17
Artykuł 12.2.1
Artykuł 12.3
Artykuł 12.4
Artykuł 12.5
Artykuł 12.6
Artykuł 12.7
Artykuł 12.8
Artykuł 12.9
Artykuł 12.10
Artykuł 12.11

HONDURAS

Na mocy decyzji ministerialnej z dnia 7 grudnia 2013 r. (WT/MIN(13)/36) i zgodnie z sekcją II art. 15 Porozumienia o ułatwieniach w handlu („porozumienie”), Honduras niniejszym notyfikuje swoje zobowiązania kategorii A, zgodnie z poniższymi postanowieniami:

Art. 1.1	Publikowanie
Art. 1.2	Informacje dostępne w internecie
Art. 1.3	Punkty informacyjne
Art. 1.4	Notyfikacja
Art. 3	Interpretacja zdarzeń przyszłych
Art. 4	Procedury odwoławcze lub rewizyjne
Art. 6.1	Ogólne warunki dotyczące opłat i należności z tytułu przywozu i wywozu lub w związku z przywozem i wywozem (z wyjątkiem art. 6 pkt 1.3 i art. 6 pkt 1.4)

Art. 6.2	Szczegółowe warunki dotyczące opłat i należności z tytułu przywozu i wywozu lub w związku z przywozem i wywozem
Art. 6.3	Warunki dotyczące kar
Art. 7.1	Formalności poprzedzające przybycie towarów
Art. 7.2	Płatność elektroniczna
Art. 7.4	Zarządzanie ryzykiem
Art. 7.5	Audyt po odprawie celnej
Art. 7.8	Przyspieszone przesyłki (z wyjątkiem art. 7 pkt 8.2 lit. d))
Art. 7.9	Łatwo psujące się towary (z wyjątkiem art. 7 pkt 9.3)
Art. 8	Współpraca służb granicznych (z wyjątkiem art. 8.2 lit. c), d) i e))
Art. 9	Przemieszczanie towarów przeznaczonych do przywozu pod kontrolą celną
Art. 10.1	Formalności i wymogi dotyczące dokumentacji
Art. 10.3	Stosowanie norm międzynarodowych
Art. 10.5	Inspekcja przedwysyłkowa
Art. 10.6	Korzystanie z usług agentów celnych
Art. 10.7	Wspólne procedury graniczne i jednolite wymogi dotyczące dokumentacji
Art. 10.8	Towary odrzucone
Art. 10.9	Odprawa czasowa towarów/uszlachetnianie czynne i bierne
Art. 11	Swoboda tranzytu
Art. 12.12	Porozumienia dwustronne i regionalne

HONG KONG, CHINY

Na mocy decyzji ministerialnej z dnia 7 grudnia 2013 r. (WT/MIN(13)/36, WT/L/911), Komitet Przygotowawczy ds. Ułatwień w Handlu ustanowiony w ramach Rady Generalnej (zwany dalej „Komitetem Przygotowawczym”) m.in. otrzymuje od Członków ich powiadomienia dotyczące zobowiązań kategorii A wynikające z Porozumienia o ułatwieniach w handlu (dalej zwanego „porozumieniem”).

W związku z powyższym rząd Hong Kongu, Chiny, ma zaszczyt powiadomić Komitet Przygotowawczy, że Hong Kong, Chiny, niniejszym wyznacza wszystkie postanowienia artykułów od 1 do 12 porozumienia (załączonego do wyżej wymienionej decyzji ministerialnej) jako zaliczające się do kategorii A; zostaną one wdrożone z chwilą wejścia w życie porozumienia.

INDONEZJA

Na mocy decyzji ministerialnej z dnia 7 grudnia 2013 r. (WT/MIN(13)/36, WT/L/911), Komitet Przygotowawczy ds. Ułatwień w Handlu ustanowiony w ramach Rady Generalnej (zwany dalej „Komitetem Przygotowawczym”) m.in. otrzymuje od Członków ich powiadomienia dotyczące zobowiązań kategorii A wynikające z Porozumienia o ułatwieniach w handlu (dalej zwanego „porozumieniem”).

W związku z powyższym rząd Republiki Indonezji ma zaszczyt powiadomić Komitet Przygotowawczy, że Indonezja niniejszym wyznacza następujące postanowienia porozumienia zaliczające się do kategorii A, które zostaną wdrożone z chwilą wejścia w życie porozumienia:

Art. 6.3	Warunki dotyczące kar
Art. 7.1	Formalności poprzedzające przybycie towarów
Art. 10.6	Korzystanie z usług agentów celnych

IZRAEL

Na mocy decyzji ministerialnej z dnia 7 grudnia 2013 r. (WT/MIN(13)/36, WT/L/911), Komitet Przygotowawczy ds. Ułatwień w Handlu ustanowiony w ramach Rady Generalnej m.in. otrzymuje od Członków ich powiadomienia dotyczące zobowiązań kategorii A wynikające z Porozumienia o ułatwieniach w handlu.

W związku z powyższym Państwo Izrael ma zaszczyt powiadomić Komitet Przygotowawczy ds. Ułatwień w Handlu, że Państwo Izrael niniejszym wyznacza wszystkie postanowienia zawarte w sekcji I porozumienia jako zaliczające się do kategorii A.

JORDANIA

Na mocy decyzji ministerialnej z dnia 7 grudnia 2013 r. (WT/MIN(13)/36, WT/L/911), Komitet Przygotowawczy ds. Ułatwień w Handlu ustanowiony w ramach Rady Generalnej (zwany dalej „Komitetem Przygotowawczym”) m.in. otrzymuje powiadomienia Członków dotyczące zobowiązań kategorii A wynikające z Porozumienia o ułatwieniach w handlu (dalej zwanego „porozumieniem”).

W związku z powyższym rząd Jordanii ma zaszczyt powiadomić Komitet Przygotowawczy, że wyznacza wszystkie postanowienia zawarte w sekcji I porozumienia (załączonego do wyżej wymienionej decyzji ministerialnej) jako zaliczające się do kategorii A i przeznaczone do wdrożenia w całości z chwilą wejścia w życie porozumienia, z wyjątkiem następujących:

Artykuł 1.1	Publikowanie
Artykuł 1.2	Informacje dostępne w internecie
Artykuł 1.3	Punkty informacyjne
Artykuł 3.1	Interpretacja zdarzeń przyszłych
Artykuł 6.1	Ogólne warunki dotyczące opłat i należności z tytułu przywozu i wywozu lub w związku z przywozem i wywozem
Artykuł 7.1	Formalności poprzedzające przybycie towarów
Artykuł 10.1	Formalności i wymogi dotyczące dokumentacji
Artykuł 10.2	Akceptacja kopii
Artykuł 10.4	Pojedynczy punkt kontaktowy
Art. 11.5-10	Procedury i kontrole związane z tranzytem

KOREA

Mam zaszczyt odnieść się do decyzji ministerialnej z dnia 7 grudnia 2013 r. (WT/MIN(13)/36, WT/L/911), na mocy której ustanowiono Komitet Przygotowawczy ds. Ułatwień w Handlu w ramach Rady Generalnej (zwany dalej „Komitetem Przygotowawczym”), który m.in. otrzymuje od Członków ich powiadomienia dotyczące zobowiązań kategorii A wynikające z Porozumienia o ułatwieniach w handlu (dalej zwanego „porozumieniem”).

Ponadto mam również zaszczyt poinformować Komitet Przygotowawczy, że rząd Republiki Korei zdecydował wyznaczyć wszystkie postanowienia zawarte w artykułach od 1 do 12 porozumienia jako należące do kategorii A.

KUWEJT

Na mocy decyzji ministerialnej z dnia 7 grudnia 2013 r. (WT/MIN(13)/36, WT/L/911), Komitet Przygotowawczy ds. Ułatwień w Handlu ustanowiony w ramach Rady Generalnej (zwany dalej „Komitetem Przygotowawczym”) m.in. otrzymuje od Członków ich powiadomienia dotyczące zobowiązań kategorii A wynikające z Porozumienia o ułatwieniach w handlu (dalej zwanego „porozumieniem”).

W związku z powyższym rząd Państwa Kuwejt ma zaszczyt powiadomić Komitet Przygotowawczy ds. Ułatwień w Handlu, że Państwo Kuwejt jako należące do kategorii A wyznacza niniejszym postanowienia załącznika I, z wyjątkiem niżej wymienionych:

Artykuł 3.1	Interpretacja zdarzeń przyszłych
Artykuł 6.2	Szczegółowe warunki dotyczące opłat i należności za odprawę celną z tytułu przywozu i wywozu lub w związku z przywozem i wywozem
Artykuł 7.4	Zarządzanie ryzykiem
Artykuł 7.5	Audyt po odprawie celnej
Artykuł 7.7	Środki ułatwiające handel dla upoważnionych przedsiębiorców
Artykuł 7.9	Łatwo psujące się towary
Artykuł 8	Współpraca służb granicznych
Artykuł 10.4	Pojedynczy punkt kontaktowy
Art. 11.11-15	Gwarancje tranzytowe
Artykuł 12	Współpraca celna

REPUBLIKA KIRGISKA

Na mocy decyzji ministerialnej z dnia 7 grudnia 2013 r. (WT/MIN(13)/36, WT/L/911), Komitet Przygotowawczy ds. Ułatwień w Handlu ustanowiony w ramach Rady Generalnej (zwany dalej „Komitetem Przygotowawczym”) m.in. otrzymuje od Członków ich powiadomienia dotyczące zobowiązań kategorii A wynikające z Porozumienia o ułatwieniach w handlu (dalej zwanego „porozumieniem”).

W związku z powyższym, w imieniu ministerstwa gospodarki Republiki Kirgiskiej, mamy przyjemność powiadomić Komitet Przygotowawczy, że Republika Kirgiska wyznacza następujące postanowienia zawarte w sekcji I porozumienia (załączonego do wyżej wymienionej decyzji ministerialnej) jako zaliczające się do kategorii A, które zostaną wdrożone z chwilą wejścia w życie porozumienia:

Artykuł 4	Wszystkie postanowienia (Procedury odwoławcze lub rewizyjne)
Artykuł 5	Ustęp 2 (Zatrzymanie)
Artykuł 9	(Przemieszczanie towarów przeznaczonych do przywozu pod kontrolą celną)
Artykuł 10	Ustęp 5 (Inspekcja przedwysyłkowa)
Artykuł 11	Ustępy 1 do 4 (Należności, środki regulujące lub formalności związane z tranzytem oraz niedyskryminacja)

MAKAU CHINY

Na mocy decyzji ministerialnej z dnia 7 grudnia 2013 r. (WT/MIN(13)/36), Komitet Przygotowawczy ds. Ułatwień w Handlu ustanowiony w ramach Rady Generalnej (zwany dalej „Komitetem Przygotowawczym”) m.in. otrzymuje powiadomienia Członków dotyczące zobowiązań kategorii A wynikające z Porozumienia o ułatwieniach w handlu (dalej zwanego „porozumieniem”).

W związku z powyższym rząd Makau, Chiny ma zaszczyt powiadomić Komitet Przygotowawczy, że Makau, Chiny niniejszym wyznacza wszystkie postanowienia artykułów od 1 do 12 porozumienia zaliczające się do kategorii A, które zostaną wdrożone z chwilą wejścia w życie porozumienia, z wyjątkiem następujących:

Art. 7:	Ustęp 4 – Zarządzanie ryzykiem;
Art. 7:	Ustęp 5 – Audyt po odprawie celnej;
Art. 9:	Przemieszczanie towarów przeznaczonych do przywozu pod kontrolą celną;
Art. 10:	Ustęp 4 – Pojedynczy punkt kontaktowy.

MALEZJA

Na mocy decyzji ministerialnej z dnia 7 grudnia 2013 r. (WT/MIN(13)/36, WT/L/911), Komitet Przygotowawczy ds. Ułatwień w Handlu ustanowiony w ramach Rady Generalnej (zwany dalej „Komitetem Przygotowawczym”) m.in. otrzymuje powiadomienia Członków dotyczące zobowiązań kategorii A wynikające z Porozumienia o ułatwieniach w handlu (dalej zwanego „porozumieniem”).

W związku z powyższym rząd Malezji ma zaszczyt powiadomić Komitet Przygotowawczy, że Malezja jako zobowiązania kategorii A wyznacza wszystkie postanowienia artykułów od 1 do 12 porozumienia (załączonego do wyżej wymienionej decyzji ministerialnej), z wyjątkiem niżej wymienionych:

- Artykuł 7.8 (Przyspieszone przesyłki); oraz
- Artykuł 11.9 (Wcześniejsze składanie i przetwarzanie dokumentów tranzytowych i danych przed przybyciem towarów).

MAURITIUS

Na mocy decyzji ministerialnej z dnia 7 grudnia 2013 r. (WT/MIN(13)/36, WT/L/911), Komitet Przygotowawczy ds. Ułatwień w Handlu ustanowiony w ramach Rady Generalnej (zwany dalej „Komitetem Przygotowawczym”) m.in. otrzymuje od Członków ich powiadomienia dotyczące zobowiązań kategorii A wynikające z Porozumienia o ułatwieniach w handlu (dalej zwanego „porozumieniem”).

W związku z powyższym rząd Republiki Mauritiusu ma zaszczyt powiadomić Komitet Przygotowawczy, że Republika Mauritiusu niniejszym wyznacza następujące postanowienia porozumienia (załączonego do wyżej wymienionej decyzji ministerialnej) zaliczające się do kategorii A, które zostaną wdrożone z chwilą wejścia w życie porozumienia:

- Artykuł 1.1 Publikowanie
- Artykuł 1.2 Informacje dostępne w internecie
- Artykuł 1.4 Notyfikacja
- Artykuł 2.1 Możliwość zgłaszania uwag i informacje przed wejściem w życie
- Artykuł 2.2 Konsultacje
- Artykuł 3 Interpretacja zdarzeń przyszłych
- Artykuł 4 Procedury odwoławcze lub rewizyjne
- Artykuł 5.1 Powiadomienia o zaostreniu kontroli lub inspekcji
- Artykuł 5.2 Zatrzymanie
- Artykuł 6.1 Ogólne warunki dotyczące opłat i należności z tytułu przywozu i wywozu lub w związku z przywozem i wywozem
- Artykuł 6.2 Szczegółowe warunki dotyczące opłat i należności za odprawę celną z tytułu przywozu i wywozu lub w związku z przywozem i wywozem
- Artykuł 6.3 Warunki dotyczące kar
- Artykuł 7.1 Formalności poprzedzające przybycie towarów
- Artykuł 7.2 Płatność elektroniczna
- Artykuł 7.3 Uniezależnienie procedury zwolnienia towarów od ustalenia ostatecznych kwot należności celnych, podatków, opłat i należności
- Artykuł 7.5 Audyt po odprawie celnej
- Artykuł 7.9 Łatwo psujące się towary

Artykuł 9	Przemieszczanie towarów przeznaczonych do przywozu pod kontrolą celną
Artykuł 10.1	Formalności i wymogi dotyczące dokumentacji
Artykuł 10.2	Akceptacja kopii
Artykuł 10.5	Inspekcja przedwysyłkowa
Artykuł 10.6	Korzystanie z usług agentów celnych
Artykuł 10.7	Wspólne procedury graniczne i jednolite wymogi dotyczące dokumentacji
Artykuł 10.8	Towary odrzucone
Artykuł 10.9.1	Odprawa czasowa towarów
Artykuł 11	Swoboda tranzytu
Artykuł 23.2	Krajowy Komitet ds. Ułatwień w Handlu

MEKSYK

Na mocy decyzji ministerialnej z dnia 7 grudnia 2013 r. (WT/MIN(13)/36, WT/L/911), Komitet Przygotowawczy ds. Ułatwień w Handlu ustanowiony w ramach Rady Generalnej (zwany dalej „Komitetem Przygotowawczym”) m.in. otrzymuje powiadomienia Członków dotyczące zobowiązań kategorii A wynikające z Porozumienia o ułatwieniach w handlu (dalej zwanego „porozumieniem”).

W związku z powyższym rząd Meksyku ma zaszczyt powiadomić Komitet Przygotowawczy, że wyznacza wszystkie postanowienia zawarte w sekcji I porozumienia (załączonego do wyżej wymienionej decyzji ministerialnej) jako zaliczające się do kategorii A i przeznaczone do wdrożenia w całości z chwilą wejścia w życie porozumienia.

MOŁDAWIA

Na mocy decyzji ministerialnej z dnia 7 grudnia 2013 r. (WT/MIN(13)/36, WT/L/911), Komitet Przygotowawczy ds. Ułatwień w Handlu ustanowiony w ramach Rady Generalnej (zwany dalej „Komitetem Przygotowawczym”) m.in. otrzymuje powiadomienia Członków dotyczące zobowiązań kategorii A wynikające z Porozumienia o ułatwieniach w handlu (dalej zwanego „porozumieniem”).

W związku z powyższym rząd Republiki Mołdawii ma zaszczyt powiadomić Komitet Przygotowawczy, że Republika Mołdawii niniejszym wyznacza następujące postanowienia zawarte w sekcji I porozumienia (załączonego do wyżej wymienionej decyzji ministerialnej) jako zaliczające się do kategorii A, które zostaną wdrożone z chwilą wejścia w życie porozumienia:

Artykuł 1	Ustępy 1 i 4 (Publikowanie, notyfikacja)
Artykuł 3	(INTERPRETACJA ZDARZEŃ PRZYSZŁYCH)
Artykuł 4	(PROCEDURY ODWOŁAWCZE LUB REWIZYJNE)
Artykuł 5	Ustęp 2 (Zatrzymanie)
Artykuł 6	Ustęp 2 (Szczegółowe warunki dotyczące opłat i należności za odprawę celną z tytułu przywozu i wywozu lub w związku z przywozem i wywozem)
Artykuł 7	Ustępy 2, 4 i 5 (Płatność elektroniczna, zarządzanie ryzykiem, audyt po odprawie celnej)
Artykuł 8	(WSPÓŁPRACA SŁUŻB GRANICZNYCH)
Artykuł 9	(PRZEMIESZCZANIE TOWARÓW PRZEZNACZONYCH DO PRZYWOZU POD KONTROLĄ CELNĄ)

- Artykuł 10 Ustęp 3 i od 5 do 9 (Stosowanie norm międzynarodowych, inspekcja przedwysyłkowa, korzystanie z usług agentów celnych, wspólne procedury graniczne i jednolite wymogi dotyczące dokumentacji, towary odrzucone, odprawa czasowa towarów oraz uszlachetnianie czynne i bierne)
- Artykuł 12 Wszystkie postanowienia

MONGOLIA

Na mocy decyzji ministerialnej z dnia 7 grudnia 2013 r. (WT/MIN(13)/36, WT/L/911), Komitet Przygotowawczy ds. Ułatwień w Handlu ustanowiony w ramach Rady Generalnej (zwany dalej „Komitetem Przygotowawczym”) m.in. otrzymuje powiadomienia Członków dotyczące zobowiązań kategorii A wynikające z Porozumienia o ułatwieniach w handlu (dalej zwanego „porozumieniem”).

W związku z powyższym rząd Mongolii ma zaszczyt powiadomić Komitet Przygotowawczy, że Mongolia niniejszym wyznacza następujące postanowienia zawarte w sekcji I porozumienia (załączonego do wyżej wymienionej decyzji ministerialnej) jako zaliczające się do kategorii A, które zostaną wdrożone z chwilą wejścia w życie porozumienia:

- Art. 1.4 Notyfikacje
- Art. 2.2 Konsultacje
- Art. 4 Procedury odwoławcze lub rewizyjne
- Art. 5.2 Zatrzymanie
- Art. 6.1 Ogólne warunki dotyczące opłat i należności z tytułu przywozu i wywozu lub w związku z przywozem i wywozem
- Art. 6.2 Szczegółowe warunki dotyczące opłat i należności z tytułu przywozu i wywozu lub w związku z przywozem i wywozem
- Art. 10.1 Formalności i wymogi dotyczące dokumentacji
- Art. 10.2 Akceptacja kopii
- Art. 10.7 Wspólne procedury graniczne i jednolite wymogi dotyczące dokumentacji
- Art. 10.8 Towary odrzucone
- Art. 11 Swoboda tranzytu

CZARNOGÓRA

Na mocy decyzji ministerialnej z dnia 7 grudnia 2013 r. (WT/MIN(13)/36, WT/L/911), Komitet Przygotowawczy ds. Ułatwień w Handlu ustanowiony w ramach Rady Generalnej (zwany dalej „Komitetem Przygotowawczym”) m.in. otrzymuje powiadomienia Członków dotyczące zobowiązań kategorii A wynikające z Porozumienia o ułatwieniach w handlu (dalej zwanego „porozumieniem”).

W związku z powyższym rząd Czarnogóry ma zaszczyt powiadomić Komitet Przygotowawczy, że Czarnogóra niniejszym wyznacza następujące postanowienia zawarte w sekcji I porozumienia zaliczające się do kategorii A, które zostaną wdrożone z chwilą wejścia w życie porozumienia:

- Art. 1.1 Publikowanie
- Art. 2.1 Możliwość zgłaszania uwag i informacje przed wejściem w życie
- Art. 2.2 Konsultacje
- Art. 3.1 Wcześniejsze interpretacje

Art. 4	Procedury odwoławcze lub rewizyjne
Art. 5.2	Zatrzymanie
Art. 5.3	Procedury przeprowadzania badań
Art. 6.2	Szczegółowe warunki dotyczące opłat i należności z tytułu przywozu i wywozu lub w związku z przywozem i wywozem
Art. 6.3	Warunki dotyczące kar
Art. 7.2	Płatność elektroniczna
Art. 7.3	Uniezależnienie procedury zwolnienia towarów od ustalenia ostatecznych kwot należności celnych, podatków, opłat i należności
Art. 7.7	Środki ułatwiające handel dla upoważnionych przedsiębiorców
Art. 8	Współpraca służb granicznych
Art. 9	Przemieszczanie towarów przeznaczonych do przywozu pod kontrolą celną
Art. 10.1	Formalności i wymogi dotyczące dokumentacji
Art. 10.2	Akceptacja kopii
Art. 10.3	Stosowanie norm międzynarodowych
Art. 10.5	Inspekcja przedwysyłkowa
Art. 10.6	Korzystanie z usług agentów celnych
Art. 10.7	Wspólne procedury graniczne i jednolite wymogi dotyczące dokumentacji
Art. 10.8	Towary odrzucone
Art. 10.9	Odprawa czasowa towarów oraz uszlachetnianie czynne i bierne
Art. 11.1-11.3	Należności, środki regulujące lub formalności związane z tranzytem
Art. 11.4	Zwiększona niedyskryminacja w odniesieniu do tranzytu
Art. 11.11-11.15	Gwarancje tranzytowe
Art. 11.16-11.17	Współpraca i koordynacja w ramach tranzytu
Art. 12	Współpraca celna

KRÓLESTWO MAROKA

Na mocy decyzji ministerialnej z dnia 7 grudnia 2013 r. (WT/MIN(13)/36, WT/L/911), Komitet Przygotowawczy ds. Ułatwień w Handlu ustanowiony w ramach Rady Generalnej (zwany dalej „Komitetem Przygotowawczym”) m.in. otrzymuje powiadomienia Członków dotyczące zobowiązań kategorii A wynikające z Porozumienia o ułatwieniach w handlu.

W związku z powyższym Królestwo Maroka ma zaszczyt powiadomić Komitet Przygotowawczy, że wyznacza wszystkie następujące postanowienia jako należące do kategorii A.

Art. 1.1	Publikowanie
Art. 1.2	Informacje dostępne w internecie
Art. 1.3	Punkty informacyjne
Art. 1.4	Notyfikacja

Art. 2.1	Możliwość zgłaszania uwag i informacje przed wejściem w życie
Art. 2.2	Konsultacje
Art. 3	Interpretacja zdarzeń przyszłych
Art. 4	Procedury odwoławcze lub rewizyjne
Art. 5.2	Zatrzymanie
Art. 5.3	Procedury przeprowadzania badań
Art. 6.1	Ogólne warunki dotyczące opłat i należności z tytułu przywozu i wywozu lub w związku z przywozem i wywozem
Art. 6.2	Szczegółowe warunki dotyczące opłat i należności za odprawę celną z tytułu przywozu i wywozu lub w związku z przywozem i wywozem
Art. 6.3	Warunki dotyczące kar
Art. 7.2	Płatność elektroniczna
Art. 7.3	Uniezależnienie procedury zwolnienia towarów od ustalenia ostatecznych kwot należności celnych, podatków, opłat i należności
Art. 7.5	Audyt po odprawie celnej
Art. 7.6	Ustalanie i publikowanie średniego czasu trwania procedury zwolnienia towarów
Art. 7.7	Środki ułatwiające handel dla upoważnionych przedsiębiorców
Art. 7.8	Przyspieszone przesyłki
Art. 8	Współpraca służb granicznych
Art. 9	Przemieszczanie towarów przeznaczonych do przywozu pod kontrolą celną
Art. 10.1	Formalności i wymogi dotyczące dokumentacji
Art. 10.2	Akceptacja kopii
Art. 10.3	Stosowanie norm międzynarodowych
Art. 10.6	Korzystanie z usług agentów celnych
Art. 10.7	Wspólne procedury graniczne i jednolite wymogi dotyczące dokumentacji
Art. 10.8	Towary odrzucone
Art. 10.9	Odprawa czasowa towarów/uszlachetnianie czynne i bierne
Art. 11	Swoboda tranzytu
Art. 12	Współpraca celna
Art. 13.2	Krajowy Komitet ds. Ułatwień w Handlu

NIKARAGUA

Na mocy decyzji ministerialnej z dnia 7 grudnia 2013 r. (WT/MIN(13)/36, WT/L/911), Komitet Przygotowawczy ds. Ułatwień w Handlu ustanowiony w ramach Rady Generalnej (zwany dalej „Komitetem Przygotowawczym”) m.in. otrzymuje powiadomienia Członków dotyczące zobowiązań kategorii A wynikające z Porozumienia o ułatwieniach w handlu (dalej zwanego „porozumieniem”).

W związku z powyższym rząd Nikaragui ma zaszczyt powiadomić Komitet Przygotowawczy o postanowieniach wyznaczonych w kategorii A, odpowiadających sekcji I porozumienia.

Art. 1.2	Informacje dostępne w internecie
Art. 1.4	Notyfikacja
Art. 2.1	Możliwość zgłaszania uwag i informacje przed wejściem w życie
Art. 2.2	Konsultacje
Art. 3	Interpretacja zdarzeń przyszłych
Art. 4.1	Prawo do odwołania lub rewizji
Art. 5.2	Zatrzymanie
Art. 6.1	Ogólne warunki dotyczące opłat i należności z tytułu przywozu i wywozu lub w związku z przywozem i wywozem
Art. 6.3	Warunki dotyczące kar
Art. 7.1	Formalności poprzedzające przybycie towarów
Art. 7.3	Uniezależnienie procedury zwolnienia towarów od ustalenia ostatecznych kwot należności celnych, podatków, opłat i należności
Art. 7.4	Zarządzanie ryzykiem
Art. 7.5	Audyt po odprawie celnej
Art. 7.8	Przyspieszone przesyłki
Art. 7.9	Łatwo psujące się towary
Art. 9	Przemieszczanie towarów przeznaczonych do przywozu pod kontrolą celną
Art. 10.1	Formalności i wymogi dotyczące dokumentacji
Art. 10.3	Stosowanie norm międzynarodowych
Art. 10.5	Inspekcja przedwysyłkowa
Art. 10.6	Korzystanie z usług agentów celnych
Art. 10.7	Wspólne procedury graniczne i jednolite wymogi dotyczące dokumentacji
Art. 10.8	Towary odrzucone
Art. 10.9	Odprawa czasowa towarów/uszlachetnianie czynne i bierne
Art. 11	Swoboda tranzytu
Art. 12.1	Środki promujące przestrzeganie przepisów i współpracę
Art. 12.2	Wymiana informacji
Art. 12.3	Weryfikacja
Art. 12.4	Wniosek
Art. 12.5	Ochrona i poufność
Art. 12.6	Udzielanie informacji
Art. 12.7	Odroczenie lub odmowne rozpatrzenie wniosku
Art. 12.8	Wzajemność
Art. 12.9	Obciążenia administracyjne

Art. 12.10	Ograniczenia
Art. 12.11	Bezprawne użycie lub ujawnienie
Art. 12.12	Porozumienia dwustronne i regionalne
Art. 13.2	Krajowy Komitet ds. Ułatwień w Handlu

NIGERIA

Na mocy decyzji ministerialnej z dnia 7 grudnia 2013 r. (WT/MIN(13)/36, WT/L/911), Komitet Przygotowawczy ds. Ułatwień w Handlu ustanowiony w ramach Rady Generalnej (zwany „Komitetem Przygotowawczym”) m.in. otrzymuje od Członków ich powiadomienia dotyczące zobowiązań kategorii A wynikające z Porozumienia o ułatwieniach w handlu (dalej zwanego „porozumieniem”).

W związku z powyższym rząd Federalnej Republiki Nigerii ma zaszczyt powiadomić Komitet Przygotowawczy, że Nigeria niniejszym wyznacza następujące postanowienia zawarte w sekcji I porozumienia zaliczające się do kategorii A, które zostaną wdrożone z chwilą wejścia w życie porozumienia:

Art. 6.3:	Warunki dotyczące kar;
Art. 7.1:	Formalności poprzedzające przybycie towarów;
Art. 7.3:	Uniezależnienie procedury zwolnienia towarów od ustalenia ostatecznych kwot należności celnych, podatków, opłat i należności;
Art. 9:	Przemieszczanie towarów przeznaczonych do przywozu pod kontrolą celną;
Art. 10.7:	Wspólne procedury graniczne i jednolite wymogi dotyczące dokumentacji;
Art. 10.9:	Odprawa czasowa towarów oraz uszlachetnianie czynne i bierne;
Art. 11.3:	Dobrowolne ograniczenia;
Art. 11.4:	Niedyskryminacja;
Art. 11.6:	Wymogi dotyczące dokumentacji;
Art. 11.8:	Niestosowanie barier technicznych w handlu;
Art. 11.9:	Wcześniejsze składanie i przetwarzanie dokumentów tranzytowych;
Art. 11.10:	Bezwłoczne zakończenie procedury tranzytowej; oraz
Art. 11.11:	Gwarancje tranzytowe.

OMAN

Na mocy decyzji ministerialnej z dnia 7 grudnia 2013 r. (WT/MIN(13)/36, WT/L/911), Komitet Przygotowawczy ds. Ułatwień w Handlu ustanowiony w ramach Rady Generalnej (zwany dalej „Komitetem Przygotowawczym”) m.in. otrzymuje od Członków ich powiadomienia dotyczące zobowiązań kategorii A wynikające z Porozumienia o ułatwieniach w handlu (dalej zwanego „porozumieniem”).

W związku z powyższym rząd Sułtanatu Omanu ma zaszczyt powiadomić Komitet Przygotowawczy, że Oman niniejszym wyznacza następujące postanowienia porozumienia zaliczające się do kategorii A, które zostaną wdrożone z chwilą wejścia w życie porozumienia:

Artykuł 1:	Publikowanie:
1.1	Informacje dostępne w internecie

- 1.4 Notyfikacja
- Artykuł 2: Możliwość zgłaszania uwag, informacje przed wejściem w życie i konsultacje:
 - 2.2 Konsultacje
- Artykuł 4: Procedury odwoławcze lub rewizyjne:
 - 4.1 Prawo do odwołania lub rewizji
- Artykuł 5: Inne środki służące zapewnieniu większej bezstronności, niedyskryminacji i przejrzystości:
 - 5.1 Powiadomienia o zaostrzeniu kontroli lub inspekcji
 - 5.2 Zatrzymanie
 - 5.3 Procedury przeprowadzania badań
- Artykuł 6: Warunki dotyczące opłat i należności z tytułu przywozu i wywozu lub w związku z przywozem i wywozem:
 - 6.1 Ogólne warunki dotyczące opłat i należności z tytułu przywozu i wywozu lub w związku z przywozem i wywozem
 - 6.2 Ogólne warunki dotyczące opłat i należności z tytułu przywozu i wywozu lub w związku z przywozem i wywozem
- Artykuł 7: Zwolnienie i odprawa towarów:
 - 7.3 Uniezależnienie procedury zwolnienia towarów od ustalenia ostatecznych kwot należności celnych, podatków, opłat i należności
- Artykuł 9: Przemieszczanie towarów przeznaczonych do przywozu pod kontrolą celną
- Artykuł 10: Formalności związane z przywozem, wywozem i tranzytem:
 - 10.3 Stosowanie norm międzynarodowych
 - 10.5 Inspekcja przedwysyłkowa
 - 10.6 Korzystanie z usług agentów celnych
 - 10.7 Wspólne procedury graniczne i jednolite wymogi dotyczące dokumentacji
 - 10.8 Towary odrzucone
 - 10.9 Odprawa czasowa towarów/uszlachetnianie czynne i bierne
- Artykuł 11: Swoboda tranzytu:
 - 11.1.3 Należności, środki regulujące lub formalności związane z tranzytem
 - 11.4 Zwiększona niedyskryminacja w odniesieniu do tranzytu
 - 11.11.1 Gwarancje tranzytowe
- Artykuł 13: Rozwiązania instytucjonalne:
 - 13.2 Krajowy Komitet ds. Ułatwień w Handlu

PANAMA

Na mocy art. 2 i 3 decyzji ministerialnej z dnia 7 grudnia 2013 r. WT/MIN(13)/36, WT/L/911) i zgodnie z sekcją II art. 15 Porozumienia o ułatwieniach w handlu („porozumienie”), Panama niniejszym powiadamia, że następujące postanowienia sekcji I porozumienia zostały wyznaczone jako zaliczające się do kategorii A i przeznaczone do wdrożenia w całości z chwilą wejścia w życie porozumienia:

- Artykuł 1.3 Punkty informacyjne
- Artykuł 4 Procedury odwoławcze lub rewizyjne

Artykuł 5.1	Powiadomienia o zaostreniu kontroli lub inspekcji
Artykuł 5.2	Zatrzymanie
Artykuł 6.1	Ogólne warunki dotyczące opłat i należności z tytułu przywozu i wywozu lub w związku z przywozem i wywozem
Artykuł 6.2	Szczegółowe warunki dotyczące opłat i należności za odprawę celną z tytułu przywozu i wywozu lub w związku z przywozem i wywozem
Artykuł 6.3	Warunki dotyczące kar
Artykuł 7.1	Formalności poprzedzające przybycie towarów
Artykuł 7.3	Uniezależnienie procedury zwolnienia towarów od ustalenia ostatecznych kwot należności celnych, podatków, opłat i należności
Artykuł 7.4	Zarządzanie ryzykiem
Artykuł 7.5	Audyt po odprawie celnej
Artykuł 7.6	Ustalanie i publikowanie średniego czasu trwania procedury zwolnienia towarów
Artykuł 7.7	Środki ułatwiające handel dla upoważnionych przedsiębiorców
Artykuł 7.8	Przyspieszone przesyłki
Artykuł 7.9	Łatwo psujące się towary
Artykuł 9	Przemieszczanie towarów przeznaczonych do przywozu pod kontrolą celną
Artykuł 10.1	Formalności i wymogi dotyczące dokumentacji
Artykuł 10.2	Akceptacja kopii
Artykuł 10.3	Stosowanie norm międzynarodowych
Artykuł 10.5	Inspekcja przedwysyłkowa
Artykuł 10.6	Korzystanie z usług agentów celnych
Artykuł 10.8	Towary odrzucone
Artykuł 10.9	Odprawa czasowa towarów/uszlachetnianie czynne i bierne
Artykuł 11	Swoboda tranzytu
Artykuł 12.1	Środki promujące przestrzeganie przepisów i współpracę
Artykuł 12.2	Wymiana informacji
Artykuł 12.3	Weryfikacja
Artykuł 12.4	Wniosek
Artykuł 12.5	Ochrona i poufność
Artykuł 12.6	Udzielanie informacji
Artykuł 12.7	Odroczenie lub odmowne rozpatrzenie wniosku
Artykuł 12.8	Wzajemność
Artykuł 12.9	Obciążenia administracyjne
Artykuł 12.10	Ograniczenia
Artykuł 12.11	Bezprawne użycie lub ujawnienie
Artykuł 12.12	Porozumienia dwustronne i regionalne

PARAGWAJ

Na mocy decyzji ministerialnej z dnia 7 grudnia 2013 r. (WT/MIN(13)/36) i zgodnie z sekcją II art. 15 Porozumienia o ułatwieniach w handlu, Republika Paragwaju niniejszym notyfikuje zobowiązania kategorii A, zgodnie z poniższymi postanowieniami:

Nr artykułu/Ustępy (*)	Opis
3	Interpretacja zdarzeń przyszłych
4	Procedury odwoławcze lub rewizyjne
5.2	Zatrzymanie
7.2	Płatność elektroniczna
7.4	Zarządzanie ryzykiem
9	Przemieszczanie towarów przeznaczonych do przywozu pod kontrolą celną
10.2	Akceptacja kopii
10.3	Stosowanie norm międzynarodowych
10.4	Pojedynczy punkt kontaktowy
10.5	Inspekcja przedwysyłkowa
10.6	Korzystanie z usług agentów celnych
10.8	Towary odrzucone
10.9	Odprawa czasowa towarów/uszlachetnianie czynne i bierne
11	Swoboda tranzytu
12	Współpraca celna

(*) W przypadku, gdy pojawia się odniesienie do poszczególnych ustępów, zobowiązanie podjęte przez Republikę Paragwaju jest ograniczone do treści tych poszczególnych ustępów i nie obejmuje artykułu jako całości.

PERU

Na mocy decyzji ministerialnej z dnia 7 grudnia 2013 r. (WT/MIN(13)/36) i zgodnie z sekcją II art. 15 Porozumienia o ułatwieniach w handlu („porozumienie”), Peru niniejszym powiadamia, że wszystkie postanowienia sekcji I porozumienia zostały wyznaczone jako zaliczające się do kategorii A i przeznaczone do wdrożenia w całości z chwilą wejścia w życie porozumienia, z wyjątkiem następujących:

— Artykuł 3	Interpretacja zdarzeń przyszłych
— Artykuł 5.1	Powiadomienia o zaostreniu kontroli lub inspekcji
— Artykuł 5.3	Procedury przeprowadzania badań
— Artykuł 6.3	Warunki dotyczące kar
— Artykuł 8	Współpraca służb granicznych
— Artykuł 10.4	Pojedynczy punkt kontaktowy
— Artykuł 12	Współpraca celna

FILIPINY

Na mocy decyzji ministerialnej z dnia 7 grudnia 2013 r. (WT/MIN(13)/36, WT/L/911), Komitet Przygotowawczy ds. Ułatwień w Handlu ustanowiony w ramach Rady Generalnej (zwany dalej „Komitetem Przygotowawczym”) m.in. otrzymuje powiadomienia Członków dotyczące zobowiązań kategorii A wynikające z Porozumienia o ułatwieniach w handlu (dalej zwanego „porozumieniem”).

W związku z powyższym rząd Filipin ma zaszczyt powiadomić Komitet Przygotowawczy, że wyznacza następujące postanowienia zawarte w sekcji I porozumienia (załączonego do wyżej wymienionej decyzji ministerialnej) jako zaliczające się do kategorii A:

Artykuł 1.1	Publikowanie
Artykuł 1.2	Informacje dostępne w internecie
Artykuł 1.3	Punkty informacyjne
Artykuł 1.4	Notyfikacja
Artykuł 2.1	Możliwość zgłaszania uwag i informacje przed wejściem w życie
Artykuł 3	Interpretacja zdarzeń przyszłych
Artykuł 4	Procedury odwoławcze lub rewizyjne
Artykuł 5.2	Zatrzymanie
Artykuł 5.3	Procedury przeprowadzania badań
Artykuł 6.1	Ogólne warunki dotyczące opłat i należności z tytułu przywozu i wywozu lub w związku z przywozem i wywozem
Artykuł 6.2	Szczegółowe warunki dotyczące opłat i należności za odprawę celną z tytułu przywozu i wywozu lub w związku z przywozem i wywozem
Artykuł 6.3	Warunki dotyczące kar
Artykuł 7.1	Formalności poprzedzające przybycie towarów
Artykuł 7.3	Uniezależnienie procedury zwolnienia towarów od ustalenia ostatecznych kwot należności celnych, podatków, opłat i należności
Artykuł 7.4	Zarządzanie ryzykiem
Artykuł 7.6	Ustalanie i publikowanie średniego czasu trwania procedury zwolnienia towarów
Artykuł 7.7	Środki ułatwiające handel dla upoważnionych przedsiębiorców
Artykuł 7.8	Przyspieszone przesyłki
Artykuł 7.9	Łatwo psujące się towary
Artykuł 9	Przemieszczanie towarów przeznaczonych do przywozu pod kontrolą celną
Artykuł 10.2	Akceptacja kopii
Artykuł 10.3	Stosowanie norm międzynarodowych
Artykuł 10.5	Inspekcja przedwysyłkowa
Artykuł 10.6	Korzystanie z usług agentów celnych
Artykuł 10.7	Wspólne procedury graniczne i jednolite wymogi dotyczące dokumentacji
Artykuł 10.9	Odprawa czasowa towarów oraz uszlachetnianie czynne i bierne
Artykuł 11	Swoboda tranzytu
Artykuł 12	Współpraca celna

KATAR

Na mocy decyzji ministerialnej z dnia 7 grudnia 2013 r. (WT/MIN(13)/36, WT/L/911), Komitet Przygotowawczy ds. Ułatwień w Handlu ustanowiony w ramach Rady Generalnej (zwany dalej „Komitetem Przygotowawczym”) m.in. otrzymuje powiadomienie Członków dotyczące zobowiązań kategorii A wynikające z Porozumienia o ułatwieniach w handlu (dalej zwanego „porozumieniem”).

W związku z powyższym rząd Państwa Katar ma zaszczyt powiadomić Komitet Przygotowawczy ds. Ułatwień w Handlu, że Państwo Katar jako zobowiązania kategorii A wyznacza niniejszym wszystkie postanowienia sekcji I porozumienia, z wyjątkiem niżej wymienionych:

- 7.7 Środki ułatwiające handel dla upoważnionych przedsiębiorców

KRÓLESTWO ARABII SAUDYJSKIEJ

Na mocy decyzji ministerialnej z dnia 7 grudnia 2013 r. (WT/MIN(13)/36, WT/L/911), Komitet Przygotowawczy ds. Ułatwień w Handlu ustanowiony w ramach Rady Generalnej (zwany dalej „Komitetem Przygotowawczym”) m.in. otrzymuje powiadomienia Członków dotyczące zobowiązań kategorii A wynikające z Porozumienia o ułatwieniach w handlu (dalej zwanego „porozumieniem”).

W związku z powyższym rząd Królestwa Arabii Saudyjskiej ma zaszczyt powiadomić Komitet Przygotowawczy, że wyznacza wszystkie postanowienia zawarte w sekcji I porozumienia (załączonego do wyżej wymienionej decyzji ministerialnej) jako zaliczające się do kategorii A i przeznaczone do wdrożenia w całości z chwilą wejścia w życie porozumienia, z wyjątkiem następujących:

- Artykuł 2.1 Możliwość zgłaszania uwag i informacje przed wejściem w życie
- Artykuł 10.4 Pojedynczy punkt kontaktowy

SENEGAL

Na mocy decyzji ministerialnej z dnia 7 grudnia 2013 r. (WT/MIN(13)/36) w sprawie Porozumienia o ułatwieniach w handlu, Senegal niniejszym notyfikuje swoje zobowiązania kategorii A, zgodnie z poniższymi postanowieniami:

	ARTYKUŁ/USTĘP	WYSZCZEGÓLNIENIE
1	2.1	Możliwość zgłaszania uwag i informacje przed wejściem w życie
2	2.2	Konsultacje
3	4	Procedury odwoławcze lub rewizyjne
4	5.2	Zatrzymanie
5	5.3	Procedury testowe
6	7.1	Formalności poprzedzające przybycie towarów
7	7.2	Płatność elektroniczna
8	7.3	Uniezależnienie procedury zwolnienia towarów od ustalenia ostatecznych kwot należności celnych, podatków, opłat i należności
9	7.4	Zarządzanie ryzykiem
10	7.6	Ustalanie i publikowanie średniego czasu trwania procedury zwolnienia towarów
11	9	Przemieszczanie towarów przeznaczonych do przywozu pod kontrolą celną

	ARTYKUŁ/USTĘP	WYSZCZEGÓLNIENIE
12	10.2	Akceptacja kopii
13	10.3	Stosowanie norm międzynarodowych
14	10.4	Pojedynczy punkt kontaktowy
15	10.6	Korzystanie z usług agentów celnych
16	10.7	Wspólne procedury graniczne i jednolite wymogi dotyczące dokumentacji
17	10.8	Towary odrzucone
18	10.9	Odprawa czasowa towarów/uszlachetnianie czynne i bierne
19	12	Współpraca celna

SINGAPUR

Na mocy decyzji ministerialnej z dnia 7 grudnia 2013 r. (WT/MIN(13)/36, WT/L/911), Komitet Przygotowawczy ds. Ułatwień w Handlu ustanowiony w ramach Rady Generalnej (zwany dalej „Komitetem Przygotowawczym”) m.in. otrzymuje od Członków ich powiadomienia dotyczące zobowiązań kategorii A wynikające z Porozumienia o ułatwieniach w handlu (dalej zwanego „porozumieniem”).

W związku z powyższym rząd Republiki Singapuru ma zaszczyt powiadomić Komitet Przygotowawczy, że Republika Singapuru niniejszym wyznacza wszystkie postanowienia artykułów od 1 do 12 porozumienia (załączonego do wyżej wymienionej decyzji ministerialnej) jako zaliczające się do kategorii A; zostaną one wdrożone z chwilą wejścia w życie porozumienia.

SRI LANKA

Na mocy decyzji ministerialnej z dnia 7 grudnia 2013 r. (WT/MIN(13)/36, WT/L/911), Komitet Przygotowawczy ds. Ułatwień w Handlu ustanowiony w ramach Rady Generalnej (zwany dalej „Komitetem Przygotowawczym”) m.in. otrzymuje od Członków ich powiadomienia dotyczące zobowiązań kategorii A wynikające z Porozumienia o ułatwieniach w handlu (dalej zwanego „porozumieniem”).

W związku z powyższym rząd Demokratyczno-Socjalistycznej Republiki Sri Lanki ma zaszczyt powiadomić Komitet Przygotowawczy, że Sri Lanka niniejszym wyznacza następujące postanowienia porozumienia (załączonego do wyżej wymienionej decyzji ministerialnej) zaliczające się do kategorii A, które zostaną wdrożone z chwilą wejścia w życie porozumienia:

Postanowienia	Tytuł
4.1	Prawo do odwołania lub rewizji
5.2	Zatrzymanie
6.3	Warunki dotyczące kar
7.2	Płatność elektroniczna
7.8	Przyspieszone przesyłki
9	Przemieszczanie towarów przeznaczonych do przywozu pod kontrolą celną
10.6	Korzystanie z usług agentów celnych
10.7	Wspólne procedury graniczne i jednolite wymogi dotyczące dokumentacji
10.8	Towary odrzucone
10.9	Odprawa czasowa towarów oraz uszlachetnianie czynne i bierne
11	Swoboda tranzytu

WYDZIELONY OBSZAR CELNY TAJWANU, PENGHU, KINMEN I MATSU

Na mocy decyzji ministerialnej z dnia 7 grudnia 2013 r. (WT/MIN(13)/36, WT/L/911), Komitet Przygotowawczy ds. Ułatwień w Handlu ustanowiony w ramach Rady Generalnej (zwany dalej „Komitetem Przygotowawczym”) m.in. otrzymuje od Członków ich powiadomienia dotyczące zobowiązań kategorii A wynikające z Porozumienia o ułatwieniach w handlu (dalej zwanego „porozumieniem”).

W związku z powyższym wydzielony obszar celny Tajwanu, Penghu, Kinmen i Matsu ma zaszczyt powiadomić Komitet Przygotowawczy, że wyznacza wszystkie postanowienia artykułów od 1 do 12 porozumienia (załączonego do wyżej wymienionej decyzji ministerialnej) jako zaliczające się do kategorii A i przeznaczone do wdrożenia w całości z chwilą wejścia w życie porozumienia.

TADŻYKISTAN

Na mocy decyzji ministerialnej z dnia 7 grudnia 2013 r. (WT/MIN(13)/36, WT/L/911), Komitet Przygotowawczy ds. Ułatwień w Handlu ustanowiony w ramach Rady Generalnej jest uprawniony m.in. do otrzymywania powiadomień Członków dotyczących zobowiązań kategorii A wynikających z Porozumienia o ułatwieniach w handlu.

W związku z powyższym rząd Tadżykistanu ma zaszczyt powiadomić Komitet Przygotowawczy, że wyznacza następujące postanowienia zawarte w sekcji I porozumienia (załączonego do wyżej wymienionej decyzji ministerialnej) jako zaliczające się do kategorii A i przeznaczone do wdrożenia w całości z chwilą wejścia w życie porozumienia:

Artykuł 1

Ustęp 1 Publikowanie

Ustęp 2 Informacje dostępne w internecie

Artykuł 4 Wszystkie postanowienia

Artykuł 5

Ustęp 2 Zatrzymanie

Ustęp 3 Procedury przeprowadzania badań

Artykuł 6 Wszystkie postanowienia

Artykuł 7

Ustęp 1 Formalności poprzedzające przybycie towarów

Ustęp 3 Uniezależnienie procedury zwolnienia towarów od ustalenia ostatecznych kwot należności celnych, podatków, opłat i należności

Ustęp 4 Zarządzanie ryzykiem

Ustęp 5 Audyt po odprawie celnej

Ustęp 6 Ustalanie i publikowanie średniego czasu trwania procedury zwolnienia towarów

Ustęp 8 Przyspieszone przesyłki

Ustęp 9 Łatwo psujące się towary

Artykuł 8 Pozycja 1

Artykuł 9 Wszystkie postanowienia

Artykuł 10

Ustęp 1 Formalności i wymogi dotyczące dokumentacji

Ustęp 2 Akceptacja kopii

Ustęp 3 Stosowanie norm międzynarodowych

Ustęp 5	Inspekcja przedwysyłkowa
Ustęp 6	Korzystanie z usług agentów celnych
Ustęp 7	Wspólne procedury graniczne i jednolite wymogi dotyczące dokumentacji
Ustęp 8	Towary odrzucone
Ustęp 9	Odprawa czasowa towarów/uszlachetnianie czynne i bierne
Artykuł 11	Wszystkie postanowienia

TAJLANDIA

Na mocy decyzji ministerialnej z dnia 7 grudnia 2013 r. (WT/MIN(13)/36, WT/L/911), Komitet Przygotowawczy ds. Ułatwień w Handlu ustanowiony w ramach Rady Generalnej (zwany dalej „Komitetem Przygotowawczym”) m.in. otrzymuje od Członków ich powiadomienia dotyczące zobowiązań kategorii A wynikające z Porozumienia o ułatwieniach w handlu (dalej zwanego „porozumieniem”).

W związku z powyższym królewski rząd Tajlandii ma zaszczyt powiadomić Komitet Przygotowawczy, że Tajlandia niniejszym wyznacza wszystkie postanowienia zawarte w sekcji I porozumienia zaliczające się do kategorii A, które zostaną wdrożone z chwilą wejścia w życie porozumienia, z wyjątkiem następujących:

Artykuł 3	Interpretacja zdarzeń przyszłych: ust. 5 i 6
Artykuł 4	Procedury odwoławcze lub rewizyjne: ust. 4
Artykuł 5	Inne środki: ust. 1 Powiadomienia i ust. 3 Procedury przeprowadzania badań
Artykuł 6	Warunki dotyczące opłat i należności: pkt 3.4 i 3.7 Warunki dotyczące kar
Artykuł 7	Zwolnienie i odprawa towarów: pkt 1.1 Formalności poprzedzające przybycie towarów
Artykuł 10	Formalności: ust. 8 Towary odrzucone i ust. 9 Odprawa czasowa
Artykuł 11	Swoboda tranzytu: ust. 1, 8 i 9
Artykuł 12	Współpraca celna: ust. 2 Wymiana informacji, pkt 5.1 lit. c) – f) i pkt 6.1 Udzielanie informacji

TUNEZJA

Na mocy decyzji ministerialnej z dnia 7 grudnia 2013 r. (WT/MIN(13)/36, WT/L/911) i zgodnie z sekcją II art. 15 Porozumienia o ułatwieniach w handlu, rząd Republiki Tunezyjskiej niniejszym notyfikuje następujące postanowienia tego porozumienia jako zaklasyfikowane do kategorii A:

Numer artykułu lub ustępu (*)	Opis
1.1	Publikowanie
1.2	Informacje dostępne w internecie
1.3	Punkty informacyjne
1.4	Notyfikacja
2.1	Możliwość zgłaszania uwag i informacje przed wejściem w życie

Numer artykułu lub ustępu (*)	Opis
4	Procedury odwoławcze lub rewizyjne
5.2	Zatrzymanie
6.3	Warunki dotyczące kar
7.1	Formalności poprzedzające przybycie towarów
7.3	Uniezależnienie procedury zwolnienia towarów od ustalenia ostatecznych kwot należności celnych, podatków, opłat i należności
9	Przemieszczanie towarów przeznaczonych do przywozu pod kontrolą celną
10.2	Akceptacja kopii
10.5	Inspekcja przedwysyłkowa
10.6	Korzystanie z usług agentów celnych
10.7	Wspólne procedury graniczne i jednolite wymogi dotyczące dokumentacji
10.8	Towary odrzucone
10.9	Odprawa czasowa towarów/uszlachetnianie czynne i bierne
11 z wyjątkiem 11.5	Swoboda tranzytu, z wyjątkiem udostępniania oddzielnej infrastruktury do celów ruchu tranzytowego.
12	Współpraca celna
23.2	Krajowy Komitet ds. Ułatwień w Handlu

(*) W przypadku gdy wymieniony jest konkretny ustęp w artykule, zobowiązanie Tunezji jest ograniczone do treści tego konkretnego ustępu i nie dotyczy innych postanowień artykułu.

TURCJA

Na mocy decyzji ministerialnej z dnia 7 grudnia 2013 r. (WT/MIN(13)/36, WT/L/911), Komitet Przygotowawczy ds. Ułatwień w Handlu ustanowiony w ramach Rady Generalnej (zwany dalej „Komitetem Przygotowawczym”) m.in. otrzymuje powiadomienia Członków dotyczące zobowiązań kategorii A wynikające z Porozumienia o ułatwieniach w handlu (dalej zwanego „porozumieniem”).

W związku z powyższym rząd Turcji ma zaszczyt powiadomić Komitet Przygotowawczy, że wyznacza wszystkie postanowienia zawarte w sekcji I porozumienia (załączonego do wyżej wymienionej decyzji ministerialnej) jako zaliczające się do kategorii A i przeznaczone do wdrożenia w całości z chwilą wejścia w życie porozumienia, z wyjątkiem następujących:

Artykuł 7.9 „Łatwo psujące się towary”

UKRAINA

Na mocy decyzji ministerialnej z dnia 7 grudnia 2013 r. (WT/MIN(13)/36, WT/L/911), Komitet Przygotowawczy ds. Ułatwień w Handlu ustanowiony w ramach Rady Generalnej (zwany dalej „Komitetem Przygotowawczym”) m.in. otrzymuje powiadomienia Członków dotyczące zobowiązań kategorii A wynikające z Porozumienia o ułatwieniach w handlu (dalej zwanego „porozumieniem”).

W związku z powyższym rząd Ukrainy ma zaszczyt powiadomić Komitet Przygotowawczy, że Ukraina niniejszym wyznacza następujące postanowienia zawarte w sekcji I porozumienia zaliczające się do kategorii A, które zostaną wdrożone z chwilą wejścia w życie porozumienia:

Art. 1.1	Publikowanie
Art. 1.2	Informacje dostępne w internecie
Art. 7.1	Formalności poprzedzające przybycie towarów
Art. 7.4	Zarządzanie ryzykiem (z wyjątkiem art. 7.4.1, art. 7.4.2, art. 7.4.3)
Art. 7.7	Środki ułatwiające handel dla upoważnionych przedsiębiorców
Art. 7.8	Przyspieszone przesyłki
Art. 7.9	Łatwo psujące się towary (z wyjątkiem art. 7.9.1, art. 7.9.2)
Art. 8	Współpraca służb granicznych
Art. 9	Przemieszczanie towarów przeznaczonych do przywozu pod kontrolą celną
Art. 10.8	Towary odrzucone (z wyjątkiem art. 10.8.2)
Art. 10.9	Odprawa czasowa towarów/uszlachetnianie czynne i bierne
Art. 11	Swoboda tranzytu (z wyjątkiem art. 11.3, art. 11.4, art. 11.5, art. 11.6, art. 11.7, art. 11.8, art. 11.10)

URUGWAJ

Na mocy decyzji ministerialnej z dnia 7 grudnia 2013 r. (WT/MIN(13)/36) i zgodnie z sekcją II art. 15 Porozumienia o ułatwieniach w handlu („porozumienie”), Wschodnia Republika Urugwaju wyznacza wszystkie postanowienia sekcji I porozumienia jako zaliczające się do kategorii A od chwili jego wejścia w życie, z wyjątkiem art. 7.3, „Uniezależnienie procedury zwolnienia towarów od ustalenia ostatecznych kwot należności celnych, podatków, opłat i należności”, który zostaje wyznaczony jako zobowiązanie kategorii B.

WIETNAM

Na mocy decyzji ministerialnej z dnia 7 grudnia 2013 r. (WT/MIN(13)/36, WT/L/911), Komitet Przygotowawczy ds. Ułatwień w Handlu ustanowiony w ramach Rady Generalnej (zwany dalej „Komitetem Przygotowawczym”) m.in. otrzymuje powiadomienia Członków dotyczące zobowiązań kategorii A wynikające z Porozumienia o ułatwieniach w handlu (dalej zwanego „porozumieniem”).

W związku z powyższym rząd Socjalistycznej Republiki Wietnamu ma zaszczyt powiadomić Komitet Przygotowawczy, że Wietnam niniejszym wyznacza następujące postanowienia zawarte w sekcji I porozumienia zaliczające się do kategorii A, które zostaną wdrożone z chwilą wejścia w życie porozumienia:

Art. 1.3	Punkty informacyjne
Art. 1.4	Notyfikacja
Art. 2.1	Możliwość zgłaszania uwag i informacje przed wejściem w życie
Art. 2.2	Konsultacje
Art. 4.1	Prawo do odwołania lub rewizji
Art. 6.1	Ogólne warunki dotyczące opłat i należności z tytułu przywozu i wywozu lub w związku z przywozem i wywozem

Art. 6.2	Szczegółowe warunki dotyczące opłat i należności z tytułu przywozu i wywozu lub w związku z przywozem i wywozem
Art. 7.8	Przyspieszone przesyłki
Art. 9	Przemieszczanie towarów przeznaczonych do przywozu pod kontrolą celną
Art. 10.1	Formalności i wymogi dotyczące dokumentacji
Art. 10.2	Akceptacja kopii
Art. 10.6	Korzystanie z usług agentów celnych
Art. 10.7	Wspólne procedury graniczne i jednolite wymogi dotyczące dokumentacji
Art. 11.1-3	Należności, środki regulujące lub formalności związane z tranzytem
Art. 11.4	Zwiększona niedyskryminacja w odniesieniu do tranzytu

ROZPORZĄDZENIA

ROZPORZĄDZENIE RADY (UE) 2015/1948

z dnia 29 października 2015 r.

w sprawie zmiany rozporządzenia (WE) nr 765/2006 dotyczącego środków ograniczających wobec Białorusi

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 215,

uwzględniając decyzję Rady 2012/642/WPZiB z dnia 15 października 2012 r. dotyczącą środków ograniczających skierowanych przeciwko Białorusi ⁽¹⁾,

uwzględniając wspólny wniosek Wysokiego Przedstawiciela Unii do Spraw Zagranicznych i Polityki Bezpieczeństwa oraz Komisji Europejskiej,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Rozporządzenie Rady (WE) nr 765/2006 ⁽²⁾ nadaje skuteczność środkom przewidzianym w decyzji 2012/642/WPZiB.
- (2) W dniu 29 października 2015 r. Rada przyjęła decyzję (WPZiB) 2015/1957 ⁽³⁾ zmieniającą decyzję 2012/642/WPZiB, zawieszając środki ograniczające wobec niektórych osób i podmiotów wskazanych w tej decyzji.
- (3) Aby nadać skuteczność zawieszeniu środków ograniczających konieczne jest zatem podjęcie działań regulacyjnych na szczeblu Unii, w szczególności w celu zapewnienia jego jednolitego stosowania przez podmioty gospodarcze we wszystkich państwach członkowskich.
- (4) Uprawnienie do dokonywania zmian w wykazie zamieszczonym w załączniku IV do rozporządzenia (WE) nr 765/2006 powinno być wykonywane przez Radę, z uwzględnieniem sytuacji politycznej na Białorusi, oraz w celu zapewnienia spójności z dokonywanymi zmianami załącznika II do decyzji 2012/642/WPZiB.
- (5) Należy zatem odpowiednio zmienić rozporządzenie (WE) nr 765/2006,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

W rozporządzeniu (WE) nr 765/2006 wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 2 dodaje się ustęp w brzmieniu:

„6. Stosowanie środków, o których mowa w ust. 1 i 2, zostaje zawieszane w zakresie, w jakim dotyczą one osób i podmiotów wymienionych w załączniku IV.”;

2) dodaje się artykuł w brzmieniu:

„Artykuł 8b

Rada dokonuje zmian załącznika IV na podstawie decyzji podjętych w odniesieniu do załącznika II do decyzji 2012/642/WPZiB.”;

3) tekst zamieszczony w załączniku do niniejszego rozporządzenia dodaje się jako załącznik IV do rozporządzenia (WE) nr 765/2006.

⁽¹⁾ Dz.U. L 285 z 17.10.2012, s. 1.

⁽²⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 765/2006 z dnia 18 maja 2006 r. dotyczące środków ograniczających wobec Białorusi (Dz.U. L 134 z 20.5.2006, s. 1).

⁽³⁾ Decyzja Rady (WPZiB) 2015/1957 z dnia 29 października 2015 r. zmieniająca decyzję 2012/642/WPZiB dotyczącą środków ograniczających skierowanych przeciwko Białorusi (zob. s. 149 niniejszego Dziennika Urzędowego).

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie następnego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 29 października 2015 r.

W imieniu Rady
J. ASSELBORN
Przewodniczący

ZAŁĄCZNIK

Tekst załącznika IV do rozporządzenia (WE) nr 765/2006.

„ZAŁĄCZNIK IV

Osoby i podmioty, o których mowa w art. 2 ust. 6

A. Osoby

1.	Alinikau Siarhei Aliaksandravich
2.	Ananich, Liliia Stanislavauna
3.	Arlau Aliaksey
4.	Atabekau, Khazalbek Bakhtibekavich
5.	Badak Ala Mikalaeuna
6.	Bakhmatau, Ihar Andreevich
7.	Bandarenka Siarhei Uladzimiravich
8.	Barouski Aliaksandr Genadzevich
9.	Barsukou, Aliaksandr Piatrovich
10.	Barysionak, Anatol Uladzimiravich
11.	Bazanau, Aliaksandr Viktaravich
12.	Bileichyk, Aliaksandr Uladzimiravich
13.	Bortnik, Siarhei Aliaksandrovich
14.	Brysina, Zhanna Leanidauna
15.	Bulash, Ala Biukbalauna
16.	Bushchyk, Vasil Vasilievich
17.	Busko, Ihar Iauhenavich
18.	Bychko, Aliaksei Viktaravich
19.	Charhinets, Mikalai Ivanavich
20.	Charkas, Tatsiana Stanislavauna
21.	Charnyshou, Aleh Anatolievich
22.	Chatviartkova, Natallia Alexeeuna
23.	Chubkavets Kiryl Chubkovets Kirill
24.	Chyzh, Iury Aliaksandravich
25.	Davydzka, Henadz Branislavavich

26.	Dysko, Henadz Iosifavich
27.	Dzemiantsei, Vasil Ivanavich
28.	Dziadkou, Leanid Mikalaevich
29.	Esman, Valery Aliksandravich
30.	Farmahei, Leanid Kanstantsinavich
31.	Haidukevich Valery Uladimiravich
32.	Halavanau, Viktar Ryhoravich
33.	Harbatouski, Yury Aliksandravich
34.	Herasimenka, Henadz Anatolievich
35.	Herasimovich, Volha Ivanauna
36.	Hermanovich, Siarhei Mikhailavich
37.	Hihin, Vadzim Frantsavich
38.	Hrachova, Liudmila Andreeuna
39.	Hureeu Siarhei Viktaravich
40.	Iakubovich, Pavel Izotavich
41.	Iancheuski, Usevalad Viachaslavavich
42.	Iarmoshyna, Lidziia Mikhailauna
43.	Iaruta, Viktar Heorhevich
44.	Iasianovich, Leanid Stanislavavich
45.	Iauseev, Ihar Uladimiravich
46.	Ihnatovich-Mishneva, Liudmila
47.	Ipatau, Vadzim Dzmitryevich
48.	Ivanou, Siarhei
49.	Kachanau Uladimir Uladimiravich
50.	Kadzin, Raman Viktaravich
51.	Kakunin, Aliksandr Aliksandravich
52.	Kalach, Uladimir Viktaravich
53.	Kamarouskaya, Volha Paulauna
54.	Kamisarau, Valery Mikalayeich
55.	Kanapliou, Uladimir Mikalaevich

56.	Karovina, Natallia Uladzimirauna
57.	Karpenka, Ihar Vasilievich
58.	Katsuba, Sviatlana Piatrouna
59.	Kavaliou, Aliaksandr Mikhailavich
60.	Kazak, Viktor Uladzimiravich
61.	Kazheunikau Andrey
62.	Kaziatka, Iury Vasilievich
63.	Kharyton, Aliaksandr
64.	Khatkevich, Iauhen Viktaravich
65.	Khmaruk, Siargei Konstantinovich
66.	Khrobastau, Uladzimir Ivanavich
67.	Khrypach, Siarhei Fiodaravich
68.	Khvainitskaya, Zhanna Anatolyeuna
69.	Kisialiou, Anatol Siamionavich
70.	Kochyk, Aliaksandr Vasilyevich
71.	Kolas, Alena Piatrovna
72.	Konan, Viktor Aliaksandravich
73.	Kornau, Uladzimir Uladzimiravich
74.	Korzh, Ivan Aliakseevich
75.	Krasheuski, Viktor
76.	Krasouskaya, Zinaida Uladzimirauna
77.	Kryshtapovich, Leu Eustafievich
78.	Kuklis, Mikalai Ivanovich
79.	Kuliashou, Anatol Nilavich
80.	Kuzniatsou, Ihar Nikonavich
81.	Lapko, Maksim Fiodaravich
82.	Lapo, Liudmila Ivanauna
83.	Laptsionak, Ihar Mikalaevich
84.	Lashyn, Aliaksandr Mikhailavich
85.	Lazavik, Mikalai Ivanavich

86.	Lemiashonak, Anatol Ivanavich
87.	Liabedzik, Mikhail Piatrovich
88.	Liaskouski, Ivan Anatolievich
89.	Liushtyk, Siarhei Anatolievich
90.	Lomats, Zianon Kuzmich
91.	Lapatka, Aliaksandr Aliaksandravich
92.	Lukashenka, Aliaksandr Ryhoravich
93.	Lukashenka, Dzmitry Aliaksandravich
94.	Lukashenka, Viktor Aliaksandravich
95.	Lukomski, Aliaksandr Valiantsinavich
96.	Lutau Dzmitry Mikhailavich
97.	Makei, Uladzimir Uladzimiravich
98.	Maladtsova, Tatsiana
99.	Maslakou, Valery Anatolievich
100.	Mazouka Anzhalika Mikhailauna
101.	Mazouka, Kiryl Viktoravich
102.	Miklashevich, Piotr Piatrovich
103.	Mitrakhovich, Iryna Aliakseeuna
104.	Morozau, Viktor Mikalavich
105.	Motyl, Tatsiana Iaraslavauna
106.	Nazaranka, Vasil Andreyevich
107.	Niakrasava, Alena Tsimafeeuna
108.	Padabed, Iury Mikalavich
109.	Piakarski, Aleh Anatolievich
110.	Praliaskouski, Aleh Vitoldavich
111.	Pratasavitskaia, Natallia Uladzimirauna
112.	Putsyła, Uladzimir Ryhoravich
113.	Pykina, Natallia Mikhailauna
114.	Radzkou, Aliaksandr Mikhailavich
115.	Rakhmanava, Maryna Iurievna

116.	Ravinskaia, Tatsiana Uladzimirauna
117.	Rusak, Viktor Uladzimiravich
118.	Rybakou, Aliaksei Vasilievich
119.	Saikouski Valeri Yosifavich
120.	Sanko Ivan Ivanavich
121.	Sauko, Valery Iosifavich
122.	Shaeu, Valiantsin Piatrovich
123.	Shahrai, Ryta Piatrouna
124.	Shamionau Vadzim Iharavich
125.	Shastakou Maksim Aliksandravich
126.	Shchurok, Ivan Antonavich
127.	Shastakou, Iury Valerievich
128.	Shuhaeu, Siarhei Mikhailavich
129.	Shved, Andrei Ivanavich
130.	Shykarou, Uladzislau Aleksandravich
131.	Shylko, Alena Mikalaeuna
132.	Siankevich, Eduard Aliksandravich
133.	Siarheenka, Ihar Piatrovich
134.	Simakhina, Liubou Siarheeuna
135.	Simanau Aliksandr Anatolievich
136.	Simanouski Dmitri Valerevich
137.	Sirenka, Viktor Ivanavich
138.	Slizheuski, Aleh Leanidavich
139.	Smalenski, Mikalai Zinouevich
140.	Stsiapurka, Uladzimir Mikhailavich
141.	Stuk, Aliaksei Kanstantsinavich
142.	Sukharenka, Stsiapan Mikalavich
143.	Sukhau Dzmitri Viachaslavavich
144.	Svistunova, Valiantsina Mikalaeuna
145.	Talstashou, Aliksandr Alehavich

146.	Traulka Pavel
147.	Trutka, Iury Igorevich
148.	Tsertsel, Ivan Stanislavavich
149.	Tupik, Vera Mikhailauna
150.	Tushynski Ihar Heraninavich
151.	Unukevich, Tamara Vasileuna
152.	Utsiurn, Andrei Aliksandravich
153.	Vakulchyk, Valery Paulavich
154.	Valchkova, Maryiana Leanidauna
155.	Vasilevich, Ryhor Aliakseevich
156.	Vehera, Viktor Paulavich
157.	Volkau, Siarhei Mikhailavich
158.	Yakunchykhin, Aliksandr Anatolyevich
159.	Yarmalitski, Siarhei Uladzimiravich
160.	Zaharouski, Anton Uladzimiravich
161.	Zaitsau, Vadzim Iurievich
162.	Zaitsava, Viktoryia Henadzeuna
163.	Zakharau, Aliaksei Ivanavich
164.	Zapasnik, Maryna Sviataslavauna
165.	Zhadobin, Iury Viktoravich
166.	Zhuk, Alena Siamionauna
167.	Zhuk, Dzmitry Aliksandravich
168.	Zhukouskaia, Zhanna Aliakseuna
169.	Zhukouski, Siarhei Kanstantsinavich
170.	Zimouski Aliksandr Leanidavich
171.	Volkau, Vitaliy Mikalaevic

B. Podmioty

1.	Beltechexport
2.	Beltech Holding

3.	Spetspriborservice
4.	LLC Triple
5.	JSC Berezovsky KSI
6.	JCJSC QuartzMelProm
7.	CJSC Prostor-Trade
8.	JLLC AquaTriple
9.	LLC Rakowski browar
10.	CJSC Dinamo-Minsk”

ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE RADY (UE) 2015/1949**z dnia 29 października 2015 r.****w sprawie wykonania art. 8a ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 765/2006 dotyczącego środków ograniczających wobec Białorusi**

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 765/2006 z dnia 18 maja 2006 r. dotyczące środków ograniczających wobec Białorusi ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 8a ust. 1,

uwzględniając wniosek Wysokiego Przedstawiciela Unii do Spraw Zagranicznych i Polityki Bezpieczeństwa,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W dniu 18 maja 2006 r. Rada przyjęła rozporządzenie (WE) nr 765/2006.
- (2) Po wyroku Sądu z dnia 6 października 2015 r. w sprawie T-276/12, Y. Chyzh i inni p. Radzie ⁽²⁾, nie ma powodów do pozostawania czterech podmiotów w wykazie osób i podmiotów objętych środkami ograniczającymi, zamieszczonym w załączniku I do rozporządzenia (WE) nr 765/2006.
- (3) Informacje dotyczące niektórych osób i podmiotów w wykazie osób i podmiotów objętych środkami ograniczającymi, zamieszczonym w załączniku I do rozporządzenia (WE) nr 765/2006, należy zaktualizować.
- (4) Należy w związku z tym odpowiednio zmienić załącznik I do rozporządzenia (WE) nr 765/2006,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

W załączniku I do rozporządzenia (WE) nr 765/2006 wprowadza się zmiany określone w załączniku do niniejszego rozporządzenia.

*Artykuł 2*Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie następnego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 29 października 2015 r.

W imieniu Rady

J. ASSELBORN

Przewodniczący⁽¹⁾ Dz.U. L 134 z 20.5.2006, s. 1.⁽²⁾ Wyrok Sądu (pierwsza izba) z dnia 6 października 2015 r. Yury Aleksandrovich Chyzh przeciwko Radzie, T-276/12, ECLI:EU:T:2015:748 (dotychczas nieopublikowany w Zbiorze Orzeczeń).

ZAŁĄCZNIK

I. Następujące podmioty skreśla się z wykazu zamieszczonego w części B (podmioty) załącznika I do rozporządzenia (WE) nr 765/2006:

8.	LLC Triple Metal Trade
10.	JV LLC Triple-Techno
18.	MSSFC Logoysk
19.	Triple-Agro ACC

II. Wpisy dotyczące poniższych osób zamieszczone w części A załącznika I do rozporządzenia (WE) nr 765/2006 zastępuje się następującymi wpisami:

	Nazwisko i imię Transkrypcja ang. z języka białoruskiego Transkrypcja ang. z jęz. rosyjskiego	Nazwisko i imię (pisownia białoruska)	Nazwisko i imię (pisownia rosyjska)	Informacje umożliwiające identyfikację	Przyczyny umieszczenia w wykazie
4.	Alinikau Siarhei Aliaksandravich (Alinikau Siarhei Alyaksandravich) Aleinikov Sergei Aleksandrovich	АЛИНИКАЎ, Сяргей Аляксандравіч	АЛЕЙНИКОВ, Сергей Александрович	Adres: Исправительное учреждение „Исправительная колония № 17” управления Департамента исполнения наказаний МВД Республики Беларусь по Могилевской области, г. Шклов, Могилевская область	Major, szef jednostki operacyjnej w kolonii karnej IK- 17 w Szklowie. Wywierał nacisk na więźniów politycznych poprzez odmawianie im prawa do korespondencji i widzeń, wydawał rozkazy poddawania ich surowszemu reżimowi karnemu i przeszukaniom, a także stosował groźby w celu wymuszenia zeznań. Odpowiada bezpośrednio za naruszenia praw człowieka wobec więźniów politycznych i działaczy opozycji (w latach 2011–2012) poprzez użycie wobec nich nadmiernej siły. Jego działania stanowiły bezpośrednie naruszenie międzynarodowych zobowiązań Białorusi w dziedzinie praw człowieka.
7.	Ananich, Liliia Stanislavauna (Ananich, Lilia Stanislavauna; Ananich, Liliya Stanislavauna) Ananich, Liliia Stanislavovna (Ananich, Lilia Stanislavovna; Ananich, Liliya Stanislavovna)	АНАНИЧ, Лілія Станіславаўна	АНАНИЧ, Лилия Станиславовна	Data urodzenia: 1960 Miejsce urodzenia: Leonovo, district of Borisov, region of Minsk (Leonowo, rejon borysowski, obwód miński) Dow. os.: 4020160A013PB7 Adres: 220004, г. Минск, пр. Победителей, 11 Министерство информации Belarus	Minister informacji od 30.6.2014 r.; była pierwsza wiceminister informacji. Od roku 2003 odgrywa ważną rolę w rozpowszechnianiu państwowej propagandy, która prowokuje, popiera i usprawiedliwia represje wobec opozycji demokratycznej i społeczeństwa obywatelskiego, oraz przez ograniczanie swobody mediów. Opozycja demokratyczna i społeczeństwo obywatelskie są systematycznie przedstawiane w sposób negatywny i oszczerczy, z wykorzystaniem sfałszowanych informacji.

	Nazwisko i imię Transkrypcja ang. z języka białoruskiego Transkrypcja ang. z jęz. rosyjskiego	Nazwisko i imię (pisownia białoruska)	Nazwisko i imię (pisownia rosyjska)	Informacje umożliwiające identyfikację	Przyczyny umieszczenia w wykazie
10.	Atabekau, Khazalbek Bakhtibekavich Atabekov, Khazalbek Bakhtibekovich	АТАБЕКАЎ, Хазалбек Бактiбекавіч	АТАБЕКОВ, Хазалбек Бахтибекович (АТАБЕКОВ, Кхазалбек Бахтибекович)	Adres: Главное Управление Командующего Внутренними Войсками 220028 г. Минск, ул. Маяковского, 97	Pułkownik, zastępca szefa departamentu szkolenia w zakresie sztuk walki dla sił Ministerstwa Spraw Wewnętrznych, były dowódca specjalnej brygady Wojsk Wewnętrznych w Uruczy (przedmieście Mińska). Dowodził tą jednostką, gdy atakowała demonstrantów protestujących po wyborach, w Mińsku w dniu 19 grudnia 2010 r., kiedy to doszło do nadmiernego użycia siły. Jego działania stanowiły bezpośrednie naruszenie międzynarodowych zobowiązań Białorusi w dziedzinie praw człowieka.
11.	Badak Ala Mikalaeuna Bodak Alla Nikolaevna	БАДАК, Ала Мікалаеўна	БОДАК, Алла Николаевна	Data urodzenia: 30.8.1967 Nr paszportu: SP0013023 Adres: 220004, г.Минск, ул. Коллекторная, 10 Ми- нистерство юстиции (10 Kollektornaya str.) BELARUS	Wiceminister sprawiedliwości, odpowiada za nadzorowanie i kontrolowanie adwokatury, przedtem odpowiedzialna za służby prawne obsługujące instytucje, które przygotowują projekty aktów ustawodawczych i wykonawczych. Odpowiada za rolę i działanie białoruskiego Ministerstwa Sprawiedliwości i sądownictwa (główne instrumenty represji wobec ludności) – opracowała przepisy, które przewidują stosowanie represji wobec społeczeństwa obywatelskiego i opozycji demokratycznej.
12.	Bakhmatau, Ihar Andreevich Bakhmatov, Igor Andreevich	БАХМАТАЎ, Ігар Андрэвіч	БАХМАТОВ, Игорь Андреевич		Odegrał czynną rolę w represjach wobec społeczeństwa obywatelskiego na Białorusi. Ponieważ pełnił uprzednio funkcję zastępcy komendanta KGB ds. kadr i organizacji ich zadań, ponosi odpowiedzialność za represje stosowane przez KGB wobec przedstawicieli społeczeństwa obywatelskiego i opozycji demokratycznej. Przeniesiony do sił rezerwy w maju 2012 r.
16.	Barouski Aliaksandr Genadzevich Borovski Aleksandr Gennadievich	БАРОЎСКІ, Аляксандр Генадзевіч	БОРОВСКИЙ, Александр Геннадиевич	Adres: Прокуратура Октябрьского района 220039 г.Минск, ул. Авакяна, 32	Zastępca prokuratora dla dzielnicy Oktiabrski (Kastrycznicki) w Mińsku. Oskarżał w sprawie Pawła Winogradowa, Dmitrija Drozda, Alesia Kirkewicza, Uładzimira Chomiczenki. Przedstawiony przez niego akt oskarżenia był w sposób wyraźny i bezpośredni podyktowany względami politycznymi i jawnie sprzeczny z kodeksem postępowania karnego. Został on oparty na nieprawidłowej kwalifikacji wydarzeń z 19 grudnia 2010 r., niepartej dowodami ani zeznaniami świadków.

	Nazwisko i imię Transkrypcja ang. z języka białoruskiego Transkrypcja ang. z jęz. rosyjskiego	Nazwisko i imię (pisownia białoruska)	Nazwisko i imię (pisownia rosyjska)	Informacje umożliwiające identyfikację	Przyczyny umieszczenia w wykazie
17.	Barsukou, Aliaksandr Piatrovich Barsukov, Aleksandr Petrovich	БАРСУКОЎ, Аляксандр Пятровіч	БАРСУКОВ, Александр Петрович	Data urodzenia: 29.4.1965 Adres: Беларусь, 220007 г. Минск, перулок Добромысленский, 5 ГУВД Минского Горисполкома	Generał, szef policji w Mińsku. Od mianowania na szefa policji w Mińsku 21 października 2011 r. odpowiedzialny, jako komendant, za represje wobec kilkunastu pokojowych demonstrantów w Mińsku, którzy zostali następnie uznani za winnych złamania prawa o imprezach masowych. Przez kilka lat prowadził akcje policyjne przeciw protestom ulicznym opozycji.
22.	Bileichyk, Aliaksandr Uladzimiravich Bileichik, Aleksandr Vladimirovich (Bileychik, Aleksandr Vladimirovich)	БІЛЕЙЧЫК, Аляксандр Уладзіміравіч	БІЛЕЙЧИК, Александр Владимирович	Data urodzenia: 1964	Były pierwszy wiceminister sprawiedliwości (do grudnia 2014 r.), odpowiedzialny za służby sądowe, służby stanu cywilnego oraz notariat. Jego funkcje obejmują kontrolowanie i nadzorowanie adwokatury. Odegrał znaczną rolę w niemal rutynowym pozbawianiu prawa wykonywania zawodu tych adwokatów, którzy bronili więźniów politycznych.
25.	Bulash, Ala Biukbalauna Bulash, Alla Biukbalovna	БУЛАШ, Ала Бюкбалаўна	БУЛАШ, Алла Бюкбаловна		Była wiceprezes Sądu Rejonowego do Spraw Karnych dla Dzielnicy Kastrycznicki w Mińsku i była sędzią Sądu Rejonowego dla Dzielnicy Oktiabrski (Kastrycznicki) w Mińsku. Zajmowała się sprawą Pawła Winogradowa, Dmitrija Drozda, Alesia Kirkewicza, Andreja Protasenii i Władzimir Chomiczenki. Jej sposób prowadzenia procesu był wyraźnie sprzeczny z kodeksem postępowania karnego. Zezwoliła na wykorzystanie przeciwko oskarżonym materiału dowodowego i zeznań nie mających z nimi związku.
28.	Busko, Ihar Iauhenavich (Busko, Ihar Yauhenavich Busko, Igor Evgenievich (Busko, Igor Yevgenyevich)	БУСЬКО, Ігар Яўгенавіч	БУСЬКО, Игорь Евгеньевич	Adres: КГБ 210623, г. Минск, проспект Независимости, 17	Zastępca szefa KGB, były szef KGB w obwodzie brzeskim. Ponosi odpowiedzialność za represje stosowane przez KGB wobec społeczeństwa obywatelskiego i opozycji demokratycznej w obwodzie brzeskim i na Białorusi.

	Nazwisko i imię Transkrypcja ang. z języka białoruskiego Transkrypcja ang. z jęz. rosyjskiego	Nazwisko i imię (pisownia białoruska)	Nazwisko i imię (pisownia rosyjska)	Informacje umożliwiające identyfikację	Przyczyny umieszczenia w wykazie
31.	Charkas, Tatsiana Stanislavauna (Cherkas, Tatsiana Stanislavauna) Cherkas, Tatiana Stanislavovna	ЧАРКАС, (ЧЭРКАС) Таццяна Станіславаўна	ЧЕРКАС, Татьяна Станиславовна	Adres: Суд Партизанского района г. Минска 220027, г. Минск, ул. Семашко, 33	Prezes Sądu Rejonowego dla Dzielnicy Partyzanski w Mińsku, była wiceprezes Sądu Rejonowego dla Dzielnicy Frunzienski w Mińsku, była sędzia tego sądu, zajmująca się sprawami osób uczestniczących w protestach: Aleksandra Otroszczenkowa (skazany na 4 lata więzienia o zastrzonym rygorze), Aleksandra Mołczanowa (3 lata) i Dmitrija Nowika (3,5 roku więzienia o zastrzonym rygorze). Odpowiada za wykonywanie umotywowanych politycznie kar administracyjnych i sankcji karnych w stosunku do przedstawicieli społeczeństwa obywatelskiego.
38.	Davydzka, Henadz Branislavovich Davydko, Gennadi Bronislavovich	ДАВИДЗЬКА, Генадзь Браніслававіч	ДАВЫДЬКО, Геннадий Брониславович	Data urodzenia: 29.9.1955, Senno, Vi- tebsk region (Sianno, obwód witebski) Adres: Белтеле-радиокомпания, ул. Макаенка, 9, Минск, 220807, Беларусь	Prezes państwowego przedsiębiorstwa radiowo-telewizyjnego od 28 grudnia 2010 r. Sam siebie opisuje jako autorytatywnego demokratę; był odpowiedzialny za rozpowszechnianie państwowej propagandy w telewizji, która popierała i usprawiedliwiała represje wobec opozycji demokratycznej i społeczeństwa obywatelskiego po wyborach w grudniu 2010 r. Opozycja demokratyczna i społeczeństwo obywatelskie są systematycznie przedstawiane w sposób negatywny i oszczerczy, z wykorzystaniem sfałszowanych informacji.
40.	Dysko, Henadz Iosifovich Dysko, Gennadi Iosifovich	ДЫСКО, Генадзь Іосіфавіч	ДЫСКО, Геннадий Иосифович	Data urodzenia: 22.3.1964 Miejsce urodzenia: Oshmiany, Hrodna re- gion (Oszmiany, ob- wód grodzieński) Adres: 210601 г. Витебск, ул. Жесткова, 14а (ul. Zhestkova, 14a Vi- tebsk)	Szef prokuratury regionu witebskiego od października 2006 r. Odpowiada za represje wobec społeczeństwa obywatelskiego po wyborach z grudnia 2010 r. Obejmuje to m.in. odpowiedzialność za sprawy przeciwko Siarhiejowi Kawalence i Andrejowi Hajdukowi.
41.	Dzemiantsei, Vasil Ivanavich (Dzemyantsey, Vasil Ivanovich) Dementei, Vasili Ivanovich (Dementey, Vasili Ivanovich)	ДЗЕМЯНЦЕЙ, Васіль Іванавіч	ДЕМЕНТЕЙ, Василий Иванович	Data urodzenia: 20.9.1954 Miejsce urodzenia: Chashniki district, Vi- tebsk region (rejon czasznicki, obwód wi- tebski) Dow. os.: 3200954E045PB4 Adres: Гродненская регио- нальная таможня 230003, г. Гродно, ул. Карского, 53	Dyrektor Obwodowej Komisji Celnej w Grodnie (od 22 kwietnia 2011 r.), były pierwszy wicedyrektor KGB (2005–2007), były wicedyrektor Państwowej Komisji Celnej (2007–2011). Ponosi odpowiedzialność za represje stosowane przez KGB wobec społeczeństwa obywatelskiego i opozycji demokratycznej, w szczególności w latach 2006–2007.

	Nazwisko i imię Transkrypcja ang. z języka białoruskiego Transkrypcja ang. z jęz. rosyjskiego	Nazwisko i imię (pisownia białoruska)	Nazwisko i imię (pisownia rosyjska)	Informacje umożliwiające identyfikację	Przyczyny umieszczenia w wykazie
42.	Dziadkou, Leanid Mikalaevich Dedkov, Leonid Nikolaevich	ДЗЯДКОЎ, Леанід Мікалаевіч	ДЕДКОВ, Леонид Николаевич	Data urodzenia: 10.1964 Dow. os.: 3271064M000PB3	Były zastępca szefa KGB (od 2010 r. do lipca 2013 r.) ds. wywiadu. Ponośi współodpowiedzialność za represje stosowane przez KGB wobec społeczeństwa obywatelskiego i opozycji demokratycznej.
48.	Halavanau, Viktor Ryhoravich Golovanov, Viktor Grigorievich	ГАЛАВАНАЎ, Віктар Рыгоравіч	ГОЛОВАНОВ, Виктор Григорьевич	Data urodzenia: 15.12.1952, Borisov (Borysów) Adres: ul. Oktyabrskaya, 5 Minsk	Rektor prywatnego Białoruskiego Instytutu Prawa. Jako były minister sprawiedliwości za pośrednictwem swoich służb tworzył przepisy pozwalające na represje wobec społeczeństwa obywatelskiego i opozycji demokratycznej. Nie pozwalał też na rejestrację organizacji pozarządowych i partii politycznych lub je wyrejestrowywał oraz ignorował bezprawne działania służb bezpieczeństwa wobec ludności.
50.	Herasimenka, Henadz Anatolievich Gerasimenko, Gennadi Anatolievich	ГЕРАСИМЕНКА, Генадзь Анатольевіч	ГЕРАСИМЕНКО, Геннадий Анатольевич	Adres: „Институт национальной безопасности Республики Беларусь” 220034, г.Минск, ул.3. Бядули, 2	Zastępca szefa Instytutu Bezpieczeństwa Narodowego (Szkoły KGB) i były szef KGB obwodu witebskiego. Ponośi odpowiedzialność za represje stosowane przez KGB wobec społeczeństwa obywatelskiego i opozycji demokratycznej w obwodzie witebskim.
54.	Hrachova, Liudmila Andreeuna (Hrachova, Lyudmila Andreyeuna) Gracheva, Liudmila Andreevna (Grachova, Lyudmila Andreyevna; Grachiova, Ludmila Andreevna)	ГРАЧОВА, Людміла Андрэеўна	ГРАЧЕВА, Людмила Андреевна	Adres: Суд Ленинского района города Минска ул. Семашко, 33 220027, г. Минск	Była sędzia i wiceprezes Sądu Rejonowego dla Dzielnicy Leninski w Mińsku. Zajmowała się sprawą byłych kandydatów na prezydenta – Nikołaja Statkiewicza i Dmitrija Ussa, jak również działaczy politycznych i obywatelskich – Andrieja Pozniaka, Aleksandra Kłaskowskiego, Aleksandra Kwietkiewicza, Artiomia Hribkowa i Dmitrija Bułanowa. Jej sposób prowadzenia procesu był wyraźnie sprzeczny z kodeksem postępowania karnego. Zezwoliła na wykorzystanie przeciwko oskarżonym materiałowi dowodowemu i zeznań nie mających z nimi związku.
55.	Hureeu Siarhei Viktaravich (Hureyeu Siarhey Viktaravich) Gureev Sergei Viktorovich, (Gureyev Sergey Viktorovich)	ГУРЭЭЎ, Сяргей Віктаравіч	ГУРЕЕВ, Сергей Викторович		Odegrał czynną rolę w represjach wobec społeczeństwa obywatelskiego na Białorusi. Jako były wiceminister spraw wewnętrznych i osoba odpowiedzialna za postępowanie przygotowawcze ponośi odpowiedzialność za brutalne tłumienie protestów i za naruszanie praw człowieka podczas dochodzeń prowadzonych w związku z wyborami, które odbyły się w grudniu 2010 roku. Przeszedł do sił rezerwy w lutym 2012 roku. Obecnie generał w siłach rezerwy.

	Nazwisko i imię Transkrypcja ang. z języka białoruskiego Transkrypcja ang. z jęz. rosyjskiego	Nazwisko i imię (pisownia białoruska)	Nazwisko i imię (pisownia rosyjska)	Informacje umożliwiające identyfikację	Przyczyny umieszczenia w wykazie
60.	Iaruta, Viktar Heorhevich (Yaruta, Viktar Heorhevich) Iaruta, Viktor Gueorguievich (Yaruta, Viktor Gueorguievich)	ЯРУТА, Віктар Георгіевіч	ЯРУТА, Виктор Георгиевич		Szef wydziału KGB ds. państwowych środków łączności. Ponosi odpowiedzialność za represje stosowane przez KGB wobec przedstawicieli społeczeństwa obywatelskiego i opozycji demokratycznej.
61.	Iasianovich, Leonid Stanislavovich (Yasianovich, Leonid Stanislavovich) Iasenovich, Leonid Stanislavovich (Yasenovich, Leonid Stanislavovich)	ЯСЯНОВІЧ, Леанід Станіслававіч	ЯСЕНОВИЧ, Леонид Станиславович	Data urodzenia: 26.11.1961 Miejsce urodzenia: Buchani, Vitebsk district (Buchani, rejon witebski) Adres: Glavnoye Upravlenie Yustitsy Mingorispolkoma 220030 Minsk Prospekt Nezavisimosti 8 Nr paszportu: MP0515811	Pierwszy zastępca szefa Głównego Departamentu Sprawiedliwości w administracji miasta Mińska. Były wiceprezes Sądu Rejonowego dla Dzielnicy Centralnej w Mińsku, były sędzia tego sądu. W dniu 6 sierpnia 2006 r. skazał na karę więzienia działaczy organizacji społeczeństwa obywatelskiego Inicjatywa Obywatelska „Partnerstwo” za monitorowanie wyborów prezydenckich z 2006 r. Nikołaj Astrejko został skazany na 2 lata więzienia, Timofiej Dranczuk – na 1 rok, Aleksandr Szałajko i Enira Bronickaja – na 6 miesięcy. W latach 2007, 2010, 2011 i 2012 skazał na wielodniowe kary więzienia licznych działaczy; w szczególności 20 grudnia 2010 r. skazał Andrieja Luhina, Siarhieja Krauczankę, Stanisłaua Fedoraua na 10 dni więzienia, a Wołgę Czernych na 12 dni więzienia. W dniu 21 grudnia 2010 r. skazał Mykałaja Dziemidenkę na 15 dni więzienia. W dniu 20 grudnia 2011 r. skazał Wassila Parfenkaua i Siarhieja Pawła – dwóch działaczy, którzy wzięli udział w akcji w rocznicę wydarzeń z 19 grudnia 2010 r. – na odpowiednio 15 i 12 dni więzienia. W dniu 6 września 2012 r. skazał Aliaksieja Ciepłego na 5 dni więzienia za rżekome stawianie oporu policji, gdy rozdawał opozycyjną gazetkę w centrum Mińska. Jego sposób prowadzenia procesów jest wyraźnie sprzeczny z kodeksem postępowania karnego.

	Nazwisko i imię Transkrypcja ang. z języka białoruskiego Transkrypcja ang. z jęz. rosyjskiego	Nazwisko i imię (pisownia białoruska)	Nazwisko i imię (pisownia rosyjska)	Informacje umożliwiające identyfikację	Przyczyny umieszczenia w wykazie
62.	Iauseev, Ihar Uladzimiravich (Yauseev, Ihar Uladzimiravich; Yauseyev, Ihar Uladzimiravich) Evseev, Igor Vladimirovich (Yevseev, Igor Vladimirovich; Yevseyev, Igor Vladimirovich)	Яўсееў, Ігар Уладзіміравіч	ЕВСЕЕВ, Игорь Владимирович	Data urodzenia: 1968 Adres: Minsk 220073 Kalva- riiskaya 29	Szef policji obwodu mińskiego (od marca do kwietnia 2015 r.), były szef policji obwodu witebskiego, generał policji (od 2013 r.). Były zastępca szefa mińskiej milicji i szef mińskiego oddziału milicji do tłumienia zamieszek (OMON). Dowodził oddziałami, które zdławiły pokojowe demonstracje z 19 grudnia 2010 r. i osobiście uczestniczył w brutalnych aktach; otrzymał za to nagrodę i list gratulacyjny od prezydenta Łukaszenki w lutym 2011 r. W 2011 roku dowodził również oddziałami, które stłumiły kilka innych protestów działaczy politycznych i pokojowo nastawionej ludności w Mińsku.
63.	Ihnatovich- Mishneva, Liudmila Ignatovich- Mishneva, Liudmila	ІГНАТОВІЧ- МІШНЕВА Людміла	ИГНАТОВИЧ- МИШНЕВА Людмила		Prokurator w Mińsku zajmująca się oddaleniem apelacji w 2011 roku od wyroku skazującego Dzmityrja Daszkewicza i Eduarda Łobowa, działaczy organizacji „Mhody Front” (Mołodoi Front). Proces stanowił jawne naruszenie kodeksu postępowania karnego.
66.	Kachanau Uladzimir Uladzimiravich Kachanov Vladimir Vladimirovich	КАЧАНАУ, Уладзімір Уладзіміравіч	КАЧАНОВ, Владимир Владимирович	Adres: 220004, г.Минск, ул. Коллекторная, 10 Ми- нистерство юстици (10 Kollektornaya str.) BELARUS	Pomocnik/doradca ministra sprawiedliwości. Jako doradca ministra sprawiedliwości odpowiada za rolę i działanie białoruskiego Ministerstwa Sprawiedliwości i sądownictwa, tj. ponosi odpowiedzialność za: opracowywanie przepisów, które przewidują stosowanie represji wobec przedstawicieli społeczeństwa obywatelskiego i opozycji demokratycznej; nadzór nad sędziami i prokuratorami; odmawianie możliwości rejestracji organizacjom pozarządowym i partiom politycznym lub ich wykreślanie z rejestrów; podejmowanie decyzji wymierzonych przeciwko adwokatom broniącym więźniów politycznych; a także celowe ignorowanie bezprawnych działań, których służby bezpieczeństwa dopuszczają się wobec ludności.
67.	Kadzin, Raman Viktaravich Kadin, Roman Viktorovich	КАДЗІН, Раман Віктаравіч	КАДИН, Роман Викторович	Data urodzenia: 17.7.1977 Obecny paszport: MP3260350	Dowódca ds. broni i zaopatrzenia technicznego w ramach patrolu zmotoryzowanego. W lutym 2011 r. otrzymał odznaczenie i list gratulacyjny od prezydenta Aleksandra Łukaszenki za czynne zaangażowanie i wykonywanie rozkazów podczas tłumienia demonstracji 19 grudnia 2010 r.

	Nazwisko i imię Transkrypcja ang. z języka białoruskiego Transkrypcja ang. z jęz. rosyjskiego	Nazwisko i imię (pisownia białoruska)	Nazwisko i imię (pisownia rosyjska)	Informacje umożliwiające identyfikację	Przyczyny umieszczenia w wykazie
68.	Kakunin, Aliaksandr Aliaksandravich (Kakunin, Aliaxandr Aliaxandravich) Kakunin, Aleksandr Aleksandravich (Kakunin, Alexandr Alexandrovich) Alexander Aleksandrovich Kakunin Alexander Aleksandrovich Kakunin (Александр Александрович Какунин, Аляксандр, Аляксандровіч Какунін)	КАКУНИН Аляксандр Аляксандровіч	КАКУНИН Аляксандр, Аляксандровіч	Adres: Исправительная колония № 2 213800, г. Бобруйск, ул. Сикорского, 1	Szef kolonii karnej IK-2 w Bobrujsku, odpowiada za nieludzkie traktowanie więźniów politycznych: A. Sannikaua i A. Bialackiego w kolonii karnej IK-2 w Bobrujsku. Działacze opozycyjni byli torturowani, odmówiono im dostępu do przedstawicielstwa prawnego i umieszczono w odosobnieniu w kolonii karnej pod jego nadzorem. Kakunin wywierał nacisk na A. Bialackiego i A. Sannikaua, aby wymóc na nich podpisanie prośby o ulaskawienie.
69.	Kalach, Uladzimir Viktaravich Kalach, Vladimir Viktorovich	КАЛАЧ, Уладзімір Віктаравіч	КАЛАЧ, Владимир Викторович		Szef KGB obwodu mińskiego i miasta Mińska, były zastępca szefa KGB miasta Mińska. Ponosi odpowiedzialność za represje stosowane przez KGB wobec społeczeństwa obywatelskiego i opozycji demokratycznej w Mińsku.
73.	Kanapliou, Uladzimir Mikalaevich Konoplev, Vladimir Nikolaevich	КАНАПЛЕЎ, Уладзімір Мікалаевіч	КОНОПЛЕВ, Владимир Николаевич	Data urodzenia: 3.1.1954 Miejsce urodzenia: Akulintsi, Mohilev region (Akulence, obwód mohylewski) Dow. os.: 3030154A124PB9 Adres: 220114, Filimonova Str., 55/2, Minsk, Belarus	Blisko związany z prezydentem Łukaszenką, z którym ściśle współpracował w latach 80., a przede wszystkim w latach 90. Zastępca szefa krajowego Komitetu Olimpijskiego (szefem jest Alaksandr Łukaszenka). Szef Federacji Piłki Ręcznej, ponownie wybrany w 2014 r. Były przewodniczący izby niższej parlamentu. Był jedną z najważniejszych osób uwikłanych w sfałszowane wybory prezydenckie w 2006 r.

	Nazwisko i imię Transkrypcja ang. z języka białoruskiego Transkrypcja ang. z jęz. rosyjskiego	Nazwisko i imię (pisownia białoruska)	Nazwisko i imię (pisownia rosyjska)	Informacje umożliwiające identyfikację	Przyczyny umieszczenia w wykazie
80.	Kazheunikau Andrey Kozhevnikov Andrey	КАЖЭЎНІКАЎ, Андрэй	КОЖЕВНИКОВ, Андрей		Szef Komisji Śledczej dla Dzielnicy Oktiabrski w Mińsku, były prokurator w sprawie przeciwko byłym kandydatom na prezydenta – Uładzimirowi Nieklajeuowi i Witalemu Rymaszewskiemu, członkom komitetu wyborczego Uładzimiru Nieklajeu – Andrejowi Dzmitriewowi, Aleksandrowi Feducie i Siarhiejowi Wozniakowi, a także wiceprzewodniczącą „Młodego Frontu” – Anastasii Położance. Przedstawione przez niego oskarżenie było w sposób wyraźny i bezpośredni dyktowane względami politycznymi i jawnie sprzeczne z kodeksem postępowania karnego. Zostało oparte na nieprawidłowej kwalifikacji wydarzeń z 19 grudnia 2010 r., nieopartej dowodami ani zeznaniami świadków.
83.	Kharyton, Aliaksandr Khariton, Aleksandr	ХАРЫТОН, Аляксандр	ХАРИТОН, Александр	Adres: 220004, г.Минск, ул. Коллекторная, 10 Ми- нистерство юстиции (10 Kollektornaya str.) BELARUS	Starszy konsultant w Wydziale Organizacji Społecznych, Partii i Organizacji Pozarządowych w Ministerstwie Sprawiedliwości. Brał czynny udział w repressjach wymierzonych w społeczeństwo obywatelskie i opozycję demokratyczną od 2001 r., osobiście nadzorując odmowę rejestracji organizacji pozarządowych i partii politycznych, która w wielu przypadkach doprowadziła do ich likwidacji.
89.	Kisialiou, Anatol Siamionavich Kiselev, Anatoli Semenovich (Kiselyov, Anatoli Semyonovich)	КІСЯЛЕЎ, Анатоль Сяменавіч	КИСЕЛЕВ, Анатолий Семенович	Adres: Брестский областной комитет профсоюза ра- ботников государственных учреждений 224005, г. Брест, ул. К. Маркса, 19	Były przewodniczący Regionalnej Komisji Wyborczej w obwodzie Brest (Brześć) podczas wyborów prezydenckich w 2010 r. Przewodniczący Regionalnej Komisji Wyborczej w obwodzie Brest (Brześć) podczas wyborów samorządowych w marcu 2014 r. Przewodniczący proreżimowej regionalnej organizacji związkowej. Jako przewodniczący Regionalnej Komisji Wyborczej ponosi odpowiedzialność za naruszenia międzynarodowych norm wyborczych w czasie wyborów prezydenckich w dniu 19 grudnia 2010 roku oraz sfałszowanie wyborów lokalnych w obwodzie Brest (Brześć) w marcu 2014 r.

	Nazwisko i imię Transkrypcja ang. z języka białoruskiego Transkrypcja ang. z jęz. rosyjskiego	Nazwisko i imię (pisownia białoruska)	Nazwisko i imię (pisownia rosyjska)	Informacje umożliwiające identyfikację	Przyczyny umieszczenia w wykazie
94.	Kornau, Uladzimir Uladzimiravich Kornov, Vladimir Vladimirovich	КОРНАЎ, Уладзімір Уладзіміравіч	КОРНОВ, Владимир Владимирович	Adres: Суд Советского района г. Минска 220113, г. Минск, Ло- гойский тракт, 3	Prezes Sądu Dzielnicy Sowietski w Mińsku, były sędzia Sądu Miasta Mińska, który wyraził zgodę na odrzucenie apelacji złożonej przez Bialackiego. Bialacki aktywnie bronił osób, które ucierpiały z powodu represji w związku z wyborami z 19 grudnia 2010 r. i z powodu prześladowań przedstawicieli społeczeństwa obywatelskiego i opozycji demokratycznej, oraz udzielał tym osobom wsparcia.
95.	Korz, Ivan Aliakseevich Korz, Ivan Alekseevich	КОРЖ, Иван Аляксеевіч	КОРЖ, Иван Алексеевич	Adres: KGB Training Centre Бядулі 2, 220034, Минск	Generał dywizji, mianowany szefem ośrodka szkoleniowego KGB, były szef KGB w obwodzie grodzieńskim. Ponosi odpowiedzialność za represje stosowane przez KGB wobec społeczeństwa obywatelskiego i opozycji demokratycznej w obwodzie grodzieńskim.
101.	Kryshtapovich, Leu Eustafievich (Kryshtapovich, Leu Yeustafievich) Krishtapovich, Lev Evstafievich (Krishtapovich, Lev Yevstafievich)	КРЫШТАПОВІЧ, Леў Еўстафьевіч	КРИШТАПОВИЧ, Лев Евстафьевич	Data urodzenia: 1949 Miejsce urodzenia: Pe- kalin, Smolevichi di- strict, Minsk region (Pekalin, rejon smole- wicki, obwód miński) Adres: Научно-исследователь- ский отдел Белору- ского государственного университета культуры Minsk	Kierownik Wydziału Badań Naukowych Państwowego Uniwersytetu Kultury i Sztuki (od września 2014 r.). Był dyrektorem Ośrodka Informacji i Analiz administracji prezydenckiej, który jest jednym z głównych źródeł propagandy państwowej – wspiera i uzasadnia represje wobec opozycji demokratycznej i społeczeństwa obywatelskiego.
104.	Kuliashou, Anatol Nilovich Kuleshov, Anatoli Nilovich	КУЛЯШОЎ, Анатоль Нілавіч	КУЛЕШОВ, Анатолий Нилович	Data urodzenia: 25.7.1959 Miejsce urodzenia: Ali- Bairamly, Azerbaijan (Ali-Bairamly, Azerbej- dżan) Dow. os.: 3250759A066PB3 Adres: 220030 Minsk, K. Marx st. 3	Doradca w departamencie ds. walki z przestępczością zorganizowaną, terroryzmem i narkotykami, współpraca w dziedzinie bezpieczeństwa oraz nowych wyzwań i zagrożeń Komitetu Wykonawczego CIS. Odegrał czynną rolę w represjach wobec społeczeństwa obywatelskiego na Białorusi. W swojej poprzedniej funkcji jako minister spraw wewnętrznych dowodził oddziałami Ministerstwa Spraw Wewnętrznych, które brutalnie stłumiły pokojową demonstrację 19 grudnia 2010 r. i był niejako dumny z odpowiedzialności, która mu przypadła. Przeniesiony do rezerwy w styczniu 2012 r.

	Nazwisko i imię Transkrypcja ang. z języka białoruskiego Transkrypcja ang. z jęz. rosyjskiego	Nazwisko i imię (pisownia białoruska)	Nazwisko i imię (pisownia rosyjska)	Informacje umożliwiające identyfikację	Przyczyny umieszczenia w wykazie
105.	Kuzniatsou, Ihar Nikonovich Kuznetsov, Igor Nikonovich	КУЗНЯЦОЎ, Ігар Ніконавiч	КУЗНЕЦОВ, Игорь Никонович		Generał dywizji, szef centrum szkoleniowego KGB, były szef KGB w Mińsku i obwodzie mińskim, przeniesiony do rezerwy. Jako osoba odpowiedzialna za przygotowanie i szkolenie funkcjonariuszy KGB, ponosił odpowiedzialność za represje stosowane przez KGB wobec społeczeństwa obywatelskiego i opozycji demokratycznej. W ramach sprawowanych wcześniej funkcji ponosił odpowiedzialność za takie represje stosowane przez KGB w Mińsku i obwodzie mińskim.
110.	Laptsionak, Ihar Mikalaevich Laptionok, Igor Nikolaevich	ЛАПЦЕНАК, Ігар Мікалаевiч	ЛАПТЕНОК, Игорь Николаевич	Data urodzenia: 31.8.1947 Miejsce urodzenia: Minsk (Mińsk) Adres: 220034, г. Минск, ул. Фрунзе, 5	Członek zarządu proreżimowego związku pisarzy. Ponosi odpowiedzialność za organizację i realizację rozpowszechniania sfałszowanych informacji za pośrednictwem mediów kontrolowanych przez państwo. Jako były wiceminister informacji odegrał znaczną rolę w rozpowszechnianiu państwowej propagandy, która prowokuje, popiera i usprawiedliwia represje wobec opozycji demokratycznej i społeczeństwa obywatelskiego oraz przez ograniczanie swobody mediów. Opozycja demokratyczna i społeczeństwo obywatelskie są systematycznie przedstawiane w sposób negatywny i oczerniający, z wykorzystaniem sfałszowanych informacji.
112.	Lazavik, Mikalai Ivanovich Lozovik, Nikolai Ivanovich	ЛАЗАВІК, Мікалай Іванавiч	ЛОЗОВИК, Николай Иванович	Data urodzenia: 18.1.1951 Nevinyany, Minsk region (Niewinian, obwód miński; Невинянн Вилейского р-на Минской обл) Dow. os.: 3180151H004PB2 Adres: 220010, г.Минск, ул. Советская, 11	Sekretarz Centralnej Komisji Wyborczej Białorusi. Od 2000 r. był jedną z osób odgrywających najważniejszą rolę w fałszowaniu wyborów i referendów, szczególnie w latach 2004, 2006, 2008, 2010, 2012, 2014.
113.	Lemiashonak, Anatol Ivanovich Lemeshenok, Anatoli Ivanovich	ЛЕМЯШОНАК, Анатоль Іванавiч	ЛЕМЕШЕНОК, Анатолий Иванович	Data urodzenia: 14.5.1947 Adres: 220013, г. Минск, ул. Б. Хмельницкого 10а	Przewodniczący proreżimowego Białoruskiego Związku Dziennikarzy. Redaktor naczelny gazety Rady Ministrów „Respublika”. Na swoim stanowisku jest jednym z najaktywniejszych i najbardziej wpływowych członków państwowej maszyny propagandowej w sektorze prasy drukowanej. Popierał i usprawiedliwiał represje wobec opozycji demokratycznej i społeczeństwa obywatelskiego, systematycznie przedstawianych w sposób negatywny i oczerniający, z wykorzystaniem sfałszowanych informacji, w szczególności po wyborach prezydenckich w roku 2010.

	Nazwisko i imię Transkrypcja ang. z języka białoruskiego Transkrypcja ang. z jęz. rosyjskiego	Nazwisko i imię (pisownia białoruska)	Nazwisko i imię (pisownia rosyjska)	Informacje umożliwiające identyfikację	Przyczyny umieszczenia w wykazie
116.	Liushtyk, Siarhei Anatolievich (Lyshtyk, Siarhey Anatolyevich) Liushtyk, Sergei Anatolievich (Lyshtyk, Sergey Anatolyevich)	ЛЮШТЫК, Сяргей Анатольевіч	ЛЮШТЫК, Сергей Анатольевич	Adres: Суд Первомайского района г. Минска 220012, г. Минск, ул. Толбухина, 9	Sędzia Sądu Rejonowego dla Dzielnicy Pierszamajski w Mińsku. W latach 2010–2011 orzekł karę grzywny lub więzienia wobec przedstawicieli społeczeństwa obywatelskiego za pokojowe protesty w następujących przypadkach: a) 2011.7.14, Struj Witali, 10 podstawowych stawek dziennych (35 000 BLR); b) 2011.7.4, Szałamicki Pawał, 10 dni więzienia; c) 2010.12.20, Sikiryckaja Taccjana, 10 dni więzienia; d) 2010.12.20, Dranczuk Julija, 13 dni więzienia; e) 2010.12.20, Łapko Mikałaj, 12 dni więzienia; f) 2010.12.20, Pramatoraw Wadzim, 12 dni więzienia. Wielokrotnie nakładał kary więzienia i wysokie grzywny na osoby uczestniczące w pokojowych protestach i w rezultacie ponosi odpowiedzialność za represjonowanie społeczeństwa obywatelskiego i opozycji demokratycznej na Białorusi. 24 lipca 2012 r., już po umieszczeniu jego nazwiska w wykazie sankcji, orzekł karę grzywny za złośliwe chuligaństwo wobec działacza opozycji, Andrieja Mołczana, który został dotkliwie pobity przez dwóch policjantów.
117.	Lomats, Zianon Kuzmich Lomat, Zenon Kuzmich	ЛОМАЦЬ, Зянон Кузьміч	ЛОМАТЬ, Зенон Кузьмич	Data urodzenia: 27.1.1944, Karabani, Minsk region (Karabani, obwód miński)	Czynnie uczestniczył w osłabianiu demokracji na Białorusi. Pełniąc poprzednio funkcję przewodniczącego Komitetu Kontroli Państwowej (do 28 grudnia 2010 r.), był jedną z najważniejszych osób zaangażowanych w sprawę Alesia Bialackiego, jednego z najwybitniejszych obrońców praw człowieka, szefa białoruskiego Centrum Praw Człowieka „Wiasna”, wiceprzewodniczącego FIDH. Aleś Bialacki aktywnie bronił osób, które ucierpiały z powodu represji w związku z wyborami z 19 grudnia 2010 r. i z powodu prześladowań przedstawicieli społeczeństwa obywatelskiego i opozycji demokratycznej, oraz udzielał tym osobom wsparcia.

	Nazwisko i imię Transkrypcja ang. z języka białoruskiego Transkrypcja ang. z jęz. rosyjskiego	Nazwisko i imię (pisownia białoruska)	Nazwisko i imię (pisownia rosyjska)	Informacje umożliwiające identyfikację	Przyczyny umieszczenia w wykazie
118.	Lapatka, Aliaksandr Aliaksandravich (Lapatka, Aliaxandr Aliaxandravich) Lopatko, Aleksandr Aleksandrovich (Lopatko, Alexandr Alexandrovich)	ЛОПАТКО Аляксандр Аляксандровіч	ЛАПАТКА Аляксандр Аляксандровіч	Adres: Исправительная колония № 9 21 3410, г. Горки, ул. Добролюбова, 16	Szef kolonii karnej IK-9 w Gorkim, odpowiedzialny za nieludzkie traktowanie Dzmityrja Daszkiewicza, w tym tortury i odmówienie dostępu do pełnomocnika. Lopatko sprawował kluczowe stanowisko w kolonii karnej, w której przetrzymywano Daszkiewicza i w której wywierano naciski psychologiczne na więźniów politycznych, w tym Daszkiewicza, m.in. pozbawiano ich snu i przetrzymywano w odosobnieniu.
119.	Lukashenka, Aliaksandr Ryhovavich Lukashenko, Aleksandr Grigorievich	ЛУКАШЭНКА, Аляксандр Рыгоравіч	ЛУКАШЕНКО, Аляксандр Грыгорьевіч	Data urodzenia: 30.8.1954 Miejsce urodzenia: Копыс, Vitebsk district (Копыс, obwód witebski) Adres: Резиденция Президента Республики Беларусь г. Минск, ул.Кирова, д.43	Prezydent Republiki Białorusi.
121.	Lukashenka, Viktar Aliaksandravich Lukashenko, Viktor Aleksandrovich	ЛУКАШЭНКА, Віктар Аляксандравіч	ЛУКАШЕНКО, Віктор Аляксандровіч	Data urodzenia: 28.11.1975 Adres: Адміністрацыя прэзідэнта Рэспублікі Беларусь 220016, Мінск, Маркса 38	Asystent/doradca prezydenta do spraw bezpieczeństwa narodowego. W maju 2013 r. ojciec mianował go współnadzorcą Białorusko-Rosyjskiej Komisji ds. Eksportu Potasu. Jako jeden z najbliższych współpracowników swojego ojca odegrał kluczową rolę w represjach wobec opozycji demokratycznej i społeczeństwa obywatelskiego. Jako kluczowy członek Państwowej Rady Bezpieczeństwa ponosi odpowiedzialność za koordynowanie represji wobec opozycji demokratycznej i społeczeństwa obywatelskiego, szczególnie za stłumienie demonstracji 19 grudnia 2010 r.
122.	Lukomski, Aliaksandr Valiantsinavich Lukomski, Aleksandr Valentinovich	ЛУКОМСКІ, Аляксандр Валянцінавіч	ЛУКОМСКИЙ, Аляксандр Валентинович	Data urodzenia: 12.8.1971 Dow. os.: 3120871A074PB7	Dowódca specjalnego oddziału Ministerstwa Spraw Wewnętrznych w mieście Mińsk.

	Nazwisko i imię Transkrypcja ang. z języka białoruskiego Transkrypcja ang. z jęz. rosyjskiego	Nazwisko i imię (pisownia białoruska)	Nazwisko i imię (pisownia rosyjska)	Informacje umożliwiające identyfikację	Przyczyny umieszczenia w wykazie
					Dowodził oddziałami, które stłumiły pokojową demonstrację 19 grudnia 2010 r., za co w lutym 2011 r. otrzymał nagrodę i list gratulacyjny od prezydenta Łukaszenki. W czerwcu 2011 r. dowodził również oddziałami, które represjonowały pokojowo nastawionych obywateli w Mińsku. 7 maja 2014 r. oddział pod jego dowództwem otrzymał specjalny sztandar uznania od Ministerstwa Spraw Wewnętrznych.
124.	Makei, Uladzimir Uladzimiravich (Makey, Uladzimir Uladzimiravich) Makei, Vladimir Vladimirovich (Makey, Vladimir Vladimirovich)	МАКЕЙ, Уладзімір Уладзіміравіч	МАКЕЙ, Влади- мир Владимирович	Data urodzenia: 5.8.1958, Hrodna region (obwód grodzieński) Dow. os.: 3050858A060PB5 Adres: Ministry of Foreign Af- fairs ул.Ленина, 19, Минск 220030	Minister spraw zagranicznych, były szef administracji prezydenta Gdy pełnił funkcję szefa administracji prezydenta, był uważany za drugiego najpotężniejszego człowieka reżimu i jako taki ponosi odpowiedzialność za zorganizowanie sfałszowanych wyborów w latach 2008 i 2010 oraz za późniejsze represje wobec uczestników pokojowych demonstracji.
127.	Maslakou, Valery Anatolievich Maslakov, Valeri Anatolievich	МАСЛАКОЎ, Валеры Анатольевіч	МАСЛАКОВ, Валерий Анатольевич	Adres: КГБ 210623, г. Минск, проспект Независимости, 17	Szef wydziału KGB ds. kontrwywiadu wojskowego. Ponosi odpowiedzialność za represje stosowane przez KGB wobec przedstawicieli społeczeństwa obywatelskiego i opozycji demokratycznej.
133.	Miklashevich, Piotr Piatrovich Miklashevich, Petr Petrovich	МІКЛАШЭВІЧ, Пётр Пятровіч	МИКЛАШЕВИЧ, Петр Петрович	Data urodzenia: 18.10.1954 Miejsce urodzenia: Ko- suta, Minsk region (Kosuta, obwód miński) Adres: ul. Gvardeiskaya, 16- 17	Prezes Trybunału Konstytucyjnego i były prokurator generalny; aktywnie stosował represje wobec społeczeństwa obywatelskiego i opozycji demokratycznej. Na poprzednim stanowisku był jedną z kluczowych osób zaangażowanych w represje wymierzone przeciwko opozycji demokratycznej i społeczeństwu obywatelskiemu w latach 2004–2008. Od powołania do Trybunału Konstytucyjnego w roku 2008 posłusznie wdraża reżimowe środki represji i akceptuje represyjne przepisy, nawet jeśli ich treść jest niezgodna z konstytucją.
135.	Morozau, Viktor Mikalaevich Morozov, Viktor Nikolaevich	МАРОЗАЎ, Віктар Мікалаевіч	МОРОЗОВ, Виктор Николаевич	Adres: Прокуратура Гроднен- ской области г.Гродно, 230012, ул. Доватора, 2а	Prokurator obwodu grodzieńskiego. Odpowiada za represje wobec społeczeństwa obywatelskiego po wyborach z grudnia 2010 r.

	Nazwisko i imię Transkrypcja ang. z języka białoruskiego Transkrypcja ang. z jęz. rosyjskiego	Nazwisko i imię (pisownia białoruska)	Nazwisko i imię (pisownia rosyjska)	Informacje umożliwiające identyfikację	Przyczyny umieszczenia w wykazie
136.	<p>Motyl, Tatsiana Iaraslavauna (Motyl, Tatsiana Yaraslavauna)</p> <p>Motyl, Tatiana Iaroslavovna (Motyl, Tatyana Yaroslavovna)</p>	<p>МОТЫЛЬ, Таццяна Яраславаўна</p>	<p>МОТЫЛЬ, Татьяна Ярославовна</p>	<p>Adres: Суд Московского района г. Минска 220042, г. Минск, Проспект газеты „Правда”, 27</p>	<p>Sędzia Sądu Rejonowego dla Dzielnicy Maskouski w Mińsku.</p> <p>Uczestniczyła bezpośrednio w represjonowaniu sądowym uczestników pokojowych demonstracji z 19 grudnia 2010 r. W dniu 10 stycznia 2011 r. skazała działacza Młodego Frontu, Juliana Misukiewiczza, na 12 dni więzienia a w dniach 21 stycznia 2011 r. i 31 stycznia 2011 r. odpowiednio, działacza politycznego Usiewałada Szaszarina i działacza społeczeństwa obywatelskiego Cimafeja Atraszczankaua. na po 9 dni więzienia.</p> <p>Skazała również, za udział w akcji poparcia dla więźniów politycznych: obrońcę praw człowieka Michaiła Mackiewiczza na 10 dni więzienia 27 grudnia 2010 r. i działacza społeczeństwa obywatelskiego Walera Siadoua na 12 dni więzienia 20 stycznia 2011 r. Uczestniczyła również bezpośrednio w represjonowaniu sądowym działaczy społeczeństwa obywatelskiego w 2011 r. W dniach 4 i 7 lipca 2011 r. skazała, odpowiednio, Antona Hlinistego i Andrieja Ihnaczyka na 10 dni więzienia. Uczestniczyła również bezpośrednio w represjonowaniu sądowym działaczy społeczeństwa obywatelskiego w roku 2012.</p> <p>W dniu 22 lutego 2012 r. skazała na 10 dni więzienia wybitnego działacza politycznego Pawła Winogradaua, na którego w dniu 10 kwietnia 2012 r. nałożyła również środek zapobiegawczy w postaci prewencyjnego nadzoru policyjnego na dwa lata. W dniu 23 marca 2012 r. skazała działaczy politycznych z ruchu „Rewolucja poprzez sieci społeczne”: Michasia Kostkę i Anasztę Szulejkę na 5 dni więzienia.</p> <p>W dniu 21 kwietnia 2012 r. ponownie skazała wyżej wymienioną na 10 dni więzienia.</p> <p>W dniach 24, 25 i 26 maja 2012 r. skazała działaczy Młodego Frontu: Uładzimir Jaromienaka, Zmicera Kriemienieckiego i Ramana Wasiliewa na, odpowiednio, 10, 10 i 12 dni więzienia.</p>

	Nazwisko i imię Transkrypcja ang. z języka białoruskiego Transkrypcja ang. z jęz. rosyjskiego	Nazwisko i imię (pisownia białoruska)	Nazwisko i imię (pisownia rosyjska)	Informacje umożliwiające identyfikację	Przyczyny umieszczenia w wykazie
					W dniu 22 czerwca 2012 r. skazała dziennikarza Euroradia Pawła Swierdłoua na 15 dni więzienia. W dniu 18 lipca 2012 r. skazała na 10 dni więzienia działaczkę Kacarinę Halicką. W dniach 8 i 9 listopada 2012 r. ponownie skazała działaczy Młodego Frontu: Uładzimira Jaromienaka i Ramana Wasiliewa na 15 dni więzienia. W dniu 7 maja 2013 r. skazała na 12 dni więzienia działacza Aliaksandra Jaraszewicza. Jej sposób prowadzenia procesów był wyraźnie sprzeczny z kodeksem postępowania karnego. Zezwoliła na wykorzystanie przeciwko oskarżonym materiału dowodowego i zeznań nie mających z nimi związku. W dniu 6 sierpnia 2014 r. skazała działacza Olega Korola na 10 dni aresztu administracyjnego, nie dając mu możliwości zabrania głosu w sądzie; stwierdziła natomiast: „Wiem, że przyznajesz się do winy”.
137.	Navumau, Uładzimir Uładzimiravich Naumov, Vladimir Vladimirovich	НАВУМАЎ, Уладзімір Уладзіміравіч	НАУМОВ, Владимир Владимирович	Data urodzenia: 7.2.1956, Miejsce urodzenia: Smolensk (Smoleńsk) (Rosja)	Nie podjął działań w celu rozwiązania sprawy niewyjaśnionych zaginięć Jurija Zacharenki, Wiktara Hanczara, Anatola Krasouskiego i Dimitra Zawadzkiego na Białorusi w latach 1999–2000. Były minister spraw wewnętrznych, jak również były szef prezydenckiej służby bezpieczeństwa. Sprawując funkcję ministra spraw wewnętrznych, był odpowiedzialny za represje wobec pokojowych demonstracji aż do odejścia na emeryturę 6 kwietnia 2009 r. z powodów zdrowotnych. Otrzymał od administracji prezydenta rezydencję w dzielnicy Mińska Drozdy, w której mieszka nomenklatura. W październiku 2014 r. otrzymał od prezydenta Łukaszenki order III stopnia „za zasługi”.
142.	Padabed, Iury Mikalaevich (Padabed, Yury Mikalaevich) Podobed, Iuri Nikolaevich (Podobed, Yuri Nikolaevich)	ПАДАБЕД, Юрый Мікалаевіч	ПОДОБЕД, Юрий Николаевич	Data urodzenia: 5.3.1962, Miejsce urodzenia: Slutsk, Minsk Region (Sluck, obwód miński) Adres: ul. Beruta, 15- 62 (2 korp) Dow. os.: 3050362A050PB2 Nr paszportu: MP2272582	Szef ochrony holdingu Triple należącego do Jurija Czyża, byłego szefa Jednostki do Zadań Specjalnych w Ministerstwie Spraw Wewnętrznych. Jako dowódca wewnętrznego oddziału do tłumienia zamieszek ponosi bezpośrednią odpowiedzialność za brutalne tłumienie pokojowych demonstracji, szczególnie w latach 2004 i 2008; był w to tłumienie bezpośrednio zaangażowany.

	Nazwisko i imię Transkrypcja ang. z języka białoruskiego Transkrypcja ang. z jęz. rosyjskiego	Nazwisko i imię (pisownia białoruska)	Nazwisko i imię (pisownia rosyjska)	Informacje umożliwiające identyfikację	Przyczyny umieszczenia w wykazie
148.	Piakarski, Aleh Anatolievich Pekarski, Oleg Anatolievich	ПЯКАРСКІ, Алег Анатольевіч	ПЕКАРСКИЙ, Олег Анатольевич	Dow. os.: 3130564A041PB9	Odegrał czynną rolę w represjach wobec społeczeństwa obywatelskiego na Białorusi. Były pierwszy wiceminister spraw wewnętrznych (do grudnia 2012 r.), ponosi odpowiedzialność za represje wobec społeczeństwa obywatelskiego po wyborach w grudniu 2010 r. Pułkownik w siłach rezerwy.
152.	Praliaskouski, Aleh Vitoldavich Proleskovski, Oleg Vitoldovich (Proleskovsky, Oleg Vitoldovich)	ПРАЛЯСКОЎСКИ, Алег Вітольдавіч	ПРОЛЕСКОВСКИЙ, Олег Вітольдович	Data urodzenia: 1.10.1963 Miejsce urodzenia: Za- gorok (Siergijew Posad/Rosja)	Były minister informacji (opuścił urząd w czerwcu 2014 r.), były zastępca szefa administracji prezydenta, były szef Dyrekcji Generalnej ds. Ideologii administracji prezydenta, były dyrektor Ośrodka Analiz i Informacji administracji prezydenta. Był jednym z głównych źródeł i głosów propagandy państwowej i ideologicznego wsparcia reżimu. Został awansowany na stanowisko ministra i od tego czasu wciąż aktywnie wykorzystuje propagandę i wspiera działania reżimu wobec opozycji demokratycznej i społeczeństwa obywatelskiego.
156.	Radzkou, Aliaksandr Mikhailovich Radkov, Aleksandr Mikhailovich	РАДЗЬКОЎ, Аляксандр Міхайлавіч	РАДЬКОВ, Александр Михайлович	Data urodzenia: 1.7.1951 Miejsce urodzenia: Votnia, Mohilev region (Votnia, obwód mohylewski) Dow. os.: 3010751M102PB0	Były doradca prezydenta Łukaszenki (od 18 maja 2015 r.) były pierwszy zastępca szefa administracji prezydenta, były minister edukacji. Zamknął Europejski Uniwersytet Humanistyczny, zarządził represje wobec opozycyjnych studentów i w sposób zorganizowany zmusił studentów do głosowania na reżim. Odegrał czynną rolę w zorganizowaniu sfałszowanych wyborów w latach 2008, 2010 i 2012 oraz w późniejszym stłumieniu pokojowych demonstracji w latach 2008 i 2010. Jest bardzo bliskim współpracownikiem prezydenta Łukaszenki. Jest szefem organizacji Biełaja Rus, która jest głównym ideologicznym i politycznym narzędziem reżimu.

	Nazwisko i imię Transkrypcja ang. z języka białoruskiego Transkrypcja ang. z jęz. rosyjskiego	Nazwisko i imię (pisownia białoruska)	Nazwisko i imię (pisownia rosyjska)	Informacje umożliwiające identyfikację	Przyczyny umieszczenia w wykazie
161.	Rusak, Viktar Uladzimiravich Rusak, Viktor Vladimirovich	РУСАК, Віктар Уладзіміравіч	РУСАК, Виктор Владимирович	Data urodzenia: 4.5.1955 Miejsce urodzenia: Minsk (Mińsk) Adres: Палата прадставітэлей Нацыянальнага сабра- ня Рэспублікі Беларусь 220010, Рэспубліка Беларусь, г. Мінск, ул. Советская, 11	Posel izby niższej parlamentu, zastępca przewodniczącego Stałego Komitetu Bezpieczeństwa Narodowego, zastępca szefa Komitetu Bezpieczeństwa Narodowego. Były szef wydziału KGB ds. bezpieczeństwa gospodarczego. Ponosi odpowiedzialność za represje stosowane przez KGB wobec społeczeństwa obywatelskiego i opozycji demokratycznej.
163.	Saikouski Valeri Yosifavich Saikovski Valeri Yosifovich	САЙКОЎСКИ, Валерый Іосіфавіч	САЙКОВСКИЙ, Валерий Иосифович	Data urodzenia: 1977 Adres: 220035 Minsk, ul. Sa- perov. 7	W styczniu 2012 r. został mianowany zastępcą szefa mińskiej Sekcji Komisji Śledczej. Jako prokurator Sądu Rejonowego dla Dzielnicy Pierwomajski w Mińsku zajmował się procesem Alesia Bialackiego, jednego z czołowych obrońców praw człowieka, dyrektora Centrum Obrony Praw Człowieka „Wiosna”, wiceprzewodniczącego Międzynarodowej Federacji Praw Człowieka (FIDH). Akt oskarżenia przedstawiony przez prokuratora podczas procesu był wyraźnie umotywowany politycznie i stanowił jawne naruszenie kodeksu postępowania karnego. Bialacki czynnie bronił osób, które ucierpiały z powodu represji w związku z wyborami z 19 grudnia 2010 r. i z powodu prześladowań przedstawicieli społeczeństwa obywatelskiego i opozycji demokratycznej, oraz udzielał tym osobom wsparcia.
166.	Sauko, Valery Iosifavich Savko, Valeri Iosifovich	САЎКО, Валерый Іосіфавіч	САВКО, Валерий Иосифович	Adres: 230023 Hrodna, vul. Ozheshko, 1	Szef oddziału grodzieńskiego popierającej reżim organizacji związków zawodowych. Były szef Regionalnej Komisji Wyborczej w obwodzie grodzieńskim podczas wyborów prezydenckich w 2010 r. i wyborów lokalnych w marcu 2014 r. Jako przewodniczący Regionalnej Komisji Wyborczej ponosi odpowiedzialność za naruszenia międzynarodowych norm wyborczych w czasie wyborów prezydenckich 19 grudnia 2010 roku oraz sfałszowanie wyborów lokalnych w obwodzie grodzieńskim w marcu 2014 r.

	Nazwisko i imię Transkrypcja ang. z języka białoruskiego Transkrypcja ang. z jęz. rosyjskiego	Nazwisko i imię (pisownia białoruska)	Nazwisko i imię (pisownia rosyjska)	Informacje umożliwiające identyfikację	Przyczyny umieszczenia w wykazie
167.	Shaev, Valiantsin Piatrovich (Shayeu, Valyantsin Piatrovich) Shaev, Valentin Petrovich (Shayev, Valentin Petrovich)	ШАЕЎ Валянцін Пятровіч	ШАЕВ, Валентин Петрович	Adres: 220034 Minsk, vul. Frunze, 19	Członek Rady Bezpieczeństwa, szef Komisji Śledczej, były zastępca szefa Komisji Śledczej, były prokurator obwodu homelskiego. Odpowiada za represje wobec społeczeństwa obywatelskiego po wyborach z grudnia 2010 r.
168.	Shahrai, Ryta Piatrouna Shagrai, Rita Petrovna	ШАГРАЙ, Ріта Пятроўна	ШАГРАЙ, Рита Петровна	Adres: Суд Заводского района г. Минска 220107, г. Минск, пр. Партизанский, 75А	Przewodnicząca Sądu Rejonowego dla Dzielnicy Zawodski miasta Mińska (od 2014 r.), była zastępczyni przewodniczącego Sądu Rejonowego dla Dzielnicy Partyzanski miasta Mińska, była sędzią Sądu Rejonowego dla Dzielnicy Oktiabrski miasta Mińska. Uczestniczyła bezpośrednio w represjonowaniu sądowym uczestników pokojowych demonstracji z 19 grudnia 2010 r. W dniu 20 grudnia 2010 r. skazała na 10 dni więzienia działaczy społeczeństwa obywatelskiego Alesia Sobala, Maksyma Hriszela i Kastancina Czufistaua, a Siarhieja Kardymona – na 15 dni więzienia. W dniu 7 lipca 2011 r. skazała na 13 dni więzienia działacza Artura Zuharodnego. W dniu 12 października 2012 r. skazała na 5 dni więzienia działaczy Aleha Korbana i Uładzimira Siarhiejeua. Jej sposób prowadzenia procesów był rażąco sprzeczny z kodeksem postępowania karnego. Zezwoliła na wykorzystanie przeciwko oskarżonym materiału dowodowego i zeznań nie mających z nimi związku.
169.	Shamionau Vadzim Iharavich Shamenov Vadim Igorevich (Shamyonov Vadim Igorevich)	ШАМЁНАЎ, Вадзім Ігаравіч	ШАМЁНОВ, Вадим Игоревич	Adres: Исправительная колония № 17 213004, г. Шклов, ул. 1-я Заводская д. 8	Kapitan, szef jednostki operacyjnej w kolonii karnej IK-17 w miejscowości Szklów. Wywierał nacisk na więźniów politycznych, odmawiając im prawa do korespondencji i stosował groźby w celu wymuszenia zeznań. Bezpośrednio odpowiedzialny za naruszenia praw człowieka wobec więźniów politycznych i działaczy opozycji poprzez okrutne, nieludzkie i poniżające traktowanie lub karanie. Jego działania stanowiły bezpośrednie naruszenie międzynarodowych zobowiązań Białorusi w dziedzinie praw człowieka.

	Nazwisko i imię Transkrypcja ang. z języka białoruskiego Transkrypcja ang. z jęz. rosyjskiego	Nazwisko i imię (pisownia białoruska)	Nazwisko i imię (pisownia rosyjska)	Informacje umożliwiające identyfikację	Przyczyny umieszczenia w wykazie
173.	Sheiman, Viktar Uladzimiravich (Sheyman, Viktar Uladzimiravich) Sheiman, Viktor Vladimirovich (Sheyman, Viktor Vladimirovich)	ШЭЙМАН, Віктар Уладзіміравіч	ШЕЙМАН, Виктор Владимирович	Data urodzenia: 26.5.1958, Miejsce urodzenia: Hrodna region (obwód grodzieński) Adres: Управление Делами Президента ул. К.Маркса, 38 220016, г.Минск	Szef Działu Zarządzania w administracji prezydenta. Ponosi odpowiedzialność za niewyjaśnione zaginięcia Jurija Zacharenki, Wiktora Gonczara, Anatolija Krasowskiego i Dzmityja Zawadzkiego na Białorusi w latach 1999–2000. Były sekretarz Rady Bezpieczeństwa. Szejman pozostaje specjalnym asystentem prezydenta.
174.	Shastakou, Iury Valerievich (Shastakou, Yury Valerievich) Shestakov, Iuri Valerievich (Shestakov, Yuri Valerievich)	ШАСТАКОЎ, Юрый Валер’евіч	ШЕСТАКОВ, Юрий Валерьевич	Adres: Суд Московского района г. Минска 220042, г. Минск, Проспект газеты „Правда”, 27	Sędzia i zastępca prezesa Sądu Rejonowego dla Dzielnicy Maskouski miasta Mińska. Uczestniczył bezpośrednio w represjonowaniu sądowym uczestników pokojowych demonstracji z 19 grudnia 2010 r. W dniach 20 i 27 grudnia 2010 r. skazał na 10 dni więzienia działaczy społeczeństwa obywatelskiego Ilię Wasiljewicza, Nadzieję Czajuchową, Taciańę Radziecką, Siarhieja Kanapackiego i Wolhę Damarad. W dniu 20 grudnia 2011 r. skazał działacza Siarhieja Kanapackiego za upamiętnianie represji z 19 grudnia 2010 r. Jego sposób prowadzenia procesów jest rażąco sprzeczny z kodeksem postępowania karnego. Zezwolił na wykorzystanie przeciwko oskarżonym materiału dowodowego i zeznań nie mających z nimi związku.
175.	Shuhaeu, Siarhei Mikhailavich (Shuhayeu, Siarhei Mikhailavich) Shugaev, Sergei Mikhailovich (Shugayev, Sergey Mikhailovich))	ШУТАЕЎ, Сяргей Михайлавіч	ШУТАЕВ, Сергей Михайлович	Adres: КГБ 210623, г. Минск, проспект Независимости, 17	Szef wydziału KGB ds. kontrwywiadu i były zastępca zarządu KGB ds. kontrwywiadu. Ponosi odpowiedzialność za represje stosowane przez KGB wobec przedstawicieli społeczeństwa obywatelskiego i opozycji demokratycznej.

	Nazwisko i imię Transkrypcja ang. z języka białoruskiego Transkrypcja ang. z jęz. rosyjskiego	Nazwisko i imię (pisownia białoruska)	Nazwisko i imię (pisownia rosyjska)	Informacje umożliwiające identyfikację	Przyczyny umieszczenia w wykazie
177.	Shykarou, Uladzislau Aleksandravich Shikarov, Vladislav Aleksandrovich	ШЫКАРОЎ, Уладзіслаў Аляксандравіч	ШИКАРОВ, Владислав Александрович	Adres: Суд Железнодорожного района города Витеб- ска 210001, г. Витебск, ул. Кирова,16	Sędzia Sądu Rejonowego dla Dzielnicy Żelaznodorozhny w Witebsku. W czasie procesu apelacyjnego skazał kilku pro- testujących, mimo że sąd pierwszej in- stancji uznał ich za niewinnych. Odpo- wiada za wykonywanie umotywowanych politycznie kar administracyjnych i sank- cji karnych w stosunku do przedsta- wicieli społeczeństwa obywatelskiego, w tym wobec działacza politycznego Siarhieja Kawalenki.
179.	Siankevich, Eduard Aliaksandravich Senkevich, Eduard Aleksandrovich	СЯНЬКЕВІЧ, Эдуард Аляксандравіч	СЕНЬКЕВИЧ, Эдуард Александрович	Data urodzenia: 15.4.1952 Miejsce urodzenia: Slo- nim, Hrodna region (Stonim, obwód gro- dzieński) Adres: Палата представителей Национального собра- ния Республики Беларусь 220010, Республика Беларусь, г. Минск, ул. Советская, 11	Posel izby niższej parlamentu, zastępca przewodniczącego Stałej Komisji ds. Prawa, były prokurator obwodu mo- hylewskiego. Odpowiada za represje wo- bec społeczeństwa obywatelskiego po wyborach z grudnia 2010 r.
180.	Siarheenka, Ihar Piatrovich Sergeenko, Igor Petrovich (Sergeyenko, Igor Petrovich)	СЯРГЕЕНКА, Ігар Пятровіч	СЕРГЕЕНКО, Игорь Петрович	Data urodzenia: 14.1.1963 Miejsce urodzenia: Sto- litsa, Vitebsk region (Stolitsa, region witeb- ski) Adres: КГБ 210623, г. Минск, проспект Независи- мости, 17	Pierwszy zastępca szefa KGB, były szef KGB w obwodzie mohylewskim. Pono- si odpowiedzialność za represje stosowane przez KGB wobec społeczeństwa obywa- telskiego i opozycji demokratycznej w obwodzie mohylewskim i na Biało- rusi.
184.	Sirenka, Viktar Ivanavich Sirenko, Viktor Ivanovich	СІРЭНКА, Віктар Іванавіч	СИРЕНКО, Виктор Иванович	Data urodzenia: 4.3.1962 Miejsce urodzenia: Bo- risov, Minsk region (Borysów, obwód miń- ski) Dow. os.: 3040362B062PB7 Nr paszportu: MP2249974 (data wy- dania: 30.3.2007) Adres: ул. Лобанка, 81, кв. 19, 220000, г. Минск	Zastępca gubernatora obwodu miń- skiego (od stycznia 2015 r.), były szef Komitetu Opieki Zdrowotnej miasta Mińska, były dyrektor Szpitala Pomocy Doraźnej w Mińsku. Nie sprzeciwił się porwaniu kandydata na prezydenta Uła- dzimira Nieklajewa, którego przywie- ziono do jego szpitala po ciężkim pobi- ciu 19 grudnia 2010 r., i przez niez- wiadomienie policji współuczestniczył w czynach nieznanym sprawców. Taką postawą zyskał sobie awans. Jako szef Komitetu Opieki Zdrowotnej miasta Mińska był odpowiedzialny za nadzór nad wykorzystywaniem ośrodków reha- bilitacji przez pracę do naruszania praw człowieka.

	Nazwisko i imię Transkrypcja ang. z języka białoruskiego Transkrypcja ang. z jęz. rosyjskiego	Nazwisko i imię (pisownia białoruska)	Nazwisko i imię (pisownia rosyjska)	Informacje umożliwiające identyfikację	Przyczyny umieszczenia w wykazie
187.	Slizheuski, Aleh Leanidavich Slizhevski, Oleg Leonidovich	СПІЖЭЎСКИ, Алег Леанідавіч	СПИЖЕВСКИЙ, Олег Леонидович	Data urodzenia: 16.8.1972 Miejsce urodzenia: Hrodna (Grodno) Adres: 220004, г.Минск, ул. Коллекторная, 10 Ми- нистерство юстиции (10 Kollektornaya str.) 220004 Minsk BELARUS	Minister sprawiedliwości, członek Centralnej Komisji Wyborczej; były szef Departamentu Organizacji Społecznych i Partii Politycznych Ministerstwa Sprawiedliwości. Jako członek Centralnej Komisji Wyborczej odpowiada za naruszenia międzynarodowych standardów wyborczych, do których dochodziło w wyborach od 2007 r. Na stanowiskach w Ministerstwie Sprawiedliwości, korzystając z kontroli, jaką ma nad wymiarem sprawiedliwości, aktywnie uczestniczy w represjach wymierzonych w społeczeństwo obywatelskie i opozycję demokratyczną, nie zezwalając na rejestrację organizacji pozarządowych i partii politycznych, co w wielu przypadkach doprowadziło do ich likwidacji.
188.	Smalenski, Mikalai Zinouevich Smolenski, Nikolai Zinovievich	СМАЛЕНСКИ, Мікалай Зіноўевіч	СМОЛЕНСКИЙ, Николай Зиновьевич		Zastępca komendanta Ośrodka Antyterrorystycznego CIS i były zastępca szefa KGB, odpowiedzialny za kadry i sprawy organizacyjne. Ponoś odpowiedzialność za represje stosowane przez KGB wobec przedstawicieli społeczeństwa obywatelskiego i opozycji demokratycznej.
196.	Talstashou, Aliaksandr Alehavich Tolstashov, Aleksandr Olegovich	ТАЛСТАШОЎ, Аляксандр Алегавіч	ТОЛСТАШОВ, Александр Олегович	Adres: КГБ 210623, г. Минск, проспект Независимости, 17	Szef wydziału KGB ds. ochrony porządku konstytucyjnego oraz walki z terroryzmem. Ponoś odpowiedzialność za represje stosowane przez KGB wobec przedstawicieli społeczeństwa obywatelskiego i opozycji demokratycznej.
201.	Traulka Pavel Traulko Pavel	ТРАУЛЬКА, Павел	ТРАУЛЬКО, Павел	Adres: 220034, г. Минск, ул. Фрунзе, 5	Podpułkownik, były pracownik kontrwywiadu wojskowego KGB (obecnie szef służby prasowej białoruskiej Komisji Śledczej). Fałszował dowody i stosował groźby w celu wymuszenia zeznań od działaczy opozycji przebywających w izbie zatrzymań KGB w Mińsku po zdławieniu w tym mieście 19 grudnia 2010 r. powyborczej demonstracji protestacyjnej. Bezpośrednio odpowiada za okrutne, nieludzkie i poniżające traktowanie lub karanie oraz za odmawianie prawa do rzetelnego procesu sądowego. Jego działania stanowiły bezpośrednie naruszenie międzynarodowych zobowiązań Białorusi w dziedzinie praw człowieka.

	Nazwisko i imię Transkrypcja ang. z języka białoruskiego Transkrypcja ang. z jęz. rosyjskiego	Nazwisko i imię (pisownia białoruska)	Nazwisko i imię (pisownia rosyjska)	Informacje umożliwiające identyfikację	Przyczyny umieszczenia w wykazie
202.	Trutka, Iury Igorovich (Trutka, Yury Igorovich) Trutko, Iury (Yurij, Yuri) Igorovich	ТРУТКА, Юрый Ігаравіч	ТРУТКО, Юрий Игоревич	Adres: Исправительная колония № 2 21 3800, г. Бобруйск, ул. Сикорского, 1 Ul. Sikorskiego 1 21 3800 Bobruisk	Zastępca szefa kolonii karnej IK-2 w Bobrujsku, odpowiada za nieludzkie i okrutne traktowanie więźniów politycznych: A. Sannikaua i A. Bialackiego w kolonii karnej IK-2 w Bobrujsku. Opozycyjni działacze byli torturowani, odmówiono im dostępu do pełnomocnika i umieszczono ich w odosobnieniu w kolonii karnej pod jego nadzorem. Trutko wywarł presję na A. Bialackiego i A. Sannikaua, aby zmusić ich do podpisania wniosku o ulaskawienie.
204.	Tsertsel, Ivan Stanislavovich Tertel, Ivan Stanislavovich	ЦЕРЦЕЛЬ, Іван Станіслававіч	ТЕРТЕЛЬ, Иван Станиславович	Adres: КГБ 210623, г. Минск, проспект Независимости, 17	Zastępca szefa KGB, odpowiedzialny za przestępstwa gospodarcze i walkę z korpucją. Ponosi odpowiedzialność za represje stosowane przez KGB wobec przedstawicieli społeczeństwa obywatelskiego i opozycji demokratycznej.
207.	Tushynski Ihar Heraninavich Tushynski Igor Geroninovich	ТУШЫНСКИЙ, Ігар Геранінавіч	ТУШИНСКИЙ, Игорь Геронинович	Adres: 220004, г. Минск, ул. Коллекторная, 10 Ми- нистерство юстиции (10 Kollektornaya str. 220004 Minsk) BELARUS	Zastępca ministra sprawiedliwości, odpowiedzialny za służby prawne obsługujące instytucje, które przygotowują projekty aktów ustawodawczych i wykonawczych regulujących kwestie gospodarcze; odpowiada również za rejestrowanie osób prawnych. Odpowiada za rolę i działanie białoruskiego Ministerstwa Sprawiedliwości i sądownictwa (główne instrumenty represji wobec ludności) – prowadzi wśród sędziów propanstwową propagandę, której celem jest sprowokowanie i usprawiedliwienie stosowania represji wobec opozycji demokratycznej i przedstawicieli społeczeństwa obywatelskiego; odmawia możliwości rejestracji organizacjom pozarządowym i partiom politycznym lub wykreśla je z rejestrów.
209.	Utsiuryn, Andrei Aliaksandravich (Utsiuryn, Andrey Aliaksandravich; Utsyuryn, Andrei Aliaksandravich) Vtiurin, Andrei Aleksandrovich (Vtiurin, Andrey Aleksandrovich; Vtyurin, Andrei Aleksandrovich)	УЦЮРЫН, Андрэй Аляксандравіч	ВТЮРИН, Андрей Александрович	Data urodzenia: 1971, Penza (Rosja)	Zastępca szefa Rady Bezpieczeństwa Republiki Białorusi (od 2014 r.). Były szef prezydenckiego Oddziału Bezpieczeństwa. Pod jego nadzorem niektórzy członkowie jego służby brali udział w przesłuchaniach działaczy politycznych po demonstracjach 19 grudnia 2010 r.

	Nazwisko i imię Transkrypcja ang. z języka białoruskiego Transkrypcja ang. z jęz. rosyjskiego	Nazwisko i imię (pisownia białoruska)	Nazwisko i imię (pisownia rosyjska)	Informacje umożliwiające identyfikację	Przyczyny umieszczenia w wykazie
210.	Vakulchyk, Valery Paulavich Vakulchik, Valeri Pavlovich	ВАКУЛЬЧЫК, Валеры Паўлавіч	ВАКУЛЬЧИК, Валерий Павлович	Data urodzenia: 19.6.1964, Brest region (obwód brzeski) Adres: КГБ 210623, г. Минск, проспект Независимости, 17	Szef KGB, były szef Komisji Śledczej, były dyrektor Centrum Operacyjno-Analitycznego administracji prezydenckiej, odpowiedzialny za telekomunikację, w tym monitorowanie, cenzurowanie, kontrolowanie i blokowanie różnych kanałów komunikacji, między innymi internetu. Jako szef KGB ponosi odpowiedzialność za represje stosowane przez KGB wobec przedstawicieli społeczeństwa obywatelskiego i opozycji demokratycznej.
216.	Vehera, Viktor Paulavich Vegera, Viktor Pavlovich	ВЕГЕРА, Віктар Паўлавіч	ВЕГЕРА, Виктор Павлович		Były pierwszy zastępca szefa KGB odpowiedzialny za kontrwywiad. Przeszedł na emeryturę od 1 kwietnia 2013 r. i został przeniesiony do rezerwy. Ponosi odpowiedzialność za represje stosowane przez KGB wobec przedstawicieli społeczeństwa obywatelskiego i opozycji demokratycznej. Był inicjatorem sprawy więźnia politycznego Alesia Bialackiego, jednego z najwybitniejszych obrońców praw człowieka, szefa białoruskiego Centrum Praw Człowieka „Wiasna”, wiceprzewodniczącego FIDH. Aleś Bialacki aktywnie bronił osób, które ucierpiały z powodu represji w związku z wyborami z 19 grudnia 2010 r. i z powodu prześladowań przedstawicieli społeczeństwa obywatelskiego i opozycji demokratycznej, oraz udzielał tym osobom wsparcia.

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (UE) 2015/1950**z dnia 26 października 2015 r.****ustanawiające zakaz połowów witlinka w wodach obszaru VI, wodach Unii i wodach międzynarodowych obszaru Vb, wodach międzynarodowych obszarów XII i XIV przez statki pływające pod banderą Irlandii**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1224/2009 z dnia 20 listopada 2009 r. ustanawiające wspólnotowy system kontroli w celu zapewnienia przestrzegania przepisów wspólnej polityki rybołówstwa ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 36 ust. 2,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W rozporządzeniu Rady (UE) 2015/104 ⁽²⁾ określono kwoty na rok 2015.
- (2) Według informacji przekazanych Komisji statki pływające pod banderą państwa członkowskiego, o którym mowa w załączniku do niniejszego rozporządzenia, lub zarejestrowane w tym państwie członkowskim wyczerpały kwotę na połowy stada w nim określonego przyznaną na 2015 r.
- (3) Należy zatem zakazać działalności połowowej w odniesieniu do wspomnianego stada,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

*Artykuł 1***Wyczerpanie kwoty**

Kwotę połowową przyznaną na 2015 r. państwu członkowskiemu, o którym mowa w załączniku do niniejszego rozporządzenia, w odniesieniu do stada w nim określonego, uznaje się za wyczerpaną z dniem wymienionym w tym załączniku.

*Artykuł 2***Zakazy**

Z dniem określonym w załączniku do niniejszego rozporządzenia zakazuje się działalności połowowej w odniesieniu do stada określonego w załączniku przez statki pływające pod banderą państwa członkowskiego w nim określonego lub zarejestrowane w tym państwie członkowskim. W szczególności po tym terminie zakazuje się zatrzymywania na burcie, przemieszczania, przeładunku i wyładunku ryb pochodzących z tego stada złowionych przez te statki.

*Artykuł 3***Wejście w życie**

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie następnego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

⁽¹⁾ Dz.U. L 343 z 22.12.2009, s. 1.

⁽²⁾ Rozporządzenie Rady (UE) 2015/104 z dnia 19 stycznia 2015 r. ustalające uprawnienia do połowów na 2015 rok dla niektórych stad ryb i grup stad ryb, stosowane w wodach Unii oraz – w odniesieniu do statków unijnych – w niektórych wodach nienależących do Unii, zmieniające rozporządzenie (UE) nr 43/2014 oraz uchylające rozporządzenie (UE) nr 779/2014 (Dz.U. L 22 z 28.1.2015, s. 1).

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 26 października 2015 r.

W imieniu Komisji,
za Przewodniczącego,
João AGUIAR MACHADO
Dyrektor Generalny ds. Gospodarki Morskiej i Rybołówstwa

ZAŁĄCZNIK

Nr	52/TQ104
Państwo członkowskie	Irlandia
Stado	WHG/56-14
Gatunek	Witlinek (<i>Merlangus merlangus</i>)
Obszar	wody obszaru VI, wody Unii i wody międzynarodowe obszaru Vb, wody międzynarodowe obszarów XII i XIV
Data	1.10.2015

ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE KOMISJI (UE) 2015/1951**z dnia 28 października 2015 r.****zmieniające rozporządzenie (WE) nr 1484/95 w odniesieniu do ustalania cen reprezentatywnych w sektorach mięsa drobiowego i jaj oraz w odniesieniu do albumin jaj**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1308/2013 z dnia 17 grudnia 2013 r. ustanawiające wspólną organizację rynków produktów rolnych oraz uchylające rozporządzenia Rady (EWG) nr 922/72, (EWG) nr 234/79, (WE) nr 1037/2001 i (WE) nr 1234/2007 ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 183 lit. b),uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 510/2014 z dnia 16 kwietnia 2014 r. ustanawiające zasady handlu niektórymi towarami pochodzącymi z przetwórstwa produktów rolnych oraz uchylające rozporządzenia Rady (WE) nr 1216/2009 i (WE) nr 614/2009 ⁽²⁾, w szczególności jego art. 5 ust. 6 lit. a),

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Rozporządzeniem Komisji (WE) nr 1484/95 ⁽³⁾ ustanowiono szczegółowe zasady stosowania systemu dodatkowych należności przywozowych oraz ustalono ceny reprezentatywne w sektorach mięsa drobiowego i jaj oraz w odniesieniu do albumin jaj.
- (2) Z regularnych kontroli danych, na podstawie których są określane ceny reprezentatywne dla produktów w sektorach mięsa drobiowego i jaj oraz w odniesieniu do albumin jaj, wynika, że należy zmienić ceny reprezentatywne w przywozie niektórych produktów, uwzględniając wahania cen w zależności od pochodzenia tych produktów.
- (3) Rozporządzenie (WE) nr 1484/95 należy odpowiednio zmienić.
- (4) Ze względu na konieczność zagwarantowania, że środek ten będzie mieć zastosowanie możliwie jak najszybciej po udostępnieniu aktualnych danych, niniejsze rozporządzenie powinno wejść w życie z dniem jego opublikowania,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Załącznik I do rozporządzenia (WE) nr 1484/95 zastępuje się tekstem zawartym w załączniku do niniejszego rozporządzenia.

*Artykuł 2*Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem jego opublikowania w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.⁽¹⁾ Dz.U. L 347 z 20.12.2013, s. 671.⁽²⁾ Dz.U. L 150 z 20.5.2014, s. 1.⁽³⁾ Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1484/95 z dnia 28 czerwca 1995 r. określające szczegółowe zasady wdrażania systemu dodatkowych należności przywozowych oraz ustalające ceny reprezentatywne w sektorach mięsa drobiowego i jaj oraz w odniesieniu do albumin jaj i uchylające rozporządzenie nr 163/67/EWG (Dz.U. L 145 z 29.6.1995, s. 47).

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 28 października 2015 r.

W imieniu Komisji,
za Przewodniczącego,
Jerzy PLEWA
Dyrektor Generalny ds. Rolnictwa i Rozwoju Obszarów
Wiejskich

ZAŁĄCZNIK

„ZAŁĄCZNIK I

Kod CN	Wyszczególnienie towarów	Cena reprezentatywna (w EUR/100 kg)	Zabezpieczenie, o którym mowa w art. 3 (w EUR/100 kg)	Pochodzenie ⁽¹⁾
0207 12 10	Kurczaki oskubane i wypatroszone, bez głów i łapek, ale z szyjami, sercami, wątróbkami i żołądkami, znane jako »kurczaki 70 %«, zamrożone	126,2	0	AR
0207 12 90	Kurczaki oskubane i wypatroszone, bez głów i łapek, oraz bez szyj, serc, wątróbek i żołądków, znane jako »kurczaki 65 %« lub inaczej zgłaszane, zamrożone	143,7	0	AR
		155,8	0	BR
0207 14 10	Kawałki z ptactwa z gatunku <i>Gallus domesticus</i> bez kości, zamrożone	283,7	5	AR
		208,1	28	BR
		358,9	0	CL
		274,3	8	TH
0207 14 60	Nogi z kurczaka i ich kawałki, zamrożone	133,9	3	BR
0207 27 10	Kawałki z indyków bez kości, zamrożone	344,3	0	BR
		295,5	0	CL
0408 91 80	Jaja bez skorupki suszone	422,6	0	AR
1602 32 11	Przetwory z ptactwa z gatunku <i>Gallus domesticus</i> niepodane obróbce cieplnej	229,9	17	BR

(¹) Nomenklatura krajów ustalona w rozporządzeniu Komisji (UE) nr 1106/2012 z dnia 27 listopada 2012 r. w sprawie wykonania rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 471/2009 w sprawie statystyk Wspólnoty dotyczących handlu zagranicznego z państwami trzecimi, w odniesieniu do aktualizacji nazewnictwa państw i terytoriów (Dz.U. L 328 z 28.11.2012, s. 7). Kod »ZZ« oznacza »inne pochodzenie«.

ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE KOMISJI (UE) 2015/1952**z dnia 29 października 2015 r.**

rozszerzające ostateczne cło antydumpingowe, nałożone rozporządzeniem wykonawczym Rady (UE) nr 511/2010 na przywóz drutu molibdenowego zawierającego przynajmniej 99,95 % molibdenu, o maksymalnym wymiarze przekroju poprzecznego przekraczającym 1,35 mm, lecz nie większym niż 4,0 mm, pochodzącego z Chińskiej Republiki Ludowej, na przywóz drutu molibdenowego zawierającego wagowo przynajmniej 97 % molibdenu, o maksymalnym wymiarze przekroju poprzecznego przekraczającym 4,0 mm, lecz nie większym niż 11,0 mm, pochodzącego z Chińskiej Republiki Ludowej

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1225/2009 z dnia 30 listopada 2009 r. w sprawie ochrony przed dumpingowym przywozem z krajów niebędących członkami Wspólnoty Europejskiej ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 13 ust. 3,

a także mając na uwadze, co następuje:

1. PROCEDURA**1.1. Obowiązujące środki**

- (1) W czerwcu 2010 r. zgodnie z art. 5 rozporządzenia (WE) nr 1225/2009 („rozporządzenie podstawowe”) Rada rozporządzeniem wykonawczym (UE) nr 511/2010 ⁽²⁾ nałożyła ostateczne cło antydumpingowe w wysokości 64,3 % na przywóz drutu molibdenowego, zawierającego przynajmniej 99,95 % masy molibdenu, o maksymalnym wymiarze przekroju poprzecznego przekraczającym 1,35 mm, lecz nie większym niż 4,0 mm, pochodzącego z Chińskiej Republiki Ludowej („ChRL”) („obowiązujące środki”; „dochodzenie pierwotne”).
- (2) W styczniu 2012 r., w następstwie dochodzenia w sprawie obejścia środków przeprowadzonego zgodnie z art. 13 rozporządzenia podstawowego, Rada rozporządzeniem (UE) nr 14/2012 ⁽³⁾ rozszerzyła obowiązujące środki na przywóz tych samych produktów wysyłanych z Malezji, zgłoszonych lub niezgłoszonych jako pochodzące z Malezji („pierwsze dochodzenie w sprawie obejścia środków”).
- (3) We wrześniu 2013 r., w następstwie drugiego dochodzenia w sprawie obejścia środków przeprowadzonego zgodnie z art. 13 rozporządzenia podstawowego, Rada rozporządzeniem wykonawczym (UE) nr 871/2013 ⁽⁴⁾ rozszerzyła obowiązujące środki na przywóz drutu molibdenowego, zawierającego wagowo 97 % lub więcej, ale mniej niż 99,95 % molibdenu, o maksymalnym wymiarze przekroju poprzecznego przekraczającym 1,35 mm, lecz nie większym niż 4,0 mm, pochodzącego z ChRL („drugie dochodzenie w sprawie obejścia środków”).

1.2. Wniosek

- (4) W dniu 26 stycznia 2015 r. do Komisji wpłynął wniosek na podstawie art. 13 ust. 3 i art. 14 ust. 5 rozporządzenia podstawowego o zbadanie możliwego obejścia obowiązujących środków i objęcie rejestracją przywozu drutu molibdenowego, zawierającego przynajmniej 97 % masy molibdenu, o maksymalnym wymiarze przekroju poprzecznego przekraczającym 4,0 mm, lecz nie większym niż 11,0 mm, pochodzącego z ChRL.

⁽¹⁾ Dz.U. L 343 z 22.12.2009, s. 51.

⁽²⁾ Rozporządzenie wykonawcze Rady (UE) nr 511/2010 z dnia 14 czerwca 2010 r. nakładające ostateczne cło antydumpingowe i stanowiące o ostatecznym pobraniu cła tymczasowego nałożonego na przywóz niektórych rodzajów drutu molibdenowego pochodzącego z Chińskiej Republiki Ludowej (Dz.U. L 150 z 16.6.2010, s. 17).

⁽³⁾ Rozporządzenie wykonawcze Rady (UE) nr 14/2012 z dnia 9 stycznia 2012 r. rozszerzające ostateczne cło antydumpingowe nałożone rozporządzeniem wykonawczym (UE) nr 511/2010 na przywóz niektórych rodzajów drutu molibdenowego pochodzącego z Chińskiej Republiki Ludowej na przywóz niektórych rodzajów drutu molibdenowego wysyłanego z Malezji, bez względu na to, czy został zgłoszony jako pochodzący z Malezji, oraz kończące dochodzenie w odniesieniu do przywozu wysyłanego ze Szwajcarii (Dz.U. L 8 z 12.1.2012, s. 22).

⁽⁴⁾ Rozporządzenie wykonawcze Rady (UE) nr 871/2013 z dnia 2 września 2013 r. rozszerzające ostateczne cło antydumpingowe, nałożone rozporządzeniem wykonawczym (UE) nr 511/2010 na przywóz drutu molibdenowego zawierającego przynajmniej 99,95 % molibdenu, o maksymalnym wymiarze przekroju poprzecznego przekraczającym 1,35 mm, lecz nie większym niż 4,0 mm, pochodzącego z Chińskiej Republiki Ludowej, na przywóz drutu molibdenowego zawierającego wagowo przynajmniej 97 % molibdenu, o maksymalnym wymiarze przekroju poprzecznego przekraczającym 1,35 mm, lecz nie większym niż 4,0 mm, pochodzącego z Chińskiej Republiki Ludowej (Dz.U. L 243 z 12.9.2013, s. 2).

- (5) Wniosek został złożony przez przedsiębiorstwo Plansee SE, unijnego producenta niektórych rodzajów drutu molibdenowego („wnioskodawca”).

1.3. Wszczęcie postępowania

- (6) Po poinformowaniu państw członkowskich i ustaleniu, że istnieją wystarczające dowody prima facie uzasadniające wszczęcie dochodzenia na podstawie art. 13 ust. 3 i art. 14 ust. 5 rozporządzenia podstawowego, Komisja podjęła decyzję o zbadaniu możliwego obchodzenia obowiązujących środków antydumpingowych i objęciu rejestracją przywozu drutu molibdenowego, zawierającego przynajmniej 97 % masy molibdenu, o maksymalnym wymiarze przekroju poprzecznego przekraczającym 4,0 mm, lecz nie większym niż 11,0 mm, pochodzącego z ChRL.
- (7) Dochodzenie wszczęto rozporządzeniem wykonawczym Komisji (UE) 2015/395 z dnia 10 marca 2015 r. ⁽¹⁾ („rozporządzenie wszczynające”).

1.4. Dochodzenie

- (8) Komisja oficjalnie poinformowała o wszczęciu dochodzenia władze ChRL, producentów eksportujących w tym państwie oraz znanych zainteresowanych importerów unijnych i przemysł unijny.
- (9) Formularze dotyczące zwolnienia zostały przesłane do producentów eksportujących w ChRL oraz znanych Komisji importerów w Unii.
- (10) Zainteresowanym stronom dano możliwość przedstawienia uwag na piśmie oraz zgłoszenia wniosku o przesłuchanie w terminie określonym w rozporządzeniu wszczynającym. Wszystkie strony poinformowano, że brak współpracy może spowodować zastosowanie art. 18 rozporządzenia podstawowego oraz oparcie ustaleń na dostępnych faktach.
- (11) Jeden producent eksportujący w ChRL i jego powiązany importer w Unii przedłożyli Komisji odpowiedzi na formularz dotyczący zwolnienia oraz zaproszono ich na przesłuchanie.
- (12) Dwóch importerów przedłożyło Komisji odpowiedzi na formularz dotyczący zwolnienia. Tylko jeden z nich przywoził niewielkie ilości drutu molibdenowego podczas okresu objętego dochodzeniem (zob. motyw 15).
- (13) Jedno przedsiębiorstwo złożyło oświadczenie i zostało zaproszone na przesłuchanie.
- (14) Komisja odbyła wizyty weryfikacyjne na terenie następujących przedsiębiorstw:
- a) producenta eksportującego w ChRL,
 - Luoyang Hi-tech Metals Co., Ltd, West Lichun Road, Jianxi District, Luoyang, ChRL;
 - b) powiązanego importera w Unii:
 - CM Chemiemetall GmbH, Niels-Bohr-Str. 5, 06749 Bitterfeld, Niemcy;
 - c) producenta unijnego:
 - Plansee SE, Metallwerk Plansee Strasse 71, 6600 Reutte, Austria.

1.5. Okres objęty dochodzeniem i okres sprawozdawczy

- (15) Okres objęty dochodzeniem obejmował okres od dnia 1 stycznia 2010 r. do dnia 31 grudnia 2014 r. Zgromadzono dane dotyczące okresu objętego dochodzeniem w celu zbadania między innymi domniemanej zmiany struktury handlu w następstwie nałożenia środków, ich rozszerzenia najpierw o Malezję w 2012 r. (zob. motyw 2), a następnie na przywóz nieznacznie zmienionego produktu w 2013 r. (zob. motyw 3), występowania praktyk, procesów lub prac niemających wystarczających racjonalnych przyczyn ani ekonomicznego uzasadnienia, poza nałożonym cłem.

⁽¹⁾ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2015/395 z dnia 10 marca 2015 r. wszczynające dochodzenie dotyczące możliwego obchodzenia środków antydumpingowych, wprowadzonych rozporządzeniem wykonawczym Rady (UE) nr 511/2010 w odniesieniu do przywozu niektórych rodzajów drutu molibdenowego pochodzącego z Chińskiej Republiki Ludowej, poprzez przywóz niektórych nieznacznie zmienionych rodzajów drutu molibdenowego, i poddające ten przywóz rejestracji (Dz.U. L 66 z 11.3.2015, s. 4).

- (16) Za okres sprawozdawczy od dnia 1 stycznia 2014 r. do dnia 31 grudnia 2014 r. zgromadzono bardziej szczegółowe dane w celu zbadania, czy przywóz osłabiał skutki naprawcze obowiązujących środków pod względem cen lub ilości oraz czy występował dumping.

2. WYNIKI DOCHODZENIA

2.1. Uwagi ogólne

- (17) Zgodnie z art. 13 ust. 1 rozporządzenia podstawowego ocenę występowania możliwego obchodzenia środków przeprowadzono, poddając kolejno analizie:
- czy wystąpiła zmiana w strukturze handlu pomiędzy ChRL, Malezją a Unią,
 - czy ta zmiana wynikała z praktyki, procesu lub prac niemających wystarczających racjonalnych przyczyn ani ekonomicznego uzasadnienia poza nałożonym cłem,
 - czy istnieją dowody szkody lub osłabienia skutków naprawczych cła pod względem cen lub ilości produktu objętego dochodzeniem,
 - istnienie dowodów występowania dumpingu w odniesieniu do uprzednio ustalonych wartości normalnych, w razie potrzeby zgodnie z przepisami art. 2 rozporządzenia podstawowego.

2.2. Produkt objęty postępowaniem i produkt objęty dochodzeniem

- (18) Produktem, którego dotyczy możliwe obchodzenie środków, jest produkt objęty obowiązującymi środkami, jak opisano w motywie 1 powyżej. Jest on objęty kodem CN ex 8102 96 00. Jak ustalono w pierwotnym dochodzeniu, produkt objęty postępowaniem jest głównie wykorzystywany w sektorze motoryzacyjnym do tworzenia powłok metalowych poprzez natryskiwanie termiczne części silnika narażonych na intensywne użytkowanie, takich jak pierścienie tłokowe, pierścienie synchronizatora lub elementy przekładni, w celu zwiększenia ich odporności na ścieranie.
- (19) Produktem objętym postępowaniem jest produkt określony w art. 1 rozporządzenia wszczynającego, a mianowicie (i) drut molibdenowy zawierający wagowo przynajmniej 99,95 % molibdenu, o maksymalnym wymiarze przekroju poprzecznego przekraczającym 4,0 mm, lecz nie większym niż 11,0 mm, obecnie objęty kodem CN ex 8102 96 00 (kod TARIC 8102 96 00 20); oraz (ii) drut molibdenowy, zawierający wagowo 97 % lub więcej, ale mniej niż 99,95 % molibdenu, o maksymalnym wymiarze przekroju poprzecznego przekraczającym 4,0 mm, lecz nie większym niż 11,0 mm, obecnie objęty kodem CN ex 8102 96 00 (kod TARIC 8102 96 00 40). Produkt objęty dochodzeniem pochodzi z ChRL i określany jest również jako drut molibdenowy zawierający wagowo przynajmniej 97 % molibdenu, o maksymalnym wymiarze przekroju poprzecznego przekraczającym 4,0 mm, lecz nie większym niż 11,0 mm.

2.3. Stopień współpracy

- (20) Tylko jeden chiński producent eksportujący, przedsiębiorstwo Luoyang Hi-tech Metals Co. Ltd („LHTM”) i jego powiązany importer unijny Chemiemetall („CM”) zgłosili się i wystąpili o zwolnienie z ewentualnego rozszerzenia obowiązujących środków. Zarówno LHTM, jak i CM w pełni współpracowali w dochodzeniu. Wielkość ich przywozu stanowiła około 55 % całkowitego chińskiego przywozu do Unii w okresie sprawozdawczym.
- (21) Około 40 % łącznego przywozu z Chin do Unii pochodzi od producentów niewspółpracujących. W szczególności chińscy producenci eksportujący, którzy współpracowali w toku drugiego dochodzenia w sprawie obchodzenia środków, lecz którzy nie byli zwolnieni z obowiązujących środków, nie współpracowali.

2.4. Zmiana struktury handlu

- (22) Poniższa tabela zestawia dane z drugiego dochodzenia w sprawie obchodzenia środków, począwszy od wniosku, z bazy danych Comext i z bazy danych zebranych zgodnie z art. 14 ust. 6 rozporządzenia podstawowego, jak również informacje zebrane od LTHM.

- (23) Ponieważ tylko jeden producent eksportujący współpracował w trakcie dochodzenia, wszystkie dane liczbowe odnoszące się do danych poufnych musiały być zindeksowane lub podane w formie zakresu dla zachowania ich poufności.
- (24) Całkowity zgłoszony przywóz drutu molibdenowego do natryskiwania:
- przywóz produktu objętego postępowaniem,
 - przywóz z obejściem środków, określony w drugim dochodzeniu w sprawie obchodzenia środków,
 - przywóz produktu objętego dochodzeniem.

Przywóz do Unii (w tonach)	2010	2011	2012	2013	Okres sprawozdawczy = 2014
Całkowity przywóz drutu molibdenowego do natryskiwania (w zaindeksowanych tonach)	100	463	365	273	362
Całkowity przywóz drutu molibdenowego do natryskiwania (w %)	100	100	100	100	100
Produkt objęty postępowaniem podlegający obowiązującym środkom	8	0	0	1	5
Przywóz z obejściem środków, określony w drugim dochodzeniu dotyczącym obchodzenia środków	92	100	99	1	0
Produkt objęty dochodzeniem (POD)	0	0	1	99	95
w tym POD przedsiębiorstwa LHTM	0	0	1	36	55
z tym POD niewspółpracujących producentów eksportujących z ChRL	0	0	0	63	40

- (25) Zgodnie z ustaleniami drugiego dochodzenia w sprawie obchodzenia środków przywóz produktu objętego postępowaniem praktycznie ustał po nałożeniu tymczasowych środków w pierwotnym dochodzeniu⁽¹⁾, począwszy od 2010 r. Zanikł on prawie w latach 2011, 2012 i 2013 oraz stanowił jedynie około 5 % całkowitego przywozu w okresie sprawozdawczym, w 2014 r. Został on zastąpiony przez przywóz z obejściem środków, określony w drugim dochodzeniu w sprawie obchodzenia środków w latach 2010–2012. Począwszy od daty wszczęcia dochodzenia w sprawie obchodzenia środków i odnośnej rejestracji przywozu od grudnia 2012 r.⁽²⁾, przywóz z obejściem środków prawie zanikł w 2013 r. i w okresie sprawozdawczym.
- (26) Równocześnie przywóz produktu objętego dochodzeniem, który nie istniał lub był nieistotny w poprzednich latach, znacznie wzrósł w 2013 r. i w okresie sprawozdawczym. W październiku 2013 r., podczas okresu objętego dochodzeniem, włoskie organy celne wydały wiążące informacje taryfowe (WIT) w celu zaklasyfikowania drutu molibdenowego o średnicy 4,1 mm i 4,2 mm, zawierającego niewielki dodatek lantanu (pomiędzy 0,22 % i 0,28 %) oraz powyżej 97 %, ale nie więcej niż 99,95 % molibdenu. Następnie w styczniu 2014 r. niemieckie organy celne wydały WIT w celu zaklasyfikowania drutu molibdenowego o zawartości ponad 99,95 % molibdenu, o średnicy około 4,1 mm. Te WIT potwierdzają pojawienie się produktu objętego dochodzeniem, stanowiącego odmianę mniej lub bardziej czystego drutu molibdenowego o średnicy między 4,0 mm a 11,0 mm. Przywóz produktu objętego dochodzeniem stanowił prawie całość przywozu drutu molibdenowego do natryskiwania z ChRL w 2013 r. (około 99 %) i w okresie sprawozdawczym (około 95 %).

⁽¹⁾ Rozporządzenie Komisji (UE) nr 1247/2009 z dnia 17 grudnia 2009 r. nakładające tymczasowe cło antidumpingowe na przywóz niektórych rodzajów drutu molibdenowego pochodzącego z Chińskiej Republiki Ludowej (Dz.U. L 336 z 18.12.2009, s. 16).

⁽²⁾ Rozporządzenie Komisji (UE) nr 1236/2012 z dnia 19 grudnia 2012 r. w sprawie wszczęcia dochodzenia dotyczącego możliwego obchodzenia środków antidumpingowych nałożonych na mocy rozporządzenia wykonawczego Rady (UE) nr 511/2010 na przywóz niektórych rodzajów drutu molibdenowego pochodzącego z Chińskiej Republiki Ludowej w drodze przywozu niektórych nieznacznie zmienionych rodzajów drutu molibdenowego zawierającego wagowo 97 % lub więcej, ale mniej niż 99,95 % molibdenu, pochodzącego z Chińskiej Republiki Ludowej, i poddające ten przywóz rejestracji (Dz.U. L 350 z 20.12.2012, s. 51).

- (27) Nasiloną obecność od 2013 r. wcześniej nieistniejącego lub nieistotnego przywozu produktu objętego dochodzeniem, który wyraźnie zastąpił przywóz z obejściem środków, będący przedmiotem drugiego dochodzenia w sprawie obchodzenia środków, jak również równoległy zanik przywozu produktu objętego postępowaniem w okresie objętym dochodzeniem stanowi znaczącą zmianę w strukturze handlu, zgodnie z art. 13 ust. 1 rozporządzenia podstawowego.

2.5. Występowanie praktyk obchodzenia środków

- (28) Przeanalizowano działalność współpracującego producenta eksportującego i jego powiązanego importera. Współpracujący producent eksportujący nie wywozi produktu objętego postępowaniem, lecz drut molibdenowy z zawartością wagowo przynajmniej 99,95 % molibdenu, o wymiarze przekroju poprzecznego (średnicy) przekraczającym 4,0 mm, ale nie większym niż 11,0 mm. Te wywożone towary są wysyłane do powiązanego importera w Niemczech. Wywóz ten nie podlega obecnie obowiązującym cłom antydumpingowym.
- (29) Następnie powiązany importer przeprowadza ponowne ciągnięcie przywiezionego drutu molibdenowego w celu uzyskania średnicy poniżej 4,0 mm i operacja ta faktycznie przekształca go dokładnie w produkt objęty postępowaniem, podlegający obowiązującym środkom. Powiązany importer sprzedaje ten produkt odbiorcom końcowym w Unii, głównie w przemyśle motoryzacyjnym. Proces ciągnięcia przeprowadza powiązany importer z wykorzystaniem sprzętu zakupionego od współpracującego producenta eksportującego. Dochodzenie wykazało, że operacja ponownego ciągnięcia została po prostu przeniesiona z ChRL do Niemiec.
- (30) Powiązany importer rozpoczął przeprowadzanie procesu ponownego ciągnięcia pod koniec 2012 r./na początku 2013 r., w szczególności w momencie pojawienia się przywozu produktu objętego dochodzeniem (zob. motywy 24–26 powyżej). Badanie rynku, które doprowadziło do inwestowania w tego rodzaju operację, zostało przeprowadzone na wniosek właściciela grupy, do której należą współpracujący producent eksportujący i jego powiązany importer, w 2010 r. po wprowadzeniu środków tymczasowych w pierwotnym dochodzeniu.
- (31) Dochodzenie nie wykazało żadnej różnicy w procesie produkcji produktu objętego dochodzeniem i produktu objętego postępowaniem, poza faktem że ostatni etap produkcji, który polega na ponownym ciągnięciu drutu do średnicy poniżej 4,0 mm, jest przeprowadzany w ChRL dla produktu objętego postępowaniem oraz w Niemczech dla produktu objętego dochodzeniem.
- (32) Dochodzenie wykazało również, że produkt objęty dochodzeniem nie mógł być jako taki wykorzystywany do powlekania natryskowego przez użytkowników unijnych, gdyż jego średnica jest zbyt duża, aby możliwe było dopasowanie go do istniejącego sprzętu do natryskiwania. Może on być wykorzystany jedynie po ciągnięciu do mniejszej średnicy, a mianowicie po przekształceniu go w produkt objęty postępowaniem, tak aby pasował do sprzętu do natryskiwania i mógł być wykorzystywany zgodnie ze swoim zwykłym przeznaczeniem, tj. do powlekania natryskowego metalu (zob. motyw 18 powyżej).
- (33) Ponadto koszty produkcji produktu objętego postępowaniem i produktu objętego dochodzeniem są raczej podobne. Jednakże etap ciągnięcia jest droższy (ponaddwukrotnie) w Niemczech niż w ChRL. Z drugiej strony, koszty przeprowadzania ciągnięcia w Niemczech stanowią około 15–20 % obowiązujących środków. Dlatego bardziej opłacalny jest proces ciągnięcia drutu w Niemczech niż płacenie cła. Zważywszy, że produkt końcowy jest taki sam, praktyka ta jest uznawana za unikanie cła.
- (34) Podczas wspólnego przesłuchania LHTM i CM przedsiębiorstwa te stwierdziły głównie, że obecna działalność polegająca na przywozie produktu objętego dochodzeniem stanowi zasadniczy etap ich modelu biznesowego opracowanego w celu umożliwienia oferowania drutu molibdenowego po konkurencyjnej cenie. Wspomniano również, że plan inwestycyjny mający na celu zwiększenie mocy produkcyjnych został wstrzymany w oczekiwaniu na wyniki obecnego dochodzenia, które rzekomo może mieć poważny wpływ na ich model biznesowy.
- (35) Jeśli chodzi o uzasadnienie gospodarcze przywozu produktu objętego dochodzeniem, a następnie ciągnięcia go w celu uzyskania produktu objętego postępowaniem, unikając tym samym obowiązujących środków, producent eksportujący i powiązany importer stwierdzili, że: operacja ciągnięcia drutu umożliwiła stworzenie nowych miejsc pracy w Unii; produkty o niskich kosztach mogłyby pomóc w zwiększeniu wydajności przemysłu przetwórczego i utrzymaniu jego działalności w Unii; Plansee, producent unijny, jest zbyt silny na rynku unijnym i posiada duży udział w rynku, a operacja ponownego ciągnięcia mogłaby pomóc ograniczyć pozycję dominującą Plansee.

- (36) Żaden z tych argumentów nie uzasadnia przywozu produktu objętego dochodzeniem, a następnie jego ciągnięcia w celu uzyskania produktu objętego postępowaniem inaczej niż chęcią uniknięcia obowiązujących cel antydumpingowych.
- (37) Jeśli chodzi o zatrudnienie, dochodzenie wykazało, że etap ciągnięcia stanowi ostatni etap procesu produkcyjnego i jest zasadniczo zautomatyzowany. Pracownicy są potrzebni do zmieniania zwojów drutu oraz nadzorowania procesu ciągnięcia i zwijania drutu. Pracochłonność jest zatem bardzo niewielka. W każdym razie liczba nowych miejsc pracy powstałych w Unii w celu przeprowadzania operacji ciągnięcia drutu jest zbyt niska, aby w odpowiedni sposób przyczynić się do rozwiązania problemów związanych z brakiem miejsc pracy na rynku unijnym. Z drugiej strony, nawet jeżeli tworzenie miejsc pracy może zostać uznane za celową konsekwencję przeniesienia procesu ciągnięcia do Unii, nie można tego uznać za uzasadnienie gospodarcze, ponieważ odbywa się kosztem unikania obowiązujących środków. Argument ten zostaje zatem oddalony.
- (38) Jeśli chodzi o argumenty dotyczące interesu użytkowników do korzystania z tańszego drutu ciągniętego w Unii i konkurencji na rynku unijnym, należy przypomnieć, że obecne dochodzenie jest przeprowadzane zgodnie z art. 13 rozporządzenia podstawowego. Celem dochodzenia w sprawie obchodzenia środków jest zapewnienie należytej ochrony obowiązujących środków, które zostały nałożone po należytym uwzględnieniu różnych interesów w pierwotnym dochodzeniu, również interesów importerów i użytkowników. Ponowne rozpatrywanie takich kwestii wykracza zatem poza zakres obecnego dochodzenia w sprawie obchodzenia środków. Z drugiej strony, argumenty te nie mogą stanowić wystarczającej racjonalnej przyczyny lub odpowiedniego ekonomicznego uzasadnienia dla odnośnej praktyki. Jeśli bowiem drut molibdenowy sprzedawany użytkownikom jest tańszy po przeprowadzeniu ciągnięcia w Niemczech, jest tak, ponieważ na przywóz produktu objętego dochodzeniem nie nałożono cła (zob. motyw 36 powyżej). Argumenty te zostają zatem oddalone.
- (39) W związku z tym stwierdza się, że nie ma wystarczającej racjonalnej przyczyny lub ekonomicznego uzasadnienia dla przywozu produktu objętego dochodzeniem, a następnie poddawaniu go procesowi ciągnięcia, poza faktem nałożenia obowiązujących środków. Operacja ciągnięcia przeprowadzana przez powiązanego importera została specjalnie zaprojektowana i wdrożona w wyniku nałożenia cła antydumpingowego.
- (40) Ponadto drugie dochodzenie w sprawie obchodzenia środków wykazało, że drut molibdenowy zawierający więcej niż 97 %, ale mniej niż 99,95 % molibdenu z dodatkiem lantanu i innych pierwiastków chemicznych („drut molibdenowy z domieszką”) oraz o średnicy przekraczającej 1,35 mm, ale nie większej niż 4,0 mm, jest zamienny z czystszy drutem molibdenowym zawierającym więcej niż 99,95 % molibdenu i mającym taką samą średnicę, ponieważ nie różnią się one istotnie pod względem fizycznym oraz mają takie same wykorzystanie lub zastosowania, a mianowicie do powlekania natryskowego (!).
- (41) Jak wyjaśniono w motywie 26 powyżej, dochodzenie wykazało ponadto, że w październiku 2013 r., podczas okresu objętego dochodzeniem, włoskie organy celne wydały wiążące informacje taryfowe (WIT) w celu zaklasyfikowania drutu molibdenowego o średnicy 4,1 mm i 4,2 mm, zawierającego niewielki dodatek lantanu (pomiędzy 0,22 % i 0,28 %) oraz powyżej 97 %, ale nie więcej niż 99,95 % molibdenu. Wspomniane WIT potwierdzają, że pojawił się drut molibdenowy z domieszką, o średnicy między 4,0 mm a 11,0 mm.
- (42) Jak wyjaśniono w motywie 32 powyżej, sprzęt do natryskiwania może działać tylko z drutem molibdenowym (zarówno z domieszką, jak i w czystszej formie) o średnicy przekraczającej 1,35 mm, lecz nie większej niż 4,0 mm. Wynika z tego, że podobnie jak drut molibdenowy zawierający więcej niż 99,95 % molibdenu, o średnicy między 4,0 mm a 11,0 mm, drut molibdenowy z domieszką, o średnicy między 4,0 mm a 11,0 mm, może być wykorzystywany jedynie po ponownym ciągnięciu go do średnicy przekraczającej 1,35 mm, lecz nie większej niż 4,0 mm.
- (43) Żaden z innych producentów eksportujących, którzy reprezentowali ponad 40 % całkowitego przywozu produktu objętego dochodzeniem w 2014, nie zgłosił się i nie podjął współpracy. Na tej podstawie, zgodnie z art. 18 ust. 1 rozporządzenia podstawowego, ustalenia w odniesieniu do działalności innych producentów eksportujących opierają się na dostępnych faktach. W związku z tym dostępne fakty są następujące: (i) nic nie wskazywało na to, by drut molibdenowy z domieszką, o średnicy między 4,0 mm a 11,0 mm został wprowadzony w jakimś konkretnym celu lub do jakiegoś konkretnego wykorzystania lub zastosowania innego niż drut molibdenowy o przekroju poprzecznym (średnicy) przekraczającym 4,0 mm, lecz nie większym niż 11,0 mm, o zawartości wagowo co najmniej 99,95 % molibdenu; (ii) przeciwnie, na podstawie ustaleń drugiego dochodzenia dotyczącego obchodzenia środków (zob. motyw 40 powyżej) oraz ustaleń niniejszego dochodzenia (motyw 42 powyżej), stwierdza się, że drut molibdenowy z domieszką, o średnicy między 4,0 mm a 11,0 mm,

(!) Rozporządzenie wykonawcze Rady (UE) nr 871/2013 z dnia 2 września 2013 r. rozszerzające ostateczne cło antydumpingowe, nałożone rozporządzeniem wykonawczym (UE) nr 511/2010 na przywóz drutu molibdenowego zawierającego przynajmniej 99,95 % molibdenu, o maksymalnym wymiarze przekroju poprzecznego przekraczającym 1,35 mm, lecz nie większym niż 4,0 mm, pochodzącego z Chińskiej Republiki Ludowej, na przywóz drutu molibdenowego zawierającego wagowo przynajmniej 97 % molibdenu, o maksymalnym wymiarze przekroju poprzecznego przekraczającym 1,35 mm, lecz nie większym niż 4,0 mm, pochodzącego z Chińskiej Republiki Ludowej (Dz.U. L 243 z 12.9.2013, s. 2), motyw 36.

może być używany do powlekania natryskowego wyłącznie po ponownym ciągnięciu go do średnicy przekraczającej 1,35 mm, ale nie większej niż 4,0 mm; (iii) dochodzenie przeprowadzone u współpracującego producenta eksportującego i jego powiązanego importera potwierdza, że poddanie procesowi ciągnięcia produktu objętego dochodzeniem jest niezbędne w celu wyprodukowania produktu objętego postępowaniem; (iv) fakt, że proces ciągnięcia przeprowadzany przez współpracującego importera, który stanowi około 15–20 % obowiązujących środków (zob. motyw 33 powyżej), może być przeprowadzany przez jakiegokolwiek podmiot w Unii posiadający niezbędny sprzęt.

- (44) W związku z tym na podstawie powyższego stwierdza się, że praktyka polegająca na przywozie drutu molibdenowego, zawierającego wagowo przynajmniej 97 % molibdenu, o maksymalnym wymiarze przekroju poprzecznego przekraczającym 4,0 mm, lecz nie większym niż 11,0 mm, pochodzącego z ChRL, nie istniejącego w sensie komercyjnym, a następnie poddawanie go ciągnięciu w Unii nie ma racjonalnej przyczyny ani ekonomicznego uzasadnienia poza unikaniem obowiązujących środków.
- (45) W oparciu o ustalenia dotyczące współpracującego producenta eksportującego oraz w oparciu o dostępne fakty dotyczące niewspółpracujących producentów eksportujących, istnienie praktyki obchodzenia środków w rozumieniu art. 13 ust. 1 rozporządzenia podstawowego stwierdza się na poziomie krajowym dla całego przywozu produktu objętego dochodzeniem z ChRL. Ta praktyka obchodzenia środków dotyczy nieznaczącej modyfikacji produktu objętego postępowaniem w celu objęcia go kodami celnymi, które zwykle nie podlegają odnośnym środkom antydumpingowym, mianowicie produktu objętego dochodzeniem, o ile taka modyfikacja nie zmienia jego zasadniczego charakteru, zgodnie z art. 13 ust. 1 akapit drugi rozporządzenia podstawowego, oraz ponownego ciągnięcia produktu objętego dochodzeniem w celu uzyskania produktu objętego postępowaniem w Unii.

2.6. Osłabienie skutków naprawczych istniejących ceł w zakresie cen lub ilości produktu podobnego

- (46) Wzrost przywozu produktu objętego dochodzeniem był znaczący pod względem ilościowym, jak to wyjaśniono w motywie 26, i stanowił prawie całość przywozu drutu molibdenowego do natryskiwania z ChRL w 2013 r. oraz w okresie sprawozdawczym.
- (47) Cena eksportowa produktu objętego dochodzeniem, odpowiednio skorygowana o dodatkowe koszty ponownego ciągnięcia, została porównana z poziomem usuwającym szkodę ustalonym w pierwotnym dochodzeniu.
- (48) W odniesieniu do współpracujących producentów eksportujących cena eksportowa została ustalona na podstawie informacji zweryfikowanych podczas dochodzenia. W odniesieniu do niewspółpracujących producentów eksportujących cena eksportowa została ustalona w oparciu o dane Eurostatu, po odliczeniu wywozu dokonanego przez współpracującego producenta eksportującego. Margines pokrywający koszty produkcyjne związane z etapem ponownego ciągnięcia oparto na uzyskanych i zweryfikowanych informacjach od współpracującego powiązanego importera.
- (49) Porównanie poziomu usuwającego szkodę i ceny eksportowej zarówno współpracującego producenta eksportującego, jak i niewspółpracujących producentów eksportujących, jak ustalono powyżej, wykazuje istotne zniżenie cen.
- (50) W związku z tym stwierdzono, że skutki naprawcze obowiązujących środków zostały osłabione zarówno pod względem ilości, jak i ceny.

2.7. Dowody dumpingu w odniesieniu do normalnych wartości ustalonych wcześniej dla produktu podobnego

- (51) Zgodnie z art. 13 ust. 1 rozporządzenia podstawowego oraz w celu ustalenia, czy ceny eksportowe produktu objętego dochodzeniem są dumpingowe, ceny eksportowe zarówno współpracującego producenta eksportującego, jak i niewspółpracujących producentów eksportujących ustalono zgodnie z opisem w motywach 47 i 48 powyżej i porównano je z wartością normalną ustaloną w pierwotnym dochodzeniu.
- (52) Porównanie wartości normalnej i ceny eksportowej wskazuje, że produkt objęty dochodzeniem jest przywożony do Unii po cenach dumpingowych w okresie sprawozdawczym zarówno przez współpracującego producenta eksportującego, jak i niewspółpracujących producentów eksportujących.

3. ŚRODKI

- (53) W związku z powyższymi ustaleniami stwierdzono, że ostateczne cło antydumpingowe nałożone na przywóz drutu molibdenowego pochodzącego z ChRL jest obchodzone poprzez przywóz drutu molibdenowego zawierającego wagowo przynajmniej 97 % molibdenu, o maksymalnym wymiarze przekroju poprzecznego przekraczającym 4,0 mm, lecz większym niż 11,0 mm, pochodzącego z ChRL.
- (54) Zgodnie z art. 13 ust. 1 zdanie pierwsze rozporządzenia podstawowego istniejące środki antydumpingowe nałożone na przywóz produktu objętego postępowaniem pochodzącego z ChRL należy zatem rozszerzyć na przywóz drutu molibdenowego zawierającego wagowo przynajmniej 97 % molibdenu, o maksymalnym wymiarze przekroju poprzecznego przekraczającym 4,0 mm, lecz nie większym niż 11,0 mm, pochodzącego z ChRL.
- (55) Zgodnie z art. 13 ust. 3 i art. 14 ust. 5 rozporządzenia podstawowego, które stanowią, że wszelkie rozszerzone środki należy stosować do przywozu produktów wprowadzonych do Unii, poddanych rejestracji wymaganej rozporządzeniem wszczynającym, cło antydumpingowe należy pobierać od takiego przywozu do Unii drutu molibdenowego zawierającego przynajmniej 97 % masy molibdenu, o maksymalnym wymiarze przekroju poprzecznego przekraczającym 4,0 mm, lecz nie większym niż 11,0 mm, pochodzącego z ChRL.

4. WNIOSKI O ZWOLNIENIE

- (56) Współpracujący producent eksportujący w ChRL i jego powiązany importer zwrócili się o zwolnienie z możliwych rozszerzonych środków zgodnie z art. 13 ust. 4 rozporządzenia podstawowego i złożyli formularz wniosku o zwolnienie.
- (57) Jak stwierdzono w motywie 39, ustalono, że współpracujący producent eksportujący i jego powiązany importer uczestniczyli w praktykach obchodzenia środków antydumpingowych. Dlatego zgodnie z art. 13 ust. 4 rozporządzenia podstawowego tym przedsiębiorstwom nie można przyznać zwolnienia.

5. UJAWNIEŃ USTALEŃ

- (58) Wszystkie zainteresowane strony zostały poinformowane o najważniejszych faktach i względach prowadzących do powyższych wniosków oraz zaproszone do przedstawienia swoich uwag. Nie otrzymano żadnych uwag.
- (59) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Komitetu ustanowionego na mocy art. 15 ust. 1 rozporządzenia podstawowego,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

- Niniejszym ostateczne cło antydumpingowe, nałożone rozporządzeniem wykonawczym (UE) nr 511/2010 na przywóz drutu molibdenowego zawierającego przynajmniej 99,95 % molibdenu, o maksymalnym wymiarze przekroju poprzecznego przekraczającym 1,35 mm, lecz nie większym niż 4,0 mm, pochodzącego z Chińskiej Republiki Ludowej, rozszerza się na przywóz drutu molibdenowego zawierającego wagowo przynajmniej 97 % molibdenu, o maksymalnym wymiarze przekroju poprzecznego przekraczającym 4,0 mm, lecz nie większym niż 11,0 mm, pochodzącego z Chińskiej Republiki Ludowej, obecnie objętego kodem CN ex 8102 96 00 (kody TARIC 8102 96 00 20 i 8102 96 00 40).
- Cło rozszerzone na mocy ust. 1 niniejszego artykułu jest pobierane od przywozu do Unii drutu molibdenowego, zarejestrowanego zgodnie z art. 2 rozporządzenia wykonawczego (UE) 2015/395 oraz art. 13 ust. 3 i art. 14 ust. 5 rozporządzenia (WE) nr 1225/2009.
- O ile nie określono inaczej, zastosowanie mają obowiązujące przepisy dotyczące należności celnych.

Artykuł 2

1. Wnioski o zwolnienie z cła rozszerzonego na mocy art. 1 składa się na piśmie w jednym z języków urzędowych Unii Europejskiej; wnioski te muszą być podpisane przez osobę upoważnioną do reprezentowania podmiotu wnoszącego o zwolnienie. Wnioski należy przysyłać na następujący adres:

European Commission
Directorate-General for Trade
Directorate H
Office: CHAR 04/039
1049 Bruxelles/Brussel
BELGIQUE/BELGIË

2. Zgodnie z art. 13 ust. 4 rozporządzenia (WE) nr 1225/2009 Komisja może zezwolić w drodze decyzji na zwolnienie przywozu pochodzącego od przedsiębiorstw, które nie obchodzą środków antydumpingowych wprowadzonych rozporządzeniem wykonawczym (UE) nr 511/2010, z cła rozszerzonego na mocy art. 1 niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 3

Niniejszym poleca się organom celnym zaprzestać rejestracji przywozu ustanowionej zgodnie z art. 2 rozporządzenia (UE) 2015/395.

Artykuł 4

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie następnego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 29 października 2015 r.

W imieniu Komisji
Jean-Claude JUNCKER
Przewodniczący

ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE KOMISJI (UE) 2015/1953**z dnia 29 października 2015 r.****nakładające ostateczne cło antydumpingowe na przywóz niektórych wyrobów walcowanych płaskich ze stali krzemowej elektrotechnicznej o ziarnach zorientowanych, pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej, Japonii, Republiki Korei, Federacji Rosyjskiej i Stanów Zjednoczonych Ameryki**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1225/2009 z dnia 30 listopada 2009 r. w sprawie ochrony przed przywozem produktów po cenach dumpingowych z krajów niebędących członkami Wspólnoty Europejskiej („rozporządzenie podstawowe”) (¹), w szczególności jego art. 9 ust. 4,

a także mając na uwadze, co następuje:

A. PROCEDURA**1. Środki tymczasowe**

- (1) Dnia 13 maja 2015 r. rozporządzeniem (UE) 2015/763 („rozporządzenie w sprawie ceł tymczasowych”) (²) Komisja Europejska („Komisja”) nałożyła tymczasowe cło antydumpingowe na przywóz niektórych wyrobów walcowanych płaskich ze stali krzemowej elektrotechnicznej o ziarnach zorientowanych („elektrotechniczne blachy teksturowane”), pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej („ChRL”), Japonii, Republiki Korei („Korea”), Federacji Rosyjskiej („Rosja”) i Stanów Zjednoczonych Ameryki („USA”) (łącznie zwanych dalej „państwami, których dotyczy postępowanie”).
- (2) Postępowanie wszczęto w dniu 14 sierpnia 2014 r. w następstwie skargi złożonej w dniu 30 czerwca 2014 r. przez Europejskie Stowarzyszenie Hutnictwa Stali („Eurofer” lub „skarżący”) w imieniu producentów reprezentujących ponad 25 % wszystkich unijnych producentów elektrotechnicznych blach teksturowanych.
- (3) Jak wskazano w motywie 15 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych, dochodzeniem w sprawie dumpingu i szkody objęto okres od dnia 1 lipca 2013 r. do dnia 30 czerwca 2014 r. („okres objęty dochodzeniem” lub „OD”). Analiza tendencji mających znaczenie dla oceny szkody objęła okres od dnia 1 stycznia 2011 r. do końca okresu objętego dochodzeniem („okres badany”).

2. Dalsze postępowanie

- (4) Po ujawnieniu istotnych faktów i ustaleń, na podstawie których nałożono tymczasowe cło antydumpingowe („ujawnienie ustaleń tymczasowych”), kilka zainteresowanych stron przedłożyło pisma przedstawiające ich opinie na temat tych ustaleń tymczasowych. Stronom, które wystąpiły z odnośnym wnioskiem, umożliwiono wypowiedzenie się w formie ustnej. Odbyły się przesłuchania z udziałem rzecznika praw stron w postępowaniach w sprawie handlu, podczas których wysłuchano japońskich producentów eksportujących: JFE Steel Corporation i Nippon Steel & Sumitomo Metal Corporation.
- (5) Jak wskazano w motywach 27, 224 i 239 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych, Komisja kontynuowała poszukiwanie i weryfikowanie wszelkich informacji uznanych za konieczne do dokonania ostatecznych ustaleń. Po wprowadzeniu środków tymczasowych odbyło się pięć dodatkowych wizyt weryfikacyjnych w obiektach następujących użytkowników w Unii Europejskiej:

- Siemens Aktiengesellschaft, Monachium, Niemcy;
- ABB AB, Bruksela, Belgia;
- SGB-Smit Group, Ratyzbona, Niemcy;
- Končar – Distribution and Special Transformers, Inc., Zagrzeb, Chorwacja;
- Schneider Electric S.A., Metz, Francja.

(¹) Dz.U. L 343 z 22.12.2009, s. 51.

(²) Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2015/763 z dnia 12 maja 2015 r. nakładające tymczasowe cło antydumpingowe na przywóz niektórych wyrobów walcowanych płaskich ze stali krzemowej elektrotechnicznej o ziarnach zorientowanych pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej, Japonii, Republiki Korei, Federacji Rosyjskiej i Stanów Zjednoczonych Ameryki (Dz.U. L 120 z 13.5.2015, s. 10).

- (6) Dodatkowo przeprowadzono trzy wizyty weryfikacyjne w obiektach następujących producentów unijnych:
- ThyssenKrupp Electrical Steel UGO SAS, Isbergues, Francja;
 - ThyssenKrupp Electrical Steel GmbH, Gelsenkirchen, Niemcy;
 - Tata Steel UK Limited (Orb Electrical Steels), Newport, Zjednoczone Królestwo.
- (7) Wszystkie strony zostały poinformowane o istotnych faktach i ustaleniach, na podstawie których Komisja zamierzała wprowadzić ostateczne środki antydumpingowe. Stronom przyznano ponadto okres, w którym mogły przedstawić uwagi w następstwie ujawnienia tych informacji. Odbyło się przesłuchanie z udziałem rzecznika praw stron w postępowaniach w sprawie handlu, podczas którego wysłuchano przedstawicieli stowarzyszenia użytkowników.
- (8) Ustne i pisemne uwagi przedstawione przez zainteresowane strony zostały rozpatrzone przez Komisję, która w stosownych przypadkach skorygowała ustalenia tymczasowe.

B. PRODUKT OBJĘTY POSTĘPOWANIEM I PRODUKT PODOBNY

- (9) Jak wskazano w motywie 16 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych, produktem objętym postępowaniem są wyroby walcowane płaskie ze stali krzemowej elektrotechnicznej o ziarnach zorientowanych, o grubości przekraczającej 0,16 mm, pochodzące z ChRL, Japonii, Korei, Rosji i USA, objęte obecnie kodami CN ex 7225 11 00 i ex 7226 11 00 („produkt objęty postępowaniem”).
- (10) Niektóre zainteresowane strony twierdziły, że produkt objęty postępowaniem, wskazany w motywie 16 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych, oraz produkt podobny nie są podobne, wbrew stwierdzeniu w motywie 22 tegoż rozporządzenia, ponieważ nie mają takich samych cech fizycznych i chemicznych, ani nie są stosowane do tych samych celów. Według trzech producentów eksportujących, stowarzyszenia użytkowników i dwóch użytkowników indywidualnych rodzaje produktu objętego postępowaniem charakteryzujące się dużą przenikalnością lub mające postać domeny rafinowanej należy wyłączyć z zakresu dochodzenia, ponieważ te rodzaje nie są produkowane w wystarczających ilościach lub nie są wcale produkowane w Unii. Jeden z producentów eksportujących sprecyzował, że wyłączyć należy rodzaje produktu objętego postępowaniem charakteryzujące się maksymalnymi stratami magnetycznymi nie większymi niż 0,90 W/kg z polaryzacją magnetyczną powyżej 1,88 T. Inny producent eksportujący wystąpił o wyłączenie rodzajów o maksymalnych stratach magnetycznych nie większych niż 0,95 W/kg, ze względu na ograniczoną konkurencję z ewentualnymi zbliżonymi produktami oferowanymi przez przemysł unijny. Według kolejnego producenta eksportującego należy wyłączyć rodzaje produktu objętego postępowaniem charakteryzujące się maksymalnymi stratami magnetycznymi nie większymi niż 0,90 W/kg przy nie więcej niż 1,7 T/50 Hz i przenikalnością (indukcją) wynoszącą co najmniej 1,88 T, jak również rodzaje o maksymalnych stratach magnetycznych nie większych niż 1,05 W/kg przy nie więcej niż 1,7 T/50 Hz i przenikalności (indukcji) wynoszącej co najmniej 1,91 T. Ponadto jeden z użytkowników wnioskował o wyłączenie rodzajów produktu objętego postępowaniem charakteryzujących się maksymalnymi stratami magnetycznymi wynoszącymi 0,80 W/kg przy nie więcej niż 1,7 T/50 Hz, jak również rodzaje o niskim poziomie hałasu i wartości indukcji B 800 wynoszącej co najmniej 1,9 T. Niektóre strony argumentowały również, że rodzaje produktu wykazujące najmniejsze straty magnetyczne mają zupełnie odmienne właściwości i są wykorzystywane przez innych użytkowników końcowych, a zatem nie kupują ich ci sami klienci i nie stanowią one produktu konkurencyjnego dla innych rodzajów produktu objętego postępowaniem. Ponadto według innego użytkownika należałoby więc przeprowadzić dwie odrębne analizy dotyczące szkody, związku przyczynowego oraz interesu Unii. Kolejny użytkownik wnioskował o wycofanie środków tymczasowych, a jeżeli nie byłoby to możliwe, o wyłączenie z zakresu produktu przynajmniej rodzajów o wysokiej przenikalności (tj. rodzajów o maksymalnych stratach magnetycznych nie większych niż 0,90 W/kg).
- (11) Po ujawnieniu ustaleń ostatecznych kilka zainteresowanych stron ponownie wystąpiło z takim wnioskiem. Według jednego z użytkowników fakt, iż Komisja wyróżniła trzy kategorie elektrotechnicznych blach teksturowanych i dla każdej z nich ustaliła osobne minimalne ceny importowe, pokazuje, jak istotne jest rozważenie każdej z tych kategorii osobno, i mógłby stanowić uzasadnienie wyłączenia.
- (12) Komisja uznała, że produkt objęty postępowaniem, niezależnie od jego parametrów takich jak straty magnetyczne lub poziomy hałasu, czy też zwykła bądź wysoka przenikalność, stanowi wyrób walcowany płaski ze stali stopowej o strukturze ziaren zorientowanych, która umożliwia temu produktowi przewodzenie pola magnetycznego. Orientacja ziaren oznacza, że dana stal może wykazywać jedynie określone właściwości techniczne i fizyczne, a zatem wykonany z niej produkt, posiadający wyjątkowo dużą strukturę ziaren, jest unikalny. Zgodnie z powyższym definicja produktu zawiera jasne określenie produktu. Stwierdzono również, że wszystkie rodzaje produktu objętego postępowaniem mają wspólne właściwości chemiczne oraz jedno podstawowe zastosowanie, mianowicie w produkcji transformatorów. Ponadto poszczególne rodzaje produktu objętego postępowaniem mogą się do pewnego stopnia zastępować.

- (13) W odniesieniu do argumentu, że wyłączenie można uzasadnić faktem, iż niektóre szczególne rodzaje produktu objętego postępowaniem nie są produkowane w wystarczającej ilości przez producentów unijnych, należy po pierwsze przypomnieć, że żaden przepis rozporządzenia podstawowego nie zawiera wymagania, aby wszystkie rodzaje produktu objętego postępowaniem były produkowane przez przemysł unijny na skalę handlową. Ponadto kilka rodzajów produktu charakteryzujących się wysoką przenikalnością było produkowanych przez przemysł unijny w OD. Jak wspomniano w motywie 131 poniżej, weryfikacja wykazała również, że producenci unijni inwestują w produkcję rodzajów produktu objętego postępowaniem o wysokiej przenikalności, co umożliwi im zwiększenie produkcji elektrotechnicznych blach teksturowanych o wysokiej przenikalności. Co więcej, jak wskazano w motywie 12, definicja zakresu produktu objętego dochodzeniem oparta jest na technicznych właściwościach elektrotechnicznych blach teksturowanych. Wnioskowane wyłączenie mogłoby zmniejszyć poziom ochrony przed dalszym wyrządzającym szkodę dumpingiem w odniesieniu do szczególnych rodzajów o wysokiej przenikalności, a tym samym doprowadzić do spadku ich obecnej produkcji przez przemysł unijny. W tych okolicznościach fakt, że niektóre rodzaje produktu z elektrotechnicznych blach teksturowanych o wysokiej przenikalności nie są wytwarzane przez przemysł unijny, nie jest wystarczającym powodem do wyłączenia tych rodzajów z zakresu produktu.
- (14) W odniesieniu do twierdzenia, że wyróżnienie trzech osobnych kategorii elektrotechnicznych blach teksturowanych (zob. motyw 11) stanowi podstawę do uzasadnienia wyłączenia, należy przypomnieć, że przedmiotem dochodzenia jest produkt objęty postępowaniem, zdefiniowany w motywie 9; przeprowadzono zatem jedną kompleksową analizę dotyczącą szkody, jedną analizę dotyczącą związku przyczynowego i jedną analizę dotyczącą interesu Unii. Fakt, że Komisja uznała różnice w jakości między różnymi rodzajami produktu, oraz że te różnice jakościowe zostały uwzględnione w decyzji dotyczącej formy środków w ramach badania interesu unijnego, jak wyjaśniono poniżej w motywie 172, nie może być powodem do zmiany zakresu środków.
- (15) W związku z tym Komisja odrzuciła wniosek o wyłączenie tych rodzajów produktu z zakresu produktu. Różnice w jakości zostały jednak uwzględnione przez Komisję przy określaniu formy środka (zob. motyw 172).
- (16) Według jednego z rosyjskich producentów eksportujących wywożone przez nich rodzaje elektrotechnicznych blach teksturowanych „pierwszej kategorii” (o większej płaskości i mniejszej liczbie szwów spawalniczych) z jednej strony oraz wywożone przez nich rodzaje elektrotechnicznych blach teksturowanych „drugiej” i „trzeciej kategorii” (wykazujące liczne wady, wiele szwów i brak płaskości) z drugiej strony zgodnie z praktyką przemysłu rosyjskiego nie są w żadnym stopniu wymienne (w żadną stronę) i stanowią różne produkty. W związku z tym ich zdaniem materiał „drugiej” i „trzeciej kategorii” należy wyłączyć z zakresu produktu.
- (17) Po ujawnieniu ustaleń ostatecznych rosyjski producent eksportujący ponownie zgłosił swoje zastrzeżenie i stwierdził, że wywożone rodzaje „drugiej” i „trzeciej kategorii” mogą być wykorzystywane w branży transformatorów jedynie do kilku ograniczonych zastosowań, jeżeli zostaną poddane dalszej obróbce w centrach usług w zakresie obróbki stali, dlatego też powinny one zostać wyłączone z zakresu.
- (18) Aktualna charakterystyka i kod CN produktu objętego postępowaniem mogą obejmować wiele rodzajów produktu różnicowanych pod względem jakości. Wytwarzanie produktu o niższej jakości zarówno przez producentów unijnych, jak i przez producentów eksportujących, jest jednak nieodłączną cechą procesu produkcji, a rodzaje o niższej jakości wytwarza się z tego samego podstawowego materiału i z wykorzystaniem tego samego sprzętu produkcyjnego. Tzw. „druga” i „trzecia kategoria” rodzajów wywożonych jest również sprzedawana do wykorzystania przez przedsiębiorstwa w branży transformatorów oraz w pełni odpowiada definicji produktu objętego postępowaniem. Fakt, że konieczna jest dalsza obróbka, nie jest niczym rzadkim i nie może być powodem do wyłączenia danego rodzaju produktu. Komisja odrzuciła zatem odnośny wniosek.
- (19) W związku z powyższym Komisja doszła do wniosku, że produkt objęty postępowaniem wytwarzany i sprzedawany w państwach, których dotyczy postępowanie, oraz produkt wytwarzany i sprzedawany przez przedsiębiorstwa unijne są produktami podobnymi w rozumieniu art. 1 ust. 4 rozporządzenia podstawowego. Niniejszym potwierdza się motywy 16–21 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych.

C. DUMPING

1. Ogólna metodyka

- (20) Wobec braku dalszych uwag dotyczących ogólnej metodyki stosowanej przez Komisję w obliczeniach wysokości dumpingu potwierdza się niniejszym motywy 33–45 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych.

2. Republika Korei

2.1. Wartość normalna

- (21) Po ujawnieniu ustaleń tymczasowych jedyny producent eksportujący z tego państwa zwrócił uwagę na fakt, że od wartości normalnej powinny być zostać odjęte uiszczane przez przedsiębiorstwo opłaty z tytułu towarowego transportu śródlądowego i opłaty manipulacyjne. Ponadto konieczne było niewielkie dostosowanie kosztów konwersji polegającej na cięciu pełnych kręgów na mniejsze odcinki. Zgodnie z ogólną metodyką określoną w motywie 56 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych wnioski ten przyjęto, a obliczenia zostały odpowiednio zmienione. W związku z powyższym ustalenia przedstawione w motywie 46 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych zostają zmienione w odniesieniu do producenta eksportującego.

2.2. Cena eksportowa

- (22) Producent eksportujący twierdził, że wraz z swoimi przedsiębiorstwami handlowymi i powiązanimi z nim przedsiębiorstwami w Unii tworzy on pojedynczy podmiot gospodarczy, a zatem nie było potrzeby dostosowania na podstawie art. 2 ust. 9 rozporządzenia podstawowego w celu określenia ceny eksportowej.
- (23) Producent eksportujący oraz powiązani importerzy należą niewątpliwie do tej samej grupy przedsiębiorstw. W związku z tym uznaje się, że istnieje między nimi powiązanie. W takich okolicznościach Komisja jest zobowiązana do skonstruowania ceny eksportowej zgodnie z art. 2 ust. 9 rozporządzenia podstawowego. Przedstawione zastrzeżenie zostało zatem odrzucone, a motywy 50–54 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych zostają potwierdzone.

2.3. Porównanie

- (24) Producent eksportujący twierdził również, że w jego przypadku należy na podstawie art. 2 ust. 10 rozporządzenia podstawowego uwzględnić, w formie dostosowania, różnice w poziomie handlu. Argumentował on, że sprzedaż krajowa była prowadzona przez powiązane przedsiębiorstwa handlowe na rzecz użytkowników końcowych, natomiast sprzedaż eksportowa została skonstruowana *de facto* jako sprzedaż po cenie dla dystrybutorów, ponieważ Komisja odjęła koszty sprzedaży, koszty ogólne i administracyjne oraz marże zysku powiązanych przedsiębiorstw handlowych w Unii na podstawie art. 2 ust. 9 rozporządzenia podstawowego.
- (25) Fakt, że cena eksportowa została skonstruowana zgodnie z art. 2 ust. 9 rozporządzenia podstawowego, nie oznacza, że poziom handlu, w odniesieniu do którego została określona cena eksportowa, uległ zmianie. Cena eksportowa jest konstruowana na podstawie ceny, jaką płacą użytkownicy końcowi. Dostosowanie z tytułu różnic w poziomie handlu nie jest w niniejszym przypadku uzasadnione, ponieważ producent eksportujący dokonywał sprzedaży na tym samym poziomie handlu zarówno na rynku krajowym, jak i na rynku unijnym. Producent eksportujący nie przedstawił poza tym dowodów – w postaci stałych i znaczących różnic w funkcjach i cenach sprzedawcy na różnych poziomach handlu na rynku wewnętrznym państwa wywozu – na to, że rzekoma różnica w poziomie handlu miała wpływ na porównywalność cen. Twierdził on jedynie, że dostosowanie powinno być równe dostosowaniu dokonanemu na podstawie art. 2 ust. 9 rozporządzenia podstawowego przy konstruowaniu ceny eksportowej. Argumentacja ta została zatem odrzucona.

2.4. Marginesy dumpingu

- (26) W wyniku dokonania zmian wartości normalnej zgodnie z motywem 21 powyżej w ostatecznych marginesach dumpingu dla Korei wprowadzono następujące zmiany:

Państwo	Przedsiębiorstwo	Ostateczny margines dumpingu
Republika Korei	POSCO, Seul	22,5 %
	Wszystkie pozostałe przedsiębiorstwa	22,5 %

3. Chińska Republika Ludowa

3.1. Państwo analogiczne

- (27) Nie otrzymano dodatkowych uwag dotyczących wykorzystywania Republiki Korei jako państwa analogicznego. Komisja potwierdza ustalenia zawarte w motywach 65–71 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych.

3.2. *Wartość normalna*

- (28) Wartość normalną dla dwóch producentów eksportujących z ChRL określono na podstawie ceny lub konstruowanej wartości normalnej w państwie analogicznym, którym w tym przypadku jest Korea, zgodnie z art. 2 ust. 7 lit. a) rozporządzenia podstawowego.
- (29) Wartość normalna dla chińskich przedsiębiorstw została zmieniona stosownie do zmiany wartości normalnej określonej dla Korei, jak wyjaśniono w motywie 21 powyżej.

3.3. *Cena eksportowa*

- (30) Wobec braku dodatkowych uwag dotyczących ceny eksportowej potwierdza się motywy 73 i 74 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych.

3.4. *Porównanie*

- (31) Wobec braku uwag na temat porównania wartości normalnej i cen eksportowych potwierdza się motywy 75–78 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych.

3.5. *Marginesy dumpingu*

- (32) Na podstawie odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu, udzielonych przez dwóch współpracujących producentów eksportujących Komisja stwierdziła w motywie 80 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych, że producenci ci są powiązani wspólną własnością. Ustalono zatem tymczasowo jeden margines dumpingu dla tych dwóch przedsiębiorstw, na podstawie średniej ważonej ich poszczególnych marginesów dumpingu.
- (33) Obaj współpracujący chińscy producenci eksportujący (Baosteel i WISCO) zakwestionowali decyzję Komisji o uznaniu ich za przedsiębiorstwa powiązane i określeniu w związku z tym jednego cła antidumpingowego jako średniej ważonej. Argumentowali oni, że konkurują ze sobą zarówno na rynku krajowym, jak i na rynkach eksportowych.
- (34) Komisja ponawia stwierdzenie, że ci współpracujący producenci eksportujący są powiązani wspólną własnością państwa. W okolicznościach występujących w tym postępowaniu przedsiębiorstwa te nie byłyby jednak zainteresowane koordynowaniem swojej działalności eksportowej po wprowadzeniu środków, ze względu na fakt, że, jak szczegółowo wskazano w motywach 175 i 176 poniżej, środki te mają formę cła zmiennego ustalanego na podstawie tej samej minimalnej ceny importowej dla wszystkich producentów eksportujących. Na etapie końcowym Komisja uznała zatem, że nie ma konieczności rozstrzygnięcia, czy te dwa przedsiębiorstwa powinny być traktowane jako jeden podmiot zgodnie z art. 9 ust. 5 rozporządzenia podstawowego. Do celów obecnego dochodzenia ustalono zatem dwa osobne marginesy dumpingu.
- (35) Po ujawnieniu ustaleń ostatecznych skarżący argumentował, że dwie indywidualne stawki celne dla dwóch chińskich producentów eksportujących mogą doprowadzić do koordynacji działalności eksportowej, gdy ceny spadną poniżej minimalnej ceny importowej (MCI). Stwierdził on, że należałoby ustalić jedną stawkę celną dla obu producentów. Jak jednak wspomniano powyżej, w szczególnych okolicznościach niniejszego przypadku z informacji posiadanych przez Komisję wynika, że międzynarodowe ceny prawdopodobnie utrzymają się na poziomie wyższym od MCI w perspektywie średnio- i długoterminowej. W związku z tym Komisja uznała, że ryzyko koordynacji między tymi producentami eksportującymi jest niewielkie, oraz że możliwość przeprowadzenia przeglądu okresowego w przypadku zmiany okoliczności jest odpowiedniejszym sposobem zapobiegania takiemu ryzyku. Argumentacja ta została zatem odrzucona.
- (36) Poziom współpracy był wysoki, ponieważ przywóz dokonywany przez dwóch współpracujących producentów eksportujących stanowi 100 % całkowitego wywozu z ChRL do Unii w OD. Na tej podstawie Komisja podjęła decyzję o ustaleniu obejmującego całe to państwo marginesu dumpingu na poziomie najwyższego marginesu dumpingu ustalonego dla współpracującego przedsiębiorstwa.
- (37) W związku z tym w ostatecznych marginesach dumpingu dla Chińskiej Republiki Ludowej wprowadza się następujące zmiany:

Państwo	Przedsiębiorstwo	Ostateczny margines dumpingu
Chińska Republika Ludowa	Baoshan Iron & Steel Co., Ltd, Szanghaj	21,5 %
	Wuhan Iron & Steel Co., Ltd., Wuhan	54,9 %
	Wszystkie pozostałe przedsiębiorstwa	54,9 %

4. Japonia

4.1. Wartość normalna

- (38) Wobec braku uwag potwierdza się określenie wartości normalnej przedstawione w motywach 84 i 85 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych.

4.2. Cena eksportowa

- (39) Wobec braku uwag potwierdza się określenie ceny eksportowej przedstawione w motywach 86–88 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych.

4.3. Porównanie

- (40) Wobec braku uwag na temat porównania wartości normalnej i cen eksportowych potwierdza się motywy 89–92 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych.

4.4. Marginesy dumpingu

- (41) Wobec braku dodatkowych uwag dotyczących marginesów dumpingu potwierdza się motywy 93–95 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych.

5. Federacja Rosyjska

5.1. Wartość normalna

- (42) W Rosji cała produkcja produktu objętego postępowaniem obejmowała elektrotechniczne blachy teksturowane zwykłe, a na rynek Unijny sprzedawane były gatunki zarówno wyższej, jak i gorszej jakości. Rosyjski producent eksportujący twierdził, że należy dokonać dostosowania wartości normalnej w celu uwzględnienia faktu, że gatunki gorszej jakości wywożono na rynek unijny po cenach niższych niż gatunki najwyższej jakości.
- (43) Komisja rozważyła możliwość dostosowania wartości normalnej w przypadku gatunków gorszej jakości. Należy podkreślić, że – zgodnie z wnioskiem producenta eksportującego – na etapie ustaleń tymczasowych dokonano rozróżnienia pomiędzy gatunkami najwyższej jakości i gatunkami gorszej jakości, przy czym ceny i koszty dla każdego z tych gatunków ustalono osobno w celu zapewnienia obiektywnego porównania. To rozróżnienie w celu zapewnienia obiektywnego porównania między wartością normalną a ceną eksportową należy utrzymać.
- (44) Dokonanie dostosowania samej wartości normalnej poprzez zmniejszenie kosztów produkcji gatunków gorszej jakości nie jest jednak uzasadnione. Dostosowanie takie oznaczałoby, że znaczna część kosztów związanych z produktem objętym postępowaniem nie zostanie uwzględniona, mimo iż zostały one poniesione w odniesieniu do tego produktu. Wartość normalną dla wszystkich rodzajów produktów obliczono na podstawie danych faktycznych dostarczonych przez producenta eksportującego i zweryfikowano na miejscu. Komisja zweryfikowała podział kosztów i nie znalazła żadnych podstaw uzasadniających sztuczny podział tych kosztów lub inne dostosowania. Jakiegokolwiek różnice w cenach między różnymi rodzajami produktów są uwzględniane co do zasady, jako że wartość normalną ustala się w zależności od rodzaju produktu. W związku z tym to zastrzeżenie należy odrzucić.
- (45) Przedsiębiorstwo twierdziło, że różnice między marginesem dumpingu dla gatunków najwyższej jakości a takim marginesem dla gatunków gorszej jakości potwierdzają jego stanowisko. Fakt, że różne grupy rodzajów produktu mają odmienne marginesy dumpingu, nie jest jednak niczym niezwykłym. Różnica w marginesie dumpingu nie może uzasadniać dostosowania wartości normalnej. W związku z tym również i to zastrzeżenie należy odrzucić.
- (46) Przedstawiciele przemysłu unijnego twierdzili, że Komisja popełniła błąd, nie dokonując na podstawie art. 2 ust. 5 rozporządzenia podstawowego dostosowań kosztów produkcji ponoszonych przez rosyjskich producentów. Zgłosili oni ponadto uwagę, że nawet jeśli Komisja uznała, że rosyjscy producenci sprzedają w obrębie grupy po cenach podobnych do cen w sprzedaży zewnętrznej, to jednak właściwe pytanie brzmi, czy ceny transakcji wewnątrz grupy stanowią realistyczne odzwierciedlenie całkowitych kosztów związanych z danym produktem. Komisja porównała te ceny z cenami stosowanymi wobec stron trzecich i na tej podstawie ustaliła, że ceny zakupu surowców przez dwóch powiązanych rosyjskich producentów były cenami rynkowymi w okresie objętym dochodzeniem, a zatem odzwierciedlały normalne koszty zakupu. Ponadto dochodzenie nie ujawniło żadnych przesłanek wskazujących, że ustalone ceny nie odzwierciedlały całkowitych kosztów. Dostosowania nie uznano zatem za konieczne.

- (47) Wobec braku dalszych uwag dotyczących wartości normalnej potwierdza się motywy 98 i 99 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych.

5.2. *Cena eksportowa*

- (48) Rosyjski producent eksportujący twierdził, że wywóz materiału trzeciego gatunku powinien być wyłączony z obliczeń dumpingu. Materiał trzeciego gatunku jest jednak również produktem objętym postępowaniem, zatem brak jest podstaw wykluczenia takich produktów. W związku z tym to zastrzeżenie należy odrzucić.
- (49) Rosyjski producent twierdził, że dostosowania związane z zyskiem oraz kosztami sprzedaży, kosztami ogólnymi i kosztami administracyjnymi powiązanego importera (Novex) nie są uzasadnione. Dodał on, iż nie zgadza się z dokonaną w tym zakresie przez Komisję interpretacją art. 2 ust. 8 i 9 rozporządzenia podstawowego.
- (50) Rosyjski producent eksportujący twierdził, że dostosowanie na podstawie art. 2 ust. 9 związane z kosztami sprzedaży, kosztami ogólnymi i administracyjnymi oraz zyskiem jest uzasadnione wyłącznie w przypadku gdy zgodnie z warunkami sprzedaży produkt ma zostać dostarczony z opłaconym cłem. Z drugiej strony, jeżeli produkty są sprzedawane przed ocenieniem, zastosowanie ma art. 2 ust. 8, to znaczy odliczenie kosztów sprzedaży, kosztów ogólnych i administracyjnych oraz zysku nie jest uzasadnione. Ponadto producent eksportujący twierdził, że spółka Novex działała jako „ramię ds. eksportu” grupy NLMK; spółka ta nie pełniła żadnych funkcji związanych z przywozem i nie ponosiła kosztów „ponoszonych zazwyczaj przez importera”.
- (51) Jak wyjaśniono w rozporządzeniu w sprawie ceł tymczasowych i wbrew powyższym twierdzeniom, dochodzenie wykazało jednak, że spółka Novex pełniła w rzeczywistości takie same funkcje związane z przywozem przy wszystkich transakcjach sprzedaży produktu objętego postępowaniem w okresie objętym dochodzeniem. Co więcej, Novex pełnił takie funkcje nie tylko w przypadku produktu objętego postępowaniem, ale także w odniesieniu do dużo szerszej gamy produktów ze stali. Użycie różnych międzynarodowych terminów handlowych (DDP, DAP lub CIF) nie zmienia faktu, że spółka Novex działała jako powiązany importer na rynek unijny w odniesieniu do wszystkich transakcji. Nie przedstawiono żadnych dowodów, które mogłyby podważyć to ustalenie. Potwierdza się zatem, że dostosowań związanych z kosztami sprzedaży, kosztami ogólnymi i administracyjnymi oraz zyskiem należy dokonać zgodnie z art. 2 ust. 9 rozporządzenia podstawowego.
- (52) Po ujawnieniu ustaleń ostatecznych rosyjski producent eksportujący ponownie zgłosił zastrzeżenie, że dostosowanie dokonane na podstawie art. 2 ust. 9 nie jest uzasadnione w odniesieniu do sprzedaży produktów z dostawą typu DDU/DAP. Nie przedstawiono jednak żadnych dowodów na poparcie tego zastrzeżenia. Komisja podtrzymuje swoje stanowisko, że dostosowanie zgodnie z art. 2 ust. 9 ma zastosowanie do wszystkich transakcji sprzedaży, ponieważ, jak wyjaśniono w rozporządzeniu w sprawie ceł tymczasowych, spółka Novex działała jako importer przy wszystkich transakcjach, a ceny stosowane przez rosyjskich producentów eksportujących wobec spółki Novex nie były wiarygodne ze względu na powiązania między tymi podmiotami.
- (53) Wobec braku dalszych uwag dotyczących ceny eksportowej potwierdza się motyw 100 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych.

5.3. *Porównanie*

- (54) Wobec braku dodatkowych uwag dotyczących porównania potwierdza się motywy 101 i 102 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych.

5.4. *Marginesy dumpingu*

- (55) Wobec braku dodatkowych uwag dotyczących marginesów dumpingu potwierdza się motywy 103–105 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych.

6. **Stany Zjednoczone Ameryki**

6.1. *Wartość normalna*

- (56) Wobec braku uwag dotyczących wartości normalnej w Stanach Zjednoczonych Ameryki potwierdza się ustalenia zawarte w motywie 107 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych.

6.2. *Cena eksportowa*

- (57) Wobec braku jakichkolwiek uwag potwierdza się ustalenie ceny eksportowej przedstawione w motywach 108–111 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych.

6.3. Porównanie

- (58) Wobec braku uwag dotyczących porównania wartości normalnej i cen eksportowych potwierdza się motywy 112 i 113 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych.

6.4. Marginesy dumpingu

- (59) Nie zgłoszono uwag do tymczasowych ustaleń Komisji dotyczących współpracującego producenta eksportującego. Potwierdza się zatem marginesy dumpingu określone w motywach 114–116 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych.

7. Marginesy dumpingu dla wszystkich państw, których dotyczy postępowanie

- (60) W związku z powyższym ostateczne marginesy dumpingu, wyrażone jako wartość procentowa ceny CIF na granicy Unii, przed ocleniem, wynoszą:

Państwo	Przedsiębiorstwo	Ostateczny margines dumpingu
Chińska Republika Ludowa	Baoshan Iron & Steel Co., Ltd, Szanghaj	21,5 %
	Wuhan Iron & Steel Co., Ltd., Wuhan	54,9 %
	Wszystkie pozostałe przedsiębiorstwa	54,9 %
Japonia	JFE Steel Corporation, Tokio	47,1 %
	Nippon Steel & Sumitomo Metal Corporation, Tokio	52,2 %
	Wszystkie pozostałe przedsiębiorstwa	52,2 %
Republika Korei	POSCO, Seul	22,5 %
	Wszystkie pozostałe przedsiębiorstwa	22,5 %
Federacja Rosyjska	OJSC Novolipetsk Steel, Lipieck; VIZ Steel, Jekaterynburg	29,0 %
	Wszystkie pozostałe przedsiębiorstwa	29,0 %
Stany Zjednoczone Ameryki	AK Steel Corporation, Ohio	60,1 %
	Wszystkie pozostałe przedsiębiorstwa	60,1 %

D. SZKODA

1. Definicja przemysłu unijnego i produkcji unijnej

- (61) Wobec braku uwag w odniesieniu do definicji przemysłu unijnego i produkcji unijnej potwierdza się wnioski zawarte w motywach 117 i 118 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych.

2. Konsumpcja w Unii

- (62) Japoński producent eksportujący argumentował, że stosowanie zakresów przy podawaniu danych dotyczących konsumpcji w Unii nie jest właściwe, ponieważ dane takie co do zasady nie powinny być traktowane jako poufne.

- (63) Jak wskazano w motywie 134 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych, przywóz produktu objętego postępowaniem z Japonii do Niderlandów był w okresie badanym deklarowany pod poufnym kodem CN. Zakresy zastosowano w celu ochrony poufności danych dostarczonych przez zainteresowane strony. Jeżeli zamiast zakresów podano by dokładne dane liczbowe dotyczące konsumpcji w Unii, umożliwiłoby to jednemu japońskiemu producentowi eksportującemu dokładne obliczenie przywozu dokonywanego przez pozostałych japońskich producentów eksportujących. Ponadto zakresy zastosowane w rozporządzeniu w sprawie ceł tymczasowych stanowią dla stron źródło istotnych informacji. Dodatkowo wskaźniki odnoszące się do zakresów konsumpcji w Unii umożliwiają lepsze zrozumienie tendencji występujących w tej konsumpcji.
- (64) Wobec braku innych uwag dotyczących konsumpcji w Unii potwierdza się wnioski zawarte w motywach 119–124 rozporządzenia w ceł tymczasowych.

3. Przywóz z państw, których dotyczy postępowanie

3.1. Łączna ocena skutków przywozu z państw, których dotyczy postępowanie

- (65) Dwóch producentów eksportujących twierdziło, że przeprowadzenie łącznej oceny przywozu z ich państw w porównaniu z przywozem z pozostałych państw, których dotyczy postępowanie, nie było zasadne. Jeden z japońskich producentów eksportujących argumentował, że wywozi on jedynie wysokiej jakości rodzaje produktu objętego postępowaniem, a ponieważ jego wywóz maleje, nie wywiera on presji cenowej na rynku unijnym. Amerykański producent eksportujący stwierdził, że przywóz z USA zmniejszył się o 400 % w okresie badanym i że zawsze ustala on ceny na znacznie wyższym poziomie niż inni producenci. Ponadto jeden z użytkowników zgłosił zastrzeżenie, że taka łączna ocena jest niewłaściwa ze względu na spadek przywozu oraz różnice w polityce cenowej, a także ze względu na fakt, że jeden z producentów eksportujących dokonuje sprzedaży rodzajów produktu objętego postępowaniem, których nie sprzedają ani producenci unijni, ani inni producenci z państw, których dotyczy postępowanie.
- (66) Jak wskazano w motywie 132 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych, uznano fakt spadku przywozu z Japonii i USA w okresie badanym. Przywóz ten przyczynił się jednak do wywierania presji cenowej na rynku unijnym w odniesieniu do produktu objętego postępowaniem. Przywóz z Japonii i z USA uznano za dokonywany po cenach dumpingowych, a produkty z tych państw wyraźnie stanowią bezpośrednią konkurencję dla produktów unijnych i produktów innych producentów eksportujących. Wszystkie rodzaje produktu objętego postępowaniem, w tym rodzaje sprzedawane przez producentów eksportujących z Japonii i USA, są sprzedawane w celu ich wykorzystania do produkcji rdzeni transformatorów tej samej stosunkowo ograniczonej grupie klientów. Komisja odrzuciła zatem wnioski o przeprowadzenie ocen indywidualnych zamiast oceny łącznej.
- (67) Po ujawnieniu ustaleń ostatecznych amerykański producent eksportujący ponowił swój wniosek o ocenę indywidualną, podając argument, że produkowane przez niego rodzaje produktu objętego postępowaniem nie stanowią konkurencji dla produktów przemysłu unijnego, ponieważ są one sprzedawane na rynku unijnym jedynie ze względu na ich wyższą jakość w porównaniu z rodzajami produktów przemysłu unijnego.
- (68) Obok argumentów przedstawionych w motywie 66 powyżej, dotyczących przywozu z USA w ujęciu ogólnym, należy wspomnieć, że łączna ocena jest przeprowadzana na poziomie ogólnokrajowym w odniesieniu do pełnego zakresu produktu objętego postępowaniem, a nie na poziomie poszczególnych przedsiębiorstw z uwzględnieniem tylko niektórych rodzajów produktu objętego postępowaniem. Wspomniany wyżej wniosek został zatem odrzucony.
- (69) Komisja uznała, że wszystkie kryteria określone w art. 3 ust. 4 rozporządzenia podstawowego zostały spełnione, a zatem przywóz z państw, których dotyczy postępowanie, został do celów ustalenia szkody oceniony w sposób łączny. W związku z tym potwierdza się wnioski zawarte w motywach 125–132 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych.

3.2. Wielkość i udział w rynku przywozu z państw, których dotyczy postępowanie

- (70) Wobec braku innych uwag potwierdza się wnioski zawarte w motywach 133–136 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych.

3.3. Ceny produktów przywożonych z państw, których dotyczy postępowanie, oraz podcięcie cenowe

- (71) Wobec braku uwag potwierdza się wnioski zawarte w motywach 137–148 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych.

4. Sytuacja gospodarcza przemysłu unijnego

4.1. Uwagi ogólne

- (72) Koreański producent eksportujący stwierdził, że główne wskaźniki szkody nie zostały prawidłowo określone, ponieważ nie uwzględniają w wystarczającym stopniu zmian w asortymencie produktów, które prowadzą do wytwarzania cieńszego produktu objętego postępowaniem i produktu podobnego w okresie badanym. Producent eksportujący utrzymywał, że aby uzyskać rzetelny i prawdziwy obraz sytuacji, należy zwrócić się do przemysłu unijnego o dostarczenie danych dotyczących wyprodukowanej długości, w wymiarach rzeczywistych lub przynajmniej poprzez skonstruowanie wymiaru produkcji wyrażonego w długości produktu na podstawie asortymentu produktów.
- (73) Komisja uznała, że producent eksportujący nie dostarczył danych wskazujących, że podejście oparte na długości doprowadziłoby do zmiany któregokolwiek z czynników szkody. Ponadto masa w tonach jest standardową miarą ilości stosowaną do produktu objętego postępowaniem oraz produktu podobnego w odniesieniu do jego produkcji, zakupu i sprzedaży. Dane Eurostatu dotyczące produktu objętego postępowaniem i produktu podobnego są również wyrażone w tonach. Z tego względu analiza wartości w tonach została uznana za odpowiednią metodę, a argument tej zainteresowanej strony został odrzucony.
- (74) Na podstawie powyższych ustaleń Komisja uznała, że w oparciu o określone przez nią wskaźniki szkody przedstawiono rzetelny orientacyjny obraz sytuacji.

4.2. Produkcja, moce produkcyjne i wykorzystanie mocy produkcyjnych

- (75) Ta sama zainteresowana strona i jeden z użytkowników twierdzili, że niektóre ustalenia Komisji zawarte w rozporządzeniu w sprawie cel tymczasowych były sprzeczne. Jak wskazano w motywach 220 i 222 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych, Komisja wyjaśniła z jednej strony, że przemysł unijny przedstawia swą produkcję produktu podobnego z rodzajów zwykłych na rodzaje o wysokiej przenikalności. Z drugiej strony, jak przedstawiono w tabeli w motywie 150 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych, w okresie badanym nastąpił wzrost mocy produkcyjnych (z 486 600 ton do 492 650 ton). Zdaniem wspomnianych wyżej zainteresowanych stron powszechnie wiadomo, że zorientowanie produkcji w większym stopniu na produkty cieńsze (o wysokiej przenikalności) automatycznie prowadzi do obniżenia mocy produkcyjnych.
- (76) Komisja odrzuciła te argumenty. Po pierwsze, wzrost mocy produkcyjnych wynikał głównie ze zwiększenia mocy produkcyjnych jednego z producentów unijnych w okresie badanym. Ten producent unijny wytwarza obecnie tylko zwykłe rodzaje produktu objętego postępowaniem. Ponadto w motywie 222 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych odniesiono się głównie do przeszłości, a nie wyłącznie do okresu badanego. Stanowisko to jest ponadto potwierdzone przez odniesienie w motywie 196 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych, w którym stwierdzono, że „producenci unijni będą przechodzić na produkcję asortymentu produktów o mniejszej stracie magnetycznej”.
- (77) W związku z tym potwierdza się wnioski zawarte w motywach 150–154 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych.

4.3. Wielkość sprzedaży i udział w rynku

- (78) Wobec braku dodatkowych uwag potwierdza się wnioski zawarte w motywach 155–158 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych.

4.4. Pozostałe wskaźniki szkody

- (79) Wobec braku uwag dotyczących określania pozostałych wskaźników szkody obejmujących okres badany potwierdza się wnioski zawarte w motywach 159–174 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych.

4.5. Wnioski dotyczące szkody

- (80) Zgodnie z art. 6 ust. 1 rozporządzenia podstawowego poniższe wnioski dotyczące szkody sformułowano na podstawie zweryfikowanych danych z OD. Gromadzenie i weryfikację danych z okresu po OD przeprowadzono natomiast w ramach analizy interesu Unii (zob. również motywy 110 i 111). W tabeli w motywie 170 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych przedstawiono rekordowo wysokie straty i ujemne przepływy pieniężne, począwszy od 2012 r. Potwierdza się zatem poniższy wniosek o poniesieniu przez przemysł unijny szkody w OD.

- (81) Nawet gdyby w odniesieniu do niektórych czynników szkody wzięto pod uwagę dane z okresu po OD, w szczególności małe zyski osiągnięte w okresie od stycznia do maja 2015 r., nie miałyby to wpływu na ustalenie, że w obecnej sytuacji przemysł unijny ponosi szkody.
- (82) Na podstawie powyższych ustaleń i wobec braku innych uwag potwierdza się wnioski zawarte w motywach 175–179 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych, zgodnie z którymi przemysł unijny w okresie badanym poniósł istotną szkodę w rozumieniu art. 3 ust. 5 rozporządzenia podstawowego.

E. ZWIĄZEK PRZYCZYNOWY

5. Wpływ przywozu towarów po cenach dumpingowych

- (83) Niektóre strony twierdziły, że przywóz towarów z państw, których dotyczy postępowanie, nie mógł przynieść szkody przemysłowi unijnemu, przede wszystkim z powodu braku podjęcia cenowego. Ponadto twierdzono, że to producenci unijni w wielu przypadkach zaczęli wprowadzanie obniżek cen i przewodzili w tym zakresie, zarówno w Unii, jak i na innych dużych rynkach. Jeden z japońskich producentów eksportujących dodał, że nie nastąpił znaczący wzrost przywozu po cenach dumpingowych oraz że przywóz nie powoduje spadku ani zahamowania wzrostu cen w znaczącym stopniu. W konsekwencji przywóz ten nie mógł przynieść szkody, jaką poniósł przemysł unijny, ponieważ nie mógł on wyrzucić jakiegokolwiek presji cenowej na rynku unijnym. Po ujawnieniu ustaleń ostatecznych japoński producent eksportujący argumentował, że stwierdzenie Komisji, iż przedmiotowy przywóz spowodował znaczny spadek cen na rynku unijnym, nie są wystarczające do ustalenia, że przywóz spowodował spadek cen. Ustalenie, że nastąpił spadek cen, odzwierciedla jedynie tendencją ogólnoswiatową, co nie oznacza, że przywóz spowodował spadek cen na rynku unijnym.
- (84) Twierdzono również, że Komisja musi wyrazić w liczbach rzeczywistą szkodę spowodowaną przywozem po cenach dumpingowych oraz szkodę spowodowaną przez inne znane czynniki, a także, że poziom cła nie może być wyższy niż poziom konieczny do usunięcia szkody spowodowanej wyłącznie przez przywóz po cenach dumpingowych. Uwagi te zgłoszono ponownie po ujawnieniu ustaleń ostatecznych.
- (85) Twierdzenia, że przywóz towarów z państw, których dotyczy postępowanie, nie mógł przynieść szkody poniesionej przez przemysł unijny, nie zostały potwierdzone przez fakty ustalone w ramach dochodzenia. Jak wskazano w motywach 137–164 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych, średnia cena jednostkowa przywożonych towarów dumpingowych spadła w okresie badanym o około 30 %. Przywóz ten spowodował zatem znaczny spadek cen na rynku unijnym, zmuszając nawet producentów unijnych do obniżenia swoich cen sprzedaży poniżej kosztów, aby dostosować te ceny do poziomu cen towarów przywożonych z państw, których dotyczy postępowanie. Ponadto istnieje ustalona w sposób jednoznaczny zbieżność w czasie między, z jednej strony, poziomem przywozu po dumpingowych, stale malejących cenach, a z drugiej strony zmniejszeniem wielkości sprzedaży prowadzonej przez przemysł unijny oraz spadkiem cen, prowadzącymi do ponoszenia przez ten przemysł strat, jak wskazano w motywach 181–183 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych.
- (86) Twierdzenie, że spadek cen obrazuje jedynie tendencję ogólnoswiatową, zostało odrzucone z następujących względów: po pierwsze, w odróżnieniu od niektórych innych towarów, cena na rynku światowym w odniesieniu do produktu objętego postępowaniem nie istnieje. Po drugie, ustalenia dotyczące dumpingu wykazały istnienie różnych marginesów dumpingu, co oznacza, że poziomy cen na poszczególnych rynkach są zróżnicowane. Po trzecie, dochodzenie wykazało, że poziomy cen i szacowany wzrost cen w różnych regionach świata (od 2014 r. do pierwszego kwartału 2015 r.) nie rozwijają się w tym samym tempie. Po czwarte, nawet jeśli istnieją przesłanki, że nastąpił spadek cen w kilku regionach na świecie w okresie objętym dochodzeniem, poziom takiego spadku różni się w zależności od regionu, przy czym znacznie spadły w szczególności ceny na rynku unijnym, który jest rynkiem otwartym, jak wskazano w motywie 85 poniżej.
- (87) Nawet przy braku podjęcia cenowego, który uznano w rozporządzeniu w sprawie ceł tymczasowych, producenci unijni nie byli w stanie ustalać swoich cen powyżej ponoszonych przez nich kosztów, co spowodowało duże straty w okresie badanym. Brak podjęcia cenowego, które jest tylko jednym z czynników, jakie należy brać pod uwagę w analizie szkody, nie oznacza, iż przywóz po cenach dumpingowych nie mógł spowodować szkody. Ceny stosowane przez przemysł unijny wynikały ze znacznego spadku cen wymuszonego niskimi cenami przywożonych towarów dumpingowych. Bez takiej silnej presji cenowej przemysł unijny nie miałby żadnego powodu do obniżenia swoich cen do tak niskiego poziomu. Producenci unijni nie mieli innego wyboru niż sprzedaż poniżej kosztów w celu obrony swoich udziałów w rynku oraz podtrzymania opłacalnego poziomu produkcji w związku ze znaczną presją cenową wywieraną na ich ceny sprzedaży przez przywóz po

cenach dumpingowych. Z tych względów powyższe twierdzenie zostało odrzucone. Ponadto w odniesieniu do argumentu, że Komisja powinna wyrazić liczbowo rzeczywistą szkodę spowodowaną przywozem po cenach dumpingowych oraz szkodę spowodowaną przez inne znane czynniki, Komisja uznała, że, jak już wskazano w motywie 201 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych, wszystkie inne czynniki, nawet biorąc pod uwagę ich ewentualny łączny wpływ, nie powodują zerwania związku przyczynowego między szkodą a przywozem po cenach dumpingowych.

- (88) W odniesieniu do cen i ustalania cen w okresie badanym chiński producent eksportujący argumentował, że to przemysł unijny zaczął obniżać ceny na początku okresu badanego. Jeden z użytkowników twierdził, że intensywna konkurencja cenowa była raczej bezpośrednim skutkiem działań producentów unijnych i producentów eksportujących, zmierzających do utrzymania lub zwiększenia wielkości sprzedaży w obliczu zmniejszającego się popytu.
- (89) Jak wskazano w motywie 158 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych, argumenty te zostały odrzucone. Po pierwsze, brak jest dowodów na to, że to przemysł unijny rozpoczął obniżanie cen. Po drugie, inicjowanie przez przemysł unijny sprzedaży po cenach powodujących duże straty, w sytuacji, gdy nic go do tego nie zmusza, nie ma uzasadnienia ekonomicznego. Należy również przypomnieć, że istnieje wyraźna zbieżność w czasie między poziomem przywozu po dumpingowych, stale malejących cenach a zmniejszeniem wielkości sprzedaży prowadzonej przez przemysł unijny oraz spadkiem cen, prowadzącymi do ponoszenia przez producentów unijnych większych strat.
- (90) Ponadto chiński producent eksportujący twierdził, że trudno zrozumieć, jak wyższe ceny pobierane przez producentów eksportujących mogą spowodować spadek cen. Zdaniem japońskiego producenta Komisja nie wykazała żadnego związku między spadkami cen w Unii a przywozem produktu objętego postępowaniem z krajów, których dotyczy postępowanie. Jeden z użytkowników zakwestionował zasadność głównych argumentów Komisji ze względu na nieuwzględnienie przez nią podjęcia cenowego. W odniesieniu do tej kwestii jeden z użytkowników zgłosił uwagę, że zdolność producenta do utrzymania długoterminowej wojny cenowej zależy od wielu czynników, takich jak wydajność, koszty nakładów oraz jakość produktu, poza takimi czynnikami jak rozmiar, siła i strategia grupy, do których producent ten należy.
- (91) Powyższe argumenty zainteresowanych stron zostały odrzucone z następujących względów: oprócz uwag zawartych w motywie 87 agresywne strategie cenowe, w szczególności na rynku unijnym, mogą być stosowane dłużej przez producentów eksportujących niż przez producentów unijnych, z następującego powodu: udział w rynku producentów eksportujących na ich rynkach krajowych znacznie przewyższa udział w rynku producentów unijnych w Unii. Rynek unijny jest rynkiem otwartym, natomiast do rynków krajowych producentów eksportujących z państw, których dotyczy postępowanie, inni konkurenci, w tym producenci unijni, mają utrudniony dostęp. W wyniku nadwyżki mocy produkcyjnych na rynku światowym spowodowanej dobrą koniunkturą w przemyśle w latach 2003–2010 w okresie badanym zaczęto prowadzić agresywną politykę cenową w konkurencji między producentami unijnymi a producentami eksportującymi. W tej kwestii Komisja odnotowała, że tylko jeden producent eksportujący zgłosił większe moce produkcyjne niż faktyczny poziom produkcji w OD. Biorąc pod uwagę związek między obniżką cen w Unii a przywozem produktu objętego postępowaniem, istnieje bezpośrednia korelacja ze spadkiem cen, choć nie w takim samym stopniu jak w odniesieniu do wielkości sprzedaży.
- (92) Z przedstawionych powyżej powodów Komisja uznała, że, jak już wskazano w motywie 145 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych, szkodę szczególnie dobrze odzwierciedlają ograniczenia, jakich doświadczyli producenci unijni w wyniku znacznej presji cenowej wywieranej na ich ceny sprzedaży. Presja ta zmusiła ich do sprzedaży poniżej kosztów w celu obrony swojego udziału w rynku unijnym, co umożliwiło im utrzymanie zrównoważonego poziomu produkcji.
- (93) Wobec braku innych uwag dotyczących wpływu przywozu po cenach dumpingowych potwierdza się wnioski zawarte w motywach 181–183 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych.

6. Wpływ innych czynników

6.1. Kryzys gospodarczy

- (94) Jedna z zainteresowanych stron twierdziła, że w przeciwieństwie do wniosków wskazanych w motywie 185 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych przemysł unijny nie osiągał dobrych wyników w okresie badanym, w szczególności ze względu na spadek zapotrzebowania na rynku unijnym na zwykle rodzaje produktu objętego postępowaniem. Inna zainteresowana strona twierdziła, że spadek konsumpcji w Unii o około 11 % jest kluczowym elementem na poparcie twierdzenia, że przemysł unijny nie poniósł istotnej szkody wskutek przywozu dokonywanego przez eksportujących producentów. Strona ta twierdzi, że tendencje w wynikach osiągniętych przez przemysł unijny pod względem wielkości sprzedaży układają się we wzór odpowiadający dokładnie spadkowi konsumpcji w Unii, a zatem spadek ten jest najważniejszym elementem wyjaśniającym szkodę poniesioną przez przemysł unijny.

(95) Jak uznano w motywach 121 i 156 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych, poziom konsumpcji w Unii rzeczywiście kształtował się podobnie do wyników przemysłu unijnego w zakresie wielkości sprzedaży, chociaż wielkość sprzedaży przemysłu unijnego zmalała nieco bardziej niż konsumpcja. Jak wspomniano powyżej, decydującym czynnikiem dla ustalenia szkody jest jednak fakt, że producenci unijni byli zmuszeni do sprzedaży poniżej kosztów. Należy zatem odrzucić odnośne stwierdzenia zainteresowanej strony. Ponadto Komisja podtrzymuje swoje stanowisko, wyrażone już w motywie 184 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych, że choć kryzys gospodarczy spowodował zmniejszenie popytu w Unii, nie stanowi on źródła szkody. W nawiązaniu do tego należy zaznaczyć, iż konsumpcja w Unii zmniejszyła się między 2011 r. a 2012 r., natomiast w 2012 r. była mniej więcej na tym samym poziomie co w roku 2010. Niemniej jednak w 2010 r. przemysł unijny osiągnął zysk w wysokości 14 %, podczas gdy w roku 2012 poniósł on rekordową stratę w wysokości niemal 10 %. Nawet jeśli kryzys gospodarczy przyczynił się do powstania szkody, nie można zatem uznać, że fakt ten prowadzi do zerwania związku przyczynowego pomiędzy przywozem po cenach dumpingowych a istotną szkodą poniesioną przez przemysł unijny.

(96) W związku z tym potwierdza się wnioski zawarte w motywach 184 i 185 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych.

6.2. Producenci unijni nie są wystarczająco konkurencyjni

(97) Chiński producent eksportujący stwierdził, że istnieje wiele czynników innych niż przywóz po cenach dumpingowych, które wyjaśniają wyzwania, wobec których stanęli producenci unijni. Są to między innymi wysokie ceny surowców, handel uprawnieniami do emisji CO₂ oraz – być może najistotniejsze z nich – niepewność gospodarcza i znaczny spadek poziomu konsumpcji, zwłaszcza w Europie Południowej.

(98) Jeżeli weźmie się pod uwagę wiele innych czynników (w tym wysokie ceny surowców itp.), sytuacja producentów unijnych może okazać się niekorzystna w porównaniu z sytuacją producentów eksportujących z takich państw jak Rosja, Chiny i USA.

(99) Argumenty te nie stanowią jednak wystarczającego wyjaśnienia faktu, iż przemysł unijny był mimo wszystko w stanie osiągnąć zyski w wysokości około 14 % w roku 2010 i w latach wcześniejszych, zważywszy, że ta ewentualna niekorzystna sytuacja pod względem kosztów panowała również w 2010 r. i w latach wcześniejszych.

(100) W związku z tym argumenty te zostały odrzucone.

6.3. Przywóz z innych państw trzecich

(101) Wobec braku uwag dotyczących przywozu z innych państw trzecich potwierdza się wnioski zawarte w motywach 189 i 190 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych.

6.4. Wyniki przemysłu unijnego w zakresie sprzedaży eksportowej

(102) Dwóch producentów eksportujących twierdziło, że dane dotyczące wywozu dokonywanego przez producentów unijnych stanowią dowód ich agresywnej polityki cenowej, ponieważ stosowane przez nich ceny są znacznie poniżej średniej ważonej unijnych cen sprzedaży na rynku unijnym, a nawet poniżej ich kosztów. Inny producent eksportujący twierdził, że Komisja powinna dokonać należytego oddzielenia i rozróżnienia szkodliwych skutków kryzysu gospodarczego od złych wyników przemysłu unijnego w zakresie sprzedaży eksportowej. Zdaniem kolejnego użytkownika dane nie potwierdzają sformułowanego przez Komisję wniosku, zgodnie z którym wyniki eksportowe utrzymały się na wysokim poziomie i nie miały decydującego wpływu na szkodę poniesioną przez przemysł unijny, ponieważ w badanym okresie sprzedaż eksportowa zmniejszyła się o 22,7 %, natomiast sprzedaż krajowa spadła o 11 %.

(103) Argumenty te zostały odrzucone z poniższych względów. Stosowanie przez producentów unijnych niższych cen jednostkowych w sprzedaży eksportowej w porównaniu z cenami sprzedaży na rynku unijnym należy rozpatrywać w świetle faktu, że znaczną część sprzedaży eksportowej stanowią elektrotechniczne blachy teksturowane drugiej jakości, które są wywożone i sprzedawane po obniżonej cenie. Ponadto w motywie 193 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych uznano już, iż wyniki eksportowe przyczyniły się do szkody, nie spowodowały one jednak zerwania związku przyczynowego między przywozem po cenach dumpingowych a szkodą poniesioną przez przemysł unijny.

- (104) Wobec braku innych uwag dotyczących wpływu wyników eksportowych przemysłu unijnego potwierdza się wnioski zawarte w motywach 191–193.

6.5. *Nadwyżka mocy produkcyjnych przemysłu unijnego*

- (105) Inna zainteresowana strona stwierdziła, że przemysł unijny doświadcza trudności z powodu ogromnej nadwyżki mocy produkcyjnych oraz że spadek wielkości produkcji producentów unijnych jest związany głównie ze spadkiem poziomu konsumpcji w Unii i znacznym spadkiem wielkości wywozu dokonywanego przez producentów unijnych, zwłaszcza w latach 2012 i 2013.
- (106) Argument ten został odrzucony, ponieważ rzekoma nadwyżka mocy produkcyjnych jest raczej wynikiem przywozu towarów po cenach dumpingowych, a nie przyczyną szkody poniesionej przez przemysł unijny, jak wskazano w motywach 194–197 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych.
- (107) Wobec braku innych uwag w tym zakresie potwierdza się wnioski zawarte w motywach 194–197 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych.

6.6. *Rosyjskie produkty przywożone stanowią produkty gatunku zwykłego*

- (108) Wobec braku uwag w tym zakresie potwierdza się wnioski zawarte w motywach 198–199 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych.

7. Wnioski dotyczące związku przyczynowego

- (109) Wobec braku innych uwag dotyczących związku przyczynowego potwierdza się wnioski zawarte w motywach 200–202 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych.

F. INTERES UNII

1. Uwagi wstępne

- (110) Zgodnie z art. 6 ust. 1 rozporządzenia podstawowego informacje dotyczące okresu następującego po okresie objętym dochodzeniem nie powinny być zazwyczaj brane pod uwagę przy dokonywaniu ustaleń. Niemniej jednak do celów ustalenia, co leży w interesie Unii, jak przewidziano w art. 21 ust. 1 rozporządzenia podstawowego, informacje dotyczące okresu następującego po okresie dochodzenia mogą zostać uwzględnione ⁽¹⁾.
- (111) Zarówno użytkownicy, jak i producenci eksportujący zgłosili uwagi dotyczące konieczności uwzględnienia ważnych zmian w okresie następującym po okresie dochodzenia („okres po OD”). Większość uwag i zastrzeżeń otrzymanych po wprowadzeniu środków tymczasowych wymienionych poniżej zmian, które zaszły po okresie objętym dochodzeniem. Na rynku unijnym jest coraz mniej rodzajów produktu objętego postępowaniem charakteryzujących się wysoką przenikalnością, przede wszystkim w związku z wejściem w życie etapu 1 rozporządzenia w sprawie ekoprojektu (jak już wspomniano w motywie 233 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych), ale także ze względu na to, że unijni producenci rzekomo nie są w stanie zaopatrzyć rynku w rodzaje produktu o wysokiej przepuszczalności, które miałyby wymaganą jakość. Ponadto ceny produktu objętego postępowaniem i produktu podobnego znacznie wzrosły w okresie po OD. Strony twierdziły również, że Komisja zbyt nisko oszacowała wpływ środków tymczasowych na sektor produkcji transformatorów, zwłaszcza poprzez zaniżenie wielkości udziału produktu objętego postępowaniem w całkowitym koszcie produkcji po stronie użytkowników. Twierdzono również, że producenci unijni znowu zaczęli osiągać zyski, zatem nie potrzebują oni już ochrony.
- (112) Jeśli zostanie potwierdzone, że takie zmiany, w szczególności połączenie zmian w ramach prawnych, gwałtownego wzrostu cen i niedoboru pewnych rodzajów produktu na rynku, rzeczywiście wystąpiły w okresie po OD, to, uwzględniając szczególne okoliczności niniejszego przypadku, będą one miały istotne znaczenie w ocenie kwestii, czy wprowadzenie odpowiednich środków leży w interesie Unii. W drodze wyjątku Komisja zdecydowała zatem o przeprowadzeniu dalszego badania tych zmian w okresie po OD, to jest między lipcem 2014 r. a majem 2015 r. Jak wskazano w motywie 5 powyżej oraz w świetle stwierdzeń zawartych w motywach 27, 224 i 239 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych, zgromadzono dodatkowe informacje na temat zmian w okresie po OD oraz odbyto wizyty u niektórych użytkowników i producentów unijnych po wprowadzeniu środków tymczasowych.

⁽¹⁾ Wyrok Sądu z dnia 25 października 2011 r. w sprawie T-192/08, Transnational Company „Kazchrome” i in., pkt 221.

2. Interes przemysłu unijnego

- (113) Niektóre zainteresowane strony twierdziły, że wprowadzenie środków antydumpingowych nie było konieczne, ponieważ po OD rentowność przemysłu unijnego osiągnęła wysoki poziom dzięki znacznemu wzrostowi cen i samoregulacji rynku. W rezultacie zdaniem tych stron po OD przemysł unijny nie ponosił już żadnej szkody.
- (114) Jak wskazano w motywie 5 powyżej, przeprowadzono osiem dodatkowych weryfikacji na miejscu w celu oceny zasadności tych twierdzeń. Weryfikacje te wykazały, że rentowność poszczególnych producentów unijnych jest zróżnicowana, ale uśrednione wyniki wskazują, że unijni producenci ponosili straty wynoszące około 16,6 % w okresie od lipca do grudnia 2014 r., natomiast zaczęli znów osiągać zyski w wysokości 1,1 % w okresie od stycznia do maja 2015 r. Uznano zatem, że w okresie po OD nastąpiła tylko nieznaczna poprawa sytuacji przemysłu unijnego. Przytoczone powyżej wartości procentowe stanowią średnią ważoną poziomów rentowności wszystkich producentów unijnych przed opodatkowaniem, wynikających z ich rachunków zysków i strat za okres styczeń–maj 2015 r., wyrażonych jako odsetek w stosunku do wielkości ich sprzedaży w Unii na rzecz klientów niepowiązanych.
- (115) Po ujawnieniu ustaleń ostatecznych stowarzyszenie użytkowników zgłosiło uwagę, że producenci unijni nie są już narażeni na szkodę, zważywszy, że produkują, wykorzystując wszystkie zdolności produkcyjne i są ledwo w stanie sprostać popytowi. Jeden z użytkowników zgłosił podobną uwagę, a mianowicie, że ze względu na ciągły wzrost cen producenci mogą spodziewać się wzrostu marż zysku do poziomu przekraczającego 5 % już wiosną 2015 r.
- (116) Zgodnie z art. 6 ust. 1 rozporządzenia podstawowego wnioski dotyczące szkody sformułowano jednak na podstawie zweryfikowanych danych z OD. Gromadzenie i weryfikację danych z okresu po OD przeprowadzono natomiast w ramach analizy interesu Unii. W tabeli w motywie 170 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych przedstawiono rekordowo wysokie straty i ujemne przepływy pieniężne, począwszy od 2012 r.

Nawet przy uwzględnieniu danych z okresu po OD przemysł unijny nadal ponosi szkody: niewielkie zyski w okresie od stycznia do maja 2015 r. nie mogą zrekompensować wysokich strat ponoszonych przez cztery lata z rzędu. Ponadto osiągnięte zyski są tylko jednym z wielu czynników, na których oparta została analiza szkody.

- (117) Potwierdza się zatem wniosek o poniesieniu przez przemysł unijny szkody w OD. Wobec braku innych uwag dotyczących interesu przemysłu unijnego uznano, że nałożenie ceł antydumpingowych leżałoby w interesie przemysłu unijnego, ponieważ umożliwiłoby poprawę sytuacji przemysłu unijnego po pogorszeniu się jej wskutek stwierdzonego dumpingu wyrządzającego szkodę.

3. Interes niepowiązanych importerów

- (118) Wobec braku uwag dotyczących interesu niepowiązanych importerów i przedsiębiorstw handlowych potwierdza się motywy 208–212 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych.

4. Interes użytkowników

4.1. Wprowadzenie

- (119) Jak opisano szczegółowo w motywach 5 i 6, od użytkowników pozyskano dodatkowe dane na temat zmian, które nastąpiły w okresie po OD, a u pięciu głównych użytkowników, którzy dostarczyli obszernych informacji po wprowadzeniu środków tymczasowych, odbyto wizyty.
- (120) Jedna z zainteresowanych stron stwierdziła, że reprezentuje ona bardzo dużą część przedsiębiorstw w unijnym sektorze produkcji transformatorów, składającym się z małych, średnich i dużych przedsiębiorstw produkujących w większości państw członkowskich UE. Strona ta twierdziła, że wiele małych i średnich przedsiębiorstw zostanie w największym stopniu dotknięte negatywnymi skutkami tych środków. W związku z tym zdaniem stowarzyszenia reprezentującego włoskie przedsiębiorstwa z sektora produkcji transformatorów 60 % wszystkich obrotów osiągniętych na terytorium Włoch uzyskiwane jest przez włoskie małe i średnie przedsiębiorstwa we wspomnianym sektorze.
- (121) Twierdzenie, że wiele małych i średnich przedsiębiorstw (MŚP) z sektora produkcji transformatorów zostanie w największym stopniu dotknięte negatywnymi skutkami przedmiotowych środków, nie mogło zostać poddane systematycznej ocenie ze względu na brak dowodów. Zastrzeżenie to wydaje się jednak uzasadnione w świetle informacji pozyskanych od pięciu zweryfikowanych użytkowników, z których jeden należy do kategorii MŚP.

4.2. Niedobory dostaw i różnice pod względem jakości

- (122) Po wprowadzeniu środków tymczasowych kilku użytkowników stwierdziło, że na rynku unijnym dostępność rodzajów o wysokiej przenikalności jest ograniczona oraz że sytuacja w tym zakresie pogorszyła się po OD. Zdaniem tych użytkowników taka ograniczona dostępność jest wynikiem coraz większej rozbieżności między poziomem dostaw a zwiększającym się wśród użytkowników popytem na ten rodzaj produktu objętego postępowaniem. W tym kontekście stwierdzili oni również, że moce produkcyjne przemysłu unijnego są niewystarczające, aby zaspokoić zwiększony popyt na rynku unijnym, oraz że producenci eksportujący są jedynymi dostępnymi źródłami alternatywnymi. Ponadto utrzymywali oni, że pomimo podjęcia przez producentów unijnych decyzji strategicznej o zmianie proporcji produkowanych rodzajów produktu objętego postępowaniem polegającej na zwiększeniu produkcji rodzajów o wysokiej przenikalności w stosunku do rodzajów zwykłych, tego rodzaju zmiana będzie wymagać czasu z uwagi na konieczność rozwinięcia i pogłębienia niezbędnej fachowej wiedzy technicznej. Niektórzy użytkownicy twierdzili także, że środki antydumpingowe zastosowane wobec przywozu z państw, których dotyczy postępowanie, miałyby dalszy negatywny wpływ na dostępność w Unii rodzajów o wysokiej przenikalności z powodu niedoboru mocy produkcyjnych oraz zaawansowanych zdolności technicznych producentów unijnych. W tej kwestii przedstawiciele przemysłu unijnego podkreślili, że nie istnieje żaden wymóg prawny zobowiązujący ich do zaspokajania całkowitego zapotrzebowania unijnego na poszczególne rodzaje produktu.
- (123) Z danych z okresu po OD wynika, że producenci unijni nadal nie są jeszcze w stanie zaspokoić całkowitego popytu na wszystkie rodzaje elektrotechnicznych blach teksturowanych o wysokiej przenikalności, w szczególności na rodzaje o maksymalnych stratach magnetycznych nie większych niż 0,90 W/kg. Ponadto w przypadku tych rodzajów produktu odnotowano zaległości w produkcji i opóźnienia w dostawach, pomimo wcześniejszych uzgodnień dotyczących warunków dostawy, w szczególności w okresie po OD. Jeden z koreańskich producentów eksportujących, który w OD wywoził głównie rodzaje produktu charakteryzujące się wysoką przenikalnością, przestał wywozić do Unii po OD. Nie są znane przyczyny zakończenia przez niego wywozu. Po czwarte, oczekuje się, że popyt na rodzaje produktu objętego postępowaniem charakteryzujące się wysoką przenikalnością będzie się nadal zwiększał, ze względu na wdrożenie pierwszego etapu rozporządzenia w sprawie ekoprojektu, który wszedł w życie w lipcu 2015 r., jak wskazano w motywie 140 i w motywach kolejnych.
- (124) W odniesieniu do technicznej wiedzy fachowej oraz kwestii jakości kilku użytkowników zauważyło, że nawet jeżeli istnieją przedsiębiorstwa przemysłu unijnego, które produkują elektrotechniczne blachy teksturowane o wymaganych maksymalnych gwarantowanych niskich stratach magnetycznych, to produkt o podobnych stratach magnetycznych zakupiony u producentów eksportujących jest ogólnie produktem wyższej jakości w kategoriach maksymalnych strat magnetycznych i wyników w zakresie hałasu.
- (125) Dowody przedstawione przez użytkowników odnoszące się do okresu po OD wskazywały na problemy z jakością, na jakie natknęli się oni głównie w przypadku produktów producentów unijnych. Użytkownicy ci byli w stanie poprzeć swoje zarzuty dowodami, których podstawą były wewnętrzne dane statystyczne i badania techniczne.
- (126) Po ujawnieniu ustaleń ostatecznych jeden z użytkowników argumentował, że niedobór rodzajów produktu objętego postępowaniem charakteryzujących się wysoką przenikalnością jest bezpośrednim wynikiem niedokonywania inwestycji przez producentów unijnych. Zdaniem tego użytkownika można jedynie spekulować, czy przemysł unijny będzie inwestował w produkcję wysokiej jakości elektrotechnicznych blach teksturowanych, czy też nie zdecyduje się na takie inwestycje. W opinii innego użytkownika twierdzenie, że producenci unijni zapewnią jakość i osiągną moce produkcyjne umożliwiające zaspokojenie potrzeb użytkowników w UE w perspektywie krótko- lub średnioterminowej, nie jest wiarygodne.
- (127) Po ujawnieniu ustaleń ostatecznych jeden z użytkowników stwierdził, że problem niedoboru był – w przeciwieństwie do obecnego postępowania – jednym z istotnych powodów przytoczonych w ocenie interesu Unii przemawiających za niewprowadzaniem środków w postępowaniu dotyczącym poliestrowych włókien odcinkowych, w którym uznano, że przemysł unijny nie jest w stanie poczynić wysiłków niezbędnych do zaspokojenia popytu w Unii ⁽¹⁾.
- (128) Postępowania dotyczącego poliestrowych włókien odcinkowych oraz niniejszego postępowania nie można porównywać z dwóch względów. W postępowaniu dotyczącym poliestrowych włókien odcinkowych skarga została wycofana, co nie miało miejsca w niniejszym postępowaniu. W konsekwencji wynik badania interesu Unii był odmienny. Zgodnie z art. 9 ust. 1 w przypadku wycofania wniosku/skargi postępowanie może zostać zakończone, chyba że byłoby to sprzeczne z interesem Unii. W niniejszym postępowaniu zastosowanie ma art. 21 ust. 1, zgodnie z którym środków (...) można nie stosować w przypadku, gdy organy unijne mogą jednoznacznie uznać w oparciu o przedstawione informacje, że zastosowanie takich środków nie leży w interesie Unii.

⁽¹⁾ Dz.U. L 160 z 19.6.2007, s. 32, motyw 20.

- (129) Kolejna różnica w porównaniu z postępowaniem dotyczącym poliestrowych włókien odcinkowych polega na tym, że w postępowaniu tym stwierdzono, że producenci unijni przestawiają swoją produkcję z produktu objętego postępowaniem ⁽¹⁾ na inne produkty (nieobjęte postępowaniem). W niniejszym postępowaniu występuje sytuacja odwrotna, unijni producenci starają się nadrobić zaległości, produkując coraz więcej rodzajów produktu charakteryzujących się wysoką przenikalnością.
- (130) Komisja nie ma możliwości przewidzenia, czy producenci unijni zapewnią jakość i osiągną moce produkcyjne umożliwiające zaspokojenie potrzeb użytkowników z UE w najbliższej przyszłości, w szczególności w zakresie dostępności niektórych rodzajów elektrotechnicznych blach teksturowanych o wysokiej przenikalności. Celem dochodzenia antydumpingowego nie jest jednak wspieranie polityki przemysłowej. Dochodzenie takie służy wyłącznie przywróceniu warunków uczciwej konkurencji między Unią a producentami eksportującymi.
- (131) Weryfikacja wykazała jednak, że producenci unijni dokonywali inwestycji w produkcję rodzajów produktu objętego postępowaniem charakteryzujących się wysoką przenikalnością, mimo iż stanowiło to dla nich wyzwanie ze względu na trudną sytuację gospodarczą tych producentów w całym okresie badanym. Jeden z producentów dostarczył dowodów dotyczących uruchomienia w sierpniu 2015 r. nowej linii produkcyjnej elektrotechnicznych blach teksturowanych najwyższej jakości.
- (132) W związku z powyższym stwierdza się, że dostępność w Unii rodzajów o wysokiej przenikalności była ograniczona w OD oraz że sytuacja uległa pogorszeniu po OD, głównie ze względu na wzrost popytu w wyniku wejścia w życie etapu I rozporządzenia w sprawie ekoprojektu.

4.3. Wzrost cen

- (133) Jeden z producentów eksportujących twierdził, że ceny produktu objętego postępowaniem wzrosły w okresie po OD o 50–70 % w stosunku do średniej ceny sprzedaży produktu objętego postępowaniem w okresie badanym. Inny producent eksportujący twierdził, w oparciu o indeksy publiczne, że w okresie od marca 2014 r. do marca 2015 r. ceny wzrosły o około 30 %. Podobne uwagi zgłosiło wielu użytkowników. Jeden z użytkowników twierdził na przykład, że z porównania cen w drugiej połowie 2014 r. i pierwszej połowie 2015 r. do cen w badanym okresie wynika, iż ceny wzrosły o około 8–25 %. Zdaniem innego użytkownika w kwietniu 2015 r. ceny rodzajów produktu objętego postępowaniem charakteryzujących się wysoką przenikalnością wzrosły o ponad 45 %, a ceny rodzajów zwykłych o ponad 25 % w porównaniu do cen z czerwca 2014 r. Użytkownik ten stwierdził również, że taki wzrost cen jest trwałą tendencją, która będzie panować w perspektywie krótko-, średnio- i długoterminowej. Wielu użytkowników zgłosiło również uwagę, że wszystkie te podwyżki cen mogą doprowadzić ostatecznie do zamknięcia zakładów, spadku zatrudnienia w Unii i przeniesienia niektórych rodzajów działalności poza terytorium Unii.
- (134) Z drugiej strony jedna z zainteresowanych stron wprawdzie potwierdziła, że po okresie objętym dochodzeniem nastąpił wzrost cen, ale dodała, że podwyżki po okresie objętym dochodzeniem nie przekroczyły poziomu cen z lat 2010 i 2011.
- (135) Dochodzenie wykazało, że w okresie po OD faktycznie nastąpił wzrost cen. Po pierwsze, na podstawie danych otrzymanych od producentów unijnych ustalono, że cena produktu podobnego wzrosła średnio o 3 % w okresie od lipca do grudnia 2014 r., a o 14 % w okresie od stycznia do maja 2015 r., w porównaniu do średnich cen faktycznych w okresie objętym dochodzeniem. Ponadto z informacji uzyskanych od współpracujących użytkowników wynika, że po badanym okresie, do maja 2015 r., odnotowano podwyżki cen produktu objętego postępowaniem o ok. 30 %, a nawet większe w przypadku niektórych rodzajów produktu.
- (136) Ustalono, że wzrost cen rozpoczął się w drugiej połowie 2014 r. i trwał również w pierwszej połowie 2015 r. Wzrost ten odnotowano zarówno w cenach rodzajów o wysokiej przenikalności, jak i w cenach rodzajów zwykłych produktu objętego postępowaniem i produktu podobnego. Na podstawie kontroli wyrywkowej niektórych umów zawartych między użytkownikami i producentami w drugiej połowie 2015 r. można się również spodziewać, że ceny tych zamówień będą prawdopodobnie o 22 %–53,5 % wyższe niż ceny w okresie objętym dochodzeniem.
- (137) W związku z tym stwierdza się, że odnotowano wzrost cen w okresie po OD (do maja 2015 r.), zarówno w przypadku rodzajów o wysokiej przenikalności, jak i rodzajów zwykłych produktu objętego postępowaniem i produktu podobnego. Ponadto, jak wyjaśniono w motywie 133 powyżej, oczekuje się, że ceny będą nadal wzrastać w drugiej połowie 2015 r.

4.4. Konkurencyjność użytkowników unijnych

- (138) Jak wskazano w motywie 228 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych, według danych i poziomów cen w OD koszt elektrotechnicznych blach teksturowanych jako składnika procesu produkcji stanowi około 6–13 % łącznych kosztów produkcji transformatora. Jeden z producentów eksportujących i kilku użytkowników zakwestionowało wysokość tego odsetka, twierdząc, że jest on znacząco zaniżony, nawet w odniesieniu do OD, w

⁽¹⁾ Dz.U. L 160 z 19.6.2007, s. 31, motywy 15.

którym ceny elektrotechnicznych blach teksturowanych były dużo niższe niż w okresie po OD. Ponadto wszyscy użytkownicy twierdzili, że ceny zaczęły znacząco wzrastać po zakończeniu okresu objętego dochodzeniem. Odsetek wynoszący 6–13 % został wyliczony na podstawie danych dostarczonych przez współpracujących użytkowników, które następnie zostały zweryfikowane i w związku z tym należyce podane w rozporządzeniu w sprawie ceł tymczasowych. Komisja uznaje jednak, że mimo zależności dokładnego odsetka kosztów elektrotechnicznych blach teksturowanych od rodzaju transformatora, wzrost ceny elektrotechnicznych blach teksturowanych w okresie po OD prowadzi logicznie do wzrostu kosztów wytworzenia transformatora, co będzie miało wpływ na konkurencyjność unijnych producentów transformatorów. Producenci transformatorów spoza Unii również jednak odczuwają negatywny wpływ na ich konkurencyjność w związku z tą samą tendencją podnoszenia cen począwszy od drugiej połowy 2014 r. na takich rynkach, jak ChRL, Indie i Ameryka Północna, podobnie jak ma to miejsce na rynku unijnym.

4.5. Wnioski dotyczące interesu użytkowników

- (139) Komisja zgadza się z twierdzeniem, że wprowadzenie środków doprowadziłoby do dalszego wzrostu cen elektrotechnicznych blach teksturowanych, czego koszty ponieśliby użytkownicy. Stwierdza ona także, że konkurencyjność przemysłu wykorzystującego produkt objęty postępowaniem zostałaby jeszcze bardziej osłabiona, jeżeli środki zostałyby wprowadzone w formie cła *ad valorem*, zważywszy znaczący wzrost cen, jaki nastąpił po okresie objętym dochodzeniem.

4.6. Pozostałe czynniki

- (140) Jak wskazano w motywie 233 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych, od dnia 1 lipca 2015 r. zaczął obowiązywać etap 1 rozporządzenia w sprawie ekoprojektu obejmujący nowe wymogi dotyczące ekoprojektu w odniesieniu do transformatorów elektroenergetycznych małej, średniej i dużej mocy, służące zwiększeniu ich efektywności energetycznej.
- (141) Po ujawnieniu ustaleń tymczasowych kilku użytkowników przedstawiło poniższe uwagi. Po pierwsze, w następstwie wdrożenia etapu 1 wzrasta w Unii popyt na rodzaje elektrotechnicznych blach teksturowanych o wysokiej przenikalności, zwłaszcza na rodzaje o maksymalnych stratach magnetycznych nie większych niż 0,90 W/kg. Po drugie, tendencja polegająca na nabywaniu rodzajów o wysokiej przenikalności i jak najmniejszych stratach magnetycznych jest najprawdopodobniej nieodwracalna, ponieważ etap 2 (wprowadzający jeszcze bardziej rygorystyczne wymogi od 2021 r.) będzie w jeszcze większym stopniu stymulować popyt na rodzaje o wysokiej przenikalności. Po trzecie, pozostałe kraje na świecie (takie jak ChRL, Indie itd.) również przyjmują podobne wymogi dotyczące efektywności energetycznej, co prowadzi do zwiększenia globalnego popytu na rodzaje elektrotechnicznych blach teksturowanych o wysokiej przenikalności. Po czwarte, nawet jeżeli wymogi w ramach etapu 1 można rzeczywiście do pewnego stopnia spełnić przy zastosowaniu zwykłych rodzajów elektrotechnicznych blach teksturowanych, to wiązałoby się to z dodatkowymi kosztami, jakie musieliby ponieść użytkownicy, ponieważ konieczne jest opracowanie innego transformatora o większych gabarytach, co wymaga znacznie większego wysiłku inżynierskiego oraz większych nakładów pracy i materiałów. W przypadku niektórych transformatorów specyfikacja produktu w ogóle uniemożliwiłaby zastosowanie zwykłych rodzajów elektrotechnicznych blach teksturowanych.
- (142) Komisja uznała, że ten wzrost popytu, nie tylko w Unii, ale również na całym świecie, najprawdopodobniej będzie miał również negatywny wpływ na dostępność rodzajów o wysokiej przenikalności, w szczególności rodzajów o maksymalnych stratach magnetycznych nie większych niż 0,90 W/kg, co doprowadzi najprawdopodobniej do dalszego wzrostu cen. W interesie publicznym Unii Europejskiej leży zatem zapewnienie wystarczającej podaży rodzajów o wysokiej przenikalności na potrzeby produkcji i wprowadzania do obrotu transformatorów w Unii, niezależnie od ich źródła, co odzwierciedlono w prawnie wiążących normach dotyczących produktu.
- (143) W związku z tym stwierdza się, że środki mogłyby doprowadzić do dalszego znacznego wzrostu cen importowych ponad poziom, który odnotowano w okresie po OD.

5. Wnioski dotyczące interesu Unii

- (144) Ustalono, że wprowadzenie środków ostatecznych umożliwiłoby producentom unijnym ponowne osiągnięcie zysków na stabilnym poziomie. Jeżeli nie zostałyby wprowadzone żadne środki, nie można byłoby przewidzieć, czy przemysł unijny będzie w stanie dokonywać koniecznych inwestycji w celu dalszego rozwoju rodzajów produktów podobnych o wysokiej przenikalności, których domagają się użytkownicy i które są istotnie potrzebne do osiągnięcia zgodności transformatorów z wymogami dotyczącymi ekoprojektu.
- (145) W odniesieniu do interesu użytkowników wprowadzenie środków na proponowanym poziomie mogłoby wywrzeć negatywny wpływ na ceny transformatorów i na zatrudnienie w przemyśle wykorzystującym produkt objęty postępowaniem, ale wpływu tego nie można w warunkach rynkowych, jak zaobserwowano w okresie badanym, uznać za nieproporcjonalny.

- (146) Uwzględniając wyniki oceny poszczególnych interesów ogółem, należy zatem uznać, że nie istnieją istotne powody przemawiające przeciwko nałożeniu ostatecznych ceł antydumpingowych na przywóz produktu objętego postępowaniem pochodzący z pięciu państw, których dotyczy postępowanie.
- (147) Po ujawnieniu ustaleń ostatecznych kilka zainteresowanych stron zaznaczyło, że Komisja podkreśliła między innymi stały i znaczący wzrost cen wszystkich rodzajów produktu w okresie po OD oraz że zyski producentów unijnych powróciły do poziomu 1,1 % w okresie od stycznia do maja 2015 r. W związku z tym zdaniem tych stron nałożenie ceł nie leży w interesie Unii. Inny użytkownik twierdził, że z powodu podwyżki cen duża część unijnej produkcji transformatorów przynosi obecnie straty, w szczególności w przypadku MŚP, podczas gdy przemysł produkcji elektrotechnicznych blach teksturowanych osiąga zadowalające zyski.
- (148) Kwestię poziomu zysków producentów unijnych omówiono w motywie 116. Jak wskazano szczegółowo w motywach 149 i 169 poniżej, znaczący wzrost cen był między innymi przyczyną dokonania przez Komisję zmiany formy środków, w celu zachowania równowagi między interesami wszystkich stron. Ponadto, jak już wspomniano powyżej, Komisja przypomina, że szkoda jest oceniana na podstawie zweryfikowanych danych za OD, natomiast dane z okresu po OD wykorzystano wyłącznie w ramach analizy interesu Unii.
- (149) W świetle zmian, które nastąpiły w okresie po OD, i w celu ograniczenia ewentualnych poważnych skutków dla użytkowników, którzy są w wysokim stopniu zależni od zaopatrzenia w produkt objęty postępowaniem, w szczególności w rodzaju najwyższej jakości, o wysokiej przenikalności, Komisja uznała, że w interesie Unii leży zmiana formy środków, to jest zastosowanie zmiennych stawek celnych zamiast stawki *ad valorem*. Jeżeli cło w formie cła *ad valorem* zostałoby nałożone w sytuacji wzrostu cen, jaki nastąpił w okresie po OD, użytkownicy zostaliby pokrzywdzeni w nieproporcjonalnym stopniu, co miałoby negatywny wpływ na ich konkurencyjność wobec konkurentów spoza UE w obliczu rosnącego popytu i niedoborów podaży na rynku, w szczególności w przypadku rodzajów o wysokiej przenikalności. Ponadto w obliczu rosnącego popytu w szczególności na rodzaju produktu o wysokiej przenikalności osiągnięcie celu określonego w rozporządzeniu w sprawie ekoprojektu, polegającego na zapewnieniu wystarczających dostaw takich rodzajów produktu, zostałaby zagrożona wskutek wprowadzenia środków w formie cła *ad valorem*.

G. OSTATECZNE ŚRODKI ANTYDUMPINGOWE

1. Poziom usuwający szkodę (margines szkody)

- (150) W następstwie ujawnienia ustaleń tymczasowych i ostatecznych przedstawiciele przemysłu unijnego zakwestionowali wartość docelowego zysku zastosowaną w celu określenia poziomu usuwającego szkodę, jak wskazano w motywie 245 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych. Wyrazili oni ponownie zdanie, że marża zysku przed opodatkowaniem wynosząca 14 % stanowiłaby uzasadniony oraz powiązany z rynkiem poziom zysku, oparty o marżę zysku netto przed opodatkowaniem osiągniętą przez producentów unijnych w 2010 r.
- (151) Jak wyjaśniono w motywie 243 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych, marża zysku zastosowana w celu określenia poziomu usuwającego szkodę odpowiada marży zysku, której osiągnięcia przemysł unijny mógł zasadnie oczekiwać w normalnych warunkach konkurencji, w przypadku braku przywozu po cenach dumpingowych. Była to wartość procentowa stosowana podczas poprzedniego dochodzenia, kiedy sprzedaż prowadzona przez przemysł unijny przynosiła zyski. Jak wspomniano w motywie 242 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych, średni zysk osiągnięty w 2010 r. uznano za szczególnie wysoki, biorąc pod uwagę straty ponoszone od 2011 r. i rosnące, nawet w 2010 r., ceny elektrotechnicznych blach teksturowanych na rynku światowym. Uznano zatem za uzasadnione ustalenie docelowej marży zysku na poziomie 5 %.
- (152) Japoński producent eksportujący wystąpił z wnioskiem o zorganizowanie przesłuchania z udziałem rzecznika praw stron w postępowaniach w sprawie handlu, podczas którego mógłby przedstawić swoje stanowisko. Strona ta zakwestionowała stosowanie przez Komisję art. 2 ust. 9 przy obliczaniu szkody, stwierdzając, że art. 2 ust. 9 znajduje się w części rozporządzenia podstawowego zawierającej przepisy antydumpingowe i nie mógł być przez analogię zastosowany do obliczania wielkości szkody. Ta sama zainteresowana strona twierdziła również, że koszty przetwarzania, wynikające z cięcia pełnych kregów na odcinki przez stronę powiązaną na rynku unijnym, nie powinny być zostać odjęte, oraz że zastosowane wartości kosztów ponoszonych po przywozie były zaniżone. Uwagi te zgłoszono ponownie po ujawnieniu ustaleń ostatecznych. Koreański producent eksportujący złożył podobny wniosek, twierdząc, że cena w swobodnym obrocie powinna być oparta na cenach faktycznie stosowanych przez jej powiązanych importerów w Unii wobec pierwszych niezależnych klientów w Unii.

- (153) Celem obliczania marginesu szkody jest ustalenie, czy nałożenie na cenę eksportową stosowaną w przywozie po cenach dumpingowych niższej stawki celnej niż ustalona w oparciu o margines dumpingu byłoby wystarczające do usunięcia szkody powodowanej przez ten przywóz po cenach dumpingowych. Ocena ta powinna opierać się na poziomie ceny eksportowej na granicy Unii, który uważa się za poziom porównywalny z ceną *ex-works* przemysłu unijnego. W przypadku sprzedaży eksportowej za pośrednictwem powiązanych importerów, analogicznie do podejścia przyjętego przy obliczaniu marginesu dumpingu, cenę eksportową konstruuje się na podstawie ceny odsprzedaży pierwszemu niezależnemu klientowi, należycie dostosowanej zgodnie z art. 2 ust. 9 rozporządzenia podstawowego. Ponieważ cena eksportowa jest niezbędnym elementem w obliczaniu marginesu szkody, a wspomniany artykuł jest jedynym artykułem rozporządzenia podstawowego, który zawiera wskazówki dotyczące konstruowania ceny eksportowej, stosowanie tego artykułu w drodze analogii jest uzasadnione. Art. 2 ust. 9 stanowi również podstawę odliczenia kosztów przetworzenia, jako dostosowania w odniesieniu do wszystkich kosztów poniesionych między przywozem i odsprzedażą. Komisja uznała zatem, że przyjęto właściwe podejście, i odrzuciła powyższe argumenty.
- (154) Inny japoński producent eksportujący twierdził, że informacje w ujawnionych ustaleniach tymczasowych nie umożliwiają odniesienia się do prawidłowości i zasadności ustaleń Komisji dotyczących szkody. W związku z tym w dniu 27 maja 2015 r. japoński producent eksportujący zwrócił się o przedstawienie wyjaśnień i ujawnianie pewnych pominiętych informacji. Stwierdził on również, że pismo Komisji z dnia 4 czerwca 2015 r. nie zawierało należytych odpowiedzi na jego pytania, ani informacji, które umożliwiłyby jego przedsiębiorstwu odniesienie się do prawidłowości i zasadności ustaleń dotyczących szkody. Po ujawnieniu ustaleń ostatecznych producent ten ponownie przedłożył swoje argumenty, dodając, że rzecznik praw stron zalecił ujawnienie dalszych informacji. Po drugie, przedsiębiorstwo to twierdziło, że w odniesieniu do niektórych eksportowanych przez nie produktów w formie pełnych, niepoddanych przycinaniu kręgów, w których przypadku ceny eksportowe stanowiły wartość pełnego kręgu z przyciętymi brzegami, przy dostosowywaniu cen eksportowych ze względu na różnice w cechach fizycznych w celu obliczenia marginesu szkody nie uwzględniono w pełni wartości rynkowej kręgów przyciętych (w porównaniu z kręgami niepoddanymi przycinaniu) i w związku z tym dostosowanie to jest niezgodne z obowiązującymi przepisami i odnośnym orzecznictwem. Koreański producent eksportujący również twierdził, że jej prawo do obrony zostało naruszone, ponieważ nie przedstawiono wystarczających wyjaśnień dotyczących porównania różnych rodzajów produktu w ustaleniach tymczasowych.
- (155) W odniesieniu do wniosku o ujawnienie dalszych informacji Komisja uznała, że nie mogła ona się do niego przychylić, ponieważ jest zobowiązana do ochrony poufności innych zainteresowanych stron, w tym przypadku producentów unijnych. Zważywszy, że nie istnieją żadne inne sposoby ochrony poufności, a jednocześnie dążąc do zapewnienia stronom dostępu do istotnych informacji, Komisja zastosowała w ujawnionych ustaleniach tymczasowych zakresy i uznaje to rozwiązanie za właściwe. Ujawnione ustalenia zawierały wszelkie niezbędne informacje, a ich treść była wynikiem zachowania równowagi między, z jednej strony, prawem do otrzymania istotnych informacji a, z drugiej strony, ochroną poufności.
- (156) Odnosnie do konkretnych uwag japońskiego producenta eksportującego, zgłoszonych w następstwie ujawnienia ustaleń ostatecznych, w protokole z przesłuchania z udziałem rzecznika praw stron w postępowaniach w sprawie handlu odniesiono się raczej do rozbieżności między stanowiskiem japońskiego producenta eksportującego a stanowiskiem służb Komisji, co doprowadziło do zalecenia przez rzecznika kontynuowania rozmów. Rzecznik praw stron w postępowaniach w sprawie handlu zaproponował również weryfikację obliczeń Komisji jako alternatywę dla ujawnienia danych poufnych. Kolejne spotkanie z japońskim producentem eksportującym odbyło się w dniu 30 lipca 2015 r. w celu przedstawienia wyjaśnień i dodatkowych informacji. Ponadto w ujawnionych ustaleniach ostatecznych dostarczono temu japońskiemu producentowi dodatkowych informacji (takich jak cena docelowa pewnego rodzaju produktu, całkowita wartość i wielkość sprzedaży unijnej). Rzecznik praw stron zweryfikował również obliczenia dotyczące szkody i nie stwierdził w nich nieprawidłowości ani błędów. Informacja ta została przekazana japońskiemu producentowi eksportującemu przez rzecznika praw stron w postępowaniach w sprawie handlu.
- (157) W odniesieniu do dostosowania ze względu na obróbkę w postaci przycinania, możliwe było dokonanie uzasadnionego dostosowania w oparciu o dostosowanie masy (masa pełnych kręgów niepoddanych przycinaniu w stosunku do masy kręgów o przyciętych brzegach). W następstwie wprowadzenia tymczasowych środków antydumpingowych poziom tego dostosowania został jednak skorygowany, ponieważ wielkości procentowe zastosowane na etapie tymczasowym w celu dostosowania masy okazały się nie w pełni dokładne. Odsetek wyrażający straty, zastosowany przy dokonywaniu tego dostosowania, oparto na dowodach zebranych podczas dochodzenia na miejscu u japońskiego producenta eksportującego. Po ujawnieniu ustaleń ostatecznych japoński producent eksportujący ponownie zgłosił powyższe uwagi.
- (158) Komisja uznała, że skorygowane dostosowanie prawidłowo odzwierciedla różnicę w wartości rynkowej między kręgami poddanymi przycinaniu a kręgami nieprzycinanymi. Obliczeń przedstawionych przez japońskiego producenta eksportującego nie uznano za dokładne, ponieważ przy obliczaniu różnicy między średnimi cenami przyciętych i nieprzyciętych kręgów nie wzięto pod uwagę masy netto produktów poddanych przycinaniu.

- (159) Producent ten twierdził również, że ustalenia tymczasowe zawierały kilka błędów. Istotnie, w ustaleniach tymczasowych znaleziono drobne błędy w obliczeniach, które zostały poprawione. W wyniku tych poprawek i korekty wyjaśnionej w motywie powyżej, margines szkody dla tego przedsiębiorstwa japońskiego został zmieniony i ustalony na 39,0 %. Jak wspomniano powyżej, obliczenia te zostały poddane weryfikacji przez rzecznika praw stron w postępowaniach w sprawie handlu.
- (160) Rosyjski producent eksportujący argumentował, że wartości kosztów produkcji w przemyśle unijnym zastosowane do obliczenia zaniżenia cen zostały dla niektórych rodzajów produktu określone na nierealistycznie wysokim poziomie w porównaniu do kosztów niemal identycznych rodzajów produktu. Po ujawnieniu ustaleń ostatecznych argument ten podtrzymano, zarzucając Komisji nieprawidłowości w obliczeniach podjęcia cenowego i zaniżenia cen oraz wskazując na znaczne różnice kosztów produkcji dwóch podobnych rodzajów produktu objętego postępowaniem.
- (161) Komisja ustaliła jednak, że dane dotyczące kosztów produkcji w przemyśle unijnym były dokładne. W szczególności koszty produkcji dwóch podobnych rodzajów produktu, do których odnosił się rosyjski producent eksportujący, zostały przeanalizowane i porównane z kosztami produkcji innych rodzajów. Wszelkie różnice w wysokości kosztów produkcji określonych rodzajów produktu w porównaniu do kosztów produkcji rodzajów prawie identycznych można było wytłumaczyć zróżnicowaniem kosztów w grupie unijnych producentów wytwarzających te rodzaje produktu.
- (162) Rosyjski producent eksportujący twierdził ponadto, że istnieje dysproporcja między obliczeniami dumpingu a obliczeniami szkody pod względem ujęcia gatunków gorszej jakości. Wskazał on, że, jak podano w motywie 147 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych, rosyjski produkt objęty postępowaniem sklasyfikowany jako produkt „drugiej i trzeciej kategorii” nie został porównany z produktami przemysłu unijnego sklasyfikowanymi jako produkty „pierwszej i drugiej kategorii”.
- (163) Komisja uznała, że fakt, iż do celów obiektywnego porównania rodzajów produktu gatunki gorszej jakości nie były porównywane z produktami przemysłu unijnego, nie wpłynął negatywnie ani na poprawność obliczeń dumpingu, ani na poprawność obliczeń szkody. W obliczeniach szkody ograniczono się nawet do porównywania jedynie podobnych rodzajów produktu, aby zapewnić obiektywność takiego porównania. Twierdzenia te zostały zatem odrzucone.
- (164) Chińscy producenci eksportujący twierdzili, że obliczenia zaniżenia cen zawarte w ujawnionych ustaleniach tymczasowych były błędne, w szczególności ze względu na fakt, że zdaniem tych producentów obliczenia te były oparte na średnich cenach unijnych, które podano w rozporządzeniu w sprawie ceł tymczasowych.
- (165) Argument ten odrzucono. Chiński producent eksportujący wytwarzał i sprzedawał w Unii jedynie część rodzajów produktu, które zostały następnie do celów obliczenia zaniżenia cen porównane z takimi samymi rodzajami produktu wytwarzanymi i sprzedawanymi przez producentów unijnych. W obliczeniach tych nie stosowano żadnych średnich cen unijnych.
- (166) Wobec braku innych uwag dotyczących poziomu usuwającego szkodę i niezależnie od zmiany marginesu szkody z 34,2 % na 39 % w odniesieniu do producentów japońskich, jak wskazano w motywie 159, potwierdza się wnioski zawarte w motywach 241–246 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych.

Państwo	Przedsiębiorstwo	Ostateczny margines szkody
Chińska Republika Ludowa	Baoshan Iron & Steel Co., Ltd, Szanghaj	32,9 %
	Wuhan Iron & Steel Co., Ltd., Wuhan	36,6 %
Japonia	JFE Steel Corporation, Tokio	39,0 %
	Nippon Steel & Sumitomo Metal Corporation, Tokio	35,9 %

Państwo	Przedsiębiorstwo	Ostateczny margines szkody
Republika Korei	POSCO, Seul	37,2 %
Federacja Rosyjska	OJSC Novolipetsk Steel, Lipieck; VIZ Steel, Jekaterynburg	21,6 %
Stany Zjednoczone Ameryki	AK Steel Corporation, Ohio	22,0 %

2. Środki ostateczne

- (167) W świetle ostatecznych wniosków dotyczących dumpingu, szkody, związku przyczynowego i interesu Unii należy wprowadzić środki antydumpingowe, aby zapobiec ponoszeniu przez przemysł unijny dalszej szkody w wyniku przywozu towarów po cenach dumpingowych.
- (168) Środki antydumpingowe mogą mieć różne formy. Komisja ma dużą swobodę w wyborze formy środka, jednak nadrzędnym celem jest usunięcie skutków dumpingu wyrządzającego szkodę. Wysokość cła *ad valorem*, zawierająca się zgodnie z zasadą niższego cła w zakresie 21,5 %–39 %, ustalono następująco:

Państwo	Przedsiębiorstwo	Margines dumpingu	Margines szkody	Cło antydumpingowe <i>ad valorem</i>
ChRL	Baoshan Iron & Steel Co., Ltd, Szanghaj	21,5 %	32,9 %	21,5 %
	Wuhan Iron & Steel Co., Ltd., Wuhan	54,9 %	36,6 %	36,6 %
	Wszystkie pozostałe przedsiębiorstwa		36,6 %	36,6 %
Japonia	JFE Steel Corporation, Tokio	47,1 %	39,0 %	39,0 %
	Nippon Steel & Sumitomo Metal Corporation, Tokio	52,2 %	35,9 %	35,9 %
	Wszystkie pozostałe przedsiębiorstwa		39,0 %	39,0 %
Korea	POSCO, Seul	22,5 %	37,2 %	22,5 %
	Wszystkie pozostałe przedsiębiorstwa		37,2 %	22,5 %
Rosja	OJSC Novolipetsk Steel, Lipieck; VIZ Steel, Jekaterynburg	29,0 %	21,6 %	21,6 %
	Wszystkie pozostałe przedsiębiorstwa		21,6 %	21,6 %
USA	AK Steel Corporation, Ohio	60,1 %	22,0 %	22,0 %
	Wszystkie pozostałe przedsiębiorstwa		22,0 %	22,0 %

- (169) Jak wskazano powyżej w motywie 149, należy dokonać zmiany formy środków. Ze względu na szczególne okoliczności niniejszego postępowania Komisja uznała, że zmienne cło ustalane na podstawie minimalnej ceny importowej („MCI”) jest najstosowniejszą formą środków w tym przypadku. Z jednej strony wprowadzenie MCI umożliwiłoby poprawę sytuacji producentów unijnych pogorszonej wskutek dumpingu wyrządzającego szkodę. Stanowiłoby to też sieć bezpieczeństwa, dzięki której producenci ci mogliby znów osiągać trwałe zyski, i zachęciłoby ich do dokonywania niezbędnych inwestycji w celu produkowania proporcjonalnie większej ilości rodzajów produktu podobnego o wysokiej przenikalności. Z drugiej strony MCI powinny również zapobiec niekorzystnym skutkom nieuzasadnionych podwyżek cen po okresie objętym dochodzeniem, które mogłyby mieć znaczny negatywny wpływ na działalność gospodarczą użytkowników. Wprowadzenie MCI stanowiłoby również odpowiedź na obawy użytkowników dotyczące niedoboru produktu objętego postępowaniem, w szczególności rodzajów o maksymalnych stratach magnetycznych nie większych niż 0,90 W/kg, które są pilnie potrzebne do osiągnięcia celów w zakresie efektywności określonych w ramach etapu 1 rozporządzenia w sprawie ekoprojektu. W ujęciu ogólnym środek ten zapobiegłby poważnym zakłóceniom w dostawach na rynek unijny.
- (170) W przypadku gdy przywóz dokonywany jest po cenie CIF na granicy Unii równej lub wyższej od ustalonej MCI, cło nie byłoby należne. Jeżeli przywóz dokonywany jest po cenach niższych niż MCI, ostateczne cło powinno być równe różnicy między mającą zastosowanie MCI a ceną netto na granicy Unii przed ocleniem. W żadnym przypadku wysokość cła nie powinna być wyższa niż stawki celne *ad valorem* określone w motywie 168 i w art. 1 niniejszego rozporządzenia.
- (171) Z tego względu, jeżeli przywóz dokonywany jest po cenie niższej od MCI, pobierane byłoby cło w wysokości różnicy pomiędzy mającą zastosowanie MCI a ceną netto na granicy Unii przed ocleniem lub w wysokości stawki cła *ad valorem* określonej w ostatniej kolumnie tabeli w motywie 168, w zależności od tego, która z tych wartości jest mniejsza.
- (172) Jak wskazano szczegółowo w motywie 19 powyżej, przedmiotem dochodzenia był produkt objęty postępowaniem, określony w motywie 9, przeprowadzono więc jedną kompleksową analizę szkody, jedną analizę związku przyczynowego i jedną analizę interesu Unii. Jednocześnie przy podejmowaniu decyzji dotyczącej formy środków Komisja uwzględniła różnice w jakości w podany poniżej sposób. Do celów skutecznego stosowania MCI oraz w oparciu o informacje zgromadzone w czasie dochodzenia Komisja postanowiła ustalić trzy różne kategorie produktu objętego postępowaniem, wyodrębnione na podstawie wysokości maksymalnych strat magnetycznych. Dla każdej z tych trzech kategorii obliczono osobną MCI. Wyodrębniono następujące trzy kategorie:
- rodzaje o maksymalnych stratach magnetycznych nie większych niż 0,90 W/kg;
 - rodzaje o maksymalnych stratach magnetycznych większych niż 0,90 W/kg, ale nie większych niż 1,05 W/kg;
 - rodzaje o maksymalnych stratach magnetycznych większych niż 1,05 W/kg.
- (173) Rodzaje o maksymalnych stratach magnetycznych nie większych niż 0,90 W/kg należą do sekcji najwyższej jakości rodzajów produktu objętego postępowaniem charakteryzujących się wysoką przenikalnością. Rodzaje o stratach magnetycznych większych niż 0,90 W/kg, ale nie większych niż 1,05 W/kg, nie stanowią rodzajów najwyższej jakości, lecz również należą do grupy rodzajów produktu objętego postępowaniem charakteryzujących się wysoką przenikalnością, które są produkowane głównie jako rodzaje o maksymalnych stratach magnetycznych nie większych niż 1,05 W/kg. Do grupy tej należą również niektóre zwykle rodzaje produktu objętego postępowaniem o wyższej jakości. Rodzaje o maksymalnych stratach magnetycznych większych niż 1,05 W/kg to głównie zwykle rodzaje produktu objętego postępowaniem. Straty magnetyczne należy mierzyć w watach na kilogram przy częstotliwości 50 Hz i przy indukcji magnetycznej wynoszącej 1,7 tesli.
- (174) W celu zastosowania powyższej zasady należało ustalić cenę niewyrządzającą szkody lub MCI niewyrządzającą szkody. Na potrzeby obliczenia ceny niewyrządzającej szkody uwzględniono zarówno ustalone marginesy dumpingu, jak i kwoty cła konieczne do usunięcia szkody poniesionej przez przemysł unijny, jak określono w rozporządzeniu w sprawie ceł tymczasowych.
- (175) MCI są równe średniej ważonej:
- w przypadku, gdy kwoty cła ustalono w oparciu o poziom usuwający szkodę: kosztów produkcji poniesionych w okresie objętym dochodzeniem przez producentów unijnych i zysku (5 %) w odniesieniu do producentów eksportujących z USA, Japonii, Rosji i jednego producenta eksportującego z Chin; oraz
 - w przypadku, gdy kwoty cła ustalono w oparciu o margines dumpingu: wartości normalnej, obejmującej transport (w celu uzyskania ceny CIF na granicy Unii) w odniesieniu do producenta eksportującego z Korei i jednego producenta eksportującego z Chin.

(176) Na podstawie tej metodyki MCI ustalono na następujących poziomach:

Państwa, których dotyczy postępowanie	Asortyment produktu	Minimalna cena importowa (w EUR/t masy netto produktu)
Chińska Republika Ludowa, Japonia, Stany Zjednoczone Ameryki, Federacja Rosyjska, Republika Korei	Produkty o maksymalnych stratach magnetycznych nie większych niż 0,9 W/kg	EUR 2 043
	Produkty o maksymalnych stratach magnetycznych większych niż 0,9 W/kg, ale nie większych niż 1,05 W/kg	EUR 1 873
	Produkty o maksymalnych stratach magnetycznych większych niż 1,05 W/kg	EUR 1 536

(177) Po ujawnieniu ustaleń ostatecznych zainteresowane strony zgłosiły przedstawione poniżej uwagi.

(178) Po pierwsze, stowarzyszenie użytkowników twierdziło, że propozycja dotycząca MCI może doprowadzić do zakłóceń na rynku poprzez zerwanie powiązania poziomu cen w Unii z cenami na świecie. Zdaniem tego stowarzyszenia Komisja zablokowała ceny wszystkich rodzajów elektrotechnicznych blach teksturowanych na poziomie znacznie wyższym od średnich poziomów cen obliczonych przez Komisję w odniesieniu do OD, powiększonych o poziomy cła ustalone w rozporządzeniu w sprawie ceł tymczasowych. W opinii tego stowarzyszenia nie ma żadnej uzasadnionej potrzeby wprowadzania takich środków. Stowarzyszenie to twierdziło również, że MCI ustalono na zbyt wysokim poziomie, należy je zatem dostosować obniżając je co roku o 5 %.

(179) Po drugie, koreański producent eksportujący z zadowoleniem przyjął propozycję dotyczącą MCI, uznając to rozwiązanie za odpowiednie od stawek celnych *ad valorem*. Producent ten twierdził jednak, że Komisja powinna zrewidować swoją metodykę i określić dla każdego producenta eksportującego MCI, które nie przekraczają poziomu koniecznego do wyeliminowania dumpingu wyrządzającego szkodę ze strony (koreańskiego) producenta eksportującego.

(180) Po trzecie, inny użytkownik twierdził, że proponowane MCI są zbyt wysokie, a w każdym razie wyższe niż ceny importowe w OD powiększone o stawki celne *ad valorem* określone w ustaleniach ostatecznych, przynajmniej w przypadku dwóch państw, których dotyczy postępowanie (Korei i Rosji). Ponadto użytkownik ten twierdził, że Komisja nie powinna przyjmować wszystkich kosztów produkcji jako podstawy obliczenia poziomu niepowodującego szkody, lecz raczej uwzględnić wszelkie koszty, które poniósłby efektywny i konkurencyjny producent elektrotechnicznych blach teksturowanych.

(181) Po czwarte, inny użytkownik stwierdził, że z zadowoleniem przyjmuje wybór minimalnych cen importowych zamiast cła *ad valorem*. Zwrócił się on jednak do Komisji z wnioskiem o rozważenie ustanowienia jednego lub dwóch poziomów MCI. W przypadku dwóch poziomów ich racjonalne rozgraniczenie powinno opierać się na przybliżonym rozróżnieniu na zwykłe rodzaje elektrotechnicznych blach teksturowanych oraz rodzaje o wysokiej przenikalności.

(182) Po piąte, przemysł unijny wyraził poparcie dla systemu MCI opartego na trzech kategoriach produktów. Przedstawiciele tego przemysłu zakwestionowali jednak metodykę stosowaną do obliczania tych MCI, ponieważ w wyniku zastosowania przez Komisję metody średniej ważonej proponowane MCI są niższe niż poziom w pełni usuwający szkodę, a więc ustalono je na zbyt niskim poziomie. Stwierdzili oni również, że proponowane obecnie MCI są znacznie niższe niż obecne ceny rynkowe w UE i państwach trzecich. W związku z tym Komisja powinna zrewidować swoje obliczenia MCI i oprzeć je w odniesieniu do wszystkich producentów eksportujących wyłącznie na poziomach usuwających szkodę, dodając rozsądny zysk (dla każdego rodzaju produktu objętego postępowaniem mieszczącego się w zakresie produktu). Ponadto przedstawiciele przemysłu unijnego ponownie zgłosili uwagę, że Komisja powinna stosować zysk docelowy w wysokości 14 %, to jest zysk, jaki osiągnięto w 2010 r.

(183) Po szóste, amerykański producent eksportujący wyraził poważne wątpliwości co do użyteczności i adekwatności propozycji Komisji dotyczącej MCI, w świetle faktu, że ceny rynkowe przedmiotowego produktu są obecnie dużo wyższe niż MCI.

- (184) Po siódme, kolejny użytkownik stwierdził, że zasadniczo popiera wprowadzenie minimalnej ceny importowej („MCI”) w odniesieniu do całego asortymentu produktu, jako rozwiązanie kompromisowe umożliwiające pogodzenie sprzecznych interesów sektora produkcji elektrotechnicznych blach teksturowanych i sektora produkcji transformatorów. Użytkownik ten stwierdził jednak, że MCI są zbyt wysokie (w szczególności w odniesieniu do drugiej i trzeciej kategorii, jeśli porówna się je z cenami sprzedaży w OD, do których dodano cło *ad valorem*) i stwarzają konkretne zagrożenie dla unijnego sektora produkcji transformatorów w postaci konieczności opłacania przez ten sektor cła do momentu, w którym przemysł unijny będzie w stanie zaspokoić jego zapotrzebowanie.
- (185) Po ósme, rosyjski producent eksportujący z zadowoleniem przyjął propozycję Komisji dotyczącą nałożenia zmiennego cła antydumpingowego w formie minimalnej ceny importowej zamiast cła *ad valorem*. Producent ten zgłosił jednak zastrzeżenie, że proponowana obecnie metodyka obliczania trzech różnych MCI (w oparciu jedynie o różne zakresy maksymalnych strat magnetycznych), bez rozróżniania między indywidualnymi producentami eksportującymi ani między poszczególnymi państwami pochodzenia, jest sprzeczna z art. 9 ust. 5 rozporządzenia podstawowego. W związku z tym producent ten stwierdził, że metodyka ta prowadzi do określenia kwoty cła antydumpingowego w niewłaściwej wysokości oraz do dyskryminacji przywozu z Rosji. W tej kwestii rosyjski producent eksportujący wnioskuje także, by Komisja wprowadziła do celów obliczania minimalnej ceny importowej czwartą kategorię produktu, która powinna obejmować wyłącznie rodzaje produktu objętego postępowaniem charakteryzujące się niską lub bardzo niską jakością i właściwościami fizycznymi porównywalnymi z eksportowanymi rodzajami „drugiej” i „trzeciej kategorii”. Rosyjski producent eksportujący twierdził, że oparcie MCI wyłącznie na poziomach maksymalnych strat magnetycznych spowodowałoby znalezienie się rosyjskiego producenta, a wraz z nim Rosji jako jedynej źródła dostaw eksportowanych rodzajów „drugiej” i „trzeciej kategorii”, w zupełnie innej sytuacji niż pozostałe państwa eksportujące, których dotyczy postępowanie.
- (186) Komisja przeanalizowała szczegółowo wszystkie zgłoszone uwagi i w odpowiedzi na nie przedstawia poniżej dalsze wyjaśnienia dotyczące zastosowanej metodyki oraz wnioski, do jakich doszła.
- (187) Komisję zastosowała następującą metodykę w celu obliczenia trzech MCI: podobnie jak w każdym dochodzeniu antydumpingowym Komisja zgromadziła dane za OD, które zostały zweryfikowane w celu ustalenia wartości normalnej w odniesieniu do każdego rodzaju produktu oraz ceny docelowej niewyrządzającej szkody dla przemysłu unijnego, również w odniesieniu do każdego rodzaju produktu. Ceny docelowe dla przemysłu unijnego określono poprzez zsumowanie kosztów produkcji i wysokości rozsądnego zysku. Na podstawie tych danych zastosowano metodykę przedstawioną w motywie 169 i w motywach następnym. Poziomy MCI zostały więc oparte bezpośrednio na zweryfikowanych danych z OD. Dodatkowo uwzględniono zasadę niższego cła. W przypadku określania cła *ad valorem* na podstawie marginesu dumpingu przy obliczaniu MCI zastosowano wartości normalne, do których dodano koszty transportu, aby uzyskać cenę CIF na granicy Unii. W przypadku określania cła *ad valorem* na podstawie poziomu usuwającego szkodę zastosowano cenę docelową niewyrządzającą szkodę dla przemysłu unijnego. MCI zostały następnie obliczone jako średnia ważona zastosowanych wartości normalnych oraz cen docelowych niewyrządzających szkody. Współczynnik ważenia został ustalony na podstawie stosunku wielkości przywozu do Unii dokonywanego przez przedsiębiorstwa, w odniesieniu do których cło *ad valorem* oparte jest na marginesach dumpingu, do wielkości przywozu dokonywanego przez przedsiębiorstwa, w odniesieniu do których cło *ad valorem* jest oparte na poziomie usuwającym szkodę. Każda MCI jest średnią ważoną cen (wartości normalnej i cen docelowych) poszczególnych rodzajów produktu w każdej z trzech kategorii produktu.
- (188) Określone w ten sposób trzy MCI dla trzech różnych kategorii produktu stosuje się do wszystkich producentów eksportujących oraz do wszystkich państw, których dotyczy postępowanie, jeżeli cena CIF na granicy Unii jest równa MCI lub wyższa od niej (w takim przypadku cło nie jest należne). Jeżeli cło jest należne, tj. jeżeli ceny eksportowe są niższe niż MCI, obowiązującą stawką celną jest wartość różnicy między mającą zastosowanie MCI a ceną netto na granicy Unii przed ocleniem albo stawka cła *ad valorem*, w zależności od tego, która z tych wartości jest mniejsza. W związku z tym stosuje się indywidualne stawki cła dla każdego producenta eksportującego. W żadnym przypadku wysokość cła nie powinna być wyższa niż stawki celne *ad valorem* określone osobno dla każdego producenta eksportującego z poszczególnych państw, których dotyczy postępowanie. Scenariuszem alternatywnym, proponowanym przez niektóre zainteresowane strony, byłoby wprowadzenie osobnych MCI dla każdego producenta eksportującego. Oznaczałoby to jednak co najmniej 21 różnych MCI (to jest trzy MCI dla trzech różnych kategorii pomnożone przez siedmiu współpracujących producentów eksportujących), co sprawiłoby, że wdrożenie środków byłoby bardzo trudne, jeżeli w ogóle wykonalne, dla organów celnych.
- (189) MCI zostały następnie porównane do cen sprzedaży na rynku unijnym w okresie po OD. Dane dotyczące tych cen uzyskano od użytkowników oraz od przemysłu unijnego w ramach dochodzenia po ujawnieniu ustaleń tymczasowych, jak wskazano w motywach 5 i 6. Dochodzenie to wykazało, że proponowane MCI dla trzech różnych kategorii produktu, zwłaszcza w przypadku rodzajów wyższej jakości, są ogólnie niższe niż ceny sprzedaży w okresie po OD, a w takiej sytuacji cło nie byłoby należne. Jak wskazano w motywach 182 i 183, ustalenie to poczynione w ramach dochodzenia zostało potwierdzone przez oświadczenia przedstawicieli przemysłu unijnego, kilku użytkowników i amerykańskiego producenta eksportującego.

- (190) W związku z tym Komisja odrzuciła wszystkie zastrzeżenia dotyczące zastosowanej metodyki i poziomów MCI.
- (191) W odniesieniu do zarzutu, że Komisja blokuje ceny, Komisja przypomina, że określiła trzy MCI dla trzech różnych kategorii produktu w celu usunięcia skutków dumpingu wyrządzającego szkodę oraz uchronienia użytkowników przed negatywnymi skutkami nieuzasadnionych podwyżek cen po okresie objętym dochodzeniem, jak wskazano w motywie 169 powyżej. Środki proponowane przez Komisję nie prowadzą do zakłóceń na rynku w zakresie unijnych cen rynkowych, które są przeważnie wyższe od proponowanych MCI, jak wyjaśniono w motywie 189. Ponadto MCI nie są cenami minimalnymi, producenci eksportujący mogą więc, jeśli zechcą, nadal dokonywać sprzedaży po cenach niższych niż MCI. Producenci eksportujący i producenci unijni mogą zatem nadal konkurować ze sobą poprzez stosowanie różnych cen, niezależnie od ustalonych MCI.
- (192) W odniesieniu do twierdzenia, że określenie (jednej lub) dwóch MCI byłoby bardziej odpowiednie niż zaproponowane trzy MCI, Komisja zwróciła uwagę na obiektywne różnice cenowe (ok. 170 EUR na tonę, zob. motywy 176 w odniesieniu do pierwszej i drugiej kategorii produktu, obejmujących rodzaje produktu objętego postępowaniem charakteryzujące się wysoką przenikalnością). Przyjmując tylko 2 MCI w oparciu o rozróżnienie między wysokimi rodzajami produktu objętego postępowaniem a rodzajami o wysokiej przenikalności, cena produktu pierwszej kategorii (to jest rodzajów produktu o maksymalnych stratach magnetycznych nie większych niż 0,9 W/kg) byłaby zasadniczo łączona z ceną produktu drugiej kategorii, która obejmuje głównie rodzaje produktu objętego postępowaniem również charakteryzujące się wysoką przenikalnością, ale o wyższych maksymalnych stratach magnetycznych. W wyniku zastosowania takiej metodyki otrzymano by proporcjonalnie zbyt niskie MCI dla rodzajów produktu najwyższej jakości charakteryzujących się wysoką przenikalnością. W odniesieniu do zarzutu, że nie zastosowano indywidualnych stawek celnych dla każdego producenta eksportującego, Komisja odsyła do motywu 187, w którym opisano metodykę, zgodnie z którą stosuje się indywidualne stawki celne, jeżeli należne jest cło *ad valorem*.
- (193) W odniesieniu do zastrzeżenia, że jako podstawę do obliczenia poziomu niepowodującego szkody Komisja powinna przyjąć nie wszystkie koszty produkcji, lecz wszystkie koszty ponoszone przez efektywnego i konkurencyjnego producenta, należy przypomnieć, że obliczenia dokonano na podstawie zweryfikowanych danych. Komisja odrzuciła to twierdzenie także dlatego, że go nie uzasadniono i nie przedstawiono żadnej alternatywnej metody dokonywania takiego dostosowania kosztów produkcji.
- (194) Propozycja obniżania MCI o 5 % rocznie nie jest zgodna z celem, jakim jest wyeliminowanie dumpingu wyrządzającego szkodę. Ponadto nie przedstawiono żadnych dowodów, które mogłyby uzasadniać taką obniżkę o 5 % rocznie.
- (195) W odniesieniu do wniosku o wprowadzenie czwartej kategorii produktu, obejmującej wyłącznie rodzaje produktu objętego postępowaniem o niskiej lub bardzo niskiej jakości, Komisja uznała, że brakuje jasnej wartości odniesienia do zastosowania takiego dalszego podziału. Ponadto MCI oparte są na kombinacji rodzajów produktu, niezależnie od tego, czy na przykład stanowią one kręgi pełne czy pocięte, a także bez względu na to, czy ich jakość uległa obniżeniu. Wyznaczone trzy różne kategorie produktów oparte są na poziomach maksymalnych strat magnetycznych, które są obiektywnym i niedyskryminacyjnym kryterium.
- (196) Dwóch użytkowników wystąpiło również z wnioskiem o ograniczenie okresu obowiązywania środków do okresu krótszego niż pięć lat, twierdząc, że utrzymywanie siatki bezpieczeństwa przez dłużej niż 2–3 lata nie jest konieczne do zapewnienia unijnemu przemysłowi produkcji elektrotechnicznych blach teksturowanych wystarczających zachęt do inwestowania w produkcję wysokiej jakości tego rodzaju wyrobu.
- (197) Użytkownicy ci nie uzasadnili jednak swojego twierdzenia, że stosunkowo krótki okres 2–3 lat wystarczyłby do dokonania inwestycji i osiągnięcia przynajmniej częściowego zwrotu z inwestycji. Jak określono w art. 11 ust. 2 rozporządzenia podstawowego, ostateczne cło antydumpingowe wygasa pięć lat po jego wprowadzeniu.
- (198) W rozporządzeniu podstawowym przewidziano kilka opcji na okoliczność zmian sytuacji rynkowej. Jeżeli zmiana jest trwała, zgodnie z art. 11 ust. 3 rozporządzenia podstawowego można wystąpić o przegląd potrzeby dalszego stosowania środków, pod warunkiem że od wprowadzenia środków ostatecznych upłynął co najmniej rok. Jeżeli zmiana ma charakter tymczasowy, na podstawie art. 14 ust. 4 rozporządzenia podstawowego można zawiesić stosowanie środków, w przypadku gdy warunki rynkowe tymczasowo uległy zmianie w takim zakresie, że wskutek zawieszenia nie powinna ponownie nastąpić szkoda. Komisja niezwłocznie oceni zasadność wszelkich należycie umotywowanych wniosków złożonych na podstawie jednego z tych dwóch przepisów, aby utrzymać zrównoważony poziom ochrony przed dumpingiem wyrządzającym szkodę.

- (199) Zastrzeżenie rosyjskiego producenta eksportującego, że MCI nie powinna opierać się wyłącznie na poziomie strat magnetycznych, nie zostało przyjęte z następującego względu: poziom maksymalnych strat magnetycznych stanowi obiektywne kryterium rozróżnienia różnych rodzajów produktu objętego postępowaniem, natomiast rozróżnienie na pierwszą i drugą kategorię jakości rodzajów produktu objętego postępowaniem jest raczej oceną bardzo subiektywną i skomplikowałoby monitorowanie wdrażania środków. Ponadto przy ustalaniu MCI nie stosowano rozróżnienia na poszczególnych producentów eksportujących i państwa, których dotyczy postępowanie, jak wyjaśniono szczegółowo w motywie 187 powyżej.
- (200) Indywidualne środki antydumpingowe w odniesieniu do poszczególnych przedsiębiorstw określone w niniejszym rozporządzeniu zostały ustanowione na podstawie ustaleń poczynionych w niniejszym dochodzeniu. Odzwierciedlają one zatem sytuację ustaloną podczas dochodzenia, dotyczącą tych przedsiębiorstw. Środki te mają zastosowanie wyłącznie do przywozu produktu objętego postępowaniem pochodzącego z państw, których dotyczy postępowanie, oraz produkowanego przez wymienione podmioty prawne. Przywożone produkty objęte postępowaniem wytwarzane przez inne przedsiębiorstwa, które nie zostały wyszczególnione w części normatywnej niniejszego rozporządzenia, w tym podmioty powiązane z przedsiębiorstwami wyszczególnionymi, podlegają środkom mającym zastosowanie do „wszystkich pozostałych przedsiębiorstw”. Przedsiębiorstwa te nie powinny być objęte żadnym z indywidualnych środków antydumpingowych.
- (201) Przedsiębiorstwo może zwrócić się o zastosowanie wobec niego takich indywidualnych środków antydumpingowych w przypadku zmiany nazwy jego jednostki zależnej lub utworzenia nowej jednostki zajmującej się produkcją bądź sprzedażą. Wniosek w tej sprawie należy kierować do Komisji⁽¹⁾. Wniosek ten musi zawierać wszystkie istotne informacje, w tym informacje dotyczące zmiany działalności przedsiębiorstwa związanej z produkcją lub sprzedażą krajową i eksportową, związane na przykład ze zmianą nazwy lub zmianą jednostek zajmujących się produkcją lub sprzedażą. Komisja będzie w razie potrzeby aktualizować wykaz przedsiębiorstw, wobec których zastosowano indywidualne środki antydumpingowe.
- (202) W celu zminimalizowania ryzyka obchodzenia środków, uznaje się, że w tym przypadku potrzebne są specjalne środki, aby zapewnić odpowiednie stosowanie środków antydumpingowych. Te specjalne środki obejmują: przedstawienie organom celnym państw członkowskich ważnej faktury handlowej oraz ważnego zaświadczenia zakładu produkcyjnego, które muszą być zgodne z wymogami określonymi w przepisach niniejszego rozporządzenia. Przywóz, któremu nie towarzyszy taka faktura i zaświadczenie, należy objąć obowiązującą stawką celną *ad valorem* dla wszystkich pozostałych przedsiębiorstw, bez odniesienia do minimalnych cen importowych.
- (203) Jeżeli nastąpi zmiana w strukturze handlu wskutek wprowadzenia środków w rozumieniu art. 13 ust. 1 rozporządzenia podstawowego, może zostać wszczęte dochodzenie w sprawie obejścia środków oraz, pod warunkiem spełnienia określonych wymagań, może zostać nałożone cło *ad valorem*.
- (204) Ponadto w celu zapewnienia najlepszej ochrony przed możliwą absorpcją tych środków, w szczególności między przedsiębiorstwami powiązаныmi, Komisja zamierza bezzwłocznie wszcząć przegląd na mocy art. 12 ust. 1 rozporządzenia podstawowego i może poddać przywożone towary obowiązkowi rejestracji zgodnie z art. 14 ust. 5 rozporządzenia podstawowego w przypadku otrzymania dowodów takich praktyk.

3. Odstąpienie od poboru cła tymczasowego

- (205) Należy odstąpić od poboru cła tymczasowego w formie cła *ad valorem* w wysokości 21,6 %–35,9 % nałożonego na przywóz produktu objętego postępowaniem, które obowiązywało w okresie od dnia 13 maja 2015 r. do dnia 13 listopada 2015 r. Komisja uznała, że w szczególnych okolicznościach niniejszego postępowania pobór cła tymczasowego, które miało inną formę niż cło ostateczne, nie byłby zgodny z interesem Unii, biorąc pod uwagę fakt, iż ceny we wspomnianym okresie były na ogół wyższe od ustalonych MCI.
- (206) Wszystkie strony zostały poinformowane o istotnych faktach i ustaleniach, na podstawie których zamierzano zalecić wprowadzenie ostatecznych środków antydumpingowych. Przyznano im również okres, w którym mogły przedstawić uwagi w następstwie ujawnienia tych informacji. Uwagi przedstawione przez pozostałe strony zostały należycie uwzględnione, nie zawierały jednak podstaw do zmiany sformułowanych wniosków.

H. ZOBOWIĄZANIA

- (207) Rosyjski producent eksportujący i koreański producent eksportujący złożyli oferty zobowiązań cenowych zgodnie z art. 8 ust. 1 rozporządzenia podstawowego. Koreański producent eksportujący wycofał później oferowane przez siebie zobowiązanie.

⁽¹⁾ European Commission, Directorate-General for Trade, Directorate H, 1049 Brussels, Belgium.

- (208) Rosyjski producent eksportujący wywozi dwa rodzaje elektrotechnicznych blach teksturowanych (rodzaje „wyższej jakości” i rodzaje „gorszej jakości”, te ostatnie np. z wadami powierzchniowymi), przy czym oba te rodzaje należą do zakresu produktów niskiej jakości (produktów o maksymalnych stratach magnetycznych większych niż 1,05 W/kg). W ramach tej kategorii produktu wnioskował on o określenie dwóch MCI, w uzupełnieniu do MCI ustanowionych na potrzeby cła, w celu rozróżnienia między wspomnianymi dwoma rodzajami produktu objętego postępowaniem, które producent ten wywozi do Unii. Rosyjski producent eksportujący posiada pewną liczbę powiązanych przedsiębiorstw w Unii, jednak dotychczas dokonywał on sprzedaży produktu objętego postępowaniem wyłącznie za pośrednictwem powiązanego przedsiębiorstwa handlowego w Szwajcarii.
- (209) Komisja rozważyła tę ofertę, również w świetle formy środków, to jest MCI ustalonych w odniesieniu do trzech kategorii rodzajów produktu i mających zastosowanie do wszystkich producentów eksportujących z każdego państwa, którego dotyczy postępowanie, jak wskazano powyżej w motywach 175 i 176. Oferowane zobowiązanie znacząco odbiega od tego podejścia i przyjęcie go wymagałoby zastosowania środka dotyczącego tylko tego przedsiębiorstwa.
- (210) Rozróżnienie między produktami wyższej i niższej jakości wydaje się być zbyt subiektywne na potrzeby wdrożenia środków, ponieważ w ofercie zobowiązania przewidziano rozróżnianie tych dwóch rodzajów produktu na podstawie normy rosyjskiej. Komisja uznała, że fakt ten czyni to zobowiązanie praktycznie niewykonalnym, tym bardziej, że norma ta musiałaby być stosowana w uzupełnieniu do rozróżnienia rodzajów produktu na podstawie poziomu strat magnetycznych.
- (211) Ponadto ze względu na wielość rodzajów produktu sprzedawanych przez tego producenta w Unii (jego cały asortyment produktu objętego postępowaniem) oraz na strukturę przedsiębiorstwa monitorowanie wykonywania tego zobowiązania byłoby dla służb Komisji bardzo trudne, zwłaszcza biorąc pod uwagę formę środków, to jest ustalone dla wszystkich MCI w odniesieniu do trzech kategorii rodzajów produktów, a nie bardziej powszechne cło *ad valorem*. Ponadto, w tym konkretnym postępowaniu ogólny interes Unii i wpływ na użytkowników zostały już uwzględnione w MCI ustalonych dla wszystkich, jak wyjaśniono szczegółowo w motywach 149 i 169. Jest to więc kolejny powód, aby odrzucić oferowane zobowiązanie cenowe.
- (212) W związku z tym oraz z przyczyn wynikających z założeń polityki ogólnej Komisja odrzuca ofertę zobowiązania złożoną przez rosyjskiego producenta eksportującego.
- (213) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią komitetu ustanowionego na mocy art. 15 ust. 1 rozporządzenia podstawowego,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

1. Niniejszym nakłada się ostateczne cło antydumpingowe na przywóz wyrobów walcowanych płaskich ze stali krzemowej elektrotechnicznej o ziarnach zorientowanych, o grubości przekraczającej 0,16 mm, obecnie objętych kodami CN ex 7225 11 00 (kody TARIC 7225 11 00 11, 7225 11 00 15 i 7225 11 00 19) oraz ex 7226 11 00 (kody TARIC 7226 11 00 12, 7226 11 00 14, 7226 11 00 16, 7226 11 00 92, 7226 11 00 94 i 7226 11 00 96) i pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej, Japonii, Republiki Korei, Federacji Rosyjskiej i Stanów Zjednoczonych Ameryki.

2. Wysokość ostatecznego cła antydumpingowego mająca zastosowanie do produktu opisanego w ust. 1 i wytwarzanego przez podmioty prawne wymienione w ust. 4 poprzez podanie ich nazwy równa jest różnicy między minimalną ceną importową określoną w ust. 3 a ceną netto na granicy Unii, przed ocleniem, o ile ta druga cena jest niższa niż pierwsza. Jeżeli cena netto na granicy Unii przed ocleniem jest równa odpowiadającej jej minimalnej cenie importowej określonej w ust. 3 lub wyższa od niej, cła nie pobiera się. W żadnym przypadku wysokość cła nie może być wyższa niż stawki celne *ad valorem* określone w ust. 4.

3. Na potrzeby ust. 2 zastosowanie ma minimalna cena importowa określona w tabeli poniżej. W przypadku ustalenia w wyniku weryfikacji po przywozie, że cena netto na granicy Unii faktycznie zapłacona przez pierwszego niezależnego klienta w Unii (cena po przywozie) jest niższa od ceny netto na granicy Unii przed ocleniem, wynikającej ze zgłoszenia celnego, oraz że cena po przywozie jest niższa od minimalnej ceny importowej, zastosowanie ma cło w wysokości różnicy między minimalną ceną importową określoną w tabeli poniżej a ceną po przywozie, chyba że zastosowanie cła *ad valorem* określonego w ust. 4, powiększonego o cenę po przywozie daje w rezultacie kwotę (cena faktycznie zapłacona plus cło *ad valorem*) niższą od minimalnej ceny importowej określonej w tabeli poniżej.

Państwa, których dotyczy postępowanie	Kategoria produktu	Minimalna cena importowa (w EUR/t masy netto produktu)
Chińska Republika Ludowa, Japonia, Stany Zjednoczone Ameryki, Federacja Rosyjska, Republika Korei	Produkty o maksymalnych stratach magnetycznych nie większych niż 0,9 W/kg	EUR 2 043
	Produkty o stratach magnetycznych większych niż 0,9 W/kg, ale nie więk- szych niż 1,05 W/kg	EUR 1 873
	Produkty o maksymalnych stratach magnetycznych większych niż 1,05 W/kg	EUR 1 536

4. Na potrzeby ust. 2 zastosowanie mają stawki cła *ad valorem* określone w tabeli poniżej.

Przedsiębiorstwo	Cło <i>ad valorem</i>	Dodatkowy kod TARIC
Baoshan Iron & Steel Co., Ltd, Szanghaj, ChRL	21,5 %	C039
Wuhan Iron & Steel Co., Ltd., Wuhan, ChRL	36,6 %	C056
JFE Steel Corporation, Tokio, Japonia	39,0 %	C040
Nippon Steel & Sumitomo Metal Corporation, Tokio, Japonia	35,9 %	C041
POSCO, Seul, Republika Korei	22,5 %	C042
OJSC Novolipetsk Steel, Lipieck; VIZ Steel, Jekaterynburg, Federa- cja Rosyjska	21,6 %	C043
AK Steel Corporation, Ohio, Stany Zjednoczone Ameryki	22,0 %	C044

5. Stawkę ostatecznego cła antydumpingowego mającą zastosowanie do produktu opisanego w ust. 1 i wytworzonego przez jakiegokolwiek inne przedsiębiorstwo, które nie zostało wymienione w ust. 4, stanowi stawka cła *ad valorem* określona w tabeli poniżej.

Przedsiębiorstwo	Cło <i>ad valorem</i>	Dodatkowy kod TARIC
Wszystkie inne przedsiębiorstwa chińskie	36,6 %	C999
Wszystkie inne przedsiębiorstwa japońskie	39,0 %	C999
Wszystkie inne przedsiębiorstwa koreańskie	22,5 %	C999
Wszystkie inne przedsiębiorstwa rosyjskie	21,6 %	C999
Wszystkie inne przedsiębiorstwa amerykańskie	22,0 %	C999

6. Stosowanie środków w odniesieniu do przedsiębiorstw wymienionych w ust. 4 uwarunkowane jest przedstawieniem organom celnym państw członkowskich ważnej faktury handlowej i ważnego zaświadczenia zakładu produkcyjnego, które muszą być zgodne z wymogami określonymi, odpowiednio, w załączniku I i w załączniku II. W przypadku nieprzedstawienia takiej faktury ani zaświadczenia obowiązuje stawka celna mająca zastosowanie do wszystkich innych przedsiębiorstw. W zaświadczeniu zakładu produkcyjnego należy wskazać wysokość maksymalnych strat magnetycznych w odniesieniu do każdego kręgu, wyrażoną w watach na kilogram i mierzoną przy częstotliwości 50 Hz i indukcji magnetycznej wynoszącej 1,7 tesli.
7. W odniesieniu do producentów wymienionych z nazwy, w przypadkach gdy towary zostały uszkodzone przed wprowadzeniem do swobodnego obrotu, w związku z czym cena faktycznie zapłacona lub należna jest ustalana w drodze proporcjonalnego podziału w celu określenia wartości celnej na podstawie art. 145 rozporządzenia Komisji (EWG) nr 2454/93 z dnia 2 lipca 1993 r. ustanawiającego przepisy w celu wykonania rozporządzenia Rady (EWG) nr 2913/92 ustanawiającego Wspólnotowy Kodeks Celny (Dz.U. L 253 z 11.10.1993, s. 1), określoną powyżej minimalną cenę importową pomniejsza się o odsetek, który odpowiada proporcjonalnemu podziałowi ceny faktycznie zapłaconej lub należnej. Należne cło jest w takich przypadkach równe różnicy między obniżoną minimalną ceną importową a obniżoną ceną netto na granicy Unii przed odprawą celną.
8. W odniesieniu do wszystkich innych przedsiębiorstw, w przypadkach gdy towary zostały uszkodzone przed wprowadzeniem do swobodnego obrotu, w związku z czym cena faktycznie zapłacona lub należna jest ustalana w drodze proporcjonalnego podziału w celu określenia wartości celnej na podstawie art. 145 rozporządzenia Komisji (EWG) nr 2454/93, wysokość cła antydumpingowego obliczoną na podstawie ust. 2 pomniejsza się o odsetek, który odpowiada proporcjonalnemu podziałowi ceny faktycznie zapłaconej lub należnej.
9. Zastosowanie mają obowiązujące przepisy dotyczące należności celnych, chyba że określono inaczej.

Artykuł 2

Zwalnia się kwoty zabezpieczone z tytułu tymczasowego cła antydumpingowego nałożonego rozporządzeniem (UE) 2015/763.

Artykuł 3

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie następnego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 29 października 2015 r.

W imieniu Komisji
Jean-Claude JUNCKER
Przewodniczący

ZAŁĄCZNIK I

Ważna faktura handlowa, o której mowa w art. 1 ust. 6, musi zawierać oświadczenie podpisane przez pracownika podmiotu wystawiającego fakturę handlową, w następującej formie:

- Imię i nazwisko oraz funkcja pracownika podmiotu wystawiającego fakturę handlową.
- Oświadczenie o następującej treści: „Ja, niżej podpisany, poświadczam, że [ilość] stali elektrotechnicznej o ziarnach zorientowanych, o [straty magnetyczne], sprzedawane na wywóz do Unii Europejskiej, objęte niniejszą fakturą, zostało wytworzone przez [nazwa i adres przedsiębiorstwa] [kod dodatkowy TARIC] w [państwo, którego dotyczy postępowanie]. Oświadczam, że informacje zawarte w niniejszej fakturze są pełne i zgodne z prawdą”.

Data i podpis

ZAŁĄCZNIK II

Ważne zaświadczenie zakładu produkcyjnego, o którym mowa w art. 1 ust. 6, musi zawierać oświadczenie podpisane przez pracownika podmiotu wystawiającego zaświadczenie zakładu produkcyjnego, w następującej formie:

- Imię i nazwisko oraz funkcja pracownika podmiotu wystawiającego fakturę handlową.
- Oświadczenie o następującej treści: „Ja, niżej podpisany, poświadczam, że stal elektrotechniczna o ziarnach zorientowanych sprzedawana na wywóz do Unii Europejskiej, objęta zaświadczeniem zakładu produkcyjnego, charakteryzująca się wskazanymi maksymalnymi stratami magnetycznymi w watach na kilogram mierzonymi przy częstotliwości 50 Hz i indukcji magnetycznej wynoszącej 1,7 tesli oraz o wskazanych wymiarach w mm, została wyprodukowana przez [nazwa i adres przedsiębiorstwa] [kod dodatkowy TARIC] w [państwo, którego dotyczy postępowanie]. Oświadczam, że informacje zawarte w niniejszym zaświadczeniu są pełne i zgodne z prawdą”.

Data i podpis

ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE KOMISJI (UE) 2015/1954**z dnia 29 października 2015 r.****ustanawiające standardowe wartości w przywozie dla ustalania ceny wejścia niektórych owoców i warzyw**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1308/2013 z dnia 17 grudnia 2013 r. ustanawiające wspólną organizację rynków produktów rolnych oraz uchylające rozporządzenia Rady (EWG) nr 922/72, (EWG) nr 234/79, (WE) nr 1037/2001 i (WE) nr 1234/2007 ⁽¹⁾,uwzględniając rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) nr 543/2011 z dnia 7 czerwca 2011 r. ustanawiające szczegółowe zasady stosowania rozporządzenia Rady (WE) nr 1234/2007 w odniesieniu do sektorów owoców i warzyw oraz przetworzonych owoców i warzyw ⁽²⁾, w szczególności jego art. 136 ust. 1,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Rozporządzenie wykonawcze (UE) nr 543/2011 przewiduje – zgodnie z wynikami wielostronnych negocjacji handlowych Rundy Urugwajskiej – kryteria, na których podstawie Komisja ustala standardowe wartości dla przywozu z państw trzecich, w odniesieniu do produktów i okresów określonych w części A załącznika XVI do wspomnianego rozporządzenia.
- (2) Standardowa wartość w przywozie jest obliczana każdego dnia roboczego, zgodnie z art. 136 ust. 1 rozporządzenia wykonawczego (UE) nr 543/2011, przy uwzględnieniu podlegających zmianom danych dziennych. Niniejsze rozporządzenie powinno zatem wejść w życie z dniem jego opublikowania w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*,

PRZYMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Standardowe wartości celne w przywozie, o których mowa w art. 136 rozporządzenia wykonawczego (UE) nr 543/2011, są ustalone w załączniku do niniejszego rozporządzenia.

*Artykuł 2*Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem jego opublikowania w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 29 października 2015 r.

W imieniu Komisji,
za Przewodniczącego,

Jerzy PLEWA

Dyrektor Generalny ds. Rolnictwa i Rozwoju Obszarów
Wiejskich⁽¹⁾ Dz.U. L 347 z 20.12.2013, s. 671.⁽²⁾ Dz.U. L 157 z 15.6.2011, s. 1.

ZAŁĄCZNIK

Standardowe wartości w przywozie dla ustalania ceny wejścia niektórych owoców i warzyw

(EUR/100 kg)		
Kod CN	Kod państw trzecich ⁽¹⁾	Standardowa wartość w przywozie
0702 00 00	AL	48,7
	MA	91,4
	MK	57,3
	TR	96,8
	ZZ	73,6
0707 00 05	AL	52,3
	TR	103,7
	ZZ	78,0
0709 93 10	MA	98,1
	TR	144,0
	ZZ	121,1
0805 50 10	AR	130,2
	TR	107,6
	UY	83,2
	ZA	133,8
	ZZ	113,7
0806 10 10	BR	277,9
	EG	218,0
	LB	234,5
	MK	68,5
	PE	75,0
	TR	176,6
	ZZ	175,1
	ZZ	175,1
0808 10 80	AL	23,1
	AR	137,9
	CL	93,3
	NZ	159,6
	ZA	123,1
	ZZ	107,4
0808 30 90	TR	136,2
	ZZ	136,2

(¹) Nomenklatura krajów ustalona w rozporządzeniu Komisji (UE) nr 1106/2012 z dnia 27 listopada 2012 r. w sprawie wykonania rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 471/2009 w sprawie statystyk Wspólnoty dotyczących handlu zagranicznego z państwami trzecimi, w odniesieniu do aktualizacji nazewnictwa państw i terytoriów (Dz.U. L 328 z 28.11.2012, s. 7). Kod „ZZ” odpowiada „innym pochodzeniom”.

DYREKTYWY

DYREKTYWA WYKONAWCZA KOMISJI (UE) 2015/1955

z dnia 29 października 2015 r.

zmieniająca załączniki I i II do dyrektywy Rady 66/402/EWG w sprawie obrotu materiałem siewnym roślin zbożowych

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając dyrektywę Rady 66/402/EWG z dnia 14 czerwca 1966 r. w sprawie obrotu materiałem siewnym roślin zbożowych ⁽¹⁾, w szczególności jej art. 21b,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W ostatnich latach do wspólnego katalogu odmian gatunków roślin rolniczych włącza się, na podstawie art. 17 dyrektywy Rady 2002/53/WE ⁽²⁾, coraz więcej odmian mieszańcowych jęczmienia wytworzonych z zastosowaniem techniki cytoplazmatycznej męskiej sterility.
- (2) Cytoplazmatyczna męska sterility (CMS) jest powszechnie przyjętą techniką hodowlaną stosowaną w produkcji odmian mieszańcowych jęczmienia. Wykorzystuje ona system genetyczny naturalnie występujący w cytoplazmie roślin. Może on być wprowadzany do roślin w drodze zapolenia krzyżowego. Dzięki tej technice można połączyć różnorodność genetyczną dwóch lub większej liczby linii rodzicielskich. Tym samym możliwa jest poprawa wyników tych odmian w takich aspektach, jak odporność na choroby czy wielkość plonów. Z uwagi na ten rozwój techniczny należy określić szczegółowe warunki dotyczące odmian mieszańcowych jęczmienia.
- (3) Biorąc pod uwagę podobieństwa techniczne do produkcji materiału siewnego mieszańców żyta oraz potrzeby użytkowników materiału siewnego mieszańców jęczmienia, należy dla tego materiału siewnego określić warunki podobne do warunków mających zastosowanie do materiału siewnego mieszańców żyta.
- (4) Doświadczenie wykazało, że ze względu na stosowany system produkcji mieszanej oraz ryzyko w okresie kwitnienia związane z pogodą należałoby w przypadku stosowania techniki CMS obniżyć standardową czystość odmianową do 85 %; umożliwiłoby to stabilną produkcję materiału siewnego w mniej sprzyjających warunkach pogodowych. Należy zatem zezwolić na obniżenie poziomu czystości odmianowej wymaganego w przypadku innych mieszańców.
- (5) Należy zatem odpowiednio zmienić załączniki I i II do dyrektywy 66/402/EWG.
- (6) Środki przewidziane w niniejszej dyrektywie są zgodne z opinią Stałego Komitetu ds. Roślin, Zwierząt, Żywności i Pasz,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DYREKTYWĘ:

Artykuł 1

Zmiany w dyrektywie 66/402/EWG

W załącznikach I i II do dyrektywy 66/402/EWG wprowadza się zmiany zgodnie z załącznikiem do niniejszej dyrektywy.

⁽¹⁾ Dz.U. 125 z 11.7.1966, s. 2309/66.

⁽²⁾ Dyrektywa Rady 2002/53/WE z dnia 13 czerwca 2002 r. w sprawie Wspólnego katalogu odmian gatunków roślin rolniczych (Dz.U. L 193 z 20.7.2002, s. 1).

*Artykuł 2***Transpozycja**

1. Państwa członkowskie przyjmują i publikują, najpóźniej do dnia 30 czerwca 2016 r., przepisy ustawowe, wykonawcze i administracyjne niezbędne do wykonania niniejszej dyrektywy. Niezwłocznie przekazują Komisji tekst tych przepisów.

Państwa członkowskie stosują te przepisy od dnia 1 lipca 2016 r.

Przepisy przyjęte przez państwa członkowskie zawierają odniesienie do niniejszej dyrektywy lub odniesienie takie towarzyszy ich urzędowej publikacji. Metody dokonywania takiego odniesienia określane są przez państwa członkowskie.

2. Państwa członkowskie przekazują Komisji tekst podstawowych przepisów prawa krajowego, przyjętych w dziedzinie objętej niniejszą dyrektywą.

*Artykuł 3***Wejście w życie**

Niniejsza dyrektywa wchodzi w życie dwudziestego dnia po jej opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

*Artykuł 4***Adresaci**

Niniejsza dyrektywa skierowana jest do państw członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 29 października 2015 r.

W imieniu Komisji
Jean-Claude JUNCKER
Przewodniczący

ZAŁĄCZNIK

W załącznikach I i II do dyrektywy 66/402/EWG wprowadza się następujące zmiany:

1) w załączniku I wprowadza się następujące zmiany:

a) pkt 5 zdanie pierwsze otrzymuje brzmienie: „Uprawy służące do produkcji kwalifikowanego materiału siewnego mieszańców *Avena nuda*, *Avena sativa*, *Avena strigosa*, *Oryza sativa*, *Triticum aestivum*, *Triticum durum*, *Triticum spelta* i samopylnego *xTriticosecale* oraz uprawy służące do produkcji kwalifikowanego materiału siewnego mieszańców *Hordeum vulgare* z zastosowaniem techniki innej niż cytoplazmatyczna męska sterylność (CMS).”;

b) po pkt 5 dodaje się punkt w brzmieniu:

„5a. Uprawy służące do produkcji elitarnego i kwalifikowanego materiału siewnego mieszańców *Hordeum vulgare* z zastosowaniem techniki CMS:

a) Uprawa odpowiada następującym normom dotyczącym odległości od sąsiednich źródeł pyłku, które mogą powodować niepożądane obce zapylenie:

Uprawa	Minimalna odległość
Do produkcji elitarnego materiału siewnego	100 m
Do produkcji kwalifikowanego materiału siewnego	50 m

b) uprawa posiada wystarczającą tożsamość i czystość odmianową w zakresie cech składników.

W szczególności uprawa spełnia następujące normy:

(i) wyrażona procentowo liczba roślin wyraźnie niebędących danym typem nie przekracza:

- w przypadku upraw służących do produkcji elitarnego materiału siewnego: 0,1 % dla linii podtrzymującej i przywracającej płodność oraz 0,2 % dla żeńskiego składnika CMS,
- w przypadku upraw służących do produkcji kwalifikowanego materiału siewnego: 0,3 % dla linii przywracającej płodność i dla żeńskiego składnika CMS oraz 0,5 %, jeżeli żeński składnik CMS jest mieszańcem pojedynczym;

(ii) sterylność męska składnika żeńskiego jest co najmniej na poziomie:

- 99,7 % dla upraw służących do produkcji elitarnego materiału siewnego,
- 99,5 % dla upraw służących do produkcji kwalifikowanego materiału siewnego,

(iii) wymogi określone w ppkt (i) oraz (ii) są sprawdzane w urzędowym badaniu kontrolnym *a posteriori*;

c) kwalifikowany materiał siewny może być produkowany w uprawie mieszanej żeńskiego składnika męskosterylnego ze składnikiem męskim, który przywraca płodność.”;

2) w załączniku II wprowadza się następujące zmiany:

a) pkt 1.C otrzymuje brzmienie:

„C. Mieszańce *Avena nuda*, *Avena sativa*, *Avena strigosa*, *Hordeum vulgare*, *Oryza sativa*, *Triticum aestivum*, *Triticum durum*, *Triticum spelta* oraz samopylnego *xTriticosecale*

Minimalna czystość odmianowa materiału siewnego kategorii »kwalifikowany materiał siewny« wynosi 90 %.

W przypadku *Hordeum vulgare* produkowanego z zastosowaniem CMS minimalna czystość odmianowa wynosi 85 %. Zanieczyszczenia inne niż składnik przywracający płodność nie przekraczają 2 %.

Minimalna czystość odmianowa jest sprawdzana w urzędowym badaniu kontrolnym *a posteriori* na właściwej liczbie próbek.”;

b) tytuł pkt 1.E załącznika II otrzymuje brzmienie:

„E. **Mieszańce *Secale cereale* i mieszańce CMS *Hordeum vulgare***”.

DECYZJE

DECYZJA WYKONAWCZA RADY (UE) 2015/1956

z dnia 26 października 2015 r.

dotycząca wyznaczenia daty, od której staje się skuteczna decyzja 2008/633/WSiSW w sprawie dostępu wyznaczonych organów państw członkowskich i Europolu do wizowego systemu informacyjnego (VIS) do celów jego przeglądania, w celu zapobiegania przestępstwom terrorystycznym i innym poważnym przestępstwom, ich wykrywania i ścigania

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o Funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając decyzję Rady 2008/633/WSiSW z dnia 23 czerwca 2008 r. w sprawie dostępu wyznaczonych organów państw członkowskich i Europolu do wizowego systemu informacyjnego (VIS) do celów jego przeglądania, w celu zapobiegania przestępstwom terrorystycznym i innym poważnym przestępstwom, ich wykrywania i ścigania⁽¹⁾, w szczególności art. 18 ust. 2 tej decyzji,

uwzględniając opinię Parlamentu Europejskiego,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Decyzja 2008/633/WSiSW przewiduje, że staje się ona skuteczna z dniem, który Rada określi po poinformowaniu jej przez Komisję, że rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 767/2008 weszło w życie i stało się w pełni stosowalne⁽²⁾.
- (2) Pismem z dnia 2 lipca 2013 r. Komisja poinformowała Radę, że rozporządzenie (WE) nr 767/2008 weszło w życie i stało się w pełni stosowalne w dniu 27 września 2011 r.
- (3) Spełnione zostały warunki zainicjowania wykonywania przez Radę swoich uprawnień wykonawczych zgodnie z decyzją 2008/633/WSiSW, a zatem należy przyjąć decyzję wykonawczą w celu wyznaczenia daty, od której decyzja 2008/633/WSiSW stanie się skuteczna.
- (4) Niniejsza decyzja zastępuje decyzję Rady 2013/392/UE⁽³⁾, której nieważność została stwierdzona wyrokiem Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej („Trybunał”) (⁴). W tym wyroku Trybunał utrzymał w mocy skutki decyzji 2013/392/UE do czasu wejścia w życie nowego aktu, który ma ją zastąpić. Zatem z dniem wejścia w życie niniejszej decyzji decyzja 2013/392/UE utraci skuteczność.
- (5) Aby zapewnić ciągłość praw dostępu wyznaczonych organów państw członkowskich i Europolu do VIS do celów jego przeglądania, w celu zapobiegania przestępstwom terrorystycznym i innym poważnym przestępstwom, ich wykrywania i ścigania, data, od której decyzja 2008/633/WSiSW stała się skuteczna, powinna zostać utrzymana, jak określono w art. 1 decyzji 2013/392/UE.
- (6) W odniesieniu do Islandii i Norwegii niniejsza decyzja stanowi rozwinięcie przepisów dorobku Schengen w rozumieniu Umowy zawartej przez Radę Unii Europejskiej i Republikę Islandii oraz Królestwo Norwegii dotyczącej włączenia tych dwóch państw we wprowadzanie w życie, stosowanie i rozwój dorobku Schengen⁽⁵⁾, które wchodzi w zakres obszaru, o którym mowa w art. 1 pkt H decyzji Rady 1999/437/WE⁽⁶⁾.

⁽¹⁾ Dz.U. L 218 z 13.8.2008, s. 129.

⁽²⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 767/2008 z dnia 9 lipca 2008 r. w sprawie Wizowego Systemu Informacyjnego (VIS) oraz wymiany danych pomiędzy państwami członkowskimi na temat wiz krótkoterminowych (rozporządzenie w sprawie VIS) (Dz.U. L 218 z 13.8.2008, s. 60).

⁽³⁾ Decyzja 2013/392/UE z dnia 22 lipca 2013 r. dotycząca wyznaczenia daty, od której staje się skuteczna decyzja 2008/633/WSiSW w sprawie dostępu wyznaczonych organów państw członkowskich i Europolu do wizowego systemu informacyjnego (VIS) do celów jego przeglądania, w celu zapobiegania przestępstwom terrorystycznym i innym poważnym przestępstwom, ich wykrywania i ścigania (Dz.U. L 198 z 23.7.2013, s. 45).

⁽⁴⁾ Wyrok Trybunału Sprawiedliwości z dnia 16 kwietnia 2015 r., Parlament/Rada, C-540/13, ECLI:EU:C:2015:224.

⁽⁵⁾ Dz.U. L 176 z 10.7.1999, s. 36.

⁽⁶⁾ Decyzja Rady 1999/437/WE z dnia 17 maja 1999 r. w sprawie niektórych warunków stosowania Układu zawartego przez Radę Unii Europejskiej i Republikę Islandii oraz Królestwo Norwegii dotyczącego włączenia tych dwóch państw we wprowadzanie w życie, stosowanie i rozwój dorobku Schengen (Dz.U. L 176 z 10.7.1999, s. 31).

- (7) W odniesieniu do Szwajcarii niniejsza decyzja stanowi rozwinięcie przepisów dorobku Schengen w rozumieniu Umowy między Unią Europejską, Wspólnotą Europejską i Konfederacją Szwajcarską w sprawie włączenia Konfederacji Szwajcarskiej we wprowadzanie w życie, stosowanie i rozwój dorobku Schengen ⁽¹⁾, które wchodzi w zakres obszaru, o którym mowa w art. 1 pkt H decyzji 1999/437/WE, w związku z art. 3 decyzji Rady 2008/146/WE ⁽²⁾.
- (8) W odniesieniu do Liechtensteinu niniejsza decyzja stanowi rozwinięcie przepisów dorobku Schengen w rozumieniu Protokołu między Unią Europejską, Wspólnotą Europejską, Konfederacją Szwajcarską i Księstwem Liechtensteinu w sprawie przystąpienia Księstwa Liechtensteinu do Umowy między Unią Europejską, Wspólnotą Europejską i Konfederacją Szwajcarską dotyczącej włączenia Konfederacji Szwajcarskiej we wprowadzanie w życie, stosowanie i rozwój dorobku Schengen ⁽³⁾, które wchodzi w zakres obszaru, o którym mowa art. 1 pkt H decyzji 1999/437/WE, w związku z art. 3 decyzji Rady 2011/350/UE ⁽⁴⁾.
- (9) Zgodnie z art. 1 i 2 Protokołu nr 22 w sprawie stanowiska Danii, załączonego do Traktatu o Unii Europejskiej i do Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, Dania nie uczestniczy w przyjęciu niniejszej decyzji i nie jest nią związana ani jej nie stosuje. Ponieważ niniejsza decyzja ma na celu rozwinięcie przepisów dorobku Schengen, zgodnie z art. 4 tego protokołu Dania podejmuje w terminie sześciu miesięcy po przyjęciu przez Radę niniejszej decyzji decyzję, czy dokona jej transpozycji do swego prawa krajowego.
- (10) Niniejsza decyzja stanowi rozwinięcie przepisów dorobku Schengen, w którym Zjednoczone Królestwo nie uczestniczy zgodnie z decyzją Rady 2000/365/WE ⁽⁵⁾. Zjednoczone Królestwo nie uczestniczy w związku z tym w przyjęciu niniejszej decyzji i nie jest nią związane ani jej nie stosuje.
- (11) Niniejsza decyzja stanowi rozwinięcie przepisów dorobku Schengen, w którym Irlandia nie uczestniczy zgodnie z decyzją Rady 2002/192/WE ⁽⁶⁾. Irlandia nie uczestniczy w związku z tym w przyjęciu niniejszej decyzji i nie jest nią związana ani jej nie stosuje.
- (12) Niniejsza decyzja nie powinna wpływać na status państw członkowskich, wobec których rozporządzenie (WE) nr 767/2008 nie stało się jeszcze skuteczne. W szczególności nie powinna ona wpływać na stosowanie art. 6 decyzji 2008/633/WSiSW wobec tych państw członkowskich,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Decyzja 2008/633/WSiSW staje się skuteczna z dniem 1 września 2013 r., jak określono w art. 1 decyzji 2013/392/UE.

Artykuł 2

Decyzja 2013/392/UE traci skuteczność z dniem 31 października 2015 r., bez uszczerbku dla daty, od której staje się skuteczna decyzja 2008/633/WSiSW, jak określono w art. 1 decyzji 2013/392/UE.

⁽¹⁾ Dz.U. L 53 z 27.2.2008, s. 52.

⁽²⁾ Decyzja Rady 2008/146/WE z dnia 28 stycznia 2008 r. w sprawie zawarcia w imieniu Wspólnoty Europejskiej Umowy między Unią Europejską, Wspólnotą Europejską i Konfederacją Szwajcarską dotyczącej włączenia tego państwa we wprowadzanie w życie, stosowanie i rozwój dorobku Schengen (Dz.U. L 53 z 27.2.2008, s. 1).

⁽³⁾ Dz.U. L 160 z 18.6.2011, s. 21.

⁽⁴⁾ Decyzja Rady 2011/350/UE z dnia 7 marca 2011 r. w sprawie zawarcia w imieniu Unii Europejskiej Protokołu między Unią Europejską, Wspólnotą Europejską, Konfederacją Szwajcarską i Księstwem Liechtensteinu w sprawie przystąpienia Księstwa Liechtensteinu do Umowy między Unią Europejską, Wspólnotą Europejską i Konfederacją Szwajcarską dotyczącej włączenia Konfederacji Szwajcarskiej we wprowadzanie w życie, stosowanie i rozwój dorobku Schengen, odnoszącego się do zniesienia kontroli na granicach wewnętrznych i do przemieszczania się osób (Dz.U. L 160 z 18.6.2011, s. 19).

⁽⁵⁾ Decyzja Rady 2000/365/WE z dnia 29 maja 2000 r. dotycząca wniosku Zjednoczonego Królestwa Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej o zastosowaniu wobec niego niektórych przepisów dorobku Schengen (Dz.U. L 131 z 1.6.2000, s. 43).

⁽⁶⁾ Decyzja Rady 2002/192/WE z dnia 28 lutego 2002 r. dotycząca wniosku Irlandii o zastosowanie wobec niej niektórych przepisów dorobku Schengen (Dz.U. L 64 z 7.3.2002, s. 20).

Artykuł 3

Niniejsza decyzja wchodzi w życie następnego dnia po jej opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Sporządzono w Luksemburgu dnia 26 października 2015 r.

W imieniu Rady
C. DIESCHBOURG
Przewodniczący

DECYZJA RADY (WPZiB) 2015/1957**z dnia 29 października 2015 r.****zmieniająca decyzję 2012/642/WPZiB dotyczącą środków ograniczających skierowanych przeciwko Białorusi**

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 29,

uwzględniając wniosek Wysokiego Przedstawiciela Unii do Spraw Zagranicznych i Polityki Bezpieczeństwa,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W dniu 15 października 2012 r. Rada przyjęła decyzję 2012/642/WPZiB ⁽¹⁾.
- (2) Z przeglądu decyzji 2012/642/WPZiB wynika, że obowiązywanie środków ograniczających skierowanych przeciwko Białorusi należy przedłużyć do dnia 29 lutego 2016 r.
- (3) Informacje dotyczące niektórych osób i podmiotów w wykazie osób i podmiotów objętych środkami ograniczającymi, zamieszczonym w załączniku do decyzji 2012/642/WPZiB, należy zaktualizować.
- (4) Po wyroku Sądu z dnia 6 października 2015 r. w sprawie T-276/12, Y. Chyzh i inni przeciwko Radzie ⁽²⁾, nie ma powodów do pozostawiania czterech podmiotów w wykazie osób i podmiotów objętych środkami ograniczającymi, zamieszczonym w załączniku do decyzji 2012/642/WPZiB.
- (5) Rada uważa też, że środki ograniczające nałożone na niektóre osoby i podmioty wskazane decyzją 2012/642/WPZiB należy zawiesić do dnia 29 lutego 2016 r.
- (6) Należy zatem odpowiednio zmienić decyzję 2012/642/WPZiB,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

W decyzji Rady 2012/642/WPZiB wprowadza się następujące zmiany:

1) art. 8 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 8

1. Niniejszą decyzję stosuje się do dnia 29 lutego 2016 r.
 2. Środki, o których mowa w art. 3 ust. 1 oraz art. 4, w zakresie w jakim odnoszą się one do osób i podmiotów wymienionych w załączniku II, zostają zawieszane do dnia 29 lutego 2016 r.
 3. Niniejsza decyzja podlega stałemu przeglądowi; jest ona odpowiednio przedłużana lub zmieniana, jeżeli Rada uzna, że jej cele nie zostały osiągnięte.”;
- 2) w załączniku wprowadza się zmiany określone w załączniku do niniejszej decyzji, a wyrażenie „załącznik” zastępuje się wyrażeniem „załącznik I” w całej decyzji 2012/642/WPZiB i wprowadza się konieczne zmiany gramatyczne, z wyjątkiem art. 6 ust. 1, w którym wyrażenie „w załączniku” zastępuje się wyrażeniem „w załącznikach I i II”;
 - 3) tekst załącznika II do niniejszej decyzji dodaje się jako załącznik II do decyzji 2012/642/WPZiB.

⁽¹⁾ Decyzja Rady 2012/642/WPZiB z dnia 15 października 2012 r. dotycząca środków ograniczających skierowanych przeciwko Białorusi (Dz.U. L 285 z 17.10.2012, s. 1).

⁽²⁾ Wyrok Sądu (pierwsza izba) z dnia 6 października 2015 r. Yury Aleksandrovich Chyzh przeciwko Radzie, T-276/12, ECLI:EU:T:2015:748 (dotychczas nieopublikowany w Zbiorze Orzeczeń).

Artykuł 2

Niniejsza decyzja wchodzi w życie następnego dnia po jej opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Sporządzono w Brukseli dnia 29 października 2015 r.

W imieniu Rady
J. ASSELBORN
Przewodniczący

ZAŁĄCZNIK I

I. Następujące podmioty skreśla się z wykazu zamieszczonego w części B (podmioty) załącznika do decyzji 2012/642/WPZiB:

8.	LLC Triple Metal Trade
10.	JV LLC Triple-Techno
18.	MSSFC Logoysk
19.	Triple-Agro ACC

II. Wpisy dotyczące poniższych osób zamieszczone w części A załącznika do decyzji 2012/642/WPZiB zastępuje się następującymi wpisami:

	Nazwisko i imię Transkrypcja ang. z języka białoruskiego Transkrypcja ang. z jęz. rosyjskiego	Nazwisko i imię (pisownia białoruska)	Nazwisko i imię (pisownia rosyjska)	Informacje umożliwiające identyfikację	Przyczyny umieszczenia w wykazie
4.	Alinikau Siarhei Aliaksandravich (Alinikau Siarhey Alyaksandravich) Aleinikov Sergei Aleksandrovich	АЛИНИКАЎ, Сяргей Аляксандравіч	АЛЕЙНИКОВ, Сергей Александрович	Adres: Исправительное учреждение „Исправительная колония № 17” управления Департамента исполнения наказаний МВД Республики Беларусь по Могилевской области, г. Шклов, Могилевская область	Major, szef jednostki operacyjnej w kolonii karnej IK- 17 w Szklowie. Wywierał nacisk na więźniów politycznych poprzez odmawianie im prawa do korespondencji i widzeń, wydawał rozkazy poddawania ich surowszemu reżimowi karnemu i przeszukaniom, a także stosował groźby w celu wymuszenia zeznań. Odpowiada bezpośrednio za naruszenia praw człowieka wobec więźniów politycznych i działaczy opozycji (w latach 2011–2012) poprzez użycie wobec nich nadmiernej siły. Jego działania stanowiły bezpośrednie naruszenie międzynarodowych zobowiązań Białorusi w dziedzinie praw człowieka.
7.	Ananich, Liliia Stanislavauna (Ananich, Lilia Stanislavauna; Ananich, Liliya Stanislavauna) Ananich, Liliia Stanislavovna (Ananich, Lilia Stanislavovna; Ananich, Liliya Stanislavovna)	АНАНИЧ, Лілія Станіславаўна	АНАНИЧ, Лилия Станиславовна	Data urodzenia: 1960 Miejsce urodzenia: Leonovo, district of Borisov, region of Minsk (Leonowo, rejon borysowski, obwód miński) Dow. os.: 4020160A013PB7 Adres: 220004, г. Минск, пр. Победителей, 11 Ми- нистерство информа- ции Belarus	Minister informacji od 30.6.2014 r.; była pierwsza wiceminister informacji. Od roku 2003 odgrywa ważną rolę w rozpowszechnianiu państwowej propagandy, która prowokuje, popiera i usprawiedliwia represje wobec opozycji demokratycznej i społeczeństwa obywatelskiego, oraz przez ograniczanie swobody mediów. Opozycja demokratyczna i społeczeństwo obywatelskie są systematycznie przedstawiane w sposób negatywny i oszczerczy, z wykorzystaniem sfałszowanych informacji.

	Nazwisko i imię Transkrypcja ang. z języka białoruskiego Transkrypcja ang. z jęz. rosyjskiego	Nazwisko i imię (pisownia białoruska)	Nazwisko i imię (pisownia rosyjska)	Informacje umożliwiające identyfikację	Przyczyny umieszczenia w wykazie
10.	Atabekau, Khazalbek Bakhtibekavich Atabekov, Khazalbek Bakhtibekovich	АТАБЕКАЎ, Хазалбек Бактібекавіч	АТАБЕКОВ, Хазалбек Бахтибекович (АТАБЕКОВ, Кхазалбек Бахтибекович)	Adres: Главное Управление Командующего Внутренними Войсками 220028 г. Минск, ул. Маяковского, 97	Pułkownik, zastępca szefa departamentu szkolenia w zakresie sztuk walki dla sił Ministerstwa Spraw Wewnętrznych, były dowódca specjalnej brygady Wojsk Wewnętrznych w Uruczczy (przedmieście Mińska). Dowodził tą jednostką, gdy atakowała demonstrantów protestujących po wyborach, w Mińsku w dniu 19 grudnia 2010 r., kiedy to doszło do nadmiernego użycia siły. Jego działania stanowiły bezpośrednie naruszenie międzynarodowych zobowiązań Białorusi w dziedzinie praw człowieka.
11.	Badak Ala Mikalaeuna Bodak Alla Nikolaevna	БАДАК, Ала Мікалаеўна	БОДАК, Алла Николаевна	Data urodzenia: 30.8.1967 Nr paszportu: SP0013023 Adres: 220004, г.Минск, ул. Коллекторная, 10 Ми- нистерство юстиции (10 Kollektornaya str.) BELARUS	Wiceminister sprawiedliwości, odpowiada za nadzorowanie i kontrolowanie adwokatury, przedtem odpowiedzialna za służby prawne obsługujące instytucje, które przygotowują projekty aktów ustawodawczych i wykonawczych. Odpowiada za rolę i działanie białoruskiego Ministerstwa Sprawiedliwości i sądownictwa (główne instrumenty represji wobec ludności) – opracowała przepisy, które przewidują stosowanie represji wobec społeczeństwa obywatelskiego i opozycji demokratycznej.
12.	Bakhmatau, Ihar Andreevich Bakhmatov, Igor Andreevich	БАХМАТАЎ, Ігар Андрэевіч	БАХМАТОВ, Игорь Андреевич		Odegrał czynną rolę w represjach wobec społeczeństwa obywatelskiego na Białorusi. Ponieważ pełnił uprzednio funkcję zastępcy komendanta KGB ds. kadr i organizacji ich zadań, ponosi odpowiedzialność za represje stosowane przez KGB wobec przedstawicieli społeczeństwa obywatelskiego i opozycji demokratycznej. Przeniesiony do sił rezerwy w maju 2012 r.
16.	Barouski Aliaksandr Genadzevich Borovski Aleksandr Gennadievich	БАРОЎСКИ, Аляксандр Генадзевіч	БОРОВСКИЙ, Александр Геннадиевич	Adres: Прокуратура Октябрьского района 220039 г.Минск, ул. Авакяна, 32	Zastępca prokuratora dla dzielnicy Oktiabrski (Kastrycznicki) w Mińsku. Oskarżał w sprawie Pawła Winogradowa, Dmitrija Drozda, Alesia Kirkewicza, Uładzimira Chomiczenki. Przedstawiony przez niego akt oskarżenia był w sposób wyraźny i bezpośredni podyktowany względami politycznymi i jawnie sprzeczny z kodeksem postępowania karnego. Został on oparty na nieprawidłowej kwalifikacji wydarzeń z 19 grudnia 2010 r., niepartej dowodami ani zeznaniami świadków.

	Nazwisko i imię Transkrypcja ang. z języka białoruskiego Transkrypcja ang. z jęz. rosyjskiego	Nazwisko i imię (pisownia białoruska)	Nazwisko i imię (pisownia rosyjska)	Informacje umożliwiające identyfikację	Przyczyny umieszczenia w wykazie
17.	Barsukou, Aliaksandr Piatrovich Barsukov, Aleksandr Petrovich	БАРСУКОЎ, Аляксандр Пятровіч	БАРСУКОВ, Александр Петрович	Data urodzenia: 29.4.1965 Adres: Беларусь, 220007 г. Минск, перулок Добромысленский, 5 ГУВД Минского Горисполкома	Generał, szef policji w Mińsku. Od mianowania na szefa policji w Mińsku 21 października 2011 r. odpowiedzialny, jako komendant, za represje wobec kilkunastu pokojowych demonstrantów w Mińsku, którzy zostali następnie uznani za winnych złamania prawa o imprezach masowych. Przez kilka lat prowadził akcje policyjne przeciw protestom ulicznym opozycji.
22.	Bileichyk, Aliaksandr Uladzimiravich Bileichik, Aleksandr Vladimirovich (Bileychik, Aleksandr Vladimirovich)	БІЛЕЙЧЫК, Аляксандр Уладзіміравіч	БІЛЕЙЧИК, Александр Владимирович	Data urodzenia: 1964	Były pierwszy wiceminister sprawiedliwości (do grudnia 2014 r.), odpowiedzialny za służby sądowe, służby stanu cywilnego oraz notariat. Jego funkcje obejmują kontrolowanie i nadzorowanie adwokatury. Odegrał znaczną rolę w niemal rutynowym pozbawianiu prawa wykonywania zawodu tych adwokatów, którzy bronili więźniów politycznych.
25.	Bulash, Ala Biukbalauna Bulash, Alla Biukbalovna	БУЛАШ, Ала Бюкбалаўна	БУЛАШ, Алла Бюкбаловна		Była wiceprezes Sądu Rejonowego do Spraw Karnych dla Dzielnicy Kastyrcznicki w Mińsku i była sędzią Sądu Rejonowego dla Dzielnicy Oktiabrski (Kastyrcznicki) w Mińsku. Zajmowała się sprawą Pawła Winogradowa, Dmitrija Drozda, Alesia Kirkewicza, Andreja Protasenii i Władzimir Chomiczenki. Jej sposób prowadzenia procesu był wyraźnie sprzeczny z kodeksem postępowania karnego. Zezwoliła na wykorzystanie przeciwko oskarżonym materiału dowodowego i zeznań nie mających z nimi związku.
28.	Busko, Ihar Iauhenavich (Busko, Ihar Yauhenavich Busko, Igor Evgenievich (Busko, Igor Yevgenyevich)	БУСЬКО, Ігар Яўгенавіч	БУСЬКО, Игорь Евгеньевич	Adres: КГБ 210623, г. Минск, проспект Независимости, 17	Zastępca szefa KGB, były szef KGB w obwodzie brzeskim. Ponosi odpowiedzialność za represje stosowane przez KGB wobec społeczeństwa obywatelskiego i opozycji demokratycznej w obwodzie brzeskim i na Białorusi.

	Nazwisko i imię Transkrypcja ang. z języka białoruskiego Transkrypcja ang. z jęz. rosyjskiego	Nazwisko i imię (pisownia białoruska)	Nazwisko i imię (pisownia rosyjska)	Informacje umożliwiające identyfikację	Przyczyny umieszczenia w wykazie
31.	Charkas, Tatsiana Stanislavauna (Cherkas, Tatsiana Stanislavauna) Cherkas, Tatiana Stanislavovna	ЧАРКАС, (ЧЭРКАС) Таццяна Станіславаўна	ЧЕРКАС, Татьяна Станиславовна	Adres: Суд Партизанского района г. Минска 220027, г. Минск, ул. Семашко, 33	Prezes Sądu Rejonowego dla Dzielnicy Partyzanski w Mińsku, była wiceprezes Sądu Rejonowego dla Dzielnicy Frunzienski w Mińsku, była sędzia tego sądu, zajmująca się sprawami osób uczestniczących w protestach: Aleksandra Otroszczenkowa (skazany na 4 lata więzienia o zastrzonym rygorze), Aleksandra Mołczanowa (3 lata) i Dmitrija Nowika (3,5 roku więzienia o zastrzonym rygorze). Odpowiada za wykonywanie umotywowanych politycznie kar administracyjnych i sankcji karnych w stosunku do przedstawicieli społeczeństwa obywatelskiego.
38.	Davydzka, Henadz Branislavovich Davydko, Gennadi Bronislavovich	ДАВИДЗЬКА, Генадзь Браніслававіч	ДАВЫДЬКО, Геннадий Брониславович	Data urodzenia: 29.9.1955, Senno, Vi- tebsk region (Sianno, obwód witebski) Adres: Белтеле-радиокомпания, ул. Макаенка, 9, Минск, 220807, Беларусь	Prezes państwowego przedsiębiorstwa radiowo-telewizyjnego od 28 grudnia 2010 r. Sam siebie opisuje jako autorytatywnego demokratę; był odpowiedzialny za rozpowszechnianie państwowej propagandy w telewizji, która popierała i usprawiedliwiała represje wobec opozycji demokratycznej i społeczeństwa obywatelskiego po wyborach w grudniu 2010 r. Opozycja demokratyczna i społeczeństwo obywatelskie są systematycznie przedstawiane w sposób negatywny i oszczerczy, z wykorzystaniem sfałszowanych informacji.
40.	Dysko, Henadz Iosifovich Dysko, Gennadi Iosifovich	ДЫСКО, Генадзь Іосіфавіч	ДЫСКО, Геннадий Иосифович	Data urodzenia: 22.3.1964 Miejsce urodzenia: Oshmiany, Hrodna re- gion (Oszmiany, ob- wód grodzieński) Adres: 210601 г.Витебск, ул. Жесткова, 14а (ul. Zhestkova, 14a Vi- tebsk)	Szef prokuratury regionu witebskiego od października 2006 r. Odpowiada za represje wobec społeczeństwa obywatelskiego po wyborach z grudnia 2010 r. Obejmuje to m.in. odpowiedzialność za sprawy przeciwko Siarhiejowi Kawalence i Andrejowi Hajdukowi.
41.	Dzemiantsei, Vasil Ivanovich (Dzemyantsey, Vasil Ivanovich) Dementei, Vasili Ivanovich (Dementey, Vasili Ivanovich)	ДЗЕМЯНЦЕЙ, Васіль Іванавіч	ДЕМЕНТЕЙ, Василий Иванович	Data urodzenia: 20.9.1954 Miejsce urodzenia: Chashniki district, Vi- tebsk region (rejon czasznicki, obwód wi- tebski) Dow. os.: 3200954E045PB4 Adres: Гродненская регио- нальная таможня 230003, г. Гродно, ул. Карского, 53	Dyrektor Obwodowej Komisji Celnej w Grodnie (od 22 kwietnia 2011 r.), były pierwszy wicedyrektor KGB (2005–2007), były wicedyrektor Państwowej Komisji Celnej (2007–2011). Ponosi odpowiedzialność za represje stosowane przez KGB wobec społeczeństwa obywatelskiego i opozycji demokratycznej, w szczególności w latach 2006–2007.

	Nazwisko i imię Transkrypcja ang. z języka białoruskiego Transkrypcja ang. z jęz. rosyjskiego	Nazwisko i imię (pisownia białoruska)	Nazwisko i imię (pisownia rosyjska)	Informacje umożliwiające identyfikację	Przyczyny umieszczenia w wykazie
42.	Dziadkou, Leanid Mikalaevich Dedkov, Leonid Nikolaevich	ДЗЯДКОЎ, Леанід Мікалаевіч	ДЕДКОВ, Леонид Николаевич	Data urodzenia: 10.1964 Dow. os.: 3271064M000PB3	Były zastępca szefa KGB (od 2010 r. do lipca 2013 r.) ds. wywiadu. Ponosi współodpowiedzialność za represje stosowane przez KGB wobec społeczeństwa obywatelskiego i opozycji demokratycznej.
48.	Halavanau, Viktor Ryhoravich Golovanov, Viktor Grigorievich	ГАЛАВАНАЎ, Віктар Рыгоравіч	ГОЛОВАНОВ, Виктор Григорьевич	Data urodzenia: 15.12.1952, Borisov (Borysów) Adres: ul. Oktyabrskaya, 5 Minsk	Rektor prywatnego Białoruskiego Instytutu Prawa. Jako były minister sprawiedliwości za pośrednictwem swoich służb tworzył przepisy pozwalające na represje wobec społeczeństwa obywatelskiego i opozycji demokratycznej. Nie pozwalał też na rejestrację organizacji pozarządowych i partii politycznych lub je wyrejestrowywał oraz ignorował bezprawne działania służb bezpieczeństwa wobec ludności.
50.	Herasimenka, Henadz Anatolievich Gerasimenko, Gennadi Anatolievich	ГЕРАСИМЕНКА, Генадзь Анатольевіч	ГЕРАСИМЕНКО, Геннадий Анатольевич	Adres: „Институт национальной безопасности Республики Беларусь” 220034, г.Минск, ул.3. Бядули, 2	Zastępca szefa Instytutu Bezpieczeństwa Narodowego (Szkoły KGB) i były szef KGB obwodu witebskiego. Ponosi odpowiedzialność za represje stosowane przez KGB wobec społeczeństwa obywatelskiego i opozycji demokratycznej w obwodzie witebskim.
54.	Hrachova, Liudmila Andreeuna (Hrachova, Lyudmila Andreyeuna) Gracheva, Liudmila Andreevna (Grachova, Lyudmila Andreyevna; Grachiova, Ludmila Andreevna)	ГРАЧОВА, Людміла Андрэеўна	ГРАЧЕВА, Людмила Андреевна	Adres: Суд Ленинского района города Минска ул. Семашко, 33 220027, г. Минск	Była sędzia i wiceprezes Sądu Rejonowego dla Dzielnicy Leninski w Mińsku. Zajmowała się sprawą byłych kandydatów na prezydenta – Nikołaja Statkiewicza i Dmitrija Ussa, jak również działaczy politycznych i obywatelskich – Andrieja Pozniaka, Aleksandra Kłaskowskiego, Aleksandra Kwietkiewicza, Artiomia Hribkowa i Dmitryja Bułanowa. Jej sposób prowadzenia procesu był wyraźnie sprzeczny z kodeksem postępowania karnego. Zezwoliła na wykorzystanie przeciwko oskarżonym materiału dowodowego i zeznań nie mających z nimi związku.
55.	Hureeu Siarhei Viktaravich (Hureyeu Siarhey Viktaravich) Gureev Sergei Viktorovich, (Gureyev Sergey Viktorovich)	ГУРЭЭЎ, Сяргей Віктаравіч	ГУРЕЕВ, Сергей Викторович		Odegrał czynną rolę w represjach wobec społeczeństwa obywatelskiego na Białorusi. Jako były wiceminister spraw wewnętrznych i osoba odpowiedzialna za postępowanie przygotowawcze ponosi odpowiedzialność za brutalne tłumienie protestów i za naruszanie praw człowieka podczas dochodzeń prowadzonych w związku z wyborami, które odbyły się w grudniu 2010 roku. Przeszedł do sił rezerwy w lutym 2012 roku. Obecnie generał w siłach rezerwy.

	Nazwisko i imię Transkrypcja ang. z języka białoruskiego Transkrypcja ang. z jęz. rosyjskiego	Nazwisko i imię (pisownia białoruska)	Nazwisko i imię (pisownia rosyjska)	Informacje umożliwiające identyfikację	Przyczyny umieszczenia w wykazie
60.	Iaruta, Viktar Heorhevich (Yaruta, Viktar Heorhevich) Iaruta, Viktor Gueorguievich (Yaruta, Viktor Gueorguievich)	ЯРУТА, Віктар Георгіевіч	ЯРУТА, Виктор Георгиевич		Szef wydziału KGB ds. państwowych środków łączności. Ponosi odpowiedzialność za represje stosowane przez KGB wobec przedstawicieli społeczeństwa obywatelskiego i opozycji demokratycznej.
61.	Iasianovich, Leonid Stanislavovich (Yasianovich, Leonid Stanislavovich) Iasenovich, Leonid Stanislavovich (Yasenovich, Leonid Stanislavovich)	ЯСЯНОВІЧ, Леанід Станіслававіч	ЯСЕНОВИЧ, Леонид Станиславович	Data urodzenia: 26.11.1961 Miejsce urodzenia: Buchani, Vitebsk district (Buchani, rejon witebski) Adres: Glavnoye Upravlenie Yustitsy Mingorispolkoma 220030 Minsk Prospekt Nezavisimosti 8 Nr paszportu: MP0515811	Pierwszy zastępca szefa Głównego Departamentu Sprawiedliwości w administracji miasta Mińska. Były wiceprezes Sądu Rejonowego dla Dzielnicy Centralnej w Mińsku, były sędzia tego sądu. W dniu 6 sierpnia 2006 r. skazał na karę więzienia działaczy organizacji społeczeństwa obywatelskiego Inicjatywa Obywatelska „Partnerstwo” za monitorowanie wyborów prezydenckich z 2006 r. Nikołaj Astrejko został skazany na 2 lata więzienia, Timofiej Dranczuk – na 1 rok, Aleksandr Szałajko i Enira Bronickaja – na 6 miesięcy. W latach 2007, 2010, 2011 i 2012 skazał na wielodniowe kary więzienia licznych działaczy; w szczególności 20 grudnia 2010 r. skazał Andrieja Luhina, Siarhieja Krauczankę, Stanisłaua Fedoraua na 10 dni więzienia, a Wołgę Czernych na 12 dni więzienia. W dniu 21 grudnia 2010 r. skazał Mykałaja Dziemidenkę na 15 dni więzienia. W dniu 20 grudnia 2011 r. skazał Wassila Parfenkaua i Siarhieja Pawła – dwóch działaczy, którzy wzięli udział w akcji w rocznicę wydarzeń z 19 grudnia 2010 r. – na odpowiednio 15 i 12 dni więzienia. W dniu 6 września 2012 r. skazał Aliaksieja Ciepłego na 5 dni więzienia za rzekome stawianie oporu policji, gdy rozdawał opozycyjną gazetkę w centrum Mińska. Jego sposób prowadzenia procesów jest wyraźnie sprzeczny z kodeksem postępowania karnego.

	Nazwisko i imię Transkrypcja ang. z języka białoruskiego Transkrypcja ang. z jęz. rosyjskiego	Nazwisko i imię (pisownia białoruska)	Nazwisko i imię (pisownia rosyjska)	Informacje umożliwiające identyfikację	Przyczyny umieszczenia w wykazie
62.	Iauseev, Ihar Uladzimiravich (Yauseev, Ihar Uladzimiravich; Yauseyev, Ihar Uladzimiravich) Evseev, Igor Vladimirovich (Yevseev, Igor Vladimirovich; Yevseyev, Igor Vladimirovich)	ЯЎСЕЕЎ, Ігар Уладзіміравіч	ЕВСЕЕВ, Игорь Владимирович	Data urodzenia: 1968 Adres: Minsk 220073 Kalva- riiskaya 29	Szef policji obwodu mińskiego (od marca do kwietnia 2015 r.), były szef policji obwodu witebskiego, generał policji (od 2013 r.). Były zastępca szefa mińskiej milicji i szef mińskiego oddziału milicji do tłumienia zamieszek (OMON). Dowodził oddziałami, które zdławiły pokojowe demonstracje z 19 grudnia 2010 r. i osobiście uczestniczył w brutalnych aktach; otrzymał za to nagrodę i list gratulacyjny od prezydenta Łukaszenki w lutym 2011 r. W 2011 roku dowodził również oddziałami, które stłumiły kilka innych protestów działaczy politycznych i pokojowo nastawionej ludności w Mińsku.
63.	Ihnatovich- Mishneva, Liudmila Ignatovich- Mishneva, Liudmila	ІГНАТОВІЧ- МІШНЕВА Людміла	ИГНАТОВИЧ- МИШНЕВА Людмила		Prokurator w Mińsku zajmująca się oddaleniem apelacji w 2011 roku od wyroku skazującego Dzmityrja Daszkewicza i Eduarda Łobowa, działaczy organizacji „Mhody Front” (Mołodoi Front). Proces stanowił jawne naruszenie kodeksu postępowania karnego.
66.	Kachanau Uladzimir Uladzimiravich Kachanov Vladimir Vladimirovich	КАЧАНАУ, Уладзімір Уладзіміравіч	КАЧАНОВ, Владимир Владимирович	Adres: 220004, г.Минск, ул. Коллекторная, 10 Ми- нистерство юстици (10 Kollektornaya str.) BELARUS	Pomocnik/doradca ministra sprawiedliwości. Jako doradca ministra sprawiedliwości odpowiada za rolę i działanie białoruskiego Ministerstwa Sprawiedliwości i sądownictwa, tj. ponosi odpowiedzialność za: opracowywanie przepisów, które przewidują stosowanie represji wobec przedstawicieli społeczeństwa obywatelskiego i opozycji demokratycznej; nadzór nad sędziami i prokuratorami; odmawianie możliwości rejestracji organizacjom pozarządowym i partiom politycznym lub ich wykreślanie z rejestrów; podejmowanie decyzji wymierzonych przeciwko adwokatom broniącym więźniów politycznych; a także celowe ignorowanie bezprawnych działań, których służby bezpieczeństwa dopuszczają się wobec ludności.
67.	Kadzin, Raman Viktaravich Kadin, Roman Viktorovich	КАДЗІН, Раман Віктаравіч	КАДИН, Роман Викторович	Data urodzenia: 17.7.1977 Obecny paszport: MP3260350	Dowódca ds. broni i zaopatrzenia technicznego w ramach patrolu zmotoryzowanego. W lutym 2011 r. otrzymał odznaczenie i list gratulacyjny od prezydenta Aleksandra Łukaszenki za czynne zaangażowanie i wykonywanie rozkazów podczas tłumienia demonstracji 19 grudnia 2010 r.

	Nazwisko i imię Transkrypcja ang. z języka białoruskiego Transkrypcja ang. z jęz. rosyjskiego	Nazwisko i imię (pisownia białoruska)	Nazwisko i imię (pisownia rosyjska)	Informacje umożliwiające identyfikację	Przyczyny umieszczenia w wykazie
68.	Kakunin, Aliaksandr Aliaksandravich (Kakunin, Aliaxandr Aliaxandravich) Kakunin, Aleksandr Aleksandravich (Kakunin, Alexandr Alexandrovich) Alexander Aleksandrovich Kakunin Alexander Aleksandrovich Kakunin (Александр Александрович Какунин, Аляксандр, Аляксандровіч Какунін)	КАКУНИН Аляксандр Аляксандровіч	КАКУНИН Аляксандр, Аляксандровіч	Adres: Исправительная колония № 2 213800, г. Бобруйск, ул. Сикорского, 1	Szef kolonii karnej IK-2 w Bobrujsku, odpowiada za nieludzkie traktowanie więźniów politycznych: A. Sannikaua i A. Bialackiego w kolonii karnej IK-2 w Bobrujsku. Działacze opozycyjni byli torturowani, odmówiono im dostępu do przedstawicielstwa prawnego i umieszczono w odosobnieniu w kolonii karnej pod jego nadzorem. Kakunin wywierał nacisk na A. Bialackiego i A. Sannikaua, aby wymóc na nich podpisanie prośby o ulaskawienie.
69.	Kalach, Uladzimir Viktaravich Kalach, Vladimir Viktorovich	КАЛАЧ, Уладзімір Віктаравіч	КАЛАЧ, Владимир Викторович		Szef KGB obwodu mińskiego i miasta Mińska, były zastępca szefa KGB miasta Mińska. Ponosi odpowiedzialność za represje stosowane przez KGB wobec społeczeństwa obywatelskiego i opozycji demokratycznej w Mińsku.
73.	Kanapliou, Uladzimir Mikalaevich Konoplev, Vladimir Nikolaevich	КАНАПЛЕЎ, Уладзімір Мікалаевіч	КОНОПЛЕВ, Владимир Николаевич	Data urodzenia: 3.1.1954 Miejsce urodzenia: Akulintsi, Mohilev region (Akulence, obwód mohylewski) Dow. os.: 3030154A124PB9 Adres: 220114, Filimonova Str., 55/2, Minsk, Belarus	Blisko związany z prezydentem Łukaszenką, z którym ściśle współpracował w latach 80., a przede wszystkim w latach 90. Zastępca szefa krajowego Komitetu Olimpijskiego (szefem jest Alaksandr Łukaszenka). Szef Federacji Piłki Ręcznej, ponownie wybrany w 2014 r. Były przewodniczący izby niższej parlamentu. Był jedną z najważniejszych osób uwikłanych w sfałszowane wybory prezydenckie w 2006 r.

	Nazwisko i imię Transkrypcja ang. z języka białoruskiego Transkrypcja ang. z jęz. rosyjskiego	Nazwisko i imię (pisownia białoruska)	Nazwisko i imię (pisownia rosyjska)	Informacje umożliwiające identyfikację	Przyczyny umieszczenia w wykazie
80.	Kazheunikau Andrey Kozhevnikov Andrey	КАЖЭЎНІКАЎ, Андрэй	КОЖЕВНИКОВ, Андрей		Szef Komisji Śledczej dla Dzielnicy Oktiabrski w Mińsku, były prokurator w sprawie przeciwko byłym kandydatom na prezydenta – Uładzimirowi Nieklajeuowi i Witalemu Rymaszewskiemu, członkom komitetu wyborczego Uładzimiru Nieklajeu – Andrejowi Dzmitriewowi, Aleksandrowi Feducie i Siarhiejowi Wozniakowi, a także wiceprzewodniczącą „Młodego Frontu” – Anastasii Położance. Przedstawione przez niego oskarżenie było w sposób wyraźny i bezpośredni dyktowane względami politycznymi i jawnie sprzeczne z kodeksem postępowania karnego. Zostało oparte na nieprawidłowej kwalifikacji wydarzeń z 19 grudnia 2010 r., nieopartej dowodami ani zeznaniami świadków.
83.	Kharyton, Aliaksandr Khariton, Aleksandr	ХАРЫТОН, Аляксандр	ХАРИТОН, Александр	Adres: 220004, г.Минск, ул. Коллекторная, 10 Ми- нистерство юстиции (10 Kollektornaya str.) BELARUS	Starszy konsultant w Wydziale Organizacji Społecznych, Partii i Organizacji Pozarządowych w Ministerstwie Sprawiedliwości. Brał czynny udział w repressjach wymierzonych w społeczeństwo obywatelskie i opozycję demokratyczną od 2001 r., osobiście nadzorując odmowę rejestracji organizacji pozarządowych i partii politycznych, która w wielu przypadkach doprowadziła do ich likwidacji.
89.	Kisialiou, Anatol Siamionavich Kiselev, Anatoli Semenovich (Kiselyov, Anatoli Semyonovich)	КІСЯЛЕЎ, Анатоль Сяменавіч	КИСЕЛЕВ, Анатолий Семенович	Adres: Брестский областной комитет профсоюза ра- ботников государственных учреждений 224005, г. Брест, ул. К. Маркса, 19	Były przewodniczący Regionalnej Komisji Wyborczej w obwodzie Brest (Brześć) podczas wyborów prezydenckich w 2010 r. Przewodniczący Regionalnej Komisji Wyborczej w obwodzie Brest (Brześć) podczas wyborów samorządowych w marcu 2014 r. Przewodniczący proreżimowej regionalnej organizacji związkowej. Jako przewodniczący Regionalnej Komisji Wyborczej ponosi odpowiedzialność za naruszenia międzynarodowych norm wyborczych w czasie wyborów prezydenckich w dniu 19 grudnia 2010 roku oraz sfalszowanie wyborów lokalnych w obwodzie Brest (Brześć) w marcu 2014 r.

	Nazwisko i imię Transkrypcja ang. z języka białoruskiego Transkrypcja ang. z jęz. rosyjskiego	Nazwisko i imię (pisownia białoruska)	Nazwisko i imię (pisownia rosyjska)	Informacje umożliwiające identyfikację	Przyczyny umieszczenia w wykazie
94.	Kornau, Uladzimir Uladzimiravich Kornov, Vladimir Vladimirovich	КОРНАЎ, Уладзімір Уладзіміравіч	КОРНОВ, Владимир Владимирович	Adres: Суд Советского района г. Минска 220113, г. Минск, Ло- гойский тракт, 3	Prezes Sądu Dzielnicy Sowietski w Mińsku, były sędzia Sądu Miasta Mińska, który wyraził zgodę na odrzucenie apelacji złożonej przez Bialackiego. Bialacki aktywnie bronił osób, które ucierpiały z powodu represji w związku z wyborami z 19 grudnia 2010 r. i z powodu prześladowań przedstawicieli społeczeństwa obywatelskiego i opozycji demokratycznej, oraz udzielał tym osobom wsparcia.
95.	Korz, Ivan Aliakseevich Korz, Ivan Aleksseevich	КОРЖ, Иван Аляксеевіч	КОРЖ, Иван Алексеевич	Adres: KGB Training Centre Бядулі 2, 220034, Минск	Generał dywizji, mianowany szefem ośrodka szkoleniowego KGB, były szef KGB w obwodzie grodzieńskim. Ponosi odpowiedzialność za represje stosowane przez KGB wobec społeczeństwa obywatelskiego i opozycji demokratycznej w obwodzie grodzieńskim.
101.	Kryshtapovich, Leu Eustafievich (Kryshtapovich, Leu Yeustafievich) Krishtapovich, Lev Evstafievich (Krishtapovich, Lev Yevstafievich)	КРЫШТАПОВІЧ, Леў Еўстафьевіч	КРИШТАПОВИЧ, Лев Евстафьевич	Data urodzenia: 1949 Miejsce urodzenia: Pe- kalin, Smolevichi di- strict, Minsk region (Pekalin, rejon smole- wicki, obwód miński) Adres: Научно-исследователь- ский отдел Белору- ского государственного университета культуры Minsk	Kierownik Wydziału Badań Naukowych Państwowego Uniwersytetu Kultury i Sztuki (od września 2014 r.). Był dyrektorem Ośrodka Informacji i Analiz administracji prezydenckiej, który jest jednym z głównych źródeł propagandy państwowej – wspiera i uzasadnia represje wobec opozycji demokratycznej i społeczeństwa obywatelskiego.
104.	Kuliashou, Anatol Nilovich Kuleshov, Anatoli Nilovich	КУЛЯШОЎ, Анатоль Нілавіч	КУЛЕШОВ, Анатолий Нилович	Data urodzenia: 25.7.1959 Miejsce urodzenia: Ali- Bairamly, Azerbaijan (Ali-Bairamly, Azerbej- dżan) Dow. os.: 3250759A066PB3 Adres: 220030 Minsk, K. Marx st. 3	Doradca w departamencie ds. walki z przestępczością zorganizowaną, terroryzmem i narkotykami, współpraca w dziedzinie bezpieczeństwa oraz nowych wyzwań i zagrożeń Komitetu Wykonawczego CIS. Odegrał czynną rolę w represjach wobec społeczeństwa obywatelskiego na Białorusi. W swojej poprzedniej funkcji jako minister spraw wewnętrznych dowodził oddziałami Ministerstwa Spraw Wewnętrznych, które brutalnie stłumiły pokojową demonstrację 19 grudnia 2010 r. i był niejako dumny z odpowiedzialności, która mu przypadła. Przeniesiony do rezerwy w styczniu 2012 r.

	Nazwisko i imię Transkrypcja ang. z języka białoruskiego Transkrypcja ang. z jęz. rosyjskiego	Nazwisko i imię (pisownia białoruska)	Nazwisko i imię (pisownia rosyjska)	Informacje umożliwiające identyfikację	Przyczyny umieszczenia w wykazie
105.	Kuzniatsou, Ihar Nikonovich Kuznetsov, Igor Nikonovich	КУЗНЯЦОЎ, Ігар Ніконавiч	КУЗНЕЦОВ, Игорь Никонович		Generał dywizji, szef centrum szkoleniowego KGB, były szef KGB w Mińsku i obwodzie mińskim, przeniesiony do rezerwy. Jako osoba odpowiedzialna za przygotowanie i szkolenie funkcjonariuszy KGB, ponosił odpowiedzialność za represje stosowane przez KGB wobec społeczeństwa obywatelskiego i opozycji demokratycznej. W ramach sprawowanych wcześniej funkcji ponosił odpowiedzialność za takie represje stosowane przez KGB w Mińsku i obwodzie mińskim.
110.	Laptsionak, Ihar Mikalaevich Laptionok, Igor Nikolaevich	ЛАПЦЕНАК, Ігар Мікалаевiч	ЛАПТЕНОК, Игорь Николаевич	Data urodzenia: 31.8.1947 Miejsce urodzenia: Minsk (Mińsk) Adres: 220034, г. Минск, ул. Фрунзе, 5	Członek zarządu proreżimowego związku pisarzy. Ponosi odpowiedzialność za organizację i realizację rozpowszechniania sfałszowanych informacji za pośrednictwem mediów kontrolowanych przez państwo. Jako były wiceminister informacji odegrał znaczną rolę w rozpowszechnianiu państwowej propagandy, która prowokuje, popiera i usprawiedliwia represje wobec opozycji demokratycznej i społeczeństwa obywatelskiego oraz przez ograniczanie swobody mediów. Opozycja demokratyczna i społeczeństwo obywatelskie są systematycznie przedstawiane w sposób negatywny i oczerniający, z wykorzystaniem sfałszowanych informacji.
112.	Lazavik, Mikalai Ivanovich Lozovik, Nikolai Ivanovich	ЛАЗАВІК, Мікалай Іванавiч	ЛОЗОВИК, Николай Иванович	Data urodzenia: 18.1.1951 Nevinyany, Minsk region (Niewinian, obwód miński; Невинянн Вилейского р-на Минской обл) Dow. os.: 3180151H004PB2 Adres: 220010, г.Минск, ул. Советская, 11	Sekretarz Centralnej Komisji Wyborczej Białorusi. Od 2000 r. był jedną z osób odgrywających najważniejszą rolę w fałszowaniu wyborów i referendów, szczególnie w latach 2004, 2006, 2008, 2010, 2012, 2014.
113.	Lemiashonak, Anatol Ivanovich Lemeshenok, Anatoli Ivanovich	ЛЕМЯШОНАК, Анатоль Іванавiч	ЛЕМЕШЕНОК, Анатолий Иванович	Data urodzenia: 14.5.1947 Adres: 220013, г. Минск, ул. Б. Хмельницкого 10а	Przewodniczący proreżimowego Białoruskiego Związku Dziennikarzy. Redaktor naczelny gazety Rady Ministrów „Respublika”. Na swoim stanowisku jest jednym z najaktywniejszych i najbardziej wpływowych członków państwowej maszyny propagandowej w sektorze prasy drukowanej. Popierał i usprawiedliwiał represje wobec opozycji demokratycznej i społeczeństwa obywatelskiego, systematycznie przedstawianych w sposób negatywny i oczerniający, z wykorzystaniem sfałszowanych informacji, w szczególności po wyborach prezydenckich w roku 2010.

	Nazwisko i imię Transkrypcja ang. z języka białoruskiego Transkrypcja ang. z jęz. rosyjskiego	Nazwisko i imię (pisownia białoruska)	Nazwisko i imię (pisownia rosyjska)	Informacje umożliwiające identyfikację	Przyczyny umieszczenia w wykazie
116.	Liushtyk, Siarhei Anatolievich (Lyshtyk, Siarhey Anatolyevich) Liushtyk, Sergei Anatolievich (Lyshtyk, Sergey Anatolyevich)	ЛЮШТЫК, Сяргей Анатольевіч	ЛЮШТЫК, Сергей Анатольевич	Adres: Суд Первомайского района г. Минска 220012, г. Минск, ул. Толбухина, 9	Sędzia Sądu Rejonowego dla Dzielnicy Pierszamajski w Mińsku. W latach 2010–2011 orzekł karę grzywny lub więzienia wobec przedstawicieli społeczeństwa obywatelskiego za pokojowe protesty w następujących przypadkach: a) 2011.7.14, Struj Witali, 10 podstawowych stawek dziennych (35 000 BLR); b) 2011.7.4, Szałamicki Pawał, 10 dni więzienia; c) 2010.12.20, Sikiryckaja Taccjana, 10 dni więzienia; d) 2010.12.20, Dranczuk Julija, 13 dni więzienia; e) 2010.12.20, Łapko Mikałaj, 12 dni więzienia; f) 2010.12.20, Pramatoraw Wadzim, 12 dni więzienia. Wielokrotnie nakładał kary więzienia i wysokie grzywny na osoby uczestniczące w pokojowych protestach i w rezultacie ponosi odpowiedzialność za represjonowanie społeczeństwa obywatelskiego i opozycji demokratycznej na Białorusi. 24 lipca 2012 r., już po umieszczeniu jego nazwiska w wykazie sankcji, orzekł karę grzywny za złośliwe chuligaństwo wobec działacza opozycji, Andrieja Mołczana, który został dotkliwie pobity przez dwóch policjantów.
117.	Lomats, Zianon Kuzmich Lomat, Zenon Kuzmich	ЛОМАЦЬ, Зянон Кузьміч	ЛОМАТЬ, Зенон Кузьмич	Data urodzenia: 27.1.1944, Karabani, Minsk region (Karabani, obwód miński)	Czynnie uczestniczył w osłabianiu demokracji na Białorusi. Pełniąc poprzednio funkcję przewodniczącego Komitetu Kontroli Państwowej (do 28 grudnia 2010 r.), był jedną z najważniejszych osób zaangażowanych w sprawę Alesia Bialackiego, jednego z najwybitniejszych obrońców praw człowieka, szefa białoruskiego Centrum Praw Człowieka „Wiasna”, wiceprzewodniczącego FIDH. Aleś Bialacki aktywnie bronił osób, które ucierpiały z powodu represji w związku z wyborami z 19 grudnia 2010 r. i z powodu prześladowań przedstawicieli społeczeństwa obywatelskiego i opozycji demokratycznej, oraz udzielał tym osobom wsparcia.

	Nazwisko i imię Transkrypcja ang. z języka białoruskiego Transkrypcja ang. z jęz. rosyjskiego	Nazwisko i imię (pisownia białoruska)	Nazwisko i imię (pisownia rosyjska)	Informacje umożliwiające identyfikację	Przyczyny umieszczenia w wykazie
118.	Lapatka, Aliaksandr Aliaksandravich (Lapatka, Aliaxandr Aliaxandravich) Lopatko, Aleksandr Aleksandrovich (Lopatko, Alexandr Alexandrovich)	ЛОПАТКО Аляксандр Аляксандравіч	ЛАПАТКА Аляксандр Аляксандравіч	Adres: Исправительная колония № 9 21 3410, г. Горки, ул. Добролюбова, 16	Szef kolonii karnej IK-9 w Gorkim, odpowiedzialny za nieludzkie traktowanie Dzmityrja Daszkiewicza, w tym tortury i odmówienie dostępu do pełnomocnika. Lopatko sprawował kluczowe stanowisko w kolonii karnej, w której przetrzymywano Daszkiewicza i w której wywierano naciski psychologiczne na więźniów politycznych, w tym Daszkiewicza, m.in. pozbawiano ich snu i przetrzymywano w odosobnieniu.
119.	Lukashenka, Aliaksandr Ryhovavich Lukashenko, Aleksandr Grigorievich	ЛУКАШЭНКА, Аляксандр Рыгоравіч	ЛУКАШЕНКО, Аляксандр Грыгорьевіч	Data urodzenia: 30.8.1954 Miejsce urodzenia: Копыс, Vitebsk district (Копыс, obwód witebski) Adres: Резиденция Президента Республики Беларусь г. Минск, ул.Кирова, д.43	Prezydent Republiki Białorusi.
121.	Lukashenka, Viktar Aliaksandravich Lukashenko, Viktor Aleksandrovich	ЛУКАШЭНКА, Віктар Аляксандравіч	ЛУКАШЕНКО, Виктор Александрович	Data urodzenia: 28.11.1975 Adres: Адміністрацыя прэзідэнта Рэспублікі Беларусь 220016, Мінск, Маркса 38	Asystent/doradca prezydenta do spraw bezpieczeństwa narodowego. W maju 2013 r. ojciec mianował go współnadzorcą Białorusko-Rosyjskiej Komisji ds. Eksportu Potasu. Jako jeden z najbliższych współpracowników swojego ojca odegrał kluczową rolę w represjach wobec opozycji demokratycznej i społeczeństwa obywatelskiego. Jako kluczowy członek Państwowej Rady Bezpieczeństwa ponosi odpowiedzialność za koordynowanie represji wobec opozycji demokratycznej i społeczeństwa obywatelskiego, szczególnie za stłumienie demonstracji 19 grudnia 2010 r.
122.	Lukomski, Aliaksandr Valiantsinavich Lukomski, Aleksandr Valentinovich	ЛУКОМСКІ, Аляксандр Валянцінавіч	ЛУКОМСКИЙ, Аляксандр Валентинович	Data urodzenia: 12.8.1971 Dow. os.: 3120871A074PB7	Dowódca specjalnego oddziału Ministerstwa Spraw Wewnętrznych w mieście Mińsk.

	Nazwisko i imię Transkrypcja ang. z języka białoruskiego Transkrypcja ang. z jęz. rosyjskiego	Nazwisko i imię (pisownia białoruska)	Nazwisko i imię (pisownia rosyjska)	Informacje umożliwiające identyfikację	Przyczyny umieszczenia w wykazie
					Dowodził oddziałami, które stłumiły pokojową demonstrację 19 grudnia 2010 r., za co w lutym 2011 r. otrzymał nagrodę i list gratulacyjny od prezydenta Łukaszenki. W czerwcu 2011 r. dowodził również oddziałami, które represjonowały pokojowo nastawionych obywateli w Mińsku. 7 maja 2014 r. oddział pod jego dowództwem otrzymał specjalny sztandar uznania od Ministerstwa Spraw Wewnętrznych.
124.	Makei, Uladzimir Uladzimiravich (Makey, Uladzimir Uladzimiravich) Makei, Vladimir Vladimirovich (Makey, Vladimir Vladimirovich)	МАКЕЙ, Уладзімір Уладзіміравіч	МАКЕЙ, Влади- мир Владимирович	Data urodzenia: 5.8.1958, Hrodna region (obwód grodzieński) Dow. os.: 3050858A060PB5 Adres: Ministry of Foreign Af- fairs ул.Ленина, 19, Минск 220030	Minister spraw zagranicznych, były szef administracji prezydenta Gdy pełnił funkcję szefa administracji prezydenta, był uważany za drugiego najpotężniejszego człowieka reżimu i jako taki ponosi odpowiedzialność za zorganizowanie sfałszowanych wyborów w latach 2008 i 2010 oraz za późniejsze represje wobec uczestników pokojowych demonstracji.
127.	Maslakou, Valery Anatolievich Maslakov, Valeri Anatolievich	МАСЛАКОЎ, Валеры Анатольевіч	МАСЛАКОВ, Валерий Анатольевич	Adres: КГБ 210623, г. Минск, проспект Независимости, 17	Szef wydziału KGB ds. kontrwywiadu wojskowego. Ponosi odpowiedzialność za represje stosowane przez KGB wobec przedstawicieli społeczeństwa obywatelskiego i opozycji demokratycznej.
133.	Miklashevich, Piotr Piatrovich Miklashevich, Petr Petrovich	МІКЛАШЭВІЧ, Пётр Пятровіч	МИКЛАШЕВИЧ, Петр Петрович	Data urodzenia: 18.10.1954 Miejsce urodzenia: Ko- suta, Minsk region (Kosuta, obwód miński) Adres: ul. Gvardeiskaya, 16- 17	Prezes Trybunału Konstytucyjnego i były prokurator generalny; aktywnie stosował represje wobec społeczeństwa obywatelskiego i opozycji demokratycznej. Na poprzednim stanowisku był jedną z kluczowych osób zaangażowanych w represje wymierzone przeciwko opozycji demokratycznej i społeczeństwu obywatelskiemu w latach 2004–2008. Od powołania do Trybunału Konstytucyjnego w roku 2008 posłusznie wdraża reżimowe środki represji i akceptuje represyjne przepisy, nawet jeśli ich treść jest niezgodna z konstytucją.
135.	Morozau, Viktor Mikalaevich Morozov, Viktor Nikolaevich	МАРОЗАЎ, Віктар Мікалаевіч	МОРОЗОВ, Виктор Николаевич	Adres: Прокуратура Гроднен- ской области г.Гродно, 230012, ул. Доватора, 2а	Prokurator obwodu grodzieńskiego. Odpowiada za represje wobec społeczeństwa obywatelskiego po wyborach z grudnia 2010 r.

	Nazwisko i imię Transkrypcja ang. z języka białoruskiego Transkrypcja ang. z jęz. rosyjskiego	Nazwisko i imię (pisownia białoruska)	Nazwisko i imię (pisownia rosyjska)	Informacje umożliwiające identyfikację	Przyczyny umieszczenia w wykazie
136.	<p>Motyl, Tatsiana Iaraslavauna (Motyl, Tatsiana Yaraslavauna)</p> <p>Motyl, Tatiana Iaroslavovna (Motyl, Tatyana Yaroslavovna)</p>	<p>МОТЫЛЬ, Таццяна Яраславаўна</p>	<p>МОТЫЛЬ, Татьяна Ярославовна</p>	<p>Adres: Суд Московского района г. Минска 220042, г. Минск, Проспект газеты „Правда”, 27</p>	<p>Sędzia Sądu Rejonowego dla Dzielnicy Maskouski w Mińsku.</p> <p>Uczestniczyła bezpośrednio w represjonowaniu sądowym uczestników pokojowych demonstracji z 19 grudnia 2010 r. W dniu 10 stycznia 2011 r. skazała działacza Młodego Frontu, Juliana Misiukiewiczza, na 12 dni więzienia a w dniach 21 stycznia 2011 r. i 31 stycznia 2011 r. odpowiednio, działacza politycznego Usiewalada Szaszarina i działacza społeczeństwa obywatelskiego Cimafeja Atraszczankaua. na po 9 dni więzienia.</p> <p>Skazała również, za udział w akcji poparcia dla więźniów politycznych: obrońcę praw człowieka Michaiła Mackiewiczza na 10 dni więzienia 27 grudnia 2010 r. i działacza społeczeństwa obywatelskiego Walera Siadoua na 12 dni więzienia 20 stycznia 2011 r. Uczestniczyła również bezpośrednio w represjonowaniu sądowym działaczy społeczeństwa obywatelskiego w 2011 r. W dniach 4 i 7 lipca 2011 r. skazała, odpowiednio, Antona Hlinistego i Andrieja Ihnaczyka na 10 dni więzienia. Uczestniczyła również bezpośrednio w represjonowaniu sądowym działaczy społeczeństwa obywatelskiego w roku 2012.</p> <p>W dniu 22 lutego 2012 r. skazała na 10 dni więzienia wybitnego działacza politycznego Pawła Winogradaua, na którego w dniu 10 kwietnia 2012 r. nałożyła również środek zapobiegawczy w postaci prewencyjnego nadzoru policyjnego na dwa lata. W dniu 23 marca 2012 r. skazała działaczy politycznych z ruchu „Rewolucja poprzez sieci społeczne”: Michasia Kostkę i Anasztę Szulejkę na 5 dni więzienia.</p> <p>W dniu 21 kwietnia 2012 r. ponownie skazała wyżej wymienioną na 10 dni więzienia.</p> <p>W dniach 24, 25 i 26 maja 2012 r. skazała działaczy Młodego Frontu: Uładzimir Jaromienaka, Zmicera Kriemienieckiego i Ramana Wasiliewa na, odpowiednio, 10, 10 i 12 dni więzienia.</p>

	Nazwisko i imię Transkrypcja ang. z języka białoruskiego Transkrypcja ang. z jęz. rosyjskiego	Nazwisko i imię (pisownia białoruska)	Nazwisko i imię (pisownia rosyjska)	Informacje umożliwiające identyfikację	Przyczyny umieszczenia w wykazie
					W dniu 22 czerwca 2012 r. skazała dziennikarza Euroradia Pawła Swierdłoua na 15 dni więzienia. W dniu 18 lipca 2012 r. skazała na 10 dni więzienia działaczkę Kacarinę Halicką. W dniach 8 i 9 listopada 2012 r. ponownie skazała działaczy Młodego Frontu: Uładzimira Jaromienaka i Ramana Wasiliewa na 15 dni więzienia. W dniu 7 maja 2013 r. skazała na 12 dni więzienia działacza Aliaksandra Jaraszewicza. Jej sposób prowadzenia procesów był wyraźnie sprzeczny z kodeksem postępowania karnego. Zezwoliła na wykorzystanie przeciwko oskarżonym materiałowi dowodowego i zeznań nie mających z nimi związku. W dniu 6 sierpnia 2014 r. skazała działacza Olega Korola na 10 dni aresztu administracyjnego, nie dając mu możliwości zabrania głosu w sądzie; stwierdziła natomiast: „Wiem, że przyznajesz się do winy”.
137.	Navumau, Uładzimir Uładzimiravich Naumov, Vladimir Vladimirovich	НАВУМАЎ, Уладзімір Уладзіміравіч	НАУМОВ, Владимир Владимирович	Data urodzenia: 7.2.1956, Miejsce urodzenia: Smolensk (Smoleńsk) (Rosja)	Nie podjął działań w celu rozwiązania sprawy niewyjaśnionych zaginięć Jurija Zacharenki, Wiktara Hanczara, Anatola Krasouskiego i Dimitra Zawadzkiego na Białorusi w latach 1999–2000. Były minister spraw wewnętrznych, jak również były szef prezydenckiej służby bezpieczeństwa. Sprawując funkcję ministra spraw wewnętrznych, był odpowiedzialny za represje wobec pokojowych demonstracji aż do odejścia na emeryturę 6 kwietnia 2009 r. z powodów zdrowotnych. Otrzymał od administracji prezydenta rezydencję w dzielnicy Mińska Drozdy, w której mieszka nomenklatura. W październiku 2014 r. otrzymał od prezydenta Łukaszenki order III stopnia „za zasługi”.
142.	Padabed, Iury Mikalaevich (Padabed, Yury Mikalaevich) Podobed, Iuri Nikolaevich (Podobed, Yuri Nikolaevich)	ПАДАБЕД, Юрый Мікалаевіч	ПОДОБЕД, Юрий Николаевич	Data urodzenia: 5.3.1962, Miejsce urodzenia: Slutsk, Minsk Region (Sluck, obwód miński) Adres: ul. Beruta, 15- 62 (2 korp) Dow. os.: 3050362A050PB2 Nr paszportu: MP2272582	Szef ochrony holdingu Triple należącego do Jurija Czyża, byłego szefa Jednostki do Zadań Specjalnych w Ministerstwie Spraw Wewnętrznych. Jako dowódca wewnętrznego oddziału do tłumienia zamieszek ponosi bezpośrednią odpowiedzialność za brutalne tłumienie pokojowych demonstracji, szczególnie w latach 2004 i 2008; był w to tłumienie bezpośrednio zaangażowany.

	Nazwisko i imię Transkrypcja ang. z języka białoruskiego Transkrypcja ang. z jęz. rosyjskiego	Nazwisko i imię (pisownia białoruska)	Nazwisko i imię (pisownia rosyjska)	Informacje umożliwiające identyfikację	Przyczyny umieszczenia w wykazie
148.	Piakarski, Aleh Anatolievich Pekarski, Oleg Anatolievich	ПЯКАРСКІ, Алег Анатольевіч	ПЕКАРСКИЙ, Олег Анатольевич	Dow. os.: 3130564A041PB9	Odegrał czynną rolę w represjach wobec społeczeństwa obywatelskiego na Białorusi. Były pierwszy wiceminister spraw wewnętrznych (do grudnia 2012 r.), ponosi odpowiedzialność za represje wobec społeczeństwa obywatelskiego po wyborach w grudniu 2010 r. Pułkownik w siłach rezerwy.
152.	Praliaskouski, Aleh Vitoldavich Proleskovski, Oleg Vitoldovich (Proleskovsky, Oleg Vitoldovich)	ПРАЛЯСКОЎСКИ, Алег Вітольдавіч	ПРОЛЕСКОВСКИЙ, Олег Вітольдович	Data urodzenia: 1.10.1963 Miejsce urodzenia: Za- gorok (Siergijew Posad/Rosja)	Były minister informacji (opuścił urząd w czerwcu 2014 r.), były zastępca szefa administracji prezydenta, były szef Dyrekcji Generalnej ds. Ideologii administracji prezydenta, były dyrektor Ośrodka Analiz i Informacji administracji prezydenta. Był jednym z głównych źródeł i głosów propagandy państwowej i ideologicznego wsparcia reżimu. Został awansowany na stanowisko ministra i od tego czasu wciąż aktywnie wykorzystuje propagandę i wspiera działania reżimu wobec opozycji demokratycznej i społeczeństwa obywatelskiego.
156.	Radzkou, Aliaksandr Mikhailovich Radkov, Aleksandr Mikhailovich	РАДЗЬКОЎ, Аляксандр Міхайлавіч	РАДЬКОВ, Александр Михайлович	Data urodzenia: 1.7.1951 Miejsce urodzenia: Votnia, Mohilev region (Votnia, obwód mohylewski) Dow. os.: 3010751M102PB0	Były doradca prezydenta Łukaszenki (od 18 maja 2015 r.) były pierwszy zastępca szefa administracji prezydenta, były minister edukacji. Zamknął Europejski Uniwersytet Humanistyczny, zarządził represje wobec opozycyjnych studentów i w sposób zorganizowany zmusił studentów do głosowania na reżim. Odegrał czynną rolę w zorganizowaniu sfałszowanych wyborów w latach 2008, 2010 i 2012 oraz w późniejszym stłumieniu pokojowych demonstracji w latach 2008 i 2010. Jest bardzo bliskim współpracownikiem prezydenta Łukaszenki. Jest szefem organizacji Biełaja Rus, która jest głównym ideologicznym i politycznym narzędziem reżimu.

	Nazwisko i imię Transkrypcja ang. z języka białoruskiego Transkrypcja ang. z jęz. rosyjskiego	Nazwisko i imię (pisownia białoruska)	Nazwisko i imię (pisownia rosyjska)	Informacje umożliwiające identyfikację	Przyczyny umieszczenia w wykazie
161.	Rusak, Viktar Uładzimiravich Rusak, Viktor Vladimirovich	РУСАК, Віктар Уладзіміравіч	РУСАК, Виктор Владимирович	Data urodzenia: 4.5.1955 Miejsce urodzenia: Minsk (Mińsk) Adres: Палата прадставітэлей Нацыянальнага сабра- ня Рэспублікі Беларусь 220010, Рэспубліка Беларусь, г. Мінск, ул. Советская, 11	Posel izby niższej parlamentu, zastępca przewodniczącego Stałego Komitetu Bezpieczeństwa Narodowego, zastępca szefa Komitetu Bezpieczeństwa Narodowego. Były szef wydziału KGB ds. bezpieczeństwa gospodarczego. Ponosi odpowiedzialność za represje stosowane przez KGB wobec społeczeństwa obywatelskiego i opozycji demokratycznej.
163.	Saikouski Valeri Yosifavich Saikovski Valeri Yosifovich	САЙКОЎСКИ, Валеры Іосіфавіч	САЙКОВСКИЙ, Валерий Иосифович	Data urodzenia: 1977 Adres: 220035 Minsk, ul. Sa- perov. 7	W styczniu 2012 r. został mianowany zastępcą szefa mińskiej Sekcji Komisji Śledczej. Jako prokurator Sądu Rejonowego dla Dzielnicy Pierwomajski w Mińsku zajmował się procesem Alesia Bialackiego, jednego z czołowych obrońców praw człowieka, dyrektora Centrum Obrony Praw Człowieka „Wiosna”, wiceprzewodniczącego Międzynarodowej Federacji Praw Człowieka (FIDH). Akt oskarżenia przedstawiony przez prokuratora podczas procesu był wyraźnie umotywowany politycznie i stanowił jawne naruszenie kodeksu postępowania karnego. Bialacki czynnie bronił osób, które ucierpiały z powodu represji w związku z wyborami z 19 grudnia 2010 r. i z powodu prześladowań przedstawicieli społeczeństwa obywatelskiego i opozycji demokratycznej, oraz udzielał tym osobom wsparcia.
166.	Sauko, Valery Iosifavich Savko, Valeri Iosifovich	САЎКО, Валеры Іосіфавіч	САВКО, Валерий Иосифович	Adres: 230023 Hrodna, vul. Ozheshko, 1	Szef oddziału grodzieńskiego popierającej reżim organizacji związków zawodowych. Były szef Regionalnej Komisji Wyborczej w obwodzie grodzieńskim podczas wyborów prezydenckich w 2010 r. i wyborów lokalnych w marcu 2014 r. Jako przewodniczący Regionalnej Komisji Wyborczej ponosi odpowiedzialność za naruszenia międzynarodowych norm wyborczych w czasie wyborów prezydenckich 19 grudnia 2010 roku oraz sfałszowanie wyborów lokalnych w obwodzie grodzieńskim w marcu 2014 r.

	Nazwisko i imię Transkrypcja ang. z języka białoruskiego Transkrypcja ang. z jęz. rosyjskiego	Nazwisko i imię (pisownia białoruska)	Nazwisko i imię (pisownia rosyjska)	Informacje umożliwiające identyfikację	Przyczyny umieszczenia w wykazie
167.	Shaev, Valiantsin Piatrovich (Shayeu, Valyantsin Piatrovich) Shaev, Valentin Petrovich (Shayev, Valentin Petrovich)	ШАЕЎ Валянцін Пятровіч	ШАЕВ, Валентин Петрович	Adres: 220034 Minsk, vul. Frunze, 19	Członek Rady Bezpieczeństwa, szef Komisji Śledczej, były zastępca szefa Komisji Śledczej, były prokurator obwodu homelskiego. Odpowiada za represje wobec społeczeństwa obywatelskiego po wyborach z grudnia 2010 r.
168.	Shahrai, Ryta Piatrouna Shagrai, Rita Petrovna	ШАГРАЙ, Ріта Пятроўна	ШАГРАЙ, Рита Петровна	Adres: Суд Заводского района г. Минска 220107, г. Минск, пр. Партизанский, 75А	Przewodnicząca Sądu Rejonowego dla Dzielnicy Zawodski miasta Mińska, była zastępczyni przewodniczącego Sądu Rejonowego dla Dzielnicy Partyzanski miasta Mińska, była sędzią Sądu Rejonowego dla Dzielnicy Oktiabrski miasta Mińska. Uczestniczyła bezpośrednio w represjonowaniu sądowym uczestników pokojowych demonstracji z 19 grudnia 2010 r. W dniu 20 grudnia 2010 r. skazała na 10 dni więzienia działaczy społeczeństwa obywatelskiego Alesia Sobala, Maksyma Hriszela i Kastancina Czufistaua, a Siarhieja Kardymona – na 15 dni więzienia. W dniu 7 lipca 2011 r. skazała na 13 dni więzienia działacza Artura Zuharodnego. W dniu 12 października 2012 r. skazała na 5 dni więzienia działaczy Aleha Korbana i Uładzimira Siarhiejeua. Jej sposób prowadzenia procesów był rażąco sprzeczny z kodeksem postępowania karnego. Zezwoliła na wykorzystanie przeciwko oskarżonym materiału dowodowego i zeznań nie mających z nimi związku.
169.	Shamionau Vadzim Iharavich Shamenov Vadim Igorevich (Shamyonov Vadim Igorevich)	ШАМЁНАЎ, Вадзім Ігаравіч	ШАМЁНОВ, Вадим Игоревич	Adres: Исправительная колония № 17 213004, г. Шклов, ул. 1-я Заводская д. 8	Kapitan, szef jednostki operacyjnej w kolonii karnej IK-17 w miejscowości Szklów. Wywierał nacisk na więźniów politycznych, odmawiając im prawa do korespondencji i stosował groźby w celu wymuszenia zeznań. Bezpośrednio odpowiedzialny za naruszenia praw człowieka wobec więźniów politycznych i działaczy opozycji poprzez okrutne, nieludzkie i poniżające traktowanie lub karanie. Jego działania stanowiły bezpośrednie naruszenie międzynarodowych zobowiązań Białorusi w dziedzinie praw człowieka.

	Nazwisko i imię Transkrypcja ang. z języka białoruskiego Transkrypcja ang. z jęz. rosyjskiego	Nazwisko i imię (pisownia białoruska)	Nazwisko i imię (pisownia rosyjska)	Informacje umożliwiające identyfikację	Przyczyny umieszczenia w wykazie
173.	Sheiman, Viktar Uladzimiravich (Sheyman, Viktar Uladzimiravich) Sheiman, Viktor Vladimirovich (Sheyman, Viktor Vladimirovich)	ШЭЙМАН, Віктар Уладзіміравіч	ШЕЙМАН, Виктор Владимирович	Data urodzenia: 26.5.1958, Miejsce urodzenia: Hrodna region (obwód grodzieński) Adres: Управление Делами Президента ул. К.Маркса, 38 220016, г.Минск	Szef Działu Zarządzania w administracji prezydenta. Ponosi odpowiedzialność za niewyjaśnione zaginięcia Jurija Zacharenki, Wiktora Gonczara, Anatolija Krasowskiego i Dzitryja Zawadzkiego na Białorusi w latach 1999–2000. Były sekretarz Rady Bezpieczeństwa. Szejman pozostaje specjalnym asystentem prezydenta.
174.	Shastakou, Iury Valerievich (Shastakou, Yury Valerievich) Shestakov, Iuri Valerievich (Shestakov, Yuri Valerievich)	ШАСТАКОЎ, Юрый Валер’евіч	ШЕСТАКОВ, Юрий Валерьевич	Adres: Суд Московского района г. Минска 220042, г. Минск, Проспект газеты „Правда”, 27	Sędzia i zastępca prezesa Sądu Rejonowego dla Dzielnicy Maskouski miasta Mińska. Uczestniczył bezpośrednio w represjonowaniu sądowym uczestników pokojowych demonstracji z 19 grudnia 2010 r. W dniach 20 i 27 grudnia 2010 r. skazał na 10 dni więzienia działaczy społeczeństwa obywatelskiego Ilię Wasiljewicza, Nadzieję Czajuchową, Taciańę Radziecką, Siarhieja Kanapackiego i Wolhę Damarad. W dniu 20 grudnia 2011 r. skazał działacza Siarhieja Kanapackiego za upamiętnianie represji z 19 grudnia 2010 r. Jego sposób prowadzenia procesów jest rażąco sprzeczny z kodeksem postępowania karnego. Zezwolił na wykorzystanie przeciwko oskarżonym materiału dowodowego i zeznań nie mających z nimi związku.
175.	Shuhaeu, Siarhei Mikhailavich (Shuhayeu, Siarhei Mikhailavich) Shugaev, Sergei Mikhailovich (Shugayev, Sergey Mikhailovich))	ШУТАЕЎ, Сяргей Михайлавіч	ШУТАЕВ, Сергей Михайлович	Adres: КГБ 210623, г. Минск, проспект Независимости, 17	Szef wydziału KGB ds. kontrwywiadu i były zastępca zarządu KGB ds. kontrwywiadu. Ponosi odpowiedzialność za represje stosowane przez KGB wobec przedstawicieli społeczeństwa obywatelskiego i opozycji demokratycznej.

	Nazwisko i imię Transkrypcja ang. z języka białoruskiego Transkrypcja ang. z jęz. rosyjskiego	Nazwisko i imię (pisownia białoruska)	Nazwisko i imię (pisownia rosyjska)	Informacje umożliwiające identyfikację	Przyczyny umieszczenia w wykazie
177.	Shykarou, Uladzislau Aleksandravich Shikarov, Vladislav Aleksandrovich	ШЫКАРОЎ, Уладзіслаў Александравіч	ШИКАРОВ, Владислав Александрович	Adres: Суд Железнодорожного района города Витеб- ска 210001, г. Витебск, ул. Кирова, 16	Sędzia Sądu Rejonowego dla Dzielnicy Żelaznodorozhny w Witebsku. W czasie procesu apelacyjnego skazał kilku pro- testujących, mimo że sąd pierwszej in- stancji uznał ich za niewinnych. Odpo- wiada za wykonywanie umotywowanych politycznie kar administracyjnych i sank- cji karnych w stosunku do przedsta- wicieli społeczeństwa obywatelskiego, w tym wobec działacza politycznego Siarhieja Kawalenki.
179.	Siankevich, Eduard Aliaksandravich Senkevich, Eduard Aleksandrovich	СЯНЬКЕВІЧ, Эдуард Аляксандравіч	СЕНЬКЕВИЧ, Эдуард Александрович	Data urodzenia: 15.4.1952 Miejsce urodzenia: Slo- nim, Hrodna region (Stonim, obwód gro- dzieński) Adres: Палата представителей Национального собра- ния Республики Беларусь 220010, Республика Беларусь, г. Минск, ул. Советская, 11	Posel izby niższej parlamentu, zastępca przewodniczącego Stałej Komisji ds. Prawa, były prokurator obwodu mo- hylewskiego. Odpowiada za represje wo- bec społeczeństwa obywatelskiego po wyborach z grudnia 2010 r.
180.	Siarheenka, Ihar Piatrovich Sergeenko, Igor Petrovich (Sergeyenko, Igor Petrovich)	СЯРГЕЕНКА, Ігар Пятровіч	СЕРГЕЕНКО, Игорь Петрович	Data urodzenia: 14.1.1963 Miejsce urodzenia: Sto- litsa, Vitebsk region (Stolitsa, region witeb- ski) Adres: КГБ 210623, г. Минск, проспект Независи- мости, 17	Pierwszy zastępca szefa KGB, były szef KGB w obwodzie mohylewskim. Ponosi odpowiedzialność za represje stosowane przez KGB wobec społeczeństwa obywa- telskiego i opozycji demokratycznej w obwodzie mohylewskim i na Biało- rusi.
184.	Sirenka, Viktar Ivanovich Sirenko, Viktor Ivanovich	СІРЭНКА, Віктар Іванавіч	СИРЕНКО, Виктор Иванович	Data urodzenia: 4.3.1962 Miejsce urodzenia: Bo- risov, Minsk region (Borysów, obwód miń- ski) Dow. os.: 3040362B062PB7 Nr paszportu: MP2249974 (data wy- dania: 30/03/2007) Adres: ул. Лобанка, 81, кв. 19, 220000, г. Минск	Zastępca gubernatora obwodu miń- skiego (od stycznia 2015 r.), były szef Komitetu Opieki Zdrowotnej miasta Mińska, były dyrektor Szpitala Pomocy Doraźnej w Mińsku. Nie sprzeciwił się porwaniu kandydata na prezydenta Uła- dzimira Nieklajewa, którego przywie- ziono do jego szpitala po ciężkim pobi- ciu 19 grudnia 2010 r., i przez nieza- wiadomienie policji współuczestniczył w czynach nieznanym sprawców. Taką postawą zyskał sobie awans. Jako szef Komitetu Opieki Zdrowotnej miasta Mińska był odpowiedzialny za nadzór nad wykorzystywaniem ośrodków reha- bilitacji przez pracę do naruszania praw człowieka.

	Nazwisko i imię Transkrypcja ang. z języka białoruskiego Transkrypcja ang. z jęz. rosyjskiego	Nazwisko i imię (pisownia białoruska)	Nazwisko i imię (pisownia rosyjska)	Informacje umożliwiające identyfikację	Przyczyny umieszczenia w wykazie
187.	Slizheuski, Aleh Leanidavich Slizhevski, Oleg Leonidovich	СПІЖЭЎСКИ, Алег Леанідавiч	СПИЖЕВСКИЙ, Олег Леонидович	Data urodzenia: 16.8.1972 Miejsce urodzenia: Hrodna (Grodno) Adres: 220004, г.Минск, ул. Коллекторная, 10 Ми- нистерство юстиции (10 Kollektornaya str.) 220004 Minsk BELARUS	Minister sprawiedliwości, członek Centralnej Komisji Wyborczej; były szef Departamentu Organizacji Społecznych i Partii Politycznych Ministerstwa Sprawiedliwości. Jako członek Centralnej Komisji Wyborczej odpowiada za naruszenia międzynarodowych standardów wyborczych, do których dochodziło w wyborach od 2007 r. Na stanowiskach w Ministerstwie Sprawiedliwości, korzystając z kontroli, jaką ma nad wymiarem sprawiedliwości, aktywnie uczestniczy w represjach wymierzonych w społeczeństwo obywatelskie i opozycję demokratyczną, nie zezwalając na rejestrację organizacji pozarządowych i partii politycznych, co w wielu przypadkach doprowadziło do ich likwidacji.
188.	Smalenski, Mikalai Zinouevich Smolenski, Nikolai Zinovievich	СМАЛЕНСКИ, Мікалай Зіноўевiч	СМОЛЕНСКИЙ, Николай Зиновьевич		Zastępca komendanta Ośrodka Antyterrorystycznego CIS i były zastępca szefa KGB, odpowiedzialny za kadry i sprawy organizacyjne. Ponosi odpowiedzialność za represje stosowane przez KGB wobec przedstawicieli społeczeństwa obywatelskiego i opozycji demokratycznej.
196.	Talstashou, Aliaksandr Alehovich Tolstashov, Aleksandr Olegovich	ТАЛСТАШОЎ, Аляксандр Алегавiч	ТОЛСТАШОВ, Александр Олегович	Adres: КГБ 210623, г. Минск, проспект Независимости, 17	Szef wydziału KGB ds. ochrony porządku konstytucyjnego oraz walki z terroryzmem. Ponosi odpowiedzialność za represje stosowane przez KGB wobec przedstawicieli społeczeństwa obywatelskiego i opozycji demokratycznej.
201.	Traulka Pavel Traulko Pavel	ТРАУЛЬКА, Павел	ТРАУЛЬКО, Павел	Adres: 220034, г. Минск, ул. Фрунзе, 5	Podpułkownik, były pracownik kontrwywiadu wojskowego KGB (obecnie szef służby prasowej białoruskiej Komisji Śledczej). Fałszował dowody i stosował groźby w celu wymuszenia zeznań od działaczy opozycji przebywających w izbie zatrzymań KGB w Mińsku po zdławieniu w tym mieście 19 grudnia 2010 r. powyborczej demonstracji protestacyjnej. Bezpośrednio odpowiada za okrutne, nieludzkie i poniżające traktowanie lub karanie oraz za odmawianie prawa do rzetelnego procesu sądowego. Jego działania stanowiły bezpośrednie naruszenie międzynarodowych zobowiązań Białorusi w dziedzinie praw człowieka.

	Nazwisko i imię Transkrypcja ang. z języka białoruskiego Transkrypcja ang. z jęz. rosyjskiego	Nazwisko i imię (pisownia białoruska)	Nazwisko i imię (pisownia rosyjska)	Informacje umożliwiające identyfikację	Przyczyny umieszczenia w wykazie
202.	Trutka, Iury Igorovich (Trutka, Yury Igorovich) Trutko, Iury (Yurij, Yuri) Igorovich	ТРУТКА, Юрый Ігаравіч	ТРУТКО, Юрий Игоревич	Adres: Исправительная колония № 2 21 3800, г. Бобруйск, ул. Сикорского, 1 Ul. Sikorskiego 1 21 3800 Bobruisk	Zastępca szefa kolonii karnej IK-2 w Bobrujsku, odpowiada za nieludzkie i okrutne traktowanie więźniów politycznych: A. Sannikaua i A. Bialackiego w kolonii karnej IK-2 w Bobrujsku. Opozycyjni działacze byli torturowani, odmówiono im dostępu do pełnomocnika i umieszczono ich w odosobnieniu w kolonii karnej pod jego nadzorem. Trutko wywarł presję na A. Bialackiego i A. Sannikaua, aby zmusić ich do podpisania wniosku o ulaskawienie.
204.	Tsertsel, Ivan Stanislavovich Tertel, Ivan Stanislavovich	ЦЕРЦЕЛЬ, Іван Станіслававіч	ТЕРТЕЛЬ, Иван Станиславович	Adres: КГБ 210623, г. Минск, проспект Независимости, 17	Zastępca szefa KGB, odpowiedzialny za przestępstwa gospodarcze i walkę z korpucją. Ponosi odpowiedzialność za represje stosowane przez KGB wobec przedstawicieli społeczeństwa obywatelskiego i opozycji demokratycznej.
207.	Tushynski Ihar Heraninavich Tushynski Igor Geroninovich	ТУШЫНСКИЙ, Ігар Геранінавіч	ТУШИНСКИЙ, Игорь Геронинович	Adres: 220004, г. Минск, ул. Коллекторная, 10 Ми- нистерство юстиции (10 Kollektornaya str. 220004 Minsk) BELARUS	Zastępca ministra sprawiedliwości, odpowiedzialny za służby prawne obsługujące instytucje, które przygotowują projekty aktów ustawodawczych i wykonawczych regulujących kwestie gospodarcze; odpowiada również za rejestrowanie osób prawnych. Odpowiada za rolę i działanie białoruskiego Ministerstwa Sprawiedliwości i sądownictwa (główne instrumenty represji wobec ludności) – prowadzi wśród sędziów propaństwową propagandę, której celem jest sprowokowanie i usprawiedliwienie stosowania represji wobec opozycji demokratycznej i przedstawicieli społeczeństwa obywatelskiego; odmawia możliwości rejestracji organizacjom pozarządowym i partiom politycznym lub wykreśla je z rejestrów.
209.	Utsiuryn, Andrei Aliaksandravich (Utsiuryn, Andrey Aliaksandravich; Utsyuryn, Andrei Aliaksandravich) Vtiurin, Andrei Aleksandrovich (Vtiurin, Andrey Aleksandrovich; Vtyurin, Andrei Aleksandrovich)	УЦЮРЫН, Андрэй Аляксандравіч	ВТЮРИН, Андрей Александрович	Data urodzenia: 1971, Penza (Rosja)	Zastępca szefa Rady Bezpieczeństwa Republiki Białorusi (od 2014 r.). Były szef prezydenckiego Oddziału Bezpieczeństwa. Pod jego nadzorem niektórzy członkowie jego służby brali udział w przesłuchaniach działaczy politycznych po demonstracjach 19 grudnia 2010 r.

	Nazwisko i imię Transkrypcja ang. z języka białoruskiego Transkrypcja ang. z jęz. rosyjskiego	Nazwisko i imię (pisownia białoruska)	Nazwisko i imię (pisownia rosyjska)	Informacje umożliwiające identyfikację	Przyczyny umieszczenia w wykazie
210.	Vakulchyk, Valery Paulavich Vakulchik, Valeri Pavlovich	ВАКУЛЬЧЫК, Валерый Паўлавіч	ВАКУЛЬЧИК, Валерий Павлович	Data urodzenia: 19.6.1964, Brest region (obwód brzeski) Adres: КГБ 210623, г. Минск, проспект Независимости, 17	Szef KGB, były szef Komisji Śledczej, były dyrektor Centrum Operacyjno-Analitycznego administracji prezydenckiej, odpowiedzialny za telekomunikację, w tym monitorowanie, cenzurowanie, kontrolowanie i blokowanie różnych kanałów komunikacji, między innymi internetu. Jako szef KGB ponosi odpowiedzialność za represje stosowane przez KGB wobec przedstawicieli społeczeństwa obywatelskiego i opozycji demokratycznej.
216.	Vehera, Viktor Paulavich Vegera, Viktor Pavlovich	ВЕГЕРА, Віктар Паўлавіч	ВЕГЕРА, Виктор Павлович		Były pierwszy zastępca szefa KGB odpowiedzialny za kontrwywiad. Przeszedł na emeryturę od 1 kwietnia 2013 r. i został przeniesiony do rezerwy. Ponosi odpowiedzialność za represje stosowane przez KGB wobec przedstawicieli społeczeństwa obywatelskiego i opozycji demokratycznej. Był inicjatorem sprawy więźnia politycznego Alesia Bialackiego, jednego z najwybitniejszych obrońców praw człowieka, szefa białoruskiego Centrum Praw Człowieka „Wiasna”, wiceprzewodniczącego FIDH. Aleś Bialacki aktywnie bronił osób, które ucierpiały z powodu represji w związku z wyborami z 19 grudnia 2010 r. i z powodu prześladowań przedstawicieli społeczeństwa obywatelskiego i opozycji demokratycznej, oraz udzielał tym osobom wsparcia.

ZAŁĄCZNIK II

Osoby i podmioty, o których mowa w art. 8 ust. 2

A. Osoby

1.	Alinikau Siarhei Aliaksandravich
2.	Ananich, Liliia Stanislavauna
3.	Arlau Aliaksey
4.	Atabekau, Khazalbek Bakhtibekavich
5.	Badak Ala Mikalaeuna
6.	Bakhmatau, Ihar Andreevich
7.	Bandarenka Siarhei Uladzimiravich
8.	Barouski Aliaksandr Genadzevich
9.	Barsukou, Aliaksandr Piatrovich
10.	Barysionak, Anatol Uladzimiravich
11.	Bazanau, Aliaksandr Viktaravich
12.	Bileichyk, Aliaksandr Uladzimiravich
13.	Bortnik, Siarhei Aliaksandrovich
14.	Brysina, Zhanna Leanidauna
15.	Bulash, Ala Biukbalauna
16.	Bushchyk, Vasil Vasilievich
17.	Busko, Ihar Iauhenavich
18.	Bychko, Aliaksei Viktaravich
19.	Charhinets, Mikalai Ivanavich
20.	Charkas, Tatsiana Stanislavauna
21.	Charnyshou, Aleh Anatolievich
22.	Chatviartkova, Natallia Alexeuna
23.	Chubkavets Kiryl Chubkovets Kirill
24.	Davydzka, Henadz Branislavavich
25.	Dysko, Henadz Iosifavich
26.	Dzemiantsei, Vasil Ivanavich
27.	Dziadkou, Leanid Mikalaevich

28.	Esman, Valery Aliksandravich
29.	Farmahei, Leanid Kanstantsinavich
30.	Haidukevich Valery Uladimiravich
31.	Halavanau, Viktar Ryhoravich
32.	Harbatouski, Yury Aliksandravich
33.	Herasimenka, Henadz Anatolievich
34.	Herasimovich, Volha Ivanauna
35.	Hermanovich, Siarhei Mikhailavich
36.	Hihin, Vadzim Frantsavich
37.	Hrachova, Liudmila Andreeuna
38.	Hureeu Siarhei Viktaravich
39.	Iakubovich, Pavel Izotavich
40.	Iancheuski, Usevalad Viachaslavavich
41.	Iarmoshyna, Lidziia Mikhailauna
42.	Iaruta, Viktar Heorhevich
43.	Iasianovich, Leanid Stanislavavich
44.	Iauseev, Ihar Uladimiravich
45.	Ihnatovich-Mishneva, Liudmila
46.	Ipatau, Vadzim Dzmitryevich
47.	Ivanou, Siarhei
48.	Kachanau Uladimir Uladimiravich
49.	Kadzin, Raman Viktaravich
50.	Kakunin, Aliksandr Aliksandravich
51.	Kalach, Uladimir Viktaravich
52.	Kamarouskaya, Volha Paulauna
53.	Kamisarau, Valery Mikalayeich
54.	Kanapliou, Uladimir Mikalaevich
55.	Karovina, Natallia Uladzimirauna
56.	Karpenka, Ihar Vasilievich
57.	Katsuba, Sviatlana Piatrouna

58.	Kavaliou, Aliaksandr Mikhailavich
59.	Kazak, Viktor Uladzimiravich
60.	Kazheunikau Andrey
61.	Kaziatka, Iury Vasilevich
62.	Kharyton, Aliaksandr
63.	Khatkevich, Iauhen Viktaravich
64.	Khmaruk, Siargei Konstantinovich
65.	Khrobastau, Uladzimir Ivanavich
66.	Khrypach, Siarhei Fiodaravich
67.	Khvainitskaya, Zhanna Anatolyeuna
68.	Kisialiou, Anatol Siamionavich
69.	Kochyk, Aliaksandr Vasilyevich
70.	Kolas, Alena Piatrovna
71.	Konan, Viktor Aliaksandravich
72.	Kornau, Uladzimir Uladzimiravich
73.	Korzh, Ivan Aliakseevich
74.	Krasheuski, Viktor
75.	Krasouskaya, Zinaida Uladzimiraua
76.	Kryshtapovich, Leu Eustafievich
77.	Kuklis, Mikalai Ivanovich
78.	Kuliashou, Anatol Nilavich
79.	Kuzniatsou, Ihar Nikonavich
80.	Lapko, Maksim Fiodaravich
81.	Lapo, Liudmila Ivanauna
82.	Laptsionak, Ihar Mikalaevich
83.	Lashyn, Aliaksandr Mikhailavich
84.	Lazavik, Mikalai Ivanavich
85.	Lemiashonak, Anatol Ivanavich
86.	Liabedzik, Mikhail Piatrovich
87.	Liaskouski, Ivan Anatolievich

88.	Liushchyk, Siarhei Anatolievich
89.	Lomats, Zianon Kuzmich
90.	Lapatka, Aliaksandr Aliaksandravich
91.	Lukashenka, Aliaksandr Ryhoravich
92.	Lukashenka, Dzmitry Aliaksandravich
93.	Lukashenka, Viktor Aliaksandravich
94.	Lukomski, Aliaksandr Valiantsinavich
95.	Lutau Dzmitry Mikhailavich
96.	Makei, Uladzimir Uladzimiravich
97.	Maladtsova, Tatsiana
98.	Maslakou, Valery Anatolievich
99.	Mazouka Anzhalka Mikhailauna
100.	Mazouka, Kiryl Viktaravich
101.	Miklashevich, Piotr Piatrovich
102.	Mitrakhovich, Iryna Aliakseeuna
103.	Morozau, Viktor Mikalaevich
104.	Motyl, Tatsiana Iaraslavauna
105.	Nazaranka, Vasil Andreyevich
106.	Niakrasava, Alena Tsimafeeuna
107.	Padabed, Iury Mikalaevich
108.	Piakarski, Aleh Anatolievich
109.	Praliaskouski, Aleh Vitoldavich
110.	Pratasavitskaia, Natallia Uladzimirauna
111.	Putsyla, Uladzimir Ryhoravich
112.	Pykina, Natallia Mikhailauna
113.	Radzkou, Aliaksandr Mikhailavich
114.	Rakhmanava, Maryna Iurievna
115.	Ravinskaia, Tatsiana Uladzimirauna
116.	Rusak, Viktor Uladzimiravich
117.	Rybakou, Aliaksei Vasilievich

118.	Saikouski Valeri Yosifavich
119.	Sanko Ivan Ivanavich
120.	Sauko, Valery Iosifavich
121.	Shaeu, Valiantsin Piatrovich
122.	Shahrai, Ryta Piatrouna
123.	Shamionau Vadzim Iharavich
124.	Shastakou Maksim Aliksandravich
125.	Shchurok, Ivan Antonavich
126.	Shastakou, Iury Valerievich
127.	Shuhaeu, Siarhei Mikhailavich
128.	Shved, Andrei Ivanavich
129.	Shykarou, Uladzislau Aleksandravich
130.	Shylko, Alena Mikalaeuna
131.	Siankevich, Eduard Aliksandravich
132.	Siarheenka, Ihar Piatrovich
133.	Simakhina, Liubou Siarheeuna
134.	Simanau Aliksandr Anatolievich
135.	Simanouski Dmitri Valerevich
136.	Sirenka, Viktor Ivanavich
137.	Slizheuski, Aleh Leanidavich
138.	Smalenski, Mikalai Zinouevich
139.	Stsiapurka, Uladzimir Mikhailavich
140.	Stuk, Aliaksei Kanstantsinavich
141.	Sukharenka, Stsiapan Mikalavich
142.	Sukhau Dzmitri Viachaslavavich
143.	Svistunova, Valiantsina Mikalaeuna
144.	Talstashou, Aliksandr Alehavich
145.	Traulka Pavel
146.	Trutka, Iury Igorevich
147.	Tsertsel, Ivan Stanislavavich

148.	Tupik, Vera Mikhailauna
149.	Tushynski Ihar Heraninavich
150.	Unukevich, Tamara Vasileuna
151.	Utsiuryn, Andrei Aliaksandravich
152.	Vakulchyk, Valery Paulavich
153.	Valchkova, Maryiana Leanidauna
154.	Vasilevich, Ryhor Aliakseevich
155.	Vehera, Viktor Paulavich
156.	Volkau, Siarhei Mikhailavich
157.	Yakunchykhin, Aliaksandr Anatolyevich
158.	Yarmalitski, Siarhei Uladzimiravich
159.	Zaharouski, Anton Uladzimiravich
160.	Zaitsau, Vadzim Iurievich
161.	Zaitsava, Viktoryia Henadzeuna
162.	Zakharau, Aliaksei Ivanavich
163.	Zapasnik, Maryna Sviataslavauna
164.	Zhadobin, Iury Viktoravich
165.	Zhuk, Alena Siamionauna
166.	Zhuk, Dzmitry Aliaksandravich
167.	Zhukouskaia, Zhanna Aliakseeuna
168.	Zhukouski, Siarhei Kanstantsinavich
169.	Zimouski Aliaksandr Leanidavich
170.	Volkau, Vitaliy Mikalaevic

B. Podmioty

1.	Beltechexport
2.	Beltech Holding
3.	Spetspriborservice

DECYZJA DELEGOWANA KOMISJI (UE) 2015/1958**z dnia 1 lipca 2015 r.****w sprawie mających zastosowanie systemów oceny i weryfikacji stałości właściwości użytkowych geosyntetyków i wyrobów pokrewnych zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 305/2011****(Tekst mający znaczenie dla EOG)**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 305/2011 z dnia 9 marca 2011 r. ustanawiające zharmonizowane warunki wprowadzania do obrotu wyrobów budowlanych i uchylające dyrektywę Rady 89/106/EWG (¹), w szczególności jego art. 60 lit. h),

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W decyzji Komisji 96/581/WE (²) ustanowiono procedurę zaświadczenia zgodności geosyntetyków i wyrobów pokrewnych z odpowiednią specyfikacją techniczną.
- (2) W decyzji 96/581/WE nie określono szczegółowych kryteriów wyboru systemów oceny i weryfikacji stałości właściwości użytkowych w odniesieniu do reakcji geosyntetyków i wyrobów pokrewnych na ogień.
- (3) Systemy określone w załączniku V do rozporządzenia (UE) nr 305/2011 powinny być bardziej adekwatnie dobrane do potrzeb oceny właściwości użytkowych geosyntetyków i wyrobów pokrewnych. Powinno to umożliwić producentom skuteczniejszy dostęp do rynku wewnętrznego, przyczyniając się tym samym do zwiększenia konkurencyjności całej branży budowlanej.
- (4) W celu zapewnienia jasności i przejrzystości należy uchylić decyzję 96/581/WE i zastąpić ją niniejszą decyzją,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Niniejszą decyzję stosuje się do geosyntetyków i wyrobów pokrewnych określonych w załączniku I.

Artykuł 2

Staość właściwości użytkowych geosyntetyków i wyrobów pokrewnych, o których mowa w art. 1, poddaje się ocenie i weryfikacji w odniesieniu do ich zasadniczych charakterystyk zgodnie z systemami określonymi w załączniku II.

Artykuł 3

Decyzja 96/581/WE traci moc.

Odesłania do uchylonej decyzji odczytuje się jako odesłania do niniejszej decyzji.

⁽¹⁾ Dz.U. L 88 z 4.4.2011, s. 5.⁽²⁾ Decyzja Komisji 96/581/WE z dnia 24 czerwca 1996 r. w sprawie procedury zaświadczenia zgodności wyrobów budowlanych na podstawie art. 20 ust. 2 dyrektywy Rady 89/106/EWG, w zakresie geotekstyliów (Dz.U. L 254 z 8.10.1996, s. 59).

Artykuł 4

Niniejsza decyzja wchodzi w życie dwudziestego dnia po jej opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Sporządzono w Brukseli dnia 1 lipca 2015 r.

W imieniu Komisji
Jean-Claude JUNCKER
Przewodniczący

ZAŁĄCZNIK I

WYROBY OBJĘTE ZAKRESEM DECYZJI

Niniejszą decyzję stosuje się do następujących wyrobów:

1. Geosyntetyki (membrany i tkaniny) stosowane do rozdzielania, ochrony, drenowania i filtrowania lub do zbrojenia gruntu
 2. Geokompozyty stosowane do rozdzielania, ochrony, drenowania i filtrowania lub do zbrojenia gruntu
 3. Geosiatki stosowane do rozdzielania, ochrony, drenowania i filtrowania lub do zbrojenia gruntu
 4. Geomembrany stosowane do rozdzielania, ochrony, drenowania i filtrowania lub do zbrojenia gruntu
 5. Geosieci stosowane do rozdzielania, ochrony, drenowania i filtrowania lub do zbrojenia gruntu
-

ZAŁĄCZNIK II

SYSTEMY OCENY I WERYFIKACJI STAŁOŚCI WŁAŚCIWOŚCI UŻYTKOWYCH

W odniesieniu do wyrobów objętych niniejszą decyzją, przy uwzględnieniu ich zasadniczych charakterystyk, stosuje się następujące systemy oceny i weryfikacji stałości właściwości użytkowych:

Tabela 1

W odniesieniu do wszystkich zasadniczych charakterystyk z wyjątkiem reakcji na ogień

Wyroby	Zasadnicze charakterystyki	Mający zastosowanie system oceny i weryfikacji stałości właściwości użytkowych określony w załączniku V do rozporządzenia (UE) nr 305/2011
Geosyntetyki (membrany i tkaniny), geokompozyty, geosiatki, geomembrany i geosieci stosowane do rozdzielania, ochrony, drenowania i filtrowania lub do zbrojenia gruntu	W odniesieniu do wszystkich zasadniczych charakterystyk z wyjątkiem reakcji na ogień	2+

Tabela 2

Wyłącznie w odniesieniu do reakcji na ogień

W odniesieniu do wszystkich wyrobów wymienionych w pierwszej kolumnie tabeli 1 określa się następujące systemy oceny i weryfikacji stałości właściwości użytkowych, w zależności od podrodziny, do której należy dany wyrób:

Podrodziny wyrobów	Mające zastosowanie systemy oceny i weryfikacji stałości właściwości użytkowych określone w załączniku V do rozporządzenia (UE) nr 305/2011
Wyroby, w przypadku których na możliwym do jednoznacznego ustalenia etapie produkcji udoskonala się właściwości użytkowe dotyczące reakcji na ogień (np. poprzez dodanie produktów hamujących palność lub ograniczenie zawartości materiałów organicznych)	1
Wyroby, w przypadku których istnieje europejska podstawa prawna pozwalająca na sklasyfikowanie ich właściwości użytkowych dotyczących reakcji na ogień bez przeprowadzania badań	4
Wyroby, które nie należą do podrodzin wskazanych w wierszach 1 i 2	3

DECYZJA DELEGOWANA KOMISJI (UE) 2015/1959**z dnia 1 lipca 2015 r.****w sprawie mających zastosowanie systemów oceny i weryfikacji stałości właściwości użytkowych wyrobów konstrukcyjnych dla kanalizacji ściekowej zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 305/2011****(Tekst mający znaczenie dla EOG)**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 305/2011 z dnia 9 marca 2011 r. ustanawiające zharmonizowane warunki wprowadzania do obrotu wyrobów budowlanych i uchylające dyrektywę Rady 89/106/EWG ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 60 lit. h,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W decyzji Komisji 97/464/WE ⁽²⁾ ustanowiono procedurę zaświadczenia zgodności wyrobów konstrukcyjnych dla kanalizacji ściekowej z odpowiednią specyfikacją techniczną.
- (2) W decyzji 97/464/WE nie określono szczegółowych kryteriów wyboru systemów oceny i weryfikacji stałości właściwości użytkowych w odniesieniu do reakcji wyrobów konstrukcyjnych dla kanalizacji ściekowej na ogień, w szczególności w odniesieniu do pokryw studzienek włazowych i wpustów kanalizacyjnych.
- (3) Systemy określone w załączniku V do rozporządzenia (UE) nr 305/2011 powinny być bardziej adekwatnie dobrane do potrzeb oceny właściwości użytkowych wyrobów konstrukcyjnych dla kanalizacji ściekowej. Pozwoliłoby to producentom na skuteczniejszy dostęp do rynku wewnętrznego, przyczyniając się tym samym do zwiększenia konkurencyjności całej branży budowlanej.
- (4) W celu zapewnienia jasności i przejrzystości należy uchylić decyzję 97/464/WE i zastąpić ją niniejszą decyzją,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Niniejszą decyzję stosuje się do wyrobów konstrukcyjnych dla kanalizacji ściekowej określonych w załączniku I.

Artykuł 2

Wyroby konstrukcyjne dla kanalizacji ściekowej, o których mowa w art. 1, poddaje się ocenie i weryfikacji stałości właściwości użytkowych w odniesieniu do ich zasadniczych charakterystyk zgodnie z systemami określonymi w załączniku II.

Artykuł 3

Decyzja 97/464/WE traci moc.

Odesłania do uchylonej decyzji odczytuje się jako odesłania do niniejszej decyzji.

⁽¹⁾ Dz.U. L 88 z 4.4.2011, s. 5.⁽²⁾ Decyzja Komisji 97/464/WE z dnia 27 czerwca 1997 r. w sprawie procedury zaświadczenia zgodności wyrobów budowlanych na podstawie art. 20 ust. 2 dyrektywy Rady 89/106/EWG w zakresie wyrobów konstrukcyjnych dla kanalizacji ściekowej (Dz.U. L 198 z 25.7.1997, s. 33).

Artykuł 4

Niniejsza decyzja wchodzi w życie dwudziestego dnia po jej opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Sporządzono w Brukseli dnia 1 lipca 2015 r.

W imieniu Komisji
Jean-Claude JUNCKER
Przewodniczący

*ZAŁĄCZNIK I***WYROBY OBJĘTE ZAKRESEM DECYZJI**

Niniejszą decyzję stosuje się do następujących wyrobów:

- 1) zawory zwrotne: przewód wentylacyjny zaworu wejściowego;
 - 2) zestawy dla przepompowni wody ściekowej i zakładów spiętrzania ścieków;
 - 3) zestawy i elementy dla oczyszczalni ścieków oraz sprzęt do uzdatniania wody na budowie;
 - 4) zbiorniki septyczne;
 - 5) prefabrykowane kanały odwadniające;
 - 6) studzienki włączowe i inspekcyjne;
 - 7) schodki metalowe, drabinki i poręcze dla studzienek włączowych i inspekcyjnych;
 - 8) separatory;
 - 9) pokrywy studzienek włączowych i wpustów kanalizacyjnych.
-

ZAŁĄCZNIK II

SYSTEMY OCENY I WERYFIKACJI STAŁOŚCI WŁAŚCIWOŚCI UŻYTKOWYCH

W odniesieniu do wyrobów objętych niniejszą decyzją, przy uwzględnieniu ich zasadniczych charakterystyk, stosuje się następujące systemy oceny i weryfikacji stałości właściwości użytkowych:

Tabela 1

W odniesieniu do wszystkich zasadniczych charakterystyk z wyjątkiem reakcji na ogień

Wyroby	Zasadnicze charakterystyki	Mające zastosowanie systemy oceny i weryfikacji stałości właściwości użytkowych określone w załączniku V do rozporządzenia (UE) nr 305/2011
Zawory zwrotne: przewód wentylacyjny zaworu wejściowego	W odniesieniu do wszystkich zasadniczych charakterystyk z wyjątkiem reakcji na ogień	4
Zestawy dla przepompowni wody ściekowej i zakładów spiętrzania ścieków		3
Zestawy i elementy dla oczyszczalni ścieków oraz sprzęt do uzdatniania wody na budowie		3
Zbiorniki septyczne		3
Prefabrykowane kanały odwadniające		3
Studzienki włączowe i inspekcyjne		4
Schodki metalowe, drabinki i poręcze dla studzienek włączowych i inspekcyjnych		4
Separatory		4
Pokrywy studzienek włączowych i wpustów kanalizacyjnych		1

Tabela 2

Wyłącznie w odniesieniu do reakcji na ogień

W odniesieniu do wszystkich wyrobów wymienionych w pierwszej kolumnie tabeli 1 określa się następujące systemy oceny i weryfikacji stałości właściwości użytkowych, w zależności od podrodziny, do której należy dany wyrób:

Podrodziny wyrobów	Mające zastosowanie systemy oceny i weryfikacji stałości właściwości użytkowych określone w załączniku V do rozporządzenia (UE) nr 305/2011
Wyroby, w przypadku których na możliwym do jednoznacznego ustalenia etapie produkcji udoskonala się właściwości użytkowe dotyczące reakcji na ogień (np. poprzez dodanie produktów hamujących palność lub ograniczenie zawartości materiałów organicznych)	1
Wyroby, w przypadku których istnieje obowiązująca europejska podstawa prawna pozwalająca na sklasyfikowanie ich właściwości użytkowych dotyczących reakcji na ogień bez przeprowadzania badań	4
Wyroby, które nie należą do podrodzin wskazanych w wierszach 1 i 2	3

DECYZJA WYKONAWCZA KOMISJI (UE) 2015/1960**z dnia 29 października 2015 r.****w sprawie ustanowienia rocznych wykazów priorytetów na rok 2016 na potrzeby opracowania kodeksów sieci i wytycznych****(Tekst mający znaczenie dla EOG)**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 714/2009 z dnia 13 lipca 2009 r. w sprawie warunków dostępu do sieci w odniesieniu do transgranicznej wymiany energii elektrycznej i uchylające rozporządzenie (WE) nr 1228/2003 ⁽¹⁾ („rozporządzenie w sprawie energii elektrycznej”), w szczególności jego art. 6 ust. 1,

uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 715/2009 z dnia 13 lipca 2009 r. w sprawie warunków dostępu do sieci przesyłowych gazu ziemnego i uchylające rozporządzenie (WE) nr 1775/2005 ⁽²⁾ („rozporządzenie w sprawie gazu”), w szczególności jego art. 6 ust. 1,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Opracowywanie i wdrażanie kodeksów sieci i wytycznych to ważne działanie, które należy podjąć w celu pełnej integracji wewnętrznego rynku energii. Trzecim pakietem energetycznym ⁽³⁾ ustanowiono ramy instytucjonalne służące opracowywaniu kodeksów sieci w celu zharmonizowania, w stosownych przypadkach, technicznych, eksploatacyjnych i rynkowych zasad regulujących funkcjonowanie sieci energii elektrycznej i gazu. W tym celu Agencja ds. Współpracy Organów Regulacji Energetyki („ACER”), europejska sieć operatorów systemów przesyłowych („ENTSO”) oraz Komisja Europejska współpracują ściśle z wszystkimi zainteresowanymi stronami.
- (2) Obszary, w odniesieniu do których można opracować kodeksy sieci, określono w art. 8 ust. 6 rozporządzenia w sprawie energii elektrycznej i rozporządzenia w sprawie gazu. Niezależnie od możliwości opracowania kodeksów sieci Komisja może również podjąć decyzję o opracowaniu wytycznych w obszarach określonych w art. 18 ust. 1, 2, 3 rozporządzenia w sprawie energii elektrycznej oraz w art. 23 ust. 1 rozporządzenia w sprawie gazu. Zgodnie z art. 6 ust. 1 rozporządzenia w sprawie energii elektrycznej i rozporządzenia w sprawie gazu Komisja powinna w pierwszej kolejności ustalić roczny wykaz priorytetów określający obszary, które należy uwzględnić przy opracowywaniu kodeksów sieci.
- (3) Zharmonizowane przepisy dotyczące procedur zarządzania ograniczeniami w przesyłach gazu, alokacji zdolności przesyłowych, bilansowania oraz interoperacyjności i wymiany danych zostały już przyjęte i opublikowane w ciągu ostatnich trzech lat. Zharmonizowane przepisy dotyczące alokacji zdolności przesyłowych i zarządzania ograniczeniami przesyłowymi dla energii elektrycznej zostały już przyjęte i opublikowane w lipcu 2015 r.
- (4) W trakcie konsultacji publicznych ⁽⁴⁾ większość zainteresowanych stron poparła ustalenie priorytetów w odniesieniu do już rozpoczętych prac i podkreśliła znaczenie odpowiedniego i dobrze skoordynowanego wdrożenia przyjętych kodeksów sieci i wytycznych, dzięki którym zapewniono uporządkowane zaangażowanie zainteresowanych stron.
- (5) Mając na uwadze odpowiedzi zainteresowanych stron oraz różnorodne działania niezbędne do zapewnienia pełnej integracji rynku wewnętrznego energii, a także fakt, że wszystkie odpowiednie strony, w tym Komisja Europejska, ACER, ENTSO i zainteresowane strony, będą musiały przeznaczyć na wdrażanie kodeksów sieci i wytycznych znaczne zasoby, postanowiono nie dodawać żadnych nowych obszarów do rocznych wykazów priorytetów. Aby móc uwzględnić przyszłe normy CEN dotyczące jakości gazu H w kodeksie sieci dotyczącym

⁽¹⁾ Dz.U. L 211 z 14.8.2009, s. 15.

⁽²⁾ Dz.U. L 211 z 14.8.2009, s. 36.

⁽³⁾ Trzeci pakiet energetyczny obejmuje dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/72/WE (Dz.U. L 211 z 14.8.2009, s. 55), dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/73/WE (Dz.U. L 211 z 14.8.2009, s. 94), dyrektywę 2003/55/WE Parlamentu Europejskiego i Rady (Dz.U. L 176 z 15.7.2003, s. 57), rozporządzenie (WE) nr 714/2009, rozporządzenie (WE) nr 715/2009 oraz rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 713/2009 (Dz.U. L 211 z 14.8.2009, s. 1).

⁽⁴⁾ Odpowiedzi opublikowano na stronie internetowej: <http://ec.europa.eu/energy/en/consultations/consultation-establishment-annual-priority-lists-development-network-codes-and>.

interoperacyjności i wymiany danych, jego zmianę wprowadzono do rocznego wykazu priorytetów dla gazu na 2016 r. Zharmonizowane zasady dotyczące wymogów wobec wytwórców w związku z przyłączeniem do sieci zostały ponownie umieszczone w rocznym wykazie priorytetów dla energii elektrycznej na 2016 r., ponieważ ostateczne przyjęcie przedmiotowego kodeksu sieci nastąpi na początku 2016 r.,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

W niniejszej decyzji ustanawia się roczne wykazy priorytetów na rok 2016 na potrzeby opracowania kodeksów sieci i wytycznych dotyczących energii elektrycznej i gazu.

Artykuł 2

Roczny wykaz priorytetów na rok 2016 na potrzeby opracowania zharmonizowanych zasad dotyczących energii elektrycznej jest następujący:

- zasady przyłączania do sieci:
 - zasady dotyczące wymogów wobec wytwórców w związku z przyłączeniem do sieci (kontynuacja etapu przyjmowania przez Komisję po głosowaniu w Komitecie w 2015 r.),
 - przyłączanie odbiorców (kontynuacja etapu przyjmowania przez Komisję po głosowaniu w Komitecie w 2015 r.),
 - zasady dotyczące przyłączania do sieci systemów przesyłowych wysokiego napięcia prądu stałego (kontynuacja etapu przyjmowania przez Komisję po głosowaniu w Komitecie w 2015 r.),
- zasady dotyczące funkcjonowania systemu (kontynuacja etapu przyjmowania przez Komisję po głosowaniu w Komitecie w 2015 r.),
- zasady dotyczące długoterminowej alokacji zdolności przesyłowych (kontynuacja etapu przyjmowania przez Komisję po głosowaniu w Komitecie w 2015 r.),
- zasady dotyczące bilansowania, w tym zasady dotyczące sieciowej rezerwy mocy (zakończenie prac nad kodeksem sieci i rozpoczęcie etapu przyjmowania przez Komisję),
- zasady dotyczące sytuacji awaryjnych i odbudowy systemu (zakończenie prac nad kodeksem sieci i rozpoczęcie etapu przyjmowania przez Komisję),
- zasady dotyczące zharmonizowanych struktur taryf przesyłowych (ACER przygotowuje wytyczne ramowe odpowiednio do wyników swoich działań rozpoznawczych, a decyzje zostaną podjęte w ramach inicjatywy dotyczącej koncepcji rynku energii).

Artykuł 3

Roczny wykaz priorytetów na rok 2016 na potrzeby opracowania zharmonizowanych zasad dotyczących gazu jest następujący:

- zasady dotyczące zharmonizowanych struktur taryf przesyłowych (rozpoczęcie etapu przyjmowania przez Komisję),
- zasady dotyczące ogólnounijnego rynkowego podejścia do alokacji „nowo zbudowanej” zdolności przesyłowej gazu (rozpoczęcie etapu przyjmowania przez Komisję),
- zasady dotyczące przyszłej normy CEN odnośnie do jakości gazu H (wniosek dotyczący projektu zmiany kodeksu sieci dotyczącego zasad interoperacyjności i wymiany danych oraz rozpoczęcie etapu przyjmowania przez Komisję).

Artykuł 4

Niniejsza decyzja wchodzi w życie dwudziestego dnia po jej opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Sporządzono w Brukseli dnia 29 października 2015 r.

W imieniu Komisji
Jean-Claude JUNCKER
Przewodniczący

ISSN 1977-0766 (wydanie elektroniczne)
ISSN 1725-5139 (wydanie papierowe)

Urząd Publikacji Unii Europejskiej
2985 Luksemburg
LUKSEMBURG

PL